

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İSMET ÖZEL

DESEM ÖLDÜRÜRLER DEMESEM ÖLDÜM

م الله الرحمن الرحيم

TIYO : 1

İsmet Özel Kitapları : 1

1. Baskı Temmuz 2012

2. Baskı Kasım 2013

3. Baskı Haziran 2015

4. Baskı Ekim 2016

5. Baskı Nisan 2018

ISBN 978-605-8615-14-4

Yayına Hazırlayan:
DİMDER

Kapak Tasarımı:
Faysal Toprak

Hat:
Lütfi Özaydın

Baskı:
Yaylacık Matbaası
Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih Sanayi Sitesi No:12/197-203
Topkapı - Zeytinburnu - İstanbul Tel: (212) 567 80 03
Sertifika No: 11931

TIYO
Nişanca Mah. Davutağa Cad. No:40/2 - Eyüp / İSTANBUL
Tel : (212) 511 01 71 Faks : (212) 511 01 72
bilgi@tiyo.com.tr www.tiyo.com.tr
Sertifika No: 25948

İSMET ÖZEL

DESEM ÖLDÜRÜRLER,
DEMESEM ÖLDÜM

5. Baskı

İÇİNDEKİLER

Önsözümüz “Önce Vatan” / 7
Kim Bıçak Saldı Bedri Baykam’ın Vücuduna? / 21
Aylak Zarafet / 28
Bir Dolaptır Dönüyor / 36
Nonoş Reis, Nonoşum Devlet / 44
Şiirin Nüfuz Ettiği Yerde Para Geçmez, Vice Versa / 52
Kül Rengiyim, Kül Kedisi Değil / 60
Yancağızımda Bir Türk Daha Olaydı / 75
Bir Sonraki Heyelân / 83
Şehrin Kalabalığı İğrenç / 91
Kimdir Obama Bin Ladin? / 100
Bir Yıl İçinde Kıyamet Kopmazsa / 106
Korkuyorum Biletim Yanar Diye / 115
Siyaseti Bırakmak, Felsefeyi Bırakmak, Şiiri Bırakmak (I) / 123
Kaddafi’nin Devrilmesi Menderes’in Asılması Gibidir / 131
Siyaseti Bırakmak, Felsefeyi Bırakmak, Şiiri Bırakmak (II) / 139
Ne Marx İçin, Ne de Marksizm Hatırına / 143
Olmayaydı Eğer M.S. 1953 Tatbikatı / 152

Adam Kullanışlı... Onu Eline Yakıştıran Kim? / 169
Baştabip Geliyor Zehirden Acı / 176
Kur'ân Devletinden İstihbarat Devletine / 207
Avrupa Köklerine Dönerse / 216
Muhbirlerin Cenneti = İstihbarat Devleti / 223
Oto-Bio-Graf-İtti / 223
<i>Müslüman Oldu; Biz Artık Ona...</i>
Joe The Junior / 238
Dersim'de Olanlara Katliam Demeli mi? / 245
İstihbarat Devletinin Siyasi Partileri / 252
Şiir Devletten Ne Anlar? / 264
İsmet Özel de Kim Oluyor?
İthâm Etme Hakkını Nereden Alıyor? / 270
Atatürk Ölmedi, Lenin Yaşıyor / 307
Münafıklık Ne Zaman "Siyasal İslâm" Oldu? / 316
Sen Şehid Oğlu musun, Yoksa Zımmî Çocuğu mu? / 325
Hrant'ı Fırat Öldürdü / 336
Sermaye Hazretlerinin Nazik Müsaadeleriyle / 344
Hâkimler, Hakemler, Oyuncular, Aktörler / 351
Tapon Mallara Para Kaptıranın Anası Ağlasın / 361

ÖNSÖZÜMÜZ “ÖNCE VATAN”

Vatan der demez küflü bir şeyden, modası geçmiş bir kavramdan bahsettiğimizin bilincindeyiz. Bu şeyin modası, yalnızca Türkiye’de değil, yerkürenin her bucağında bilhassa globalizasyon marifetiyle kast-ı mahsusla, bile isteye geçirilmiştir. Vatanseverliğin dünden kalma dünyası artık küçük görülen, bayat bir dünyadır. Madem dünya değişmiştir, hem vatanın geçmiştir madem hem de vatanların modası; daha onunla ne uğraşıp duruyoruz? Durun bakalım... Biz sadece vatanla uğraşmakla kalmıyoruz, vatani hayatımızın, yani hayatın merkezine alıyoruz. Tavşan dağa küsmüş dağın haberi yok, diyebilirsiniz. Sizin neyi nereye aldığınız kimin umurunda diyebilirsiniz. Sahi, bu şeyleri bu kadar büyötmek niye? Nedendir zihnimizi vatan kelimesi ve mefhumu hususunda pekiştirme yolunu doğru yol seçişimiz? Önce vatan denilmesini, herşeye rağmen vatan şiarını sırât-ı müstakıym kabul edişimiz?

Şundandır: Hıristiyan takvimine göre 1945 senesinden itibaren insan olmanın (Amerikalı olmamanın) hakkını vermek neredede bir şekilde mümkün oldu ise, bu ancak “herşeye rağmen vatan” kabulünün gölgesinde mümkün olabildi. Hatırda tutalım ve/veya

hatıra getirelim ki, her insana vatan olan yer, o insanın ulvîliği ile o insanın süflîliğini buluşturan yerdir. Bazıları der ki, insanın vatani doğduğu yer değil, doyduğu yerdir. Hangisi olursa olsun, doğmaktan ve doymaktan çıkarılan mânâ neticeyi hâsıl edecektir. Doğmayı veya doymayı sadece ulvîliğe veya sadece süflîliğe hasrederseniz vatanlaştırma işleminin uzağında duracaksınız demektir. Eğer bir yer, bir alan, bir toprak parçası veya deniz bir insanın var olma hakkına itiraz edilemeyen bir yer olarak tanınabiliyorsa vatanlaştırılmış olur. Hiçbir çağda bir yere mensup olmakla bir şahsiyet inşa etmek arasında koparılamaz bir bağ olduğu inkâr edilememiştir. Şahsiyetimizin ferdiyetimiz üzerine inşa edildiği de bariz bir hakikattir.

Her ferdin hak ile bâtil, hayır ile şer, günah ile sevap arasındaki farkı bizzat bilişi, bu farka bizzat erişti, onun bir fert sayılışının, addedilişinin gereğidir. İnsan olarak hesaba katılmanın ilk şartı bu. Modaya kapılmamak bir ruh bozukluğu değilse, modaya aldırılmayıp modayı reddetmek devlet ve toplum laboratuvarlarında üretilmiş uyku ilâcını yutmamak anlamına gelir. Hayatından modayı ve modacıları atıp çıkaracak dirayeti gösteremeyen kimselerden insanlık adına herhangi bir şey bekleyemeyiz. Demek ki, Türk ilinde dağlara, tepelerin bayırlarına teberrüken beyazlatılmış taşlarla nakşedilen ibareyi önsöz olarak seçmekteki ısrarımızın mânâsını kavramak bir gerekliliktir. Gereğini yerine getirirseniz, bilin ki, kavrayışın devamında kavga var. Biz bugün işlerinin tamamını gizli kimlikleriyle yürüten modacı kalpazanlara “vatan” diyerek başçavuşun katırı görüntüsü versek bile ısrarımızın mânâsına bîgâne kalan herkesle son gülenin iyi güleceği bir kavgamız var.

“Önce Vatan” diyoruz ve bunun imânımızdan bir cüz olduğunu ifhâm ediyoruz. İmân nedir? İmânın cüz’ü

değil de, tamamı denilince ne anlaşılmalıdır? El-cevab: İmânın külliyyen tamamı Resûl-ü Ekrem (s.a.v.)'in kendisinin ölümünden sonra yeryüzünde Müslümanlığı devam ettirmek için mes'ûliyyet yüklenecek bizlere Kur'ân-ı Kerîm'i ve Sünnet-i Seniyye'yi bırakmışlığıdır. İmânın hepsi budur. İmâna efrâdını câmî', agyârını mânî' bir tarif gerektiğinde elde Kur'ân ve Sünnet'ten gayri bir şey kalmadığı fark edilecektir. Münafık değil de mü'min olmayı ciddiyetle yaşamakta isek bunun siyasî bir rengi aksettirdiğini anlamamız şarttır.

Mü'min kimdir? Resûl-ü Ekrem (s.a.v.)'in irtihali akabinde onun bıraktığı mirası devralmış olanlara, devralmaktan memnun kalmış olanlara mü'min denilmiştir. Resûl-ü Ekrem (s.a.v.)'in irtihali akabinde sayıları hesap dışı tutulamayacak miktarda kimse irtidat etti. İşte böyle bir atmosferde mü'min kalmanın zarureti ve vazgeçilmezliğini bize öğreten büyüğümüz Ebubekir (r.a.) oldu. Allah (c.c.)'in inayetiyle bu çizgi silinmeden günümüze kadar geldi. Çünkü yine Allah (c.c.)'in inayetiyle bir "emîr-ül-mü'minîn" makamı ihdas ederek İslâm nizâmı fikrinin ruhumuzda yer etmesini Ömer (r.a.) sağladı. Küllî miras, küllî imân...

Tarihten getirdiğimiz haklılık uyarınca Müslüman hayatının idamesine yarayacak çekirdeğin, tohumun ziyan edilmesine razı olunamaz. Allah (c.c.)'in mahkûm ettiğini, kul olarak bizlerin beraat ettirmeye hakkı yoktur. İnansın da, neye inanırsa inansın diyen bizden değildir. İlmi imândan ayırarak bir ukalâlık kıyafetine büründüren fesat ehli bizden değildir. Allah (c.c.) indindeki dîni imândan koparılmış bozuk birçok şekille nümayan kılan bizden değildir. O halde, biz kimiz? Biz Allah (c.c.)'in öğrettiğini esas alanlarız. Biz esas diye Allah (c.c.)'in meleklerle secdeyi emrettiği Âdem aleyhisselâma öğrettiğine diyoruz. Sadakati esas alıyoruz. Sadakatın mücerret bir

mefhum olmadığını biliyoruz. Sadakat müşahhasdır. Sadıklar olmadan sadakat olmaz. Mü'min varsa sadakat vardır. Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olduğu hakikatine şüphe düşürme gayreti gösterenlerle gözümüzü kırpmadan öldüresiye kavgayı göze aldık. Dikkatli ve titiz olmalıyız. Çünkü insanın macerası tuhaflıktan kasıtlı olarak arındırılmamıştır. Tuhaflıklardan biri şöyle: Kavgamız var ve fakat bu kavgayı can pazarı haline getirecek bir er meydanı yok. Bu yüzden, erlik göstermenin gösterişsiz yolunu keşfetmemiz zarureti var.

Bugün bizler emanete hıyanet etmeyenler olarak seyircilikten öte işlevi olmayanların gözüne tam tekmil görünmüyorsak, siperlerimizde beklediğimizdendir. Herhangi bir yerde değil, siperlerimizdeyiz. Emanete hıyanet eden herkesle kavgamız var. Aylaklık etmiyoruz. Şimdilik siperlerimizden düşmana sadece ateş edebiliyoruz. Emanete hıyanet eden hasımlarımız başarıyı çeşitlilikte arıyor. Hainler Türkiye topraklarının Türk toprakları olduğu inancını yok edebilirlerse çeşitlerden herbiri kendi zaferini kutlamakta gecikmeyecek. Hıyaneti çeşitlendirenlerle de kavgamız var. İyi ki, kavgamız var. Kavgaya girmeseydik nereye darbe indireceğimizi anlayamazdık. İki yöneliş anlayışımızı zenginleştiriyor: Birincisi Vahyin bize ne mânâ ifade ettiği hususunu bulandıranları defetme yönelişimizdir. İkincisi ise Türk topraklarının ümmet hayatının teminatı olduğuna dikkat çekmeye yönelişimizdir. İki noktadan bir doğru geçiyor: Kur'ân ve Türkiye. İki noktadan geçen doğru biz Müslümanlara, ümmeti Muhammed'e bir mihver bahşediyor. Birinci nokta nüzûl hadisesidir. Allah (c.c.)'ın rahmetinin Allah (c.c.)'ın gazabı fevkine ulaşışını Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olmasından anlıyoruz. Elimizde kendisinden elde edeceğimiz faydanın haşre kadar eksilmeyeceği bir hidayet rehberi bulunuyor.

Kavga iki cephede cereyan ediyor. Öncelikle küfrün şartlandırmalarına boyun eğiştten neş'et eden cehaletle savaşıyoruz. Onun yanı sıra, çetinlikte ondan geri kalmayan bir savaş içine dahi dalıyoruz: Topraklarımıza yani canımıza, cananımıza, bütün varımıza göz dikenlerin beynelmilel uzlaşısı yedeğindeki azınlık hâkimiyetiyle savaş. Müslim, mü'min, muhsin olamadığımız takdirde bu girdiğimiz harbin mağlûp ilân edilmemizle biteceğini de biliyoruz. Allah (c.c.)'tan nasibimize İslâm, İmân, İhsân düşmesini dilemekteyiz. İslâmdan, İmândan, İhsândan nasibimiz var ise, daha artırmasını yalnızca Allah (c.c.)'tan dileriz. Allah (c.c.)'tan gayr-i müslim cephenin Müslümanmış gibi algılanan cenahından bizi alenen ayırmasını dileriz.

Bu kitabın adı olsun diye müracaat ettiğim serlevhâ her ne kadar “Desem Öldürürler, Demesem Öldüm” ibaresi ise de, bu kitap dolayısıyla bir nihaî hakikat perdesinden bahsetmemiz mümkün değil. Ne ben burada söylediklerim sebebiyle hayatımı tehlikeye atmış oluyor, ne de hayatta kalışımı burada dile getirdiklerime borçlanıyorum. Altmış sekiz yıla balığ ömrüm içinde biz Türklere ne yalanlar söylendiği, bize ne dolmalar yutturulduğu hususunda çok şey öğrendim. Yine öğrendim ki, Türkiye'ye kötülük yapanlar Türkiye'ye ne kötülükler yapıldığı konusunda benden daha çok bilgiye ulaşmış durumdadır. Bu yüzden ben konuştukça onlar bıyık altından gülüyor. Mel'unlar melanetin nerelere uzandığını benden iyi biliyor.

Burada söylediklerim, öncelikle söylemem gerekenlerin binde biri bile değil. Öncelikle söylemem gerekenler rotasını tutturmuş Türkiye üzerinedir. Dünyayla uyumlu hale gelmiş bir Türkiye bu uyumu dünya sistemiyle intibak ederek sağlayabilir. Uyarlanma, kendini akıntıya bırakma, rota tespiti ihtiyacını

hissetmeme demektir. Halbuki acilen rotasızlığı izale etmek gerekiyor. Türklüğe de, Müslümanlığa da topraklarımız dışında vukûfiyet kesbetmenin mümkün olduğu fikrine sahip olanlar Türkiye'yi rotasızlığa duçar etti. Giderek Türkiye ve Türk varlığının damgalamadığı şeylerle ikbale kavuşmuş olanların istilâ ettiği Türkiye'de yaşamak mecburiyeti bizi sıkboğaz etti. Benim ömrüm Türkiye'nin denâetten kurtulmak için bir çıkış yolu arayışının dalgalanmalarıyla geçti. Bugün dalgalar duruldu. Sosyalizmin ve İslâmiyet'in Türk yükselişini kolaylaştıracağını görenler işbirliği yaptıkları, birbirlerine yardımlık ettiği için Türkiye dünya sistemiyle özdeşleşti. Türkiye'yi aynileşmeye ulaştıran taşıtının kaportasını Mustafa Kemal, motorunu Turgut Özal değiştirdi.

Ben bana verilen olanca gücü Türkiye'nin kendi rotasını bulma ihtimali uğrunda sarfettim. Bir çeşit fırsatçılıktı benimkisi. İçimdeki niyetle kısmet ittifakına hâlel getirmemek için her zaman hain olma konumunun uzağındaki kestirmeye saptım. Orada karşıma çıkan rotasını bulmuş Türkiye inşaatında gönüllü çalıştım. İnşaatın akıbetini bilen yok. Gönüllü bir ben mi idim? Bunu da bilmiyorum. Yalnız kalmak istemiyorum. Elinizdeki kitap nasıl olmasını istediğimin uzantısıdır. Uzantının bir semere vermesini bekliyor, inşaatın bekçiliğini yapıyorum. Ne zorum var?

Küçük Asya'nın ilki M.S. XIII. asırda Anatolia'nın "Dârü'l-İslâm" olduğunun kabulü, ikincisinin ise İstiklâl Harbi sonunda dünyaya bir askerî güç ve bir siyasî organizasyon olarak İslâm'ın hâlâ hayatta olduğunun gösterilmesi suretiyle iki kez Türk vatanı olduğunu ve bu toprakların bir üçüncü kez vatanlaşma imkânı bulamayacağını söyleye söyleye dilimde tüy bitti. Bu topraklar bir itikadî zenginlik olarak İslâm'ı yeniden tanımadığı takdirde Haçlı Seferleri öncesinin şartları

Küçük Asya'ya avdet edecektir. Burada zihnimizi aydınlatmamız gereken bir alan açılıyor. Kuvveden fiile geçmesi lehimize olan işlerin sırası nasıldır? “Müslümanlığın farkına varışı” esas almamız halinde sıralamayı İslâm, İmân, İhsân şeklinde yapmak mecburiyetindeyiz. Eğer derdimiz Müslüman üstünlüğünü izhar eden bir dünyada yaşamak ise bu doğru sıralamayı, yerinde ve gerekli sıralamayı kabul mecburiyetindeyiz. Bu sonuç alınabilir bir sıralama mı? Eğer amel imândan bir cüz değilse sıralamada Müslüman hayata sahip çıkma önceliğini imâna vermemiz gerekmiyor mu?

Önce vatan demek fert olarak her mü'minin şahsiyetini inşa için önüne çıkarılmış bütün engelleri kaldırabilecek bir saha kazanması demektir. Önce vatan demekle ufkunda İslâmî bir toplum yapısı olmayan her hainin gevezeliğine son vermiş oluruz.

İsmet Özel

Çengelköy, 25.04.12

ونى ده بيلميورم. يالكز قالمق استميورم. الكزده كي كتاب نصل
ولمسنى استديكمك اوزانديسيدر. اوزاندينك بر ثمره ويرمسنى
بكله يور، انشاآتك بكجيلكنى ياپيورم. نه زورم وار؟

كوچوك آسيانك ايلكى ميلاددن صكره اون اوچنجى عصرده
Anatolia نك «دار الاسلام» اولديغلك قبولى، ايكنجيسى ايسه
استقلال حربى صوكنده دنيايه بر عسكرى گوج و بر سياسى
ورغانيزاسيون اوله رق اسلامك حالا حياتده اولديغلك گوسترلمسى
صورتيله ايكي كز ترك وطنى اولديغنى و بو طور اقلرك بر اوچنجى
كز وطنلاشمه امكانى بوله ميه جغنى سويله يه سويله يه ديلمده توك
ييتدى. بو طور اقلر بر اعتقادى زنگينلك اوله رق اسلامى يكيدين
طانيمديغى تقديرده خاچلى سفرلى اوگجه سنك شرطلى كوچوك
آسيايه عودت ايده جكدر. بوراده ذهنمى آيدينلاتمه مز گركن بر آلان
آچيليور. قوه دن فعله گچمى لهمزه اولان ايشلرك صره سى نصلدر؟
«مسلمانلغك فرقنه واريشى» اساس آلمه مز حالنده صره لاهمى اسلام،
ايمان، احسان شكلنده ياپمق مجبوريتنده يز. اكر دردمز مسلمان
اوستونلكنى اظهار ايدن بر دنيايه ياشامق ايسه بو طوغرى صره لاهمى،
يرنده و گر كلى صره لاهمى قبول مجبوريتنده يز. بو صوگوج آينه ييلير
بر صره لاهمى؟ اكر عمل ايمانندن بر جزء دكلسه صره لاهمده مسلمان
حياته صاحب چيقمه اوگجه لكنى ايمانه ويرمه مز گركميورمى؟

اوگجه وطن ديمك فرد اوله رق هر مؤمنك شخصيتنى انشا ايچون
اوگنه چيقارلمش بتون انگللى قالدرييله جك بر ساحه قازانمى
ديمكدر. اوگجه وطن ديمكله افقنده اسلامى بر طوپلوم ياپيسى اولمايان
هر خائنك گوزه لكنه صوك ويرمش اولورز.

عصمت اوزهل

چنگل كوى، ٤ جمادى الاخر ١٤٣٣

كوتولك ياپانلر تركيه يه نه كوتولكلر ياپلديغي قونوسنده بندن دها چوق بيلگي يه اولاشمش طورومده در. بو يوزدن بن قونوشدقجه آنلر بيق اکتدن گوليور. ملعونلر ملعنتك نره لر اوزانديغني بندن ابي بيليور.

بوراده سويله دكلرم، اوگجه لكله سويله مه م گرکنلرک بیکده بری بيله دکل. اوگجه لكله سويله مه م گرکنلر روطه سنی طوتدرمش تركيه اوزرينه در. دنيايله اويوملو حاله گلمش بر تركيه بو اويومي دنيا سيسته ميله انطباق ايدهرک صاغلایه بيلير. اويارلانمه، کندینی آقندی يه براقمه، روطه تثبیتی احتیاجنی حس ایتمه ديمکدر. حالبوکه عاجلاً روطه سزلی ازاله ایتمک گرکیور. ترکله ده، مسلمانلغه ده طوپراقلریمز طیشنده وقوفیت کسب ایتمه نك ممکن اولدیغی فکرینه صاحب اولانلر تركيه یی روطه سزلیغه دوچار ایتدی. گیده رک تركيه و ترك وارلغنك دامغالامدیغی شیلرله اقباله قاوشمش اولانلرک استیلا ایتدیکی تركيه ده یاشامق مجبوریتی بزى صیق بوغاز ایتدی. بنم عمرم تركيه نك دنائتدن قورتولمق ایچون بر چیقیش یولی آرایشنك طالغه لانمه لريله گچدی. بوگون طالغهلر طورولدی. سوسیالیزمك و اسلامیتك ترك يوكسلیشنى قولایلاشدره جغنی گورنلر ایش برلکی یاپدقلى، بربرلرینه یارداقچیلق ایتدیکی ایچون تركيه دنيا سيسته ميله اوزده شلشدی. تركيه یی عینیلشمه يه اولاشدران طاشیدینك قاپورتاسنی مصطفى کمال، موتورینی طورغود اوزال دکیشدردی.

بن بگا ویریلن اولانجه گوجی تركيه نك کندى روطه سنی بولمه احتمالی اوغرنده صرف ایتدم. بر چشیت فرصتچیلقدی بنمکیسی. ایچمده کی نیتله قسمت اتفاقنه خلل گتیرمه مك ایچون هر زمان خائن اولمه قونومنك اوزاغنده کی کسدرمه يه صاپدم. اوراده قارشیمه چیقان روطه سنی بولمش تركيه انشاآتنده گوکللو چالیشدم. انشاآتك عاقبتنی بیلن یوق. گوکللو بر بن می ایدم؟

ترك طوپراقلرينك امت حياتنك تاميناتي اولديغنه دقت چكهميه
يوگه ليشمزدرد. ايكي نقطه دن بر طوغرى گچيور: قرآن و تركيه.
ايكي نقطه دن گچن طوغرى بز مسلمانلره، امت محمده بر محور
بخش ايديور. برنجى نقطه نزول حادثه سيدر. الله (جل جلاله) ك
رحمتنك الله (جل جلاله) ك غضبى فوقه اولاشيشنى قرآن كريمك
نازل اولمسندن آڭلايورز. ألمزده كنديسندن ألده ايده جكمز فائدهنك
حشره قدر اكسيلميه جكى بر هدايت رهبرى بولنيور.

غوغا ايكي جبهه ده جريان ايديور. اوگجه لكله كفر ك
شرطلاندرمه لرينه بويون اكيشدن نشئت ايدن جهالتله صاواشيورز.
آنك يانى صره، چتينلكده آندن گرى قالمايان بر صاواش ايچنه
دخى طالويورز: طوپراقلريمزه يعنى جانمزه، جانانمزه، بتون وارمزه گوز
ديكنلرك بين الملل اوزلاشى يدكنده كى آزينلق حاكميتيله صاواش.
مسلم، مؤمن، محسن اوله مديغمز تقديرده بو گيرديكمز حربك
مغلوب اعلان ايدلمه مزله بيته جكنى ده بيلويورز. الله (جل جلاله) دن
نصميمزه اسلام، ايمان، احسان دوشمسنى ديله مكده يز. اسلامدن،
ايمانندن، احساندن نصميمز وار ايسه، دهآ آرتدرمسنى يالگوزجه الله
(جل جلاله) دن ديله رز. الله (جل جلاله) دن غير مسلم جبهه نك
مسلمانمش گبى آغيلانان جناحندن بزى علناً آييرمسنى ديله رز.

بو كتابك آدى اولسون ديهه مراجعت ايتديكم سرلوحه هر نه
قدر «دېسم اولدرورلر، دېسم اولدم» عباره سى ايسه ده، بو كتاب
طولاييسيله بر نهائى حقيقت پرده سندن بحث ايتمه مز ممكن دكل.
نه بن بوراده سويله دكلرم سبيله حياتمى تهلكه يه آتمش اوليور، نه ده
حياتده قاليشمى بوراده ديله گتيردكلريمه بورجلانيورم. آتمش سكر
ييله بالغ عمرم ايچنده بز تركلره نه يالانلر سويلنديكى، بزه نه طولمه لر
يوتدرولديغى خصوصنده چوق شى اوكرندم. ينه اوكرندم كه، تركيه يه

ايمانندن آيىره رىق بىر عقلالق قىياقتە بۇرۇندىرن فساد اھلى بۇردن دىكلدر.
 الله (جل جلاله) عندندە كى دىنى ايمانندن قۇپارلمش بوزوق بىر چوق
 شىكلە نىمايان قىلان بۇردن دىكلدر. او حالده، بىر كىمىز؟ بىر الله (جل
 جلاله) ك اوكرتدىكىنى اساس آلانلرز. بىر اساس دىيە الله (جل جلاله)
 ك ملكره سىجده بى امر ايتدىكى آدم عليه السلامه اوكرتدىكنە دىيورز.
 صداقتى اساس آكيورز. صداقتك مجرد بىر مفهوم اولمىدىغى بىليورز.
 صداقت مشخصدر. صادق اولمىدن صداقت اولماز. مؤمن وارسه
 صداقت واردر. قرآن كريمك نازل اولدىغى حقيقتە شىبهە دوشورمه
 غيرتى گوسترنلرله گوزمىزى قىرپىمىدن اولدره سىه غوغا بى گوزە آلدق.
 دقتلى و تىتىز اولملى يز. چونكه انسانك ماجراسى تحفلقدن قصدلى
 اوله رىق آرندىرلما مشدر. تحفلقلردن بىر شويله: غوغامز وار و فقط بو
 غوغا بى جان پازارى حالته گتيره جك بىر آر ميدانى يوق. بو يوزدن،
 ارلك گوسترمەنك گوسترىشسز يولنى كشف ايتمه مز ضرورتى وار.

بوگون بىزلىر امانتە خىانت ايتمىنلر اوله رىق سىرجىلىكدن اوتە
 ايشلەوى اولمايانلرك گوزىنە تام تكمىل گورونمىورسەق، سىرلىرىمىزده
 بىكلە دىكىمىزدندىر. هر هانگى بىر ىرده دىكل، سىرلىرىمىزده يز. امانتە
 خىانت ايدىن هر كىسلە غوغامز وار. آيلاقلىق ايتمىيورز. شمدىلك
 سىرلىرىمىزدن دشمنە سادە جە آتش ايدە بىليورز. امانتە خىانت ايدىن
 خصملىرىمىز باشارى بى چشيتلىلىكدە آرايور. خائىنلر تركىه طورپراقلىرىنك
 ترك طورپراقلىرى اولدىغى اينانجىنى يوق ايدە بىلىرلر سە چشيتلردن هر
 بىر كندى ظفرىنى قوتلامقده گجىكىمىه جك. خىانتى چشيتلندىرلرله
 دە غوغامز وار. ابى كه، غوغامز وار. غوغا بىه گىرمسە يدك نره بىه
 ضربه ايندره جكمىزى آكلا بىه مازدق. ايكى يوگەلىش آكلا بىشمىزى
 زىنگىنلشدرىيور: بىرنجىسى وحيك بزه نه معنا افاده ايتدىكى
 خصوصى بولاندرانلرى دفع ايتمه يوگەلىشمىزدىر. ايكىنجىسى ايسە

باش چاوشك قاطيري گورونديسي ویرسهك بيله اصرارمك معناسنه بیگانه قالان هرکسله صوك گولنك ابي گولهجکی بر غوغامز وار.

«اوکجه وطن» دییورز و بونك ایمانمزدن بر جزء اولدیغنی افهام ایدیورز. ایمان ندر؟ ایمانك جزئی دکل ده، تمامی دینیلنجه نه آکلاشلملیدر؟ الجواب: ایمانك کلیاً تمامی رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) کندیسنك اولومندن صکره یر یوزنده مسلمانلغی دوام ایتدرمك ایچون مسئولیت یوکلنهجك بزله قرآن کریمی و سنت ثنیهی براقمشلغیدر. ایمانك هپسی بودر. ایمانه افرادینی جامع، اغیارینی مانع بر تعریف گرکدیکنده آلدہ قرآن و سنتدن غیری بر شی قالمدیغی فرق ایدیلہجکدر. منافق دکل ده مؤمن اولمہی جديتله یاشامقده ايسهك بونك سیاسی بر رنگی عکس ایتدردیکنی آکلامه مز شرطدر.

مؤمن کیمدر؟ رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) ک ارتحالی عقبنده آنک براقدیغی میراثی دور آلمش اولانلره، دور آلمقدن ممنون قالمش اولانلره مؤمن دینلمشدر. رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) ک ارتحالی عقبنده صاییلری حساب طیشی طوتوله میه جق مقدارده کیمسه ارتداد ایتدی. ایشته بویله بر آتموسفرده مؤمن قالمه نك ضرورتنی و واز گچلمزلکنی بزه اوکره دن بیوکمز ابو بکر (رضی الله عنه) اولدی. الله (جل جلاله) ک عنایتیلہ بو چیزگی سیلنمدن گونمزہ قدر گلدی. چونکه ینه الله (جل جلاله) ک عنایتیلہ بر «امیر المؤمنین» مقامی احداث ایدهرک اسلام نظامی فکرینك روحمزه یر ایتمسنی عمر (رضی الله عنه) صاغلادی. کلی میراث، کلی ایمان...

تاریخدن گتیردیکمز حقلیق اویارنجه مسلمان حیاتنك ادامه سنه یارایه جق چکیدکک، تخمک زیان ایدلمسنه راضی اولنه ماز. الله (جل جلاله) ک محکوم ایتدیکنی، قول اوله رق بزله براءت ایتدرمه یه حق یوقدر. اینانسون ده، نه یه اینانیرسه اینانسون دین بزدن دکدر. علمی

شكلكده ممكن اولدى ايسه، بو آنجق «هر شيئه رغماً وطن» قبولئك
 گولگه سنده ممكن اوله بيلدى. خاطرده طوته لم و/ويا خاطره گتيره لم
 كه، هر انسانه وطن اولان ير، او انسانك علويلكى ايله او انسانك
 سفليكنى بولوشدران يردر. بعضلى دير كه، انسانك وطنى
 طوغديغى ير دكل، طويدىغى يردر. هانگسى اولورسه اولسون،
 طوغمقدن و طويمقدن چيقاريلان معنا نتيجه يى حاصل ايدجكدر.
 طوغمه يى و طويمه يى ساده جه علويلكه ويا ساده جه سفليكه حصر
 ايدرسه كز وطنلاشدرمه ايشله منك اوزاغنده طوره جقسكز ديمكدر.
 اكر بر ير، بر آلان، بر طوپراق پارچه سى ويا دكز بر انسانك وار اولمه
 حقنه اعتراض ايديله مين بر ير اوله رق طائينه بيلورسه وطنلاشدرلمش
 اولور. هيچ بر چاغده بر يره منسوب اولمقله بر شخصيت انشا
 ايتمك آراسنده قوپاريله ماز بر باغ اولديغى انكار ايديله مه مشدر.
 شخصيتمزك فردىتمز اوزرينه انشا ايدلدىكى ده بارز بر حقيقتدر.

هر فردك حق ايله باطل، خير ايله شر، گناه ايله ثواب آراسنده كى
 فرقى بالذات بيليشى، بو فرقه بالذات ايريشى، آنك بر فرد صاييليشنك،
 عد ايديليشنك گر كيدر. انسان اوله رق حسابيه قاتلمه نك ايلك شرطى
 بو. موده يه قاپلماق بر روح بوزوقلغى دكلسه، موده يه آلدرميوب
 موده يى رد ايتمك دولت و طوپلوم لابوراتوارلرنده اورده دلمش اويقو
 علاجنى يوتماق آكلامنه گلير. حياتندن موده يى و موده جيلرى آتوب
 چيقاره جق درايتى گوستره مين كي مسهلردن انسانلق آدينه هر هانگى
 بر شى بكله يه ميز. ديمك كه، ترك ايلنده طاغلره، تپه لرك بايرلرينه
 تبركا بياضلا دلمش طاشلرله نقش ايديلن عباره يى اوك سوز اوله رق
 سچمكده كى اصرارمزك معناسنى قاورامق بر گر كليلكدر. گر كنى يرينه
 گتيريرسه كز، بيلك كه، قاورايشك دوامنده غوغا وار. بز بوگون ايشلرك
 تامانى گيزلى كيملكليله يورودن موده جى قلبزنلره «وطن» ديه رك

اوڭ سوزمز "اوڭجه وطن"

وطن دیر دیمز کوفلو بر شیدن، موده سی گچمش بر قاورامدن
بحث ایتدی کمزک بیلنجنده یز. بو شیئک موده سی، یالکژجه ترکیه ده
دکل، یر کره نڭ هر بوجاغنده بالخاصه غلوبالیزاسیون معرفتیه قصد
مخصوصله، بيله استیه گچیرلمشدر. وطن سورلکک دوندن قالمه
دنیا سی آرتق کوچوک گورولن، بیات بر دنیا در. مادام دنیا دکیشمشدر،
هم وطنک گچمشدر مادام هم ده وطنلرک موده سی؛ ده اآنکله نه
اوغراشوب طور یوروز؟ تورک باقه لم... بز ساده جه وطنله اوغراشمقله
قالمیوروز، وطنی حیاتمک، یعنی حیاتک مرکزینه آکیوروز. طاوشان
طاغه کوسمش طاغک خبری یوق، دییه ییلیرسکژ. سزک نه یی نره یه
آدیغکژ کیمک امورنده دییه ییلیرسکژ. صحیح، بو شیلری بو قدر
بیوتمک نیه؟ ندنه در ذهنمزی وطن کلمه سی و مفهومی خصوصنده
پکیشدرمه یولنی طوغری یول سچیشمز؟ اوڭجه وطن دینلمسنى، هر
شیئه رغماً وطن شعارینی صراط مستقیم قبول ایدیشمز؟

شوندندر: خرستیان تقویمنه گوره ۱۹۴۵ سنه سندن اعتباراً
انسان اولمه نڭ (آمریقالی اولمامه نڭ) حقنى ویرمک نره ده بر

KİM BIÇAK SALDI BEDRİ BAYKAM’IN VÜCUDUNA?

Münferit (gesondert) yazı hayatıma devam gayretim bir hâsılası olarak neşredilecek ilk yazıma “Aylak Zarafet” başlığını koymuştum. Şu anda mezkûr ilk yazımı okuyor; ve lâkin yazının alınlığında o mezkûr lafzı göremiyorsunuz. Üstelik yeni başlığın altında benim bizzat elimle çizdiğim bir suret yer alıyor. Neden böyle olduğunu izaha gayret edeyim:

Şimdikine hiçbir bakımdan benzemeyen bir Türkiye idi. 1959-1960 ders yılını Ankara Gazi Lisesi’nde geçirdiğimde lise ikinci sınıfta idim, 5 Edebiyat B’de. Resim dersinde, öğrencilerin kendisine “Kahvaltı” adını taktığı öğretmenimiz Cemal Bingöl, “Sizler” demişti, “cumhuriyet Türkiye’inde herşeyinizi Atatürk’e borçlu olduğunuzu söyleyenlersiniz. Eğer bir yabancı size kimden bahsettiğinizi soracak olsa, o yabancıya verilecek bir cevabınız var mı? Türk olmayanlara verilecek bir cevabınız mutlaka olmalı.” Hem yüksek bir şahsiyet, hem de ressamların büyüklerinden olduğuna inandığım Cemal Bingöl, biz resim bölümü öğrencilerine “Atatürk denilince nasıl biri akla

gelir?” sorusunun cevabını ele geçirebilmemiz için bir kaç çizgiyle istenilen portreye nasıl ulaşabileceğimizi öğretti.

Cemal Bingöl, artık Türkiye’de izi bile kalmamış insanlardan biriydi. Üzerinde yaşadığı toprakları, birlikte yaşadığı insanları mazisi, hâli ve istikbaliyle aklının önüne koyan ve eyyamcılığa hiçbir bakımdan yer tanımayan bir kişiydi. Biz öğrencilerine, “Kırık not alma ihtimaliniz hiç yok” derdi. “Her insan yedi yaşından itibaren yirmi beş yaşına varıncaya kadar sanat erbabıdır ve bir sanatçıya, bir ressama resim dersinden kırık not vermek, benim salahiyetim dahilinde değil.” Bu görüşünün paralelinde, bir gün, derslerden birinde bize şu açıklamayı yapma gereğini duydu: “Ben Suphi Baykam’a dedim ki, eğer senin oğlun harika çocuk ise, bana on beş gün mühlet versinler, onlara Anadolu’dan en az yüz tane harika çocuk getireyim.” Yaklaşımını alenen ifade ettiğinden olsa gerek, benim resim öğretmenim Bedri Baykam’ı yurt dışına (ABD?) harika çocuk faslından burslu gönderilmesine karar veren seçici kurula alınmadı. Yıllar geçti ve hiç kimse Bedri Baykam’ın resim sanatındaki mevkii ile meşgul olmuyor, olmadı; fakat birilerinin Bedri Baykam’ı hususen meşgul ettirdikleri şey Türk siyasetinin bazı hassas bölgeleridir.

Haçova Meydan Muharebesi’nden beri bir Türk siyaseti bahis konusudur ve bu siyaset Türkiye’de yaşayanların iki dünyasını da ilgilendirir. Var mı sahiden, ahiret yurdu-nun daha hayırlı olduğu iki dünya? Yoksa hepsi müşahede ettiğimiz, tenimize zevk ve acı veren bu dünyadan mı ibaret? “Allah’tan başka ilâh yok” demiş, Bedri Baykam’ı bıçaklayan. Acaba neden şöyle dememiş: “Ben yaptıysam bu işi, hesabımı ruz-i mahşerde kolay verebilmek için yaptım.” Acaba böyle diyebilir miymiş? İslâm bahsini açan ve “siyasal İslâm” ucubesini başımıza saranlar arasından kaç tanesi böyle diyebilir? Kimmiş Bedri Baykam’ı bıçaklayan? Cemal Bingöl’ün Anadolu’dan büyük şehre götürmeyi düşündüğü

yüz harika çocuktan biri mi? O çocuklardan birinin oğlu, torunu mu? Değil. Bin defa, yüzbin defa, milyonlarca defa değil. Bedri Baykam bıçaklandı? Neden? Bedri Baykam gibilerin gözü korksun diye mi? Değil. Bin defa, yüzbin defa, milyonlarca defa değil. Asla vücuduna hanel gelsin diye bıçaklanmadı Bedri Baykam. Bu bıçaklanma hadisesi, Bedri Baykam gibilerin sebep-i vücûdu ihya edilebilsin diye vuku buldu. Bunu ben biliyorum, ben Türk der demez bana dış bileyenlerin sayısının arttığını bildiğim gibi. Ben bunu biliyorum, ben Türkiye'nin İslâm dışı bir kimliği olamaz der demez bana dış bileyenlerin sayısının arttığını bildiğim gibi. Ben bunu biliyorum, ben bu toprakların sosyalist bir dönüşüm yaşamadan vatan kalamayacağını söyler söylemez bana dış bileyenlerin sayısının arttığını bildiğim gibi. Sualler var ve cevapları saklı tutuluyor. Biz bu topraklarda ne için ve kimler olarak yaşıyoruz? Bu topraklar bizim neyiz, biz birbirimizin neyiz? Neden birbirimizin bir şeyi olacakmı-sız? Bir "biz"den bahsetmek mümkün mü, gerekli mi?

Yukarıdaki suallerin hepsi daha Sakarya Meydan Muharebesi sona erer ermez içinde Bedri Baykam'ın da yer aldığı belli çevreler lehine cevaplandırılmıştır. Onları halen şiddetle devam eden Türk korkusu cevaplar bulmaya zorlamıştır. Sakarya Meydan Muharebesi öyle bir olaydır ki, Türk'ü tarihten silmeye kalkışan gâvurun başına gelenlerin Türkmüş numarası yapanların da, bunlar ister sivil kıyafetli, ister asker kıyafetinde olsunlar, başına gelmesini gündem haline getirmiştir. Bu gündemi gündem olmaktan çıkarmakla nesiller ömrünü tüketti. Gündemin hangi maddelerden müteşekkil olduğunu bize İstiklâl Marşı öğretti. Türk korkusu şiddetini artırarak devam ediyor. Türk siyaseti yürürlüğe korkunun ecele faydası olmadığını gösterecek kıratla girmedikçe "biz"siz kalacağız, biz "siz" kalacağız.

09 Nisan 2011

يوقاريدەكى سؤاللرڭ ھېسى دەھ سقرىھ ميدان محاربەسى
صوڭا ايرر ايرمز ايچندە بدرى بايقامڭ دە ير آلدیغى بللى چورەلر
لېنە جوابلاندرلمشدر. آنلرى حالاً شدتله دوام ایدن ترك قورقوسى
جوابلر بولمەيە زورلامشدر. سقرىھ ميدان محاربەسى اويلە بر
اولايدركە، تركى تاريخدن سيلمەيە قالقيشان گاورڭ باشنە گلنلرڭ
تركمش نومروسى ياپانلرڭ دە، بونلر استر سيويل قيافتلى، استر
عسکر قيافتندە اولسونلر، باشنە گلەسنى گوندەم حالنە گتيرمشدر.
بوگوندەمى گوندەم اولمقدن چيقارمقلە نسللر عمرينى توکەتدى.
گوندەمڭ ھانگى مادەلردن متشکل اولديغى بزه استقلال مارشى
اوکرتدى. ترك قورقوسى شدتنى آرتدرەرق دوام ايدىيور. ترك
سياستى يورورلکە قورقونڭ اجلە فائەسە اولمديغى گوسترەجک
قيراطدە گيرمدکجە «بز» سز قالەجغز، بز «سز» قالەجغز.

٦ جمادى الاول ١٤٣٢

ايلگيلندريز. وار مي صحيحدن، آخرت يوردينك دها خيرلي
اولديغي ايكي دنيا؟ يوقسه هپسى مشاهده ايتديكمز، تنمزه ذوق
و آجي ورن بو دنيا دن مي عبارت؟ «اللهدن باشقه آله يوق»
ديمش، بدرى بايقامي بيچاقلان. عجا ندن شويله ديمه مش:
«بن ياپديسه م بو ايشى، حسابمى روز محشرده قولاي ويره ييلمك
ايچون ياپدم.» عجا بويله ديه ييليرميمش؟ اسلام بحثى آچان
و «سياسال اسلام» اعجوبه سنى باشمزه صارانلر آراسندن قاچ
دانه سى بويله ديه ييلير؟ كيممش بدرى بايقامي بيچاقلان؟
جمال بيك گولك آناطوليدن بيوك شهره گوتورمه يى دوشونديكي
يوز خارقه چوجوقدن برى مي؟ او چوجوقلردن برينك اوغلى،
طورونى مي؟ دكل. بيك دفعه، يوز بيك دفعه، ميلونلرجه دفعه
دكل. بدرى بايقام بيچاقلاندى؟ نندن؟ بدرى بايقام گيلرك گوزى
قورقسون ديه مي؟ دكل. بيك دفعه، يوز بيك دفعه، ميلونلرجه
دفعه دكل. اصلا وجودينه خلل گلسون ديه بيچاقلانمى بدرى
بايقام. بو بيچاقلانمه حادثه سى، بدرى بايقام گيلرك سبب
وجودى احيا ايديله بيلسون ديه وقوع بولدى. بونى بن بيلورم،
بن ترك دير ديمز بكا ديش بيله ينلرك صايسنك ارتديغنى بيلديكم
گبى. بن بونى بيلورم، بن تركيه نك اسلام طيشى بر كيملكى
اوله ماز دير ديمز بكا ديش بيله ينلرك صايسنك ارتديغنى بيلديكم
گبى. بن بونى بيلورم، بن بو طوپراقلرك سوسياлист بر دونوشوم
ياشامدن وطن قاله ميه جغنى سويله ر سويله مز بكا ديش بيله ينلرك
صايسنك ارتديغنى بيلديكم گبى. سؤاللر وار و جوابلرى صاقلى
طوتوليور. بز بو طوپراقلرده نه ايچون و كيملر اوله رق ياشيورز؟ بو
طوپراقلر بزم نه يمز، بز بربريمزك نه يى يز؟ نندن بربريمزك بر شيى
اوله جقمشز؟ بر «بز» دن بحث ايتمك ممكن مي، گركلى مي؟

بر جوابكز وارمى؟ ترك اولمايانلره ويريله جك بر جوابكز مطلقا اولملى.» هم يوكسك بر شخصيت، هم ده رساملرك بيوكلرندن اولديغنه اينانديغم جمال بيك گول، بز رسم بولومى اوكرنجيلرينه «آتاترك دينيلنجه نصل برى عقله گلير؟» صورتوسنك جوابنى آله گچيره بيلمه مز ايچون بر قاچ چيزگيله استنيلن پورتره يه نصل اولاشه بيله جكمزى اوكرتدى.

جمال بيك گول، آرتق تركيه ده ايزى بيله قالمامش انسانلردن برىدى. اوزرنده ياشاديغى طوپراقلرى، برلكده ياشاديغى انسانلرى ماضيسى، حالى و استقباليه عقلنك اوكنه قويان و ايامجيلغه هيچ بر باقيمدن ير طانيمايان بر كشيدي. بز اوكرنجيلرينه، «قيريق نوط آلمه احتمالكز هيچ يوق» ديردى. «هر انسان يدى ياشندن اعتباراً يكرمى بش ياشنه وارنجه يه قدر صنعت اربايدىر و بر صنعتجى يه، بر رسامه رسم درسندن قيريق نوط ويرمك، بنم صلاحيتم داخلنده دكل.» بو گوروشنك پاراله لنده، بر گون، درسلدن برنده بزه شو آچيقلامه يى ياپمه گركنى دويدى: «بن صبحى بايقامه ديدم كه، اكر سنك اوغلنك خارقه چوجوق ايسه، بكا اون بش گون مهلت ويرسونلر، آنلره آناطوليدن اك آز يوز دانه خارقه چوجوق گتيره يم.» ياقلاشيمنى علناً افاده ايتديكندن اولسه گرک، بنم رسم اوكرتمم بدرى بايقامى يورت طيشنه (ABD?) خارقه چوجوق فصلندن بورسلو گوندرلمسنة قرار ويرن سچيجى قوروله آكمدى. ييللر گچدى و هيچ كيمسه بدرى بايقامك رسم صنعتنده كى موقعى ايله مشغول اولميور، اولمدى؛ فقط بريلرينك بدرى بايقامى خصوصاً مشغول ايتدردكلرى شى ترك سياستنك بعض حساس بولگه لريدر.

خاچ اووا ميدن محاربه سندن برى بر ترك سياستى بحث قونوسيدر و بو سياست تركيه ده ياشايانلرك ايكي دنيا سنى ده

کیم بیچاق صالدى بدرى بايقامك وجودينه؟

منفرد (gesondert) يازى حياتمه دوام غيرتمك بر حاصلهسى اوله رق نشر ايديله جك ايلك يازيمه «آيلاق ظرافت» باشلغنى قويمشدم. شو آنده مذکور ايلك يازيمى اوقيور؛ و لکن يازينك آکينلغنده او مذکور لفظى گوره ميورسکئز. اوسته لك يکئ باشلغك آکتنده بنم بالذات ألمله چيزديکم بر صورت ير آکيور. ندن بويله اولديغنى ايضاحه غيرت ايدهيم:

شمديکنه هيچ بر باقيمدن بگزه مين بر ترکیه ایدی. ۱۹۵۹ – ۱۹۶۰ درس ييلنى آنقره غازى ليسه سنده گچيرديکمه ليسه ايکنجى صنفده ايدم، ه ادبيات ب ده. رسم درسنده، اوکرنجیلرک کنديسنه «قهوه آلتی» آدینی طاقديغی اوکرتمنمز جمال بيک گول، «سزله» ديمشدی، «جمهوريت ترکیه سنده هر شيئکزی آتاترکه بورجلو اولديگکزی سويله ينلرسکئز. اکر بر يابانجی سزه کيمدن بحث ايتديککزی صوره جق اولسه، او يابانجی يه ويريله جک

AYLAK ZARAFET

Nihayet “yazmaya” yeniden başlayabildim. Hanidir kendime sorup durur ve yani şu sualden başımı alamazdım: Ne sebeple, yeniden, yazı yazacaktım, şiir değil de düzyazı dedikleri şeye bir daha, biraz daha vakit harcayacak duruma neden düşecektim? Gün olmuş, sırası gelmiş ve yazma olgusunun bence ne demeğe geldiğini kendime de, okurlara da izah etmiştim. O günler geçmişti. Yazdıklarımın neye değdiğini başından beri biliyorum. Bunca tecrübeden sonra bilmediğim bir şey daha ortaya çıktı: Okur tabakasının neye değdiğini bilhassa bilmediğimi fark ettim. Bu fark ediş, yani bilgisizliğimin kafama dank edişi yazan, yazmaktan başka işe yaramayan elimi, yazdığımı yayına ulaştıran kolumu bağladı. Kimler için yazacak, kimlerin göz gezdirdiği yayın organlarında (sanki böyle bir şeyi isteyen de varmış gibi) boy gösterecektim? Bu yazı sizler tarafından okunduğuna göre, şimdilerde bir yazma sebebi buldum galiba. Bulduğumu bir kendini kandırma sebebi saymayacak olursak. Ne sebeple yeniden yazıyor, yazma işinde ısrar ediyorum?

Kirden uzak durdukça gönlü rahatlayanların el atacakları bir metne varma zarureti sebebiyle yazmağa başlıyorum. Kirden uzak duranlar olduğunu farzediyorum. Onların gönlünün kirden uzak durdukça

rahatladığını farzediyorum. Her birinin el atacak bir metne varma zarureti altında bulunduklarını farzediyorum. Hadisenin istediğim merkezde vukuunu ümit ediyorum. Allah'ın Türk milletine vaadi olduğunun anlaşılmasını ümit ettiğim gibi. O halde bu yazıya sualleri çoğaltarak devam edelim. Müteakip soru: Kir nedir?

Kirin ne olduğu sorusunu cevaplandırmaya kalkışırsak ilk ağızda zihnimiz bizi kirlenme fiili, kirlenme faaliyeti gibi hallere teksif olmaya zorluyor. "İlk hâtır esastır". Yani kir dediğimiz şeyi kirlenme ve kirlenme fiilinden ayrı düşünemiyor, kirin kasıtlı doğduğunu kabul ediyoruz. Bu yaklaşım bizi ergenlik çağlarımızdan beri hep başımıza geldiği gibi kabahati kendimizden başkasında bulma kurnazlığımıza ilâştiriveriyor. Temizlik elden gittiyse ve kir hâkimiyet kurduysa bunu mutlaka bizden başkaları yapmıştır. Sizin hatırınızı kıracak değilim. Tamam, kirlen "biz" değiliz; ve lâkin yine de kendimizi şu sorudan beri kılamayız: Kirlenmedik diye temiz kaldık mı? Kirlenmeyi-şimiz kirlenmeyi-şimiz anlamına da geliyor mu? Hayır, maalesef, hayır. İşte bu yüzden ki, kimseden, kirden uzak durdukça gönlü rahatlayanların temizliğinden de emin olamıyoruz. Pislik saydığımız her ne ise, o şey hususen kirlenmenin sonucu olarak yayılmıyorsa, demek ki kirin halihazırdaki hâkimiyetine sebep olan bilhassa atalet, yani temizlenmekten geri durmak veya temizlenmede geri kalmaktır. Bütün bu hususlarda zihin açıklığı istikametinde yol almamız gerekiyor. Yazmamın, yazmaya devam etmemin bir gereklilik şekline bürünmesi, kiri olduğu yerden kaldırmadıkça, kiri sevdiklerinden uzaklaştırmadıkça, kirden şahsen uzak durmanın sahtekârlığa dönüştüğünü bizzat yaşamamdır. Gücüm yettiğince yazacağım. Hesabıma göre sonunu getirmenin uzun zamana balığ olacağı bir metinle bundan böyle temas halinde kalabilirsiniz. Bu akışı başlatan yazının alınlığı Arthur Rimbaud'dan

mülhemdir. CHANSON DE LA PLUS HAUTE TOUR
şiiri şöyle başlıyor:

“Oisive jeunesse
A tout asservie,
Par délicatesse
J’ai perdu ma vie.”

Yukarıdan iki kelimeyi yerlerinden koparıp kaptığım gibi alınlığa yapıştırdım. Pek güzel oldu. Ben bu günlere kadar altmış yedi yıl boyunca yükünü çektiğim ömrümü aylak bir zarafet içinde yaşadım. Hep aylaktım. Şimdiye kadar “TOPLUMSAL KURUM” dedikleri ve bu ülkede yaşayan herkesi asıl şeklinden mahrum bırakan şeylerin hiçbirine sadakat göstermedim. Hep zarıftım. Zarafetim gereği elimi asalet unvanımın beni dokunmaya icbar ettiği şeyden bir başkasına hiç değirmedim. Çarşıya pazara çıkmam, dostlar alış verişte görsün tedbirine hiç uymaz. Belki dost kazanamayışım böyle sonuçlandı.

Dünyaya gelen herkes birşey yaptı ve yapıyor. Neticede nereye yakıştığımızı dîn gününde bilebileceğiz. Aylak zarafet, benim Rimbaud’dan kapabildiğim şey; ama hepimizin asıl akıl kurcalayıcı hususa “hayat kaybettirici nezaket” ibaresiyle ulaştığımızı bilmesi lâzım. Modern zamanların başından beri yüksek vasıflı kişiler, ahaliden kimselere, yani her şeyleri düşük evsaftan ibaret kimselere nezaket göstermeyi pek yerinde buluyor. Bulsun tabîî. Çünkü bu, bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye’de de istisnaî ruh durumuyla yaşamının, yaşayabilmenin, hayatta kalmanın püf noktasıdır. Kim olursak olalım, soralım kendimize: Nasıl bir hayatta kalmayı kabulleniyoruz? Bize “hayat” olarak gösterilen şey adına layık mı? Hayat bizi hayattan haberdar ediyor mu? Nazik olmağı bir vasıf kabul ettik diyelim. Hangine nezaket diyeceğiz? Markalı

bir hayat sürdürmeye mi? Davranışlarımız bizi kimin gözünde nereye yerleştiriyor? Yüksekte duran düşüklükleri sayesinde oradaysa, üzerimizde gücünü gösteren her ne ise, o şey silme zaafından, fenâdan ibaretse ve giderek katımızda yaşamak adını alan şey samimiyetsizliğin bir maskesi olmaktan başka işe yaramıyorsa?

Benim aylak zarafetim Türkiye'nin sosyalist bir dönüşüm geçirmesi, Türkiye'nin İslâmî bir dönüşüm geçirmesi ihtimal dahilinde iken çok kolay savunulabilecek meşrû' bir tutum idi. Çünkü ne yapıyorsa Türkiye'nin Türkiye kalması içindi. Ülkenin her yeri sırtlarına "yumurta küfesi" yüklemiş gibi görünen ve küfenin yerine salimen varması için kendilerine yol açılması gerektiğini söyleyen, bunu söylediği için itibar kazanan kimselerle doluydu. Bugün aynı kimseler veya benzerleri küfedeki yumurtaların kırılmasına kendilerinin sebep olduğunu ispat ederek itibar kazanmaya uğraşıyorlar. İşte bu şartlarda benim aylak zarafetim bir meşrûiyyet bunalımı yaşıyor. Bende ki aylak zarafetin meşrû' bir zemin bulması Türk milletini var eden akidenin akıbetiyle münasebettardır.

26 Nisan 2011

عبارت کیمسه لره نراکت گوسترمه یی پک یرنده بولیور. بولسون طبیعی. چونکه بو، بتون دنیاده اولدیغی گبی، ترکیه ده ده استثنائی روح طورومیله یاشامه نك، یاشایه ییلمه نك، حیاته قالمه نك پوف نقطه سیدر. کیم اولورسه ق اوله لم، صوره لم کندیمزه: نصل بر حیاته قالمه یی قبوللنیورز؟ بزه «حیات» اوله رق گوستریلن شی آدینه لایق می؟ حیات بزی حیاتدن خبردار ایدیورمی؟ نازک اولمغی بر وصف قبول ایتدک دیه لم. هانگینه نراکت دیه جکز؟ مارقالی بر حیات سوردرمه یه می؟ طاورانیشرلیمز بزی کیمك گوزنده نره یه یرلشدیریور؟ یوکسکده طوران دوشوکلکلی سایه سنده اوراده یسه، اوزرمزده گوجنی گوسترن هر نه ایه، او شی سیلمه ضعفدن، فنادن عبارتسه و گیده رك قطع مزده یاشامق آدینی آلان شی صمیمیتسزلکك بر ماسکه سی اولمقدن باشقه ایشه یارامیورسه؟

بنم آیلاق ظرافتم ترکیه نك سوسیالیست بر دونوشوم گچیرمسی، ترکیه نك اسلامی بر دونوشوم گچیرمسی احتمال داخلنده ایکن چوق قولای صاوونوله ییله جك مشروع بر طوتوم ایدی. چونکه نه یاپیلیورسه ترکیه نك ترکیه قالمسی ایچوندی. اولکه نك هر یری صرتلرینه «یومورطه کوفه سی» یوکلهمش گبی گورونن و کوفه نك یرینه سالما وارمسی ایچون کندیلرینه یول آچلمسی گرکدیکنی سویله یین، بونی سویله دیکی ایچون اعتبار قازانان کیمسه لره طولیدی. بوگون عین کیمسه لر ویا بکزه رلری کوفه ده کی یومورطه لرک قیرلمسنه کندیلرینك سبب اولدیغنی اثبات ایده رك اعتبار قازانمه یه اوغراشیورلر. ایشته بو شرطلرده بنم آیلاق ظرافتم بر مشروعیت بونالیمی یاشایور. بنده کی آیلاق ظرافتک مشروع بر زمین بولمسی ترك ملتنی وار ایدن عقیده نك عاقبتیه مناسبتداردر.

قالدرمدقجه، كیری سود کلرندن اوزاقلاشدرمدقجه، کیردن شخصاً اوزاق طورمه نك ساخته کارلغه دونوشدیکنی بالذات یاشامه مدر. گوجم يتدیکنجه یازه جغم. حسابمه گوره صوکنی گتیرمه نك اوزون زمانه بالغ اوله جغی بر متنله بوندن بویله تماس حالنده قاله ییلیرسکیز. بو آقیشی باشلادان یازینك آکینلغی Arthur Rimbaud دن ملهمدر.

CHanson de la plus haute tour شعرى شویله

باشلا یور:

“Oisive jeunesse
A tout asservie,
Par délicatesse
J’ai perdu ma vie.”

یوقاریدن ایکی کلمه یی یرلرندن قوپاروب قاپدیغم گبی آکینلغه یاپیشدردم. پك گوزل اولدی. بن بوگونلره قدر آکتمش یدی ییل بوینجه یوکنی چکدیکم عمرمی آیلاق بر ظرافت ایچنده یاشادم. هپ آیلاقدم. شمدی یه قدر «طوپلومسال قوروم» دیدکلری و بو اولکده یاشایان هرکسی اصل شکلندن محروم براقان شیرك هیچ برینه صداقت گوسترمدم. هپ ظریفدم. ظرافتم گرکی ألمی اصالت عنوانمك بنی طوقونمه یه اجبار ایتدیکی شیدن بر باشقه سنه هیچ دکدرمدم. چارشى یه بازاره چیقمه م، دوستلر آکیش ویریشده گورسون تدبیرینه هیچ اویماز. بلکه دوست قازانه مایشم بویله صوگوچلاندی. دنیا یه گلن هرکس بر شی یاپدی و یاپور. نتیجه ده نره یه یاقیشدیغمزی دین گونده بیله بیله جکز. آیلاق ظرافت، بنم Rimbaud دن قاپه بیلدیکم شی؛ اما هپمزك اصل عقل قورجالایبجی خصوصه «حیات غائب ایتدریجی نزاکت» عباره سیله اولاشدیغمزی بیلیمسی لازم. موده رن زمانلرک باشندن بری یوکسك وصفلی کشیلر، اهالیدن کیمسه لره، یعنی هر شیرلی دوشوک اوصافدن

متنه وارمه ضرورتى سببيله يازمغه باشلايورم. كيردن اوزاق طورانلر اولديغنى فرض ايدييورم. آنلرڭ گوڭلنڭ كيردن اوزاق طوردقجه راحتلاديغنى فرض ايدييورم. هر برينڭ آل آتهجق بر متنه وارمه ضرورتى آكتنده بولندقلرينى فرض ايدييورم. حادثه نڭ استديكم مركزده وقوعنى اميد ايدييورم. اللهك ترك ملتنه وعدى اولديغنڭ آڭلاشلمسنى اميد ايتديكم گبى. او حالده بو يازى يه سؤاللى چوغالدهرق دوام ايدهلم. متعاقب سؤال: كير نه در؟

كيرڭ نه اولديغى سؤالنى جوابلاندرمه يه قالقيشيرساق ايلك آغزده ذهنمز بىزى كيرلنمه فعلى، كيرلتمه فعاليتى گبى حاللره تكتيف اولمه يه زورلايور. «ايلك خاطر اساسدر». يعنى كير ديديكمز شىئى كيرلتمه و كيرلنمه فعلندن آيرى دوشونه ميور، كيرڭ قصدله طوغديغنى قبول ايدييورز. بو ياقلاشيم بىزى ارڭنلڭ چاغلريمزدن برى هپ باشمزه گلدىكى گبى قباحتى كنديمزدن باشقه سنده بولمه قورنازلغمزه ايليشدريويوريور. تميزلك آلدن گيتديسه و كير حاكميت قورديسه بونى مطلقا بزدن باشقه لرى ياپمشدر. سزڭ خاطرڭرى قيرهجق دكلم. تمام، كيرله دن «بز» دكلز؛ و لكن ينه ده كنديمزى شو سؤالدىن برئ قيله مايز. كيرلتمدك ديه تميز قالدقمى؟ كيرلتميشمز كيرلنميشمز آڭلامنه ده گليورمى؟ خير، مع الاسف، خير. ايشته بو يوزدندر كه، كيمسه دن، كيردن اوزاق طوردقجه گوڭلى راحتلايانلرڭ تميزلكندن ده امين اوله ميورز. پيسلك صايدىغمز هر نه ايسه، او شى خصوصاً كيرلتمه نڭ صوڭوجى اوله رق يايلىميورسه، ديمك كه كيرڭ حال حاضرده كى حاكميتنه سبب اولان بالخاصه عطالت، يعنى تميزلنمكدن گرى طورمق ويا تميزلنمه ده گرى قالمقدر. بتون بو خصوصلرده ذهن آچىقلغى استقامتنده يول آلمه مز گركيور. يازمه مڭ، يازمه يه دوام ايتمه مڭ بر گركليلىك شكلنه بورونمىسى، كيرى اولديغى يردن

آیلاق ظرافت

نهایت «یازمه‌یه» یگیدن باشلايه بیلدم. هانه‌در کندیمه صورتور و
طورور و یعنی شو سؤالدن باشمی آله‌مازدم: نه سبيله، یگیدن، یازی
یازه‌جقدم، شعر دکل ده دوز یازی دیدکلری شیئه بر ده‌ها، براز ده‌ها وقت
خرجایه‌جق طورومه ندن دوشه‌جکدم؟ گون اولمش، صره‌سی گلمش
و یازمه اولغوسنک بنجه نه دیمکه گلدیکنی کندیمه ده، اوقورلره ده
ایضاح ایتمشدم. او گونلر گچمشدی. یازدق‌لیمک نه‌یه دک‌دیکنی
باشندن بری بیلورم. بونجه تجربه‌دن صگره بیلمدیکم بر شی ده‌ها
اورته‌یه چیق‌دی: اوقور طبقه‌سنک نه‌یه دک‌دیکنی بالخاصه بیلمدیکمی
فرق ایتدم. بو فرق ایدیش، یعنی بیلگی‌سزلکمک قفامه دانق ایدیشی
یازان، یازمقدن باشقه ایشه یارامایان آلمی، یازدیغمی یایینه اولاشدران
قولمی باغلادی. کیملر ایچون یازه‌جق، کیملرک گوز گزدردیکی
یایین اورغانلرنده (صانکه بویله بر شیئی استین ده وارمش گبی) بوی
گوستره‌جکدم؟ بو یازی سزله طرفندن اوقوندیغنه گوره، شم‌دیله‌ده بر
یازمه سببی بولدم غالباً. بولدیغمی بر کندینی قاندرمه سببی صایمیه‌جق
اولورسه‌ق. نه سبيله یگیدن یازیور، یازمه ایشنده اصرار ایدیورم؟
کیردن اوزاق طوردقجه گوکلی راحت‌لایانلرک آل آته‌جق‌لری بر

BİR DOLAPTIR DÖNÜYOR

Ne yelledir, ne suyladır bu dolabın dönüşü, ne de sırayla. Hepsi para. Paranın dönüşünden ibarettir o, paranın döndürölüşüdür. Parayla döndürölüyor, para vasıtasıyla, araç olarak para kullanılarak döndürölüyor dolap. Dolayısıyla dolabın dönüş hızı dolabı döndüren çarka dökülen paranın hareket kaabiliyetine denk geliyor. Geçer akçe hangisiyse dolabı onunla döndüren var. Paraya alış veya veriş için kim dokunduysa, hooop, o da dolapla dönüyor. Para elden ele geçtikçe dolap döndüğü için ve mutlaka işin içine bir pazarlık girdiğinden, peynir gemisi lâfla yürüyor. Parayla küçük büyük, uslu çılgın bütün projeler esas saydırılıyor. Proje taslakları kafada doğduğu ve pazarlık konusu şeyler falan filan olduğu için herkesin karnı boş lâfla doyuyor. Bu durumdan dolap çevirenler yararlanıyor ve onlar lâfı karnın tok ya, sırtın da pektir demeye getiriyor. Bu imâ birçok kimseye bir anlamı kavratıyor. Artık her yer sırf boş lâfla dolsun isteniyor. Öyle de oluyor, her taraf boş lâfla doluyor. İmâları imânlar hâline getiriyorlar. Para yoksa deniyor, lâf da yok.

Bu durumda biz ne yapacağız? Alelacele yaptığımız her şey çarkı hızlandırdı. Aceleye kapılırsak daha da hızlandıracak. Bize sakın kafa lâzım. Yaşamak, hayatta

kalabilmek için bazı şeyleri bilmemiz lâzım. Bilhassa bir lâfin içerisinden neyi çıkarırsan boşalır, bunu bilmemiz lâzım. Aynı zamanda karnını boş lâfla dolduranların sıhhatini sormak lâzım. İyiyim diyorlarsa her istediğinizi onlara parayla yaptırabilirsiniz. Evet, ama açıktan ve göstere göstere değil. Önce insanların özledikleri meblağa kavuşup kavuşmadıklarını bilmemiz lâzım. Kavuştularsa, sonra bunun onlara ne türden bir sıhhat bahsettiğini bilmemiz lâzım. Bakıyorsunuz bazı paralar geçmiyor. Geçmez paraların koleksiyon değeri olduğu söyleniyor. Buradan paranın tabiatını öğrenmiş oluyoruz. Demek ki, para dediğin geçmez parayı geçer paradan daha pahalı kılan anlayış olmuş oluyor. İnsanlar hergün biraz daha çok anlayış sahibi oluyor. Anlayış para ediyor. Zaman çoktan beri vakit-nakit kafiyesi sayesinde para ediyor. Böylelikle benim bu yazdıklarımın da, önceden yazdıklarımın da dönen dolapla irtibatı kopuyor. Ben bütün ömrüm boyunca dolabı döndüren münasebetler karşısında hep münasebetsizlik etmek zorunda kalıyorum. Buna elim mahkûm edildi. Münasebetsizlik benim bile isteye, güle oynaya tercih ettiğim bir şey değil. Dönen dolaba sadece münasebetsizliğin hasar verebildiğini daha henüz yenilerde anlayabiliyorum.

Dolap hasar görmeksizin döndükçe dönsün diyenler parayla hemhâl oluyor. Parayla halvet olamayanlar mededi feleğin çarkı kırılsın nakaratının hatırlanmasından umuyor. Dehre sövüyor. Bunun tabî olduğunu zannedenler var. Kendilerine Allah'tan gayri rabb edinenlerin reddedilemez bir gücü temsil ettiğini söyleyenlerin hangi dînden olduğu ise karanlıkta kalıyor. Şu oluyor, bu oluyor. Daha neler olacak... Dünyada ve Türkiye'de kimin, neyin neresinde olduğu birbirinden ilginç sualleri beraberinde getirecek ve ben sanmayın ki, bu yazıyı suallerle dolduracağım. Ya ne yapacağım? Suçu tespit edeceğim. Suçluya teşhis koyacağım.

İnsanlar suç işlemeye nasıl başlıyor? Kimlere suçlu diyeceğiz? Elimize geçen ilk formül şu: Suçlara hangi yolla, hangi malzemeyi kullanarak olursa olsun mazeret bulmak suçlu durumuna düşmek için kâfidir. “O şartlarda başka türlü davranamazdım”, kendini haklı çıkarmak isteyen her suçlunun kurduğu cümle böyledir. Tabiatı da, tarihi de “verili şartlardan ibaret” görürler. Suçlular “Nasıl tarihten bütün imparatorlukların bir sonu olduğunu öğrenmişsek, aynı tarihten Osmanlı İmparatorluğu’nun çökmesinin mukadder olduğunu öğrenebiliriz” diyenlerdir. Bu mantıkla yola çıkıp “Türkiye Cumhuriyeti’nin de sonu geldi” hükmünün kabulüne varmak için zeki olmaya gerek yok.

Türkiye Cumhuriyeti’nin sonunun geldiğini söyleyenler suçludur. Yine de, suçlular arasında suçunu itiraf etmek istemediği için bunu (Türkiye Cumhuriyeti’nin sonunun geldiğini) söylemeyenler vardır. Giderek bu aradakiler bunu söyletmezler bile. İçten içe buna inandığı, bu “değişimi” kaçınılmaz ve giderek gerekli saydığı halde “olmaz öyle şey”, “devletimiz güçlüdür” diyenler suçlarını saklayabileceğini sananlardır.

Şunu bilirsiniz ki, Türkiye tiyatrosunda dekorlar ve kostümler daha baştan, yani birinci TBMM lağv edilir edilmez suçu ve suçluyu saklamak üzere ayarlanmış. İstiklâl Marşı’nı kaleme alan şairin peşine polis takmışlar. Orhan Veli’yi bir sivil polisin çukura itmiş olma ihtimalinin asla dile getirilmemesini suçlular söylüyor. Suçlular Türkiye Cumhuriyeti’nin bu dramatik tiyatrodaki temelli kalınması ve bu ülkede hiçbir şekilde epik tiyatroya geçilmemesi hususunda ısrarlı. İşte bu yüzden kasıtlı bir yalancı kutuplaşma yaratıldı. Bir tarafta, diyorlar “ılımlı İslâm” var, onun karşısında ise “ulusalcılar” yer alıyor. Suçluların dramatik tiyatrosu bu; ama kazın ayağı öyle değil. Doğrusunu isterseniz, (Doğrusunu isteyenlerin olup olmadığını bilmiyorum. Eğer onların mevcudiyet-

tinden haberdar olabilir ve onlarla dayanışabilirsek epik tiyatronun günü doğdu demektir. Yine de tiyatrodan çıkmak için vaktin henüz erken olduğunu bizler itiraf etmek mecburiyetindeyiz.) Türkiye’de kıyasıya bir savaş var. Bu kıyasıya savaşın her toplum katında muharebeleri gayr-i müslim olduklarını gizleyen, gizlemiş olanlarla Müslüman görünmek veya Müslümanlara yaranmak zorunda kalmış olanlar arasında cereyan ediyor. İslâm, bu savaşın kazandırdıkları, kaybettirdikleri soruldukta, hesaba dahil değil.

30 Nisan 2011

وارد. گيدهرك بو آراده كيلر بونی سويله تمزله بيله. ايچدن ايچه بوڭا اينانديغي، بو «دگيشيمى» قاجينلماز و گيدهرك گرکلى صايدىغي حالده «اولماز اويله شى»، «دولتمز گوجلودر» دينلر صوجلرينى صاقلایه بيله جكنى صانانلردر.

شونى بيله سگزرکه، تركيه تياتروسنده ده قورلر و قوستوملر ده اباشدن، يعنى برنجى TBMM لغو ايديلير ايدلمز صوجى و صوجلوى صاقلامق اوزره عيارلانمش. استقلال مارشنى قلمه آلان شاعرڭ پشنه پوليس طاقمشلر. اورخان ولى يى بر سيويل پوليسڭ چوقوره ايتمش اولمه احتمالنڭ اصلا ديله گتيرلممىنى صوجلور سويله يور. صوجلور تركيه جمهوريتنڭ بو دراماتيک تياتروده تمللى قالمسى و بو اولكهده هيچ بر شكلده آپيک تياترويه گچلممىنى خصوصنده اصرارلى. ايشته بو يوزدن قصدى بر يالانجى قطبلاشمه يارادلدى. بر طرفده، ديورلر «ايليملى اسلام» وار، آنڭ قارشيسنده ايسه «اولوسالجيلر» ير آيور. صوجلورڭ درامتيک تياتروسى بو؛ اما قازڭ آياغى اويله دكل. طوغريسنى استرسه گز، (طوغريسنى استينلرڭ اولوب اولمديغنى بيلميورم. اكر آنلرڭ موجوديتندن خبردار اوله بيلير و آنلرله طايانيشه بيليرسهك آپيک تياترونڭ گونى طوغدى ديمكدر. ينه ده تياترودن چيقمق ايچون وقتڭ هنوز ارکن اولديغنى بزلر اعتراف ايتمك مجبوريتنده يز.) تركيهده قيهه سى يه بر صاواش وار. بو قيهه سى يه صاواشڭ هر طويلوم قطعنده محاربه لرى غير مسلم اولدقلىنى گيزله ين، گيزله مش اولانلرله مسلمان گورونمك ويا مسلمانلرله يارانمق زورنده قالمش اولانلر آراسنده جريان ايديور. اسلام، بو صاواشڭ قازاندردقلى، غائب ايتدردكلى صورولدقده، حسابيه داخل دكل.

دولاب خسار گورمكسزین دوندكجه دونسون دینلر پاره‌یله هم حال اولیور. پاره‌یله حلوت اوله‌مایانلر مددی فلکک چرخ قیرلسون نقراتنک خاطرلانیمسندن اومیور. دهره سوکیور. بونک طبیعی اولدیغنی ظن ایدنلر وار. کندیلرینه اللهدن غیری رب ایدینلرک رد ایدیلهمز بر گوجی تمثیل ایتدیکنی سویله‌ینلرک هانگی دیندن اولدیغی ایسه قاراگلقده قالیور. شو اولیور، بو اولیور. ده‌ها نهلر اوله‌جق... دنیاده و ترکیه‌ده کیمک، نه‌یک نره‌سند اولدیغی بربرندن ایلگینچ سؤاللری برابرنده گتیره‌جک و بن صانمایک که، بو یازی‌یی سؤاللره طولدره‌جغم. یا نه یاپه‌جغم؟ صوجی تثبیت ایده‌جکم. صوجلویه تشخیص قویه‌جغم.

انسانلر صوج ایشله‌مه‌یه نصل باشلا‌یور؟ کیملره صوجلو دییه‌جکز؟ ألمزه گچن ایلک فورمول شو: صوجلره هانگی یولله، هانگی مالزهم‌یی قوللانهرق اولورسه اولسون معذرت بولمق صوجلو طورومنه دوشمک ایچون کافیدر. «او شرطلرده باشقه دورلو طاورانهمازدم»، کندینی حقلی چیقارمق استین هر صوجلونک قوردیغی جمله بویله‌در. طبیعتی ده تاریخی ده «ویریلی شرطلردن عبارت» گورورلر. صوجلولر «نصل تاریخدن بتون ایمپراطورلقلرک بر صوکی اولدیغنی اوکرنمشسه‌ک، عین تاریخدن عثمانلی ایمپراطورلغنک چوکمسنک مقدر اولدیغنی اوکرنه‌ییلیرز» دینلردر. بو منطقه یوله چیقوب «ترکیه جمهوریتنک ده صوکی گلدی» حکمنک قبولنه وارمق ایچون ذکی اولمه‌یه گرک یوق.

ترکیه جمهوریتنک صوکنک گلدیکنی سویله‌ینلر صوجلودر. ینه ده، صوجلولر آراسنده صوجنی اعتراف ایتمک استمدیکی ایچون بونی (ترکیه جمهوریتنک صوکنک گلدیکنی) سویله‌مینلر

یر صرف بوش لافله طولسون استنیور. اوپله ده اولیور، هر طرف بوش لافله طولیور. ایمالری ایمانلر حالنه گتیریورلر. پاره یوقسه دینیور، لاف ده یوق.

بو طورومده بز نه یاپه جغز؟ علی العجله یاپدیغمز هر شی چرخه خیزلاندردی. عجله یه قاپیلیرسه ق ده خیزلاندره جق. بزه ساکن قفا لازم. یاشامق، حیاتده قاله ییلمک ایچون بعض شیلری بیلمه مز لازم. بالخاصه بر لافک ایچریسندن نه بی چیقاریرسه ک بوشالیر، بونی بیلمه مز لازم. عین زمانده قارننی بوش لافله طولدرانلرک صحتنی صورمق لازم. اییم دیورلرسه هر استدیککزی آنلره پاره یله یاپدره ییلیرسکز. اوت، اما آچیقدن و گوستره گوستره دکل. اوکجه انسانلرک اوزله دکلیر مبلاغه قاووشوب قاووشمدق لرینی بیلمه مز لازم. قاووشدیلسه، صکره بونک آنلره نه دوردن بر صحت بخش ایتدیکنی بیلمه مز لازم. باقیورسکز بعض پاره لر گچمیور. گچمز پاره لرک قولکسیون دکری اولدیغی سویله نیور. بورادن پاره نک طبیعتنی اوکرنمش اولیورز. دیمک که، پاره دیدیکک گچمز پاره بی گچر پاره دن دها بهالی قیلان آگلایش اولمش اولیور. انسانلر هر گون براز دها چوق آگلایش صاحبی اولیور. آگلایش پاره ایدیور. زمان چوقدن بری وقت - نقد قافیه سی سایه سنده پاره ایدیور. بویله لکله بنم بو یازدق لیمک ده، اوکجه دن یازدق لیمک ده دونن دولابه ارتباطی قویور. بن بتون عمرم بوینجه دولابی دوندرن مناسبتلر قارشیسندن هپ مناسبتسزک ایتمک زورنده قالیورم. بوکا ألم محکوم ایدلدی. مناسبتسزک بنم بیله استیه، گوله اوینایه ترجیح ایتدیکم بر شی دکل. دونن دولابه ساده جه مناسبتسزکک خسار ویره ییلدیکنی دها هنوز یکیلرده آگلایه ییلیورم.

بر دولابدر دونيور

نه يللهدر، نه صويلهدر بو دولابك دونوشي، نه ده صرهيله.
هپسى پاره. پارهك دونوشدن عبارتدر او، پارهك دوندرولوشيدر.
پارهيله دوندروليور، پاره واسطهيله، آراچ اوله رق پاره قوللانيله رق
دوندروليور دولاب. طولاييسيله دولابك دونوش خيزى دولابي
دوندرن چرخه دوكونلن پارهك حركت قابليتته دنك گليور. گچر
آقچه هانگيسييه دولابي آنكله دوندرن وار. پارهيه اكيش ويا ويريش
ايچون كيم طوقونديسه، هوووپ، او ده دولابله دونيور. پاره آلدن آله
گچدكجه دولاب دونديكي ايچون و مطلقا ايشك ايچنه بر بازارلق
گيرديكندن، پينير گميسي لافله يوريور. پارهيله كوچوك بيوك،
اوصلو چيلغين بتون پروژه لر اساس صايدريليور. پروژه طاسلاقلرى
قفاده طوغديغي و بازارلق قونوسى شيلر فلان فلان اولديغي ايچون
هرركسك قارنى بوش لافله طويور. بو طورومدن دولاب چويرنلر
يارارلانيور و آنلر لافى قارنك طوق يا، صرتك ده پكدر ديمهيه
گتيريور. بو ايما بر چوق كيمسهيه بر آگلامى قاوراديور. آرتق هر

NONOŞ REİS, NONOŞUM DEVLET

Yakıcı sual birçok yüreği kemiriyordu şimdilik kendine akıl hocası rolü biçilmiş görünen Türkiye’de, Türkiye’nin nonoşum sığ devletinde. Birçok Arap ülkesinde olup biten, bir kısmı devam eden, yenileri beklenen hırgür, Türkiye’ye sıçrayacak mı? Böyle bir suali Üsame bin Ladin’in ölüm haberi mânâsız kıldı. Çünkü engebeli bir yere takılmış olan jeton bazı vakıalar zuhur edince yerleşmesi için açılan yere düşüveriyor. Çünkü yaşadığımız dünyada Müslüman diye bilinen her kim olursa olsun, onun, manzara itibariyle kendi yerinde durup durmadığının, duruyorsa ufkî mi, şakulî mi durduğunun çoktan beri sermayeyi muhafaza etmekten başka anlam taşımayacak hale sokulduğu ahmakların da fark edebilecekleri bir şey haline geldi. Sözü dolandırmadan söyleyelim ki, bugün bir tek Üsame bin Ladin’in öldürüldüğü haberi, yarın ortaya bin tane Üsame bin Ladin’in salınacağına işaretidir. Ölenin de öldürenin de kolaylıkla aynı zemini paylaşmakla kendilerine yer bulabildiklerini anlamadıysanız, bu ölüme sevinenin de, bu ölüme üzülenin de aynı dîn yere hapsedildiğini hiç anlamayacaksınız demektir. Siz de tasmaını sevenler takımındansınız.

Böyle bir zaviyeden bakılırsa, Türkiye'yi göz önüne almanın değeri büyüyerek değişir. Bizim tarihimizi mânâlı kılan tarih disiplini değil; tarih denilen şeyi anlamlandıran bizim tarihimizdir. Yükün ağırlığı yılgınlık vermesin. Allah kullarına kaldıramayacakları yük yüklemesin. Türkiye 27 yıl süren bir "tek parti" dönemi yaşadı. Bu dönem, NSDAP Almanyasına, II Duce İtalyasına, Stalin Rusyasına sadece şeklen benzer. Esas itibariyle ve özü bakımından Türkiye'nin eşsiz, benzersiz ve antropologların programlarına dahil edemediği bir dokusu vardır. Bu doku sebebiyle, son dalgalanmalar içinde Türkiye Cumhuriyeti'ni değişim rüzgârına kaptırma ihtimali ve devrilen hükümetler kervanına Türkiye'yi de katma ihtimali hiç yoktur. Beş bin yıllık tecrübesiyle Türkiye'nin bünyesi sadece gayr-i müslim âlemin yapısına uymamakla kalmaz; aynı zamanda Müslümanların yaşadıkları diğer ülkelerin iktidar ilişkileri de Türkiye'ninkine benzemez.

Doğmuş olmakla Türkiye Cumhuriyeti Türk tarihinin son safhası haline geldi. Bahsettiğimiz, Türk idare tarzının alabileceği son şekildir. Neden son safha, neden son şekil? Kapitalizmin tarihî karakterinden haberdar olmaksızın bu suallere cevap bulunamaz. Dünya sistemi nasıl doğdu, kimlerin sofralarında nasıl büyüdü ve bu sistemin ömrü nasıl nihayete erer? Tek dişi kalmış canavarın diş geçiremediği bir alandan haberdar olmadan da bu suallere cevap bulunamaz. İstiklâl Harbi bize Anadolu topraklarını XIII. asırdan sonra ikinci kez vatan kıldığı gibi, Türklere dünya merkezi iktidarının sözünü geçiremediği bir sahayı da temin etti. Kâfirler yürürlüğe soktukları operasyonlarla meseleyi sanki hiç İstiklâl Harbi olmamışa getirmeye gayret ediyorlar. Felâketi hızlandırmak isteyenler Türk tarihinden İstiklâl Harbi'ni silmek hevesindedir. Adnan Menderes'in "ben dünya

çapında bir adamım” sözünü bir böbürlenme sananlar, Türkiye’nin neresi, Türklerin kimler olduğu hakkında sadık bilginin mevcudiyeti sebebiyle huzuru kaçanlardır. Bugün kendimizi ifade ederken artık hiç kimsenin zikre yeltenmediği “ülkesi ve milletiyle yekparelik” hem ülke olarak Türkiye’nin, hem de millet olarak Türklüğün varlık şartıdır. Türkiye mes’ûliyyetine bigâne kalan, Türklüğe mensubiyeti askıya alan “BİZ” tarifinin dışındadır. “BİZLİK” gelmiş geçmiş bütün anayasaların da, hakanî, sultanî bütün yasakların da üstündedir. “BİZLİK” mer’iyyet alanı neresi olursa olsun bütün kanunların üstünde geçerlilik sahibidir. Dolayısıyla ister idareciler, isterse idare edilenler arasında yer alsın hakkında hükme vardığımız her kişinin, her kimsenin “BİZ”e ne yaptığına, “BİZ”i hangi tesirlere açtığına bakarız.

İstanbul’u fetheden Türkler yerkürenin tamamına ve bütün insanlığa bir hayatî muamele dersi okuttular. Bu dersin verildiği sırada dost, düşman herkes başını sallıyordu. Sallanan başlar sabit ölçülere bağlandığında hadiselerin mahiyeti başka türlü kavranmaya başladı. İnsanların okuduklarından neler anladığı her gün biraz daha karmaşıklaştı. Nedir hayatî muamele? Birlikte yaşamamanın Antik çağdan itibaren insanlar katında hasretle aranan optimum veznidir. Aruz vezni, hece vezni değil, yaşama vezni.

Biz Türkler, bir özgürlük alanı arıyor isek, devlet ile millet arasındaki nizayı behemehâl Osmanlılık ile Türklük arasındaki intibaksızlık olarak kavramalıyız. Dîni despotizme âlet eden Osmanlılarla, despotizmi dînle savuşturan Türkler asırlar boyu içiçe yaşadı. Taraflar bu içiçelikten istifade ettikçe Avrupa’nın zararı büyüdü. Papalık Avrupa’yı Türklerin mağlûp edilebileceğine ikna ettikten sonra bu kıtada millî pazarını faal kılarak devletleşen ülke Fransa oldu. Güneş Kral XIV. Louis,

“*L'état, c'est moi*” (Devlet benim cismimden ibarettir) derken, Türk varlığının Osmanlı varlığıyla kaynaşmış olduğu zannını ve yanılgısını dile getiriyordu.

Güneş Kralın avlusunda nonoşlar (*Les mignons du Roi*) olurdu. Kralın nonoşları II. Osman devrinden başlayarak, Türkiye’yi idare edenleri devletlerinin yıkılacağına ikna etti. III. Selim saltanatından itibaren Türkiye devlet reisi nonoşlaşan bir ülke durumuna düştü. Kudret kaybı lisân kaybı demek oldu. Bir sebeple “Mahmud-ı Adlî” denildiğinde, bu ülkede, Hz. Ömer adaletinden eser kalmadığını herkes anlayabiliyordu. “Batışımız İslâm’dan uzaklaştığımız içindir” fikriyle hareket ederek çarpıklığı biraz daha çarpıttılar. Çünkü onların İslâm’dan anladığı devletin elini güçlendiren her şeydi. Batıllaşma macerası içinde hep bir nonoş reisimiz ve hep nonoşum demekten gocunmadığımız devletimiz oldu. Komiktik. Komikliğe gülüyorduk. Güleriz ağlanacak halimize diyorduk. Herşeye rağmen bir “BİZ” vardı ve biz etrafımızdakilere hiçbir bakımdan benzemiyorduk.

4 Mayıs 2011

بز تركلر، بر اوزگورلك آلانى آرايور ايسهك، دولت ايله ملت آراسنده كى نزاعى بهمه حال عثمانلىق ايله تركلك آراسنده كى انطباقسزلق اوله رق قاواملى يز. دىنى دسپوتيزمه آلت ايدن عثمانلىلرله دسپوتيزمى دىنله صاووشدران تركلر عصرلر بويى ايچ ايچه ياشادى. طرفلر بو ايچ ايچه لكدن استفاده ايتدكجه آوروپانك ضررى بيودى. پاپالق آوروپايى تركلك مغلوب ايديله بيله جكنه اقناع ايتدكدن صكره بو قطعه ده مى بازارىنى فعال قيله رق دولتشن اولكه فرانسه اولدى. گونش قرال ۱۴نجى Louis، "L'état, c'est moi" (دولت بنم جسممدن عبارتدر) ديركن، ترك وارلغنك عثمانلى وارلغيله قايناشمش اولديغى ظنى و ياكلغيسنى ديله گتيريوردى.

گونش قرالك آولوسنده نونوشلر (*Les mignons du Roi*) اولوردى. قرالك نونوشلرى ۲نجى عثمان دورندن باشلايه رق، تركيه بى اداره ايدنلرى دولترلينك ييقيله جغه اقناع ايتدى. ۳نجى سليم سلطنتندن اعتباراً تركيه دولت رئيسى نونوشلاشان بر اولكه طورومنه دوشدى. قدرت غائبى لسان غائبى ديمك اولدى. بر سبيله «محمود عدلى» دىنلديكنده، بو اولكه ده حضرت عمر عدالتدن اثر قالمديغى هر كس آكلاليه بيليردى. «باتيشمز اسلامدن اوزاقلاشديغمز ايچوندر» فكريله حركت ايدهرك چاربيقلى براز دها چارپيتديلر. چونكه آنلرك اسلامدن آكلالديغى دولتك آلنى گوجلندرن هر شيدى. باتيللاشمه ماجراسى ايچنده هپ بر نونوش رئيسمز و هپ نونوشم ديمكدن غوجونمديغمز دولتمز اولدى. قوميككد. قوميكلكه گوليوردق. گولرز آغلانه جق حالمزه دييوردق. هر شيئه رغماً بر «بز» واردى و بز اطرافمزده كيلره هيچ بر باقيمدن بگزه ميوردق.

۱ جمادى الاول ۱۴۳۲

دنيا مركزى اقتدارىنىڭ سوزىنى گچىرەمدىكى بىر ساحەبى دە
تأمين ايتدى. كافىرلار يورۇرلەكە سوقۇقلارنى اوپەراسيونلارە مسئلەبى
صانكە هېچ استقلال حربى اولمامشە گتىرمەيە غىرت ايدىيورلار.
فلاكتى خىزلاندرىمىق استىنلار ترك تارىخىندن استقلال حربى سىلمك
هوسىندەدر. عدنان مىندرسىك «بىن دنيا چاپىندە بىر آدم» سوزىنى بىر
بوبرلنمە صانانلار، تركىيەنىڭ نرەسى، تركلار كىملىرى اولدىغى حقىندە
صادق بىلگىنىڭ موجودىتى سىبىلە حضورى قاچانلردىر. بوگون
كىندىمىزى افادە ايدىركىن ارتق هېچ كىمسەنىڭ ذكرە يلىتمىدىكى
«اولكەسى و ملتىلە يىكپارەلك» هم اولكە اولەرق تركىيەنىڭ، هم
دە ملت اولەرق تركلارنىڭ وارلىق شىرطىدىر. تركىيە مىسئولىتنە يىگانە
قالان، تركلەكە مىنسويىتى آصقىيە آلان «بىز» تەرىفىنىڭ طىشىندەدر.
«بىزلىك» گىلمش گچىمش بتون آناياسالارنىڭ دە خاقانى، سىلطانى بتون
يساقلارنىڭ دە اوستونىندەدر. «بىزلىك» مىرعىت آلانى نرەسى اولورسە
اولسون بتون قانونلارنىڭ اوستىندە گچىرلىك صاحىبىدر. طولايىسىلە
استر ادارەجىلر، استرسە ايدارە ايدىلنلار آراسىندە بىر آلسون حقىندە
حكەمە واردىغىمىز ھەر كىشىنىڭ، ھەر كىمسەنىڭ «بىز» نە ياپدىغىنە،
«بىز» ى ھانگى تاثيرلەر آچدىغىنە باقارز.

استانبولى فتح ايدىن تركلار بىر كرەنىڭ تامامە و بتون انسانلارغە
بىر حىياتى مىعاملە درسى اوقۇتدىلر. بو درسنىڭ وىرلىدىكى صرەدە
دوست، دشمن ھەركىس باشنى صاللايوردى. صاللانان باشلار ثابت
اولچولرە باغلاندىغىندە حادثەلارنىڭ ماھىتى باشقە دورلو قاورانمەيە
باشلاندى. انسانلارنىڭ اوقۇدقلىرىدىن نەلر آڭلادىغى ھەر گون براز دھا
قارماشىقلاشدى. نەدر حىياتى مىعاملە؟ بىرلىكدە ياشامەنىڭ آنتىك
چاغدىن اعتباراً انسانلار قىپقىندە حسرتلە آرانان اوپتىموم وزىنىدر.
عروض وزنى، ھىجا وزنى دىكل، ياشامە وزنى.

دۇن يۈرە جېس ايدلدىكىنى ھېچ آڭلامىيە جەقسىڭىز دېمىكدر. سىز دە
تاسمە سىنى سونلر طاقىمىندىسىڭىز.

بويىلە بىر زاۋىيە دىن باقىلىرىسە، تىركىيە بىي گوز اوڭنە كىمەنك دىكى
بىويەرك دىكىشىر. بىزم تارىخىمىزى مەنالى قىلان تارىخ دىسىپلىنى دىكىل؛
تارىخ دىنىلن شىئى آڭلاملاندىران بىزم تارىخىمىزدىر. يوكك آغولغى
يىلغىنلىق وىرەمسون. اللە قوللىرىنە قالدردەمىيە جەقلىرى يوك يوكلەمىز. تىركىيە
يىكرمى يىدى يىل سورن بىر «تەك پارتى» دۈنەمى ياشادى. بو دۈنەم،
NSDAP آلمانىياسنە، ۲نجى Duce ايتالىياسنە، Stalin روسىيەسنە
سادە جە شىكلا بىڭزەر. اساس اعتبارىلە و اوزى باقىمىندىن تىركىيەنك
اشسىز، بىڭزەرسىز و آنتروپولوغلرۇ پروگراملىرىنە داخلى ايدەمدىكى بىر
طوقوسى واردىر. بو طوقو سىبىلە، صوك طالغەلانمەلر اىچىندە تىركىيە
جۇمھۇرىيىتى دىكىشىم روزگارنى قاپدردەمە احتمالى و دورىلن حىكومەتلر
كارواننە تىركىيە بىي دە قاتمە احتمالى ھېچ يوقدر. بش بىك يىللىق
تەجرىبە سىلە تىركىيەنك بىيەسى سادە جە غىر مىسلم عالمك ياپىسنە
اوىمامقلە قالماز؛ عىن زماندە مىسلمانلرۇ ياشادىلر دىكىر اولكەلرۇ
اقتدار اىلىشكىلرى دە تىركىيەنككە بىڭزەمىز.

طوغمىش اولمقلە تىركىيە جۇمھۇرىيىتى تىرك تارىخىنك صوك
صفەسى حالنە گلدى. بىخت ايتدىكىمىز، تىرك ادارە طىزىنك
اكەبىلە جىكى صوك شىكلدر. ندىن صوك صفە، ندىن صوك شىكل؟
قايتالىزمك تارىخى قاراقتىردىن خىردار اولمقسىزىن بو سۇاللەرە جىواب
بولنەماز. دىنيا سىستەمى نىصل طوغدى، كىملىرۇ سىفرەلرندە نىصل
بىودى و بو سىستەمك عمرى نىصل نىھايىتە ايرىر؟ تەك دىشى قالمش
جاناوارك دىش گىچىرەمدىكى بىر آلاندىن خىردار اولمدىن دە بو
سۇاللەرە جىواب بولنەماز. استقلال حىربى بىزە آناطولى طوپراقلىرىنى
۱۳نجى عىسردىن صىڭرە اىكىنجى كىز وىطن قىلدىغى گىبى، تىركلەرە

نونوش رئیس، نونوشم دولت

ياقيجى سۇال بر چوق يوركى كميريوردى شمدىلك كندينه عقل خواجهسى رولى بيجلمش گورونن تركيه ده، تركيه نك نونوشم صيغ دولتنده. بر چوق عرب اولكه سنده اولوب بيتن، بر قسمى دوام ايدن، يگىلىرى بىكله نن خيرگور، تركيه يه صيچرايه جقمى؟ بويله بر سۇالى أسامة بن لادنك اولوم خبرى معناسز قيلدى. چونكه انگبهلى بر يره طاقلمش اولان ژه تون بعض واقعه لر ظهور ايدنجه يرلشمسى ايچون آچيلان يره دوشويوريور. چونكه ياشاديغمز دنياده مسلمان ديه بيلينن هر كيم اولورسه اولسون، آنك، منظره اعتباريله كندى يرندە طوروب طورمديغنك، طوربيورسه افقى مى، شاقولى مى طورديغنك چوقدن برى سرمايه يى محافظه ايتمكدن باشقه آكلام طاشيميه جق حاله صوقولديغى احمقلىك ده فرق ايدە بيله جكلىرى بر شى حاله گلدى. سوزى دولاندرمدن سويله يه لم كه، بوگون بر تك أسامة بن لادنك اولدرولديكى خبرى، يارين اورته يه بيك دانه أسامة بن لادنك صالينه جغنك اشارتيدر. اولنك ده اولدرنك ده قولايقله عين زمينى پايلاشمقله كنديلرينه ير بوله بيلدكلرينى آكلامديسه كز، بو اولومه سويننك ده، بو اولومه اوزولنك ده عين

ŞİİRİN NÜFUZ ETTİĞİ YERDE PARA GEÇMEZ, VICE VERSA

Aristoteles şiir ile tarihi her ne kadar sıkıntılı bir rekabete sürüklemiş ise de şiir hiçbir şeyin olamayacağı derecede tarihîdir. Şiir ve tarih birbirlerine uzak duruyorsa, bu, bünyevi hususiyetleri dolayısıyla değildir. Onları birbirinden okuyanlara yaptıkları ayırır. Şiir paye verir, tarih vermez. Tarihin değil de şiirin felsefeye yakın duruşu herkese açık bir *sine qua non* kavrayış mevkii peyler. Şiiri görebilişimiz şiirin gösterdiğinden büyüktür. Mündemiç ve müteal vasıflarıyla şiir heman ve hemzemin teçhizattır.

Üstünlük müsabakası gereği bilhassa tertibat alınmamışsa, mücerreten şiir söylemekle veya yazmakla cihada çıkılmış olmaz; ve fakat bununla beraber, hasmı ile çatışmayı göze almak, şiirle münasebet kurmaktan farklı bir şeymiş gibi de telâkki edilemez. Çatışma ona muharebe diyemeyeceğimiz karakterde olunca bunun adının kayıkçı kavgası olduğunu Türkçe bilenler biliyor. Bu yüzden, mizaha kayıkçı kavgası demek ne kadar yakışık alırsa şiirin açtığı sahaya da harp meydanı dememiz isabetlidir. Dememiz odur ki, herhangi bir çatışma alanının tezahür etmediği yerde şiiri aramak beyhude olur ve artık orada hükümranlığını uzlaşma, uyuşma, pazarlık ve bunların hepsini tescil eden para ilân edecektir.

Şiirle her çeşidinden savaşın münasebeti, parayla da her çeşidinden barışın münasebeti barızdır. Münasebeti kavrar kavramaz modernliği okka altına zıncı diye sokarsınız. Tebük seferini hatırlayalım. Orada şiir ve tarih içiçe. Sen bugün eğer, şiddete karşıyım yahut terörün dîni, milliyeti olmaz deme hastalığına tutulmuşsan “mazeretim sebebiyle ben sizinle sefere katılmayacağım” diyenlerden olmuyor musun? İslâm barış dînidir dediğin zaman dediğin ben öyle biriyim ki, hesabıma geçen paradan başka otorite tanımam değil midir? Sözü uzatmadan diyeceğimizi diyelim: Türklük mescid-i dırarın yıkılmasıyla başlar demekle Türk kelimesinin bir kavme izafe edilmesinin mümkün olamayacağını, Türklüğe talip olma niyeti noksan ise hiç kimsenin, hiçbir yerde Türkleşemeyeceğini söylemiş oluruz.

Terekküb ettikleri şeylerden nereye gidildiğine aklımız erdikçe şiirin imâna, paranın fesâda yakın durduğunu anlayabiliriz. Kıymet, irtibat, itimat; bunlar hem şiirin, hem de paranın teşekkülüne sebep olurlar. Eğer kıymet bu dünyanın mer’iyyetine ayarlanmışsa para doğar. Parayı kıymetin bu dünyadaki mevkiini kabul etmeyen bir kimse asla ele geçiremez. Şiirin doğması için ise kıymeti öbür dünyanın geçerliliğine bağlamak şarttır. Öbür dünyanın neye tekabül ettiği görüşten görüşe değişir. Psikanalizciye göre öbür dünya bilinçaltıdır. Edebiyat eleştirisinde bilinçaltına bu kadar geniş yer vermek, bir bakıma dînin öbür dünyasına yer vermemek içindir. Şiir göz önüne alındığında öbür dünya hususu edebiyatın da aşırı ucu olarak tebellür eder. Şiire ve şiirin muktedirlik hissine ancak ve bilhassa bu dünyanın dışında dahil olabilirsiniz. Şiiri “*convention*” mahveder.

Uzlaşma şiire ne yapıyorsa onu şiir uzlaşmaya yapmaz. Şiir eşyanın adıyla tabiatını birbirine yakın tutar. Halbuki dünya hayatının rıza gösterilen şartları aradaki mesafeyi hergün biraz daha artırır. Böylece kimin ismi cismine uzak duruyorsa onun acısı büyür. İnsanları acıdan haberdar eden şiirdir, uzlaşma değil. Uzlaşma şiiri mahvederek acının fark edilmesine mani olur. Acının fark edildiği yerlerde bu ikisinin, isim ile cismin yeniden yakınlaşmasının temin edilip edilemeyeceği sorulur. Her sanat uğraşısı bu yönde bir atılımdır. Ataklıkta şiir hepsinin önünde gider. Zira şiir hîn-i hâcette şuurdur ve şuursuzca yapılan her işin hududu şiirden geçer. Uzlaşmanın ise haddi, hududu yoktur.

Para tehditkârdır. Para denilen şey uzlaştırdıklarını istediği gibi uzlaşmaya ikna etmek yerine, uzlaşmadığı takdirde başa gelecek belâyı işaret eder. Halbuki şiir tehdit değil tekliftir. Uyuşmazlık sebebiyle dahi istifadeye mazhar şartlar doğabileceğini şiirden öğreniriz. Şiirle kurulan yakınlık mecburiyetin tek belirleyici olmadığı hissiyle büyür. Mecburiyet mutlakıyet haline para ile girer. Paranın şiire verdiği zararı, şiir paraya vermiyorsa buradan öğrenilecek çok şey var: Her kim zekât vermeyi reddetmişse şiirden gelecek faydaya da muhalefet etmiş olur. Şiir düşmanlığını haklılaştırmak dünya hayatına birçok tezgâh açar. Servet düşmanıdır deyip dürüst insanları itibarsızlaştırma bu tezgâhların en çok iş yapanıdır. Uzlaşma şiire ne yapıyorsa onu şiir uzlaşmaya yapmaz. Zekât vermeyi hayrına işlediğini kim biliyorsa, o bize paranın en çok nerede işe yaradığını göstermiş, öğretmiş olur.

Tarih/şiir, şiir/para... Birileri tarih olarak insanları efsanelerle baskı altında tutma usûllerini, zayıfların imkânlarını gasp etme tekniklerini kabul etmiş ve ettirmiş olabilir. Eğer bu vaki olmuşsa, bir zihnî tahribat

da gerçekleşmiş demektir. Şiir bu tahribatın mazarratını giderir. Para yüzünden insanların haysiyet ve şahsiyete bigâne kalmaları hastalıklı bir ortam doğurur. Şiir bu ortama deva vasfıyla girer. Her insan âbâd olmanın ve şifa bulmanın yolunu bir başına ve hususen seçecektir. Kıymetten, irtibattan ve itimattan ne anladığını kendi bilir. Bu yüzden de hangi tarihin, ne işe yaradığını ona kimse öğretemeyecektir. Yine de bazı sözlerle ateşin küllenmiş kısmını etkisiz bırakacak hatırlatmalarda bulunabiliriz. Unutmayın ki, fesat çıkarmıyorsa o şey aslı itibariyle para değildir. O şey hiçbir bakımdan, hiçbir vecheyi ihya etmiyorsa şiir değildir.

9 Mayıs 2011

ایش یاپانیدر. اوزلاشمه شعره نه یاپپورسه آنی شعر اوزلاشمه یه یاپماز. زکات ویرمه بی خیرینه اشيله دیکنی کیم بیلورسه، او بزه پاره نك اڭ چوق نره ده ایشه یارادیغنی گوسترمش، او کرتشم اولور.

تاریخ/شعر، شعر/پاره... بریلری تاریخ اوله رق انسانلری افسانه لرله باصقی آکتده طوتمه اصوللرینی، ضعیفلرک امکاملرینی غصب تکنیکلرینی قبول ایتمش و ایتدرمش اوله بیلیر. اکر بو واقع اولمشسه، بر ذهنی تخریبات ده گرچکلشمش دیمکدر. شعر بو تخریباتک مضراتنی گیدریر. پاره یوزندن انسانلرک حیثیت و شخصیتته بیگانه قالمه لری خسته لقلی بر اورتمه طوغورور. شعر بو اورتمه دوا وصفیله گیرر. هر انسان آباد اولمه نك و شفا بولمه نك یولنی بر باشنه و خصوصاً سچه جکدر. قیمتدن، ارتباطدن و اعتماددن نه آڭلادیغنی کندی بیلیر. بو یوزدن ده هانگی تاریخک، نه ایشه یارادیغنی آڭا کیمسه اوکره ده میه جکدر. ینه ده بعض سوزلرله آتشک کوللنمش قسمنی ایتکیسز براقه جق خاطرلاتمه لرده بولنه بیلیرز. اونوتمايک که، فساد چیقارمیورسه او شی اصلی اعتباریله پاره دکلدرد. او شی هیچ بر باقیمدن، هیچ بر وجهه بی احیا ایتمیورسه شعر دکلدرد.

۶ جمادی الآخر ۱۴۳۲

آلندیغنده اوهر دنیا خصوصی ادبیاتك ده آشیری اوجی اوله رق تبار ایدر. شعره و شعرک مقتدرلك حسنه آنجق و بالخاصه بو دنیاك طیشنده داخل اوله بیلیرسکیز. شعرى «convention» محو ایدر.

اوزلاشمه شعره نه یاپیورسه آنی شعر اوزلاشمه یه یاپماز. شعر اشیانك آدیله طبیعتنى بریرینه یقین طوتار. حالبوکه دنیا حیاتك رضا گوستریلن شرطلری آراده کی مسافه یی هر گون براز ده اتردیر. بویله جه کیمك اسمی جسمنه اوزاق طورییورسه آنك آجیسی بیور. انسانلری آجیدن خبردار ایدن شعردر، اوزلاشمه دکل. اوزلاشمه شعرى محو ایدهرک آجینك فرق ایدلمسینه مانع اولور. آجینك فرق ایدلدیکی یرلرده بو ایکیسنك، اسم ایله جسمك یکیدن یقینلاشمسینك تأمین ایدیلوب ایدیلهمیه جکی صورولور. هر صنعت اوغراشیسی بو یوکنده بر آتیلیمدر. آتاقلقده شعر هپسینك اوکنده گیدر. زیرا شعر حین حاجتده شعوردر و شعورسزجه یاپیلان هر ایشك حدودی شعردن گچر. اوزلاشمه نك ایسه حدی، حدودی یوقدر.

پاره تهدید کاردر. پاره دینیلن شی اوزلاشدر دقلرینی استدیکی گبی اوزلاشمه یه اقناع ایتمک یرینه، اوزلاشلمدیغی تقدیرده باشه گله جک بلایی اشارت ایدر. حالبوکه شعر تهدید دکل تکلیفدر. اویوشمازلق سببیه دخی استفاده یه مظهر شرطلر طوغه بیله جکنی شعردن اوکرنیرز. شعرله قورولان یقینلق مجبوریتك تک بلیرله ییجی اولمدیغی حسیله بیور. مجبوریت مطلقیت حالنه پاره ایله گیرر. پاره نك شعره ویردیکی ضرری، شعر پاره یه ویرمیورسه بورادن اوکرنیله جک چوق شی وار: هر کیم زکات ویرمه یی رد ایتمشسه شعردن گله جک فائده یه ده مخالفت ایتمش اولور. شعر دشمنلغنی حقلیلاشدر مق دنیا حیاتنه بر چوق ترگاه آچار. ثروت دشمنیدر دیوب درست انسانلری اعتبارسزلاشدرمه بو ترگاهلرک اک چوق

چاتيشمه آلاننك تظاهر ايتمديكى يرده شعرى آرامق بيهوده اولور و آرتق اوراده حكمرانلغنى اوزلاشمه، اويوشمه، بازارلق و بونلرك هپسنى تسجیل ایدن پاره اعلان ایده جکدر.

شعرله هر چشیدنن صاواشك مناسبتى، پارهيله ده هر چشیدنن باريشك مناسبتى بارزدر. مناسبتى قاوارار قاوراماز موده رنلكى اوقه آلتنه زينق ديهه صوقارسكز. تبوك سفرينى خاطرلايه لم. اوراده شعر و تاريخ ايچ ايچه. سن بوگون اكر، شفته قارشى يم ياخود تهرورك دينى، مليتى اولماز ديمه خسته لغنه طوتولم شسه ك «معدرتم سبيله بن سزگله سفره قاتلميه جغم» دينلردن اولميورميسك؟ اسلام باريش ديندر ديديكك زمان ديديكك بن اويله برى يم كه، حسابمه گچن پاره دن باشقه اوتوريتيه طانيمام دكل ميدر؟ سوزى اوزاتمى ديهه جكمزى ديهه لم: تركلك مسجد ضاراك ييقلمسيله باشلار ديمكله ترك كلمه سنك بر قومه اضافه ايدلمسك ممكن اوله ميه جغنى، تركلكه طالب اولمه نيتى نقصان ايسه هيچ كيمسه نك، هيچ بر يرده تركلشه ميه جكنى سويله مش اولورز.

تركب ايتدكلرى شيلردن نره يه گيدلديكنه عقلمز ايردكجه شرعك ايمان، پاره نك فساد يقين طورديغنى آگلايه بيليرز. قيمت، ارتباط، اعتماد؛ بونلر هم شرعك، هم ده پاره نك تشكلنه سبب اولورلر. اكر قيمت بو دنيانك مرعيتنه عيارلانمشسه پاره طوغار. پاره يى قيمتك بو دنيا ده كى موقعنى قبول ايتمين بر كيمسه اصلا آله گچيره مز. شرعك طوغمسى ايچون ايسه قيمتى اوبر دنيانك گچريلكنه باغلامق شرطدر. اوبر دنيانك نه يه تقابل ايتديكى گوروشدن گوروشه دكيشير. پسيقاناليزجى يه گوره اوبر دنيا بيلنج آلتيدر. ادبيات الشدريسنده بيلنج آلتنه بو قدر گكيش ير ويرمك، بر باقيمه دينك اوبر دنيا سنه ير ويرمه مك ايچوندر. شعر گوز اوكنه

شعرک نفوذ ایتدیکی یرده پاره گچمز، VICE VERSA

Aristoteles شعر ایله تاریخی هر نه قدر صیقندیلی بر رقابته سوروكله مش ایسه ده شعر هیچ بر شیئك اوله میه جفی درجه ده تاریخیدر. شعر و تاریخ بربرلرینه اوزاق طور یورسه، بو، بنیوی خصوصیتلری طولایسیله دکلدر. آنلری بربرندن اوقویانلره یاپدقلری آیریر. شعر پایه ویریر، تاریخ ویرمز. تاریخك دکل ده شعرك فلسفه یه یقین طوروشی هرکسه آچیق بر *sine qua non* قاوارایش موقعی پیلهر. شعرى گوره بیلیشمز شعرك گوستردیکندن بیوکدر. مندمج و متعال وصفلریله شعر همان و همزمین تجهیزاتدر.

اوستونلك مسابقه سی گرکی بالخاصه ترتیبات انما مشسه، مجرداً شعر سویله مکله ویا یازمقله جهاده چیقلمش اولماز؛ و فقط بونگله برابر، خصمی ایله چاتیشمه یی گوزه آلمق، شعرله مناسبت قورمقدن فرقلی بر شیمش گبی ده تلقی ایدیلهمز. چاتیشمه آگا محاربه دییه میه جکمز قاراقترده اولنجه بونك آدینك قایقجی غوغاسی اولدیغنی ترکجه بیلنلر بیلور. بو یوزدن، مزاحه قایقجی غوغاسی دیمك نه قدر یاقیشیق آکیرسه شعرك آچدیغی ساحه یه ده حرب میدانی دیمهمز اصابتلیدر. دیمهمز اودر که، هر هانگی بر

KÜL RENGİYİM, KÜL KEDİSİ DEĞİL

“İsmet Özel yazmaya yeniden başladı” dediler ve nedendir bilinmez giriverdi araya yeni bir susuş devresi, birkaç yazıdan sonra, neşrine cevaz verilen... Yoksa devreye ecinniler mi, iyi saatte olsunlar mı girdi? Öyle de olsa, öyle olmasa da, kimin umurunda? Nice bir halt etmektir dünyada ve Türkiye’de yazarlık? 15 Haziran Çarşamba Uluslararası Kayınvalideler Günü’nde ben, İsmet Özel neden bu satırları yazmak için çaba sarf ediyorum?

Bütün pis işler dönen dolaplar içinde şekilden şekle girerken kimmiş yazdığım şeye yazı diyecek? Hristiyan takvimine göre yirmibirinci asrın onbirinci yılını yarıladık. (“Hristiyan takvimi” demekle, ideologime yaraşan bir vurgu peşinde olduğum söylenebilir. Başka bir şey daha söylenebilir; o da, günümüz İngilizcesinde AD [anno domini] yerine CE [christian era] denildiğidir ki, birilerini ters köşeye yatırmak için böyle yapılmıştır.) Bu bakımdan ve sayılamayacak kadar çok başka bakımlardan biz Türklerin, “Türk milleti”nin (varsa öyle bir şey), Çinlilerden Malaylardan bir farkı kalmadığı iddia edilse yeridir.

Dediklerine inanacak olursak, Müslümanmışız; ama aynı zamanda laikmişiz. Bunu böyle söyleyen biri gerçekten var mı? Yoksa birçok başka birileri diğer

farklı birilerinin ümüğüne basıp bunu ister istemez söylettiriyor mu? Müslümanlığa dair şeyler gönülden söylenen şeylerse, buna ben derim ki, Türk toplumu haz içinde sosyal hermafroditliğinin zevkini çıkarıyor, hüsnalığının artıra artıra keyfini sürüyor. Türküz desek ve/veya Türk değiliz desek de kaç paralık olduğumuz ortada. Her yerimizden ne olduğumuz, ne malın gözü olduğumuz iyiden iyiye belli. Zamanında ikide bir ağza pelesenk edilen, şimdilerde hafızalardan bile silinmeye gayret edilen şu Müslümanlığımız neme nem şeydir? Bir yiğit kişi Müslümanlığın nerede, neremizde bulunduğunu anlayabilecek kuvveti haiz mi? Kuvvet kimdeyse kimde. Bizlerin gücü, bizlerin takati bindörtüyüzotuzikinci Hicrî yılda bulunmak hakikatini ne bilmeğe, ne de söylemeğe yetiyor. Neden Mekke'den Yesrib'e hicret ettik? Neden Yesrib'in adı değişti de, Medînetü'n-Nebî oldu? Bu soruların cevabından bir medet uman yok. Çağımız bir çeşit cahiliye çağıdır, yani Hicretin hakikat olmadığını kabullenenler taifesine bile Müslüman denildiği bir çağdır. Günümüz cahiliyesinde Kur'ân-ı Kerîm'i hükümsüz ilân etmek için yarışanlara, hareketleri Sünnet-i Seniyye'ye tâbi olmanın itibarsızlık getirdiği fikriyle munzam güruha Müslümanlık nisbet ediliyor.

Bu yazıyı okuyan siz, kimsiniz? Bu okuma işine hangi gayeyle giriştiniz? Kim oluyorsunuz da ardarda dizdiğim sözlerden bir mânâ çıkarmaya kalkışıyorsunuz. Bunların ötesinde, artık, hiçbir periyodik yayına yanaştırılmayan benim bu yazdıklarım, nasıl oluyor da, size ulaşıyor? Sırlardan birini, etki uyandırmayacak birini ifşa edeyim: Dünya işlerinin çekilip çevrilişinde bir hesabı olanlar, ne okur olarak sizi, ne de yazar olarak beni hesaba dahil etmektedir. Benim bu yazıyı yazmam umursanmıyor, zira bu yazıyı okumakla vakit kaybedecek kadar olup biten hay huyundan uzak düşmüş sizler “patronlar” canibinde

umursanmıyorsunuz. Sizin ve benim istatistik değerimiz yok. Daha doğrusu, istatistiklere girecek bir yekûn teşkil etmediğimiz için hesap dışında tutuluyoruz. Bunun da bir çeşit tutukluluk olduğuna hükmedebiliriz.

İstatistiklerde yer almaya uğraşmayacağım. Bunun küfr olduğunu fehmedecek kadar ızanım var. İşimi görmeliyim. Kendi tavsiyeme uyacağım ve olduğum yerden yeniden başlayacağım. Nerede olduğumu bilmeliyim. Nasıl olacak bu? Bilebilir miyim? Bir insanın nerede olduğunu sarahatle bilebilmesine imkân var mı? Bir zamanlar gençtim. Bu çağımı çok net hatırlıyorum. Her şeyi o günlerde çok iyi biliyordum. Artık genç değilim. Artık ne karar alırsam alayım bana eskisi gibi güvenli bir donanım sağlamıyor. Gençlik günlerim gerilerde kaldı. Her şeyi bilebilecek kadar genç olmadığım gerçeğinin üstüne bir ilâve getirildi: İhtiyarlığım sefillere dahi güzel gözle bakabilmeyi becerecek kadar da ilerlemedi. İçinde bulunduğum namüsaid şartlara rağmen, bir bilgiye, nerede durduğumu bilmekten daha üstün bir bilgiye ulaşamayacağımı öğrenmek mecburiyetindeyim. Bunu öğrenmeyi becerebilecek yeteneğim var mı? Olmalı; sadece benim değil, genç-yaşlı herkesin bunu yapacak konumu benimsemesi gereklidir diye düşünüyorum. Herkes bunu yapsa dünya güllük gülistanlık hale gelmeyecektir; ama dünya hayatı bir tımarhane hayatı olmaktan çıkıp kâfirlerin nihaî melcesi, müminlerin ise bir uğrak yeri olma hususiyetini gösterebilir.

Beşerden biri olarak bulunduğum yer neresi? Hangi mevkii işgal ediyorum? Burası kendi kendime geldiğim bir yer mi; yoksa buraya bir güç tarafından mı getirildim? Yerimle varlığım arasında bir bağ var mı? Varoluşum yerimle bağısız ve lâkin bağlantılı mı? İkisi arasındaki irtibata sadece bir “bağıntı” dersek, bu söz yakışık alır mı? Şairliğimi, komünistliğimi, Müslümanlığımı yerimle,

yerimi şairliğim, komünistliğim ve Müslümanlığımla açıklamak mümkün müdür? Şu an bir etikete, Türk toplumu içinde dünyevî ölçülerin hesaba kattığı bir etikete sahibim: İstiklâl Marşı Derneği Genel Başkanı... Nereden devşirildi bu etiket? Benim dünyadaki mevcudiyetimle uyumlu bir yer mi İstiklâl Marşı Derneği? Bana gün gelip her veçhesiyle kınadığım şu dâr-ı dünyada ömrüm boyunca kasten ve dikkatle geri durduğum bir başkanlık düşmüşse, ne olmuş? Başıma bir şey mi gelmiş; yoksa birilerinin başında mıyım? Birilerine reislik ediyor muyum? “Genel” umumî demekse, umum nasıl bir şey? Birilerinin arasında mıyım? O birileri neyin neresindeler? Türkiye diye bir ülke var mı? Varsa, bu ülke anlaşılır bir yeri ifade ediyor mu? Türkiye kimin anlayışına terk edilmiş? Türkiye terk edilmiş bir ülke mi?

Postu bembeyazdır anne keçinin ve üç yavrusu vardır. Bunların ilk ikisinin tüyleri keزالık anneleri gibi bembeyazdır. Üçüncü keçi yavrusu tüylerinin boyası bakımından diğerlerinden ayırdır. Beyazın zıddı olarak siyah geldiyse aklınıza, yanıldınız: Kül rengidir üçüncü keçi yavrusunun tüyleri. Anne keçi seslenir her akşam ormandaki yuvasının kapısına gelerek: Engi, Bengi, Külrengi! Açın kapıyı ben geldim. Memelerimde süt, boynuzumda ot getirdim. Ağzımda su getirdim. Açın yavrularım! Ben geldim. Gün olur, bu ailevî şirin manzaraya kara ve hain kurt şahit olur. Bir gün yuvanın kapısına da bozuk niyetiyle o gelir, o da anne keçinin söylediğini söyler. Kurdun ağzından keçi anneye mahsus lâtif sözler dökülür dökülmez Engi ve Bengi koşarlar kapıyı açmaya. Aklı da tüylerinin rengi gibi farklı olan Külrengi, onları yarı yolda durdurarak: “Ahmaklık etmeyin” der, “bu sözler annemizin sözleri; ve lâkin

bu kart, bu mel'un ses annemizin sesi olabilir mi?" Külrengi'nin uyarısı yerini bulur ve kapı akşam olup anne gelinceye kadar, içerden sürgülenmiş olarak kapalı kalır. Ertesi gün yine gelir hain kara kurt. Bu kez sesini inceltip de konuşur. "Gördünüz mü? Noksan artık giderildi!" deyip yine Engi ve Bengi koşarlar kapıyı açmaya. Külrengi uyarmaktan geri durmaz: "Gördük evet! Kulaklar sesin inceldiğine şahit; ama, ama gözler de görüyor: Şu kara kıllara bir baksanıza, kapıya bembeyaz gelmez mi bizim annemiz?" Kurt değirmene gider, una bulanır. Anne keçiyle arasındaki renk farkına böylece bulur çareyi. Bu iddia ve ispat noktasından itibaren Engi ve Bengi'nin kurda kapıyı açma hevesi karşısında artık çaresiz kalan Külrengi'dir. Kurt keskin dişleri, sahte beyazlığıyla yuvaya dalar dalmaz; Külrengi ocakta alır soluğu. Küller arasında Külrengi'yi kurt fark edemez. Dişini Engi ile Bengi'e geçirir ve onları indirir gövdeye.

27 Mayıs 1960 sabahı Türkiye kapısına kurt geldi. Engiler, Bengiler kapıyı açmak istediler.

Külrengi açtırmadı kapıyı. Sosyalizm diye directti. 12 Mart 1971'de kurt sesini inceltip yine geldi. Külrengi İslâm deyip kapının açılmasına mâni oldu. 12 Eylül 1980'de ise Atlantik ötesinde döndürülen değirmende yuvarlanıp AK hale gelen, rengini bizim değirmenin unuyla ağartmış numarası yapan kurt Engi'yi de, Bengi'yi de yedi. Fikriyatımız iktidarda biz hapisteyiz dedi. Şiş karnıyla şimdi ırmak kıyısında uyuyor. Köprülerin altından Türklüğü hatırlayacak, hatırlatacak kadar çok su aktı.

Türkler olarak bizler başımıza ne geldiğini öğrenmek istiyor muyuz? Bunu öğrenmemize imkân veren şey, neleri Türk olmayanların başına getirdiğimizdir. Gayr-i müslim dünyayı taciz edenin Türkler olduğunu öğrenmeden hiçbir şey öğrenemeyiz. Dünya hayatı modernliğin tarih sahnesinde Türk'ü İslâm askeri

kıyafetinde gördü. Türklüğün zuhuruyla modernliğin zuhuru aynı şeydir. Bunlardan birini anlayabilmenin vazgeçilmez şartı diğerinden haberdar olmaktır. Türk'ün şimdiye kadar İslâm askeri kıyafetinden başka bir kıyafete büründüğü de vâki değildir. Bu sebeple, Türk masalı tarih sahnesinde kıyafetimizin rengi karakterimizin rengine uyduğu nispette anlatılır oldu. Süreç içinde kim rengini kaybettiye veya kim rengini gizlediyse derhal Türk olmaktan çıktı. Tarih boyunca Türk toprağı tüten ocak demekti. Külsüz ocak olmazdı. Kıssadan hisse: Türkiye Türkiye olduysa, yerküre sathında oraların Türk toprağı olduğuna kimsenin itiraz edemeyeceğı bir “vatan” varsa, bu sonuca Engi ve Bengi (nüfus çoğunluğu) sebebiyle değil, (hiçbir iğvaya kapılmayıp partisini, tarafını, milletini şaşırmayan) Külrengi yüzünden ulaşılmıştır.

Bizi bugüne getiren Modern münasebetler silsilesinde Türklüğün yerini anlayamazsak, Türklük lehine bir adım dahi atamayız. Modernlik tarihinin merkezinde Türkler vardır.

Tarihî muayyeniyetin mayası olma hususiyetine başka hiçbir kavmiyet kavuşamamıştır. Türkler sebebiyle İbrânî-Hıristiyan karakterindeki hükümranlılık Akdeniz havzasındaki yerini kaybetti. Gayr-i müslim hükümranlılık Avrupa'ya hasredildi ve Avrupa'da mahsur kaldı. Böyle bir mahkûmiyet Külkedisi masalının doğmasına sebep oldu. Üvey anne eline düşen kız Külkedisi oldu. Elverişsiz iklim şartları, verimsiz toprak... Mütehavvil makam balkabağından elde edildi. Ruhu Antik çağlardaki modeline uymayan Aristokrasi doğdu. Sıçanlar beygir oldu. Sanayii inkılabı tahakkuk etti. Sonunda kim ayağını uzatılan ayakkabına uydurabildiyse onunla zevkli zifaflar yaşandı. Dikkat edin, Hegel'e rağmen, Külkedisi masalında akletmeye ve/veya ahlâka bir mesai sahası tahsis edilmemiştir. Dünya hayatında kötü muameleye

maruz kalma veya kalmama, ikbale nail olma veya olmama herşeydir.

Türk olup olmama vaziyeti, insanın kendini her bakımdan Külrenge olarak mı, yoksa Külkedisi olarak mı gördüğüne eklemlidir. Çare peşinde ömür tüketmeyi göze almak Külrenge oluşunuzun gereğidir. Külkedisi iseniz ikbal peşindesiniz. Külrenge kendini can havliyle ocağa atar. Can havliyle kıyam. Can havliyle rükû. Can havliyle secde. Ayağınızı prensin elindeki ayakkabıya hangi gerekçeyle olursa olsun soktuysanız Külkedisi kimliğiniz âyân olmuş sayılır. Külrenge iseniz annenizin kurda rağmen geleceğine inanırsınız. Külkedisi iseniz ümidiniz prensinizin sizi sarayına götürmekte gecikmeyeceğine mütealliktir. Herkes oraya gelin gitmese, gidemese de prensin sarayını herkesin görebileceği hadisesi umumî bir şeydir. Kurda rağmen annenizin geleceğine inanmak ise, umuma teşmil edilemeyen, hususî bir iştir. Ümit ödünç alınamaz. Ümit ne kadar büyürse büyüsün kabından taşmaz.

Külrenge veya Külkedisi... Herkese tercih hakkı tanınmıştır. Modern zamanlar verili olan hakkında herkesi donattı. Verili olan dolayısıyla bir ümide mi bağlanmalıyım? Yoksa verili olandan ikbalim adına istifade mi etmeliyim? Bu sualler Modern zamanların son uğrağında sağ-sol ayrımını ortadan kaldırdı. Globalizmin bir gerçeklik olarak kabulüne itiraza yer tanınmıyor. Globalizm kapitalizme kusurlarını giderme fırsatı verildiği şartlarda ebedileşeceği tezinin son ifadesidir. Kurt nehrin kıyısında şiş karnıyla uyurken yapılacak bir şey kaldı mı? Globalizm çağında İstiklâl Marşı'na çok geride kalmış ve metruk hale düşmüş bir söylem gözüyle mi bakacağız?

2 Temmuz 2011

آنه كۆڭ قورده رغما گله جكنه اينانيرسكز. كول كديسى ايسه كز
اميد كز پره نسكز سزى سراينه گوتورمكده گجيكميه جكنه
متعلقدر. هر كس اورايه گلين گيتمسه، گيده مسه ده پره نسك
سراينى هر كسك گوره بيله جكى حادثه سى عمومى بر شيدر. قورده
رغما آنه كۆڭ گله جكنه اينانمق ايسه، عمومه تشميل ايديله مين،
خصوصى بر ايشدر. اميد اودونچ آينه ماز. اميد نه قدر بيورسه
بيوسون قابندن طاشماز.

كول رنگى ويا كول كديسى... هر كسه ترجيح حقى
طانينمشدر. موده رن زمانلر ويرىلى اولان حقنده هر كسى طوناتدى.
ويرىلى اولان طولايىسيه بر اميده مى باغلانملى يم؟ يوقسه ويرىلى
اولاندىن اقبالم آدينه استفاده مى ايتملى يم؟ بو سؤاللر موده رن زمانلر
صوڭ اوغراغنده صاغ - صول آيرىمنى اورته دن قالدردى. غلوباليزمك
بر گرچكلك اوله رق قبولنه اعتراضه ير طانينميور. غلوباليزم قاپيتاليزمه
قصورلرينى گيدرمه فرصتى ويرلدىكى شرطلرده ابديلشه جكى تزينك
صوڭ افاده سيدر. قورت نهرك قيسىنده شيش قارنيله اويوركن
ياپيله جق بر شى قالدими؟ غلوباليزم چاغنده استقلال مارشنه چوق
گریده قالمش و متروك حاله دوشمش بر سويله م گوزيله مى باقه جغز؟

۱ شعبان ۱۴۳۲

بزی بوگونه گتیرن موده رن مناسبتلر سلسله سنده ترککلک
یرینی آڭلایه مازسه ق، ترککلک لهنه بر آدیم دخی آته مایز. موده رنلک
تاریخنک مرکزنده ترککلر واردر.

تاریخی معینیتک مایه سی اولمه خصوصیتنه باشقه هیچ بر
قومیت قاووشه مامشدر. ترککلر سبیله عبرانی - خرستیان قاراقترنده کی
حکمرانلق آق دڭز حوضه سنده کی یرینی غائب ایتدی. غیر مسلم
حکمرانلق آوروپایه حصر ایدلدی و آوروپاده محصور قالدی. بویله
بر محکومیت کول کدیسی مصالنهک طوغمسنه سبب اولدی.
اووهی آنه آنه دوشن قیز کول کدیسی اولدی. آلوریشسر اقلیم
شرطلری، ویریمسر طوپراق... متحول مقام بال قاباغندن آلدی
ایدلدی. روحی آنتیک چاغلرده کی موده لنه اویمایان آریستوقراسی
طوغدی. صیچانلر بیگیر اولدی. صنایع انقلابی تحقق ایتدی.
صوکنده کیم آیاغنی اوزادیلان آیاق قابنه اویدره بیلدیه آنکله
ذوقلی زفافلر یاشاندی. دقت ایدک، Hegel ه رغماً، کول کدیسی
مصالنده عقل ایتمه یه و/ویا اخلاقه بر مساعی ساحه سی تخصیص
ایدلمه مشدر. دنیا حیاتنده کوتو معامله یه معروض قالمه ویا قالمامه،
اقباله نائل اولمه ویا اولمامه هر شیدر.

ترک اولوب اولمامه وضعیت، انسانک کندینی هر باقیمدن
کول رنگی اوله رق می، یوقسه کول کدیسی اوله رق می گوردیکنه
اکله ملیدر. چاره پشنده عمر توکه تمه یی گوزه آلمق کول رنگی
اولوشکڭز گرکیدر. کول کدیسی ایسه کڭز اقبال پشنده سکڭز. کول
رنگی کندینی جان هولیله اوجاغه آتار. جان هولیله قیام. جان
هولیله رکوع. جان هولیله سجده. آیاغکڭزی پره نسک آلدی کی
آیاق قابی بیه هانگی گرکجه ایله اولورسه اولسون صوقدیه کڭز
کول کدیسی کیملکڭز عیان اولمش صاییلیر. کول رنگی ایسه کڭز

كول رنگى آچدرمدى قابى يى . سوسىيالىزم ديه ديره تدى . ۱۲
مارت ۱۹۷۱ دە قورت سىسنى اينجه لدوب ينه گلدى . كول رنگى
اسلام دىيوب قاپىنىڭ آچلمسە مانع اولدى . ۱۲ ايلول ۱۹۸۰ دە
ايسە آتلانتىك اوتە سەندە دوندرولن دكرمەندە يووارلانوب آق حالە
گلن ، رنگى بزم دكرمنىڭ اونيله آغارتمش نومروسى ياپان قورت
أنكى يى دە ، بنگى يى دە يدى . فكرياتمز اقتداردە بز حبسەندە
ديدى . شيش قارنيله شمدى ايرماق قىيىسەندە اويويور . كوپرلرڭ
آلتەنن تركلكى خاطرلايه جق ، خاطرلايه جق قدر چوق صو آقدى .
تركلر اوله رق بزلر باشمەزە نە گلدىكى اوكرنمك استيورمى يىز ؟
بونى اوكرنمەزە امكان ويرن شى ، نەلرى ترك اولمايانلرڭ باشە
گتيردىكمەزدر . غير مسلم دنيائى تعجيز ايدنك تركلر اولديغنى
اوكرنمەن هېچ بر شى اوكرنەمىز . دنيا حياتى مودەرنلرڭ تاريخ
صحنە سەندە تركى اسلام عسكىرى قيافتەندە گوردى . تركلكڭ ظهوريله
مودەرنلرڭ ظهورى عين شيدر . بونلردن برىنى آڭلايه بيلمەنك واز
گچلمز شرطى دىكرنەن خبردار اولمقدى . تركك شمدى يە قدر
اسلام عسكىرى قيافتەن باشقە بر قيافتە بوروندىكى دە واقع دكلدر .
بو سببلە ، ترك مصالى تاريخ صحنە سەندە قيافتەمك رنگى قاراقرمەك
رنگە اويديغى نەبەندە آڭلاديلير اولدى . سورەج ايچەندە كيم رنگى
غائب ايتدیسە ويا كيم رنگى گىزلە ديسە درحال ترك اولمقدن
چىقدى . تاريخ بوينجە ترك طوپراغى توتن اوجاق ديمكدى .
كولسز اوجاق اولمازدى . قصەدن حصە : تركىە تركىە اولديسە ،
ير كرە سطحەندە اورالرك ترك طوپراغى اولديغە كيمسەنك اعتراض
ايدەمىە جكى بر «وطن» وارسە ، بو صوڭوجە أنكى و بنگى (نفوس
چوگونلغى) سببلە دكل ، (هېچ بر اغوايه قاپلمىوب پارتيسنى ،
طرفنى ، ملتنى شاشيرمايان) كول رنگى يوزنەن اولاشلمشدر .

رنگی! آچك قابی پی بن گلدیم. مەلرمدە سوت، بوینوزمدە اوت گتیردم. آغزمدە صو گتیردم. آچك یاورولرم! بن گلدیم. گون اولور، بو عائلوی شیرین منظره یە قارا و خائن قورت شاهد اولور. بر گون یووانك قاپیسنه دە بوزوق نیتیلە او گلیر، او دە آنه کچینك سویلەدیکنی سویلەر. قوردك آغزندن کچی آنه یە مخصوص لطیف سوزلر دوکولور دوکولمز أنگی و بنگی قوشارلر قابی پی آچمه یە. عقلی دە توکلرینك رنگی گبی فرقلی اولان کول رنگی، آنلری یاری یولده طوردره رق: «احمقلق ایتیمك» دیر، «بو سوزلر آنه مزك سوزلری؛ و لکن بو قارت، بو ملعون سس آنه مزك سسی اوله ییلیرمی؟» کول رنگینك اویاریسی یرینی بولور و قابی آقشام اولوب آنه گلنجه یە قدر، ایچریدن سورگولنمش اوله رق قاپالی قالیر. ایرتسی گون ینه گلیر خائن قارا قورت. بو کز سسنى اینجه لدوب دە قونوشور. «گوردیکزمی؟ نقصان آرتق گیده رلدی!» دیوب ینه أنگی و بنگی قوشارلر قابی پی آچمه یە. کول رنگی اویارمقدن گری طورماز: «گوردك اوت! قولاقلر سسك اینجه لدیکنه شاهد؛ اما، اما گوزلر دە گوریور: شو قارا قیللره بر باقسه کزه، قابی پیه بم بیاض گلزمی بزم آنه مز؟» قورت دکرمنه گیدر، اونه بولانیر. آنه کچیلە آراسنده کی رنك فرقنه بویلەجه بولور چاره یی. بو ادعا و اثبات نقطه سندن اعتباراً أنگی و بنگینك قورده قابی پی آچمه هوسی قارشیسندن آرتق چاره سز قالان کول رنگیدر. قورت کسکین دیشلری ساخته بیاضلغیلە یووایه طالار طالماز؛ کول رنگی اوجاقده آگیر صولوغی. کوللر آراسنده کول رنگی پی قورت فرق ایده مز. دیشنی أنگی ایله بنگی یه گچیریر و آنلری ایندریر گوکده یە.

۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحی ترکیه قاپیسنه قورت گلدی. أنگیلر،

بنگیلر قابی پی آچمق استدیله.

ايسه بر اوغراق يري اولمه خصوصيتنى گوستره بيلير.

بشردن برى اوله رق بولنديغم ير نره سى؟ هانگى موقعى اشغال ايدىيورم؟ بوراسى كندى كنديمه گلدېكم بر يرمى؛ يوقسه بورايه بر گوج طرفندن مى گتيرلدم؟ يرمله وارلغم آراسنده بر باغ وارمى؟ وار اولوشم يرمله باغسز و لكن باغلاندىلى مى؟ ايكيسى آراسنده كى ارتباطه ساده جه بر «باغندى» ديرسه ك، بو سوز ياقيشيق آير مى؟ شاعرل كمى، قومونىستل كمى، مسلمانلغمى يرمله، ير مى شاعرل كم، قومونىستل كم و مسلمانلغمه آچيقلامق ممكن ميدر؟ شو آن بر اتيكته، ترك طوپلومى ايچنده دنيوى اولچولر ك حسابيه قاتديغى بر اتيكته صاحبه: استقلال مارشى درنكى گنل باشقانى... نره دن دوشيرلدى بو اتيكت؟ بنم دنياده كى موجوديتمله اويوملو بر ير مى استقلال مارشى درنكى؟ بگا گون گلوب هر وجهه سيله قيناديغم شو دار دنياده عمرم بوينجه قصداً و دقتله گرى طورديغم بر باشقانلق دوشمشسه، نه اولمش؟ باشمه بر شى مى گلشم؛ يوقسه بريلرينك باشنده مى پيم؟ بريلرينه رئيسل ك ايدىيورمى پيم؟ «گنل» عمومى ديمكسه، عموم نصل بر شى؟ بريلرينك آراسنده مى پيم؟ او بريلرى نه يك نره سنده لر؟ تركيه ديه بر اولكه وار مى؟ وارسه، بو اولكه آگلاشيلير بر يري افاده ايدىيورمى؟ تركيه كيمك آگلايشنه ترك ايدلمش؟ تركيه ترك ايدلمش بر اولكه مى؟

پوستى بم بياضدر آنه كجينك و اوچ ياوروسى واردر. بونلر ك ايلك ايكيسنك توكلرى كذالك آنه لرى گبى بم بياضدر. اوچنجى كچى ياوروسى توكلرينك بوياسى باقيمندن ديكرلرندن آيريدر. بياضك ضدى اوله رق سياه گلديسه عقلكزه، ياگلدېكز: كول رنگيدر اوچنجى كچى ياوروسنك توكلرى. آنه كچى سسلنير هر آقشام اورمانده كى يوواسنك قاپيسنه گله رك: أنكى، بنگى، كول

دنيا ايشلرينك چكيلوب چورليشونده بر حسابي اولانلر، نه اوقور اوله رق سزى، نه ده يازار اوله رق بنى حسابه داخل ايتمكده در. بنم بو يازى يى يازمه مامورسانميور، زيرا بو يازى يى اوقومقله وقت غائب ايده جك قدر اولوب بيتن هاى هويندن اوزاق دوشمش سزلىر «پاترونلر» جانبنده مامورسانميورسكز. سزك و بنم استاتيسيكتي دكرمز يوق. دها طوغريسي، استاتيسيكتلره گيره جك بر يكون تشكيل ايتمديكمز ايچون حساب طيشنده طوتوليورز. بونك ده بر چشيت طوتوقلوق اولديغنه حكم ايده بيليرز.

استاتيسيكتلرده ير آلمه يه اوغراشميه جغم. بونك كفر اولديغنى فهم ايده جك قدر اذعانم وار. ايشمى گورملى يم. كندى توصيه مه اويه جغم و اولديغم يردن يكيڭدن باشلايه جغم. نره ده اولديغى بيلملى يم. نصل اوله جق بو؟ بيله بيليرمى يم؟ بر انسانك نره ده اولديغنى صراحتله بيله بيلمسنه امكان وارمى؟ بر زمانلر گنجدم. بو چاغمى چوق نه ت خاطرلايورم. هر شئى او گونلرده چوق ابي بيليوردم. آرتق گنج دكلم. آرتق نه قرار آكيرسهم آليم بكا اسكيسى گبى گوكنلى بر طونانيم صاغلانميور. گنجلك گونلرم گريلرده قالدى. هر شئى بيله بيله جك قدر گنج اولمديغم گرچكنك اوستنه بر علاوه گتيرلدى: اختيارلغم سفيلره دخى گوزل گوزله باقه بيلمه يى بجره جك قدر ده ايلريله مدي. ايچنده بولنديغم نامساعد شرطلره رغماً، بر بيلگى ييه، نره ده طورديغمى بيلمكدن دها اوستون بر بيلگى ييه اولاشه ميه جغمى اوكرنمك مجبوريتنده يم. بونى اوكرنمه يى بجره بيله جك يته نكم وارمى؟ اولملى؛ ساده جه بنم دكل، گنج - ياشلى هر كسك بونى يابه جق قونومى بنمسه مسى گركليدر ديه دوشونيورم. هر كس بونى ياپسه دنيا گللك گلستانلق حاله گلديه جكدر؛ اما دنيا حياتى بر تيمارخانه حياتى اولمقدن چيقوب كافرلك نهائى ملجئى، مؤمنلرك

دید کلرینه اینانه حق اولور سهق، مسلمانمشر؛ اما عین زمانده لائیکمشر. بونی بویله سویله یین بری گرچکدن وارمی؟ یوقسه بر چوق باشقه بریلری دیگر فرقلی بریلرینک اوموکنه باصوب بونی استر استمز سویله تدریورمی؟ مسلمانلغه دائر شیلر گوکلدن سویله نن شیلر سه، بوکا بن دیرم که، ترک طوپلومی حظ ایچنده سوسیال هرما فرودیتلکنک ذوقنی چیقاریور، خنثالغنک آرتدره آرتدره کیفنی سورییور. ترکز دیسهک و/ویا ترک دکلز دیسهک ده قاچ پارهلق اولدیغمز اورتده. هر یرمزدن نه اولدیغمز، نه مالک گوزی اولدیغمز اییدن ایییه بللی. زماننده ایکی ده بر آغزه پلسنک ایدیلن، شمیدیلرده حافظه لردن بیله سیلنمه یه غیرت ایدیلن شو مسلمانلغمز نه مه نه م شیدر؟ بر بیکی کشی مسلمانلغک نره ده، نره مزده بولندیغنی آگلایه بیله جک قوتی حائر می؟ قوت کیمده یسه کیمده. بزرک گوجی، بزرک طاقتی بیک دورت یوز اوتوز ایکنجی هجری بیله بولنمق حقیقتنی نه بیلمکه، نه ده سویله مکه یتور. ندن مکه دن یتربه هچرت ایتدک؟ ندن یتربک آدی دکیشدی ده، مدینه النبی اولدی؟ بو صورولرک جوابندن بر مدد اومان یوق. چاغمز بر چشیت جاهلیه چاغیدر، یعنی هجرتک حقیقت اولمیدیغنی قبوللنلر طائفه سنه بیله مسلمان دینلیدیکی بر چاغدر. گونمز جاهلیه سنده قرآن کریمی حکمز اعلان ایتمک ایچون یاریشانلره، حرکتلری سنت ثنیه یه تابع اولمهنک اعتبار سزلق گتیردیکی فکریله منضم گروهه مسلمانلق نسبت ایدیلیور.

بو یازییی اوقویان سز، کیمسکز؟ بو اوقومه ایشنه هانگی غایه یله گیریشدیکز؟ کیم اولیورسکز ده آرد آرده دیزدیکم سوزلردن بر معنا چیقارمه یه قالدیشیورسکز. بولرک اوته سنده، آرتق، هیچ بر پریودیک یاینه یاناشدرلما یان بنم بو یازدقلم، نصل اولیور ده، سزه اولاشیور؟ سرلردن برینی، ایتکی اویاندرمیه حق برینی افشا ایدهیم:

کول رنگی یم، کول کدیسی دکل

«عصمت اوزهل یازمه‌یه یځیدن باشلادی» دیدیلر و ننددر بیلنمز گیریوردی آرایه یځی بر صوصوش دوره‌سی، بر قاچ یازیدن صځره، نشرینه جواز ویریلن... یوقسه دوره‌یه أجنیلر می، ابی ساعتده اولسونلر می گوردی؟ اويله ده اولسه، اويله اولمسه ده، کیمك امورنده؟ نیجه بر خلط ایتمکدر دنیا‌ده و ترکیه‌ده یازارلق؟ ۱۵ حزیران چهارشنبه اولوسلر آراسی قاین والدهلر گونده بن، عصمت اوزهل ندن بو سطرلری یازمق ایچون چابا صرف ایدیورم؟

بتون پیس ایشلر دونن دولابلر ایچنده شکلدن شکله گیررکن کیممش یازدیغم شیئه یازی دییه‌جك؟ خرستیان تقویمنه گوره یکرمی برنجی عصرك اون برنجی ییلنی یاریلادق. («خرستیان تقویمی» دیمکله، ایده‌اولوگیمه یاراشان بر وورغو پشنده اولدیغم سویله‌نه‌بیلیر. باشقه بر شی ده‌ا سویله‌نه‌بیلیر؛ او ده، گونمز انگلیزجه‌سنده AD [anno domini] یرینه CE [christian era] دینیلدیکیدر که، بریلرینی ترس کوشه‌یه یاتیرمق ایچون بویله یاپلمشدر.) بو باقیمدن و صایله‌میه‌جق قدر چوق باشقه باقیملردن بز ترکلرک، «ترك ملتی» نك (وارسه اويله بر شی)، چینلیلردن مالایلردن بر فرقی قالمدیغی ادعا ایدلسه یریدر.

YANCAĞIZIMDA BİR TÜRK DAHA OLAYDI

Bu yazının serlevhası bir davet değildir. Bu saatten sonra ne herhangi bir kimseyi yanıma çağırma niyeti beni meşgul eder, ne de ben birinden destek bulma hevesiyle avunabilirim. Bu yazıya serlevha olarak bir hayıflanmayı da seçmiş değilim. Duyduğum yalnızlık acısının bana attığı bir başlıkla açılmıyor bu yazı. Yalnızlık acısı falan duyduğum da yok. Bu yazının serlevhası böbürlenmemi kolaylaştırma amacıyla tertip edilmiş hiç değildir. Yani “Yancağızımda bir Türk daha olaydı da, şenliği siz asıl o zaman göreydiniz” demeğe yatkın değilim.

Muradım aklımı selâmete erdirmek. Güç belâ ele geçirdiğim, yüksek bedel ödeyerek elde tutabildiğim ruh sağlığımı korumak veya en nihaî, en ehven haliyle ruh sağlığıma kavuşmak istiyorum; hepsi bu. Yancağızımda bir Türkün daha görünür bir biçimde olmasını, bütün menfî şartlara rağmen, iki kişilik dahi olsa, bir cemaate ulaşılabilirdiğinin göstergesi olacağı için istiyorum. Yancağızımda bir Türk daha olaydı onunla Türkçe konuşurduk. Türkçe okur, Türkçe yazardık. Biz ikimiz Türk kelimesinin mânâsı üzerinde anlaştığımız ölçüde birlikte olmamıza bir anlam vereceğiz. Oluşa anlam katacağız. Türk varlığı canımızı, cananımızı, bütün mükellefiyetlerimizi sâlim kılacak. Birlikte olmamızın ne

işe yaradığına birlikte oluşumuz sebebiyet verecek. İki Türk mertebesine yükselmek, bizi iki “idiot”tan biri olma zilletinden kurtaracak. Çünkü Türk olmanın mânâsı üzerinde anlaşmak insanın kâinattaki yeri hususunda fikir birliğine varmak demektir. Türk kelimesinin bir değil birden çok (hiç olmazsa iki) insanı işaret ediyor hale gelmesi bizim gözümüzü, kulağımızı açacak. Özümüzü özgemizle görebileceğiz. Daha doğrusu, özgemizden bize özümüzü göstermesini isteyeceğiz. Oysa her idiot özünü kendinde görür. Kendilik hakkında kafasınca bir anlam uydurur. İki idiotun bir arada bulunması, onlara birliktelik imkânı sağlamaz.

Benim yancağızımda bir Türk daha olsaydı milyonların da içine girmeye muhtaç oldukları bir anlam dairesi ortaya çıkacaktı. Bu tebellür hadisesi bütün Türkiye’nin akıl sağlığına teminat verecekti. Akıl sağlığınıza hanel getiren süreç Osmanlı devletinin çöküşü hızlanınca “Etrâk-ı bî idrâk” keyfiyetinde bir yaftayla başlayıp “Ne mutlu Türk’üm diyene” kemmiyetine varan fiyat etiketiyle biten süreçtir. Bilhassa cumhuriyetin ilânını takip eden yıllarda “TÜRK” lâfı sıkça duyulur olduysa da, bundan kimin ne anlayacağı bilinemedi. Bilinmesi kimsenin işine gelmedi. Cumhuriyet tarihimiz boyunca millete patinaj yaptıran ve böylece “yarından da yakın” müddeti heba eden bu boş lâftır. Aklımıza iyice girsin ve hiç aklımızdan çıkmasın ki, gerek “Etrâk-ı bî idrâk” ve gerekse, “Ne mutlu Türk’üm diyene” birer söz değil, birer “lâf ü güzâf”tır.

Bizi, biz Türkleri cumhuriyetin ilânından günümüze kadar boş lâflarla oyaladılar. Bir lâf nasıl boşalır? Bunu bilebilmek için nasıl olup da bir lâf doğduğunu bilmemiz lâzım. Lâf demek söz demek midir? Hayır, lâf, sözün ahlâktan arındırılmasıyla ortaya çıkar. Vecibeler sahasında doğduysa ona söz, mecburiyetlerin doğurduğu elzem bir

şeyse ona lâf deriz. Lâfın ortaya çıkışı vardır ve ortalıkta dolaştırılana lâf denir. Lâf hep orta malıdır. Halbuki sözün daima sahibi vardır. Meselâ, kem söz sahibine aittir. Erkek sözü vardır. Lâf etmek erkeğe yakışmaz. Yani söz başka şey, lâf bambaşka bir şeydir. Söz kasıtlı ve iradî, lâf hesaplı ve itibârîdir. Söz verilir, söz alınır; ama lâf anlatılır, lâf dinlenilir. Fark edilmelidir ki, lâf dinlemekten bir şey, söz dinlemekten başka bir şey anlarız. Eğer lâf dinlersen muteber olanı öğrenmiş olursun ve öte yandan, ne zaman ahlâkî davranmayı öğrendiysen, işte o zaman söz dinlemiş olursun.

Yancağızımda bir Türk daha olaydı, lâfları asgariye indirir, onunla sözün sağladığı imkân dahilinde Türkçe konuşurduk. Herşeyin Türkçesini, doğrusunu, düzünü, beraberliğimize yarayacak olanını söyledik. Hangi milletten, hangi ümmetten olursak olalım insanlığımızı lisânımıza borçluyuz. İnsanlığımız adına lisânımızdan ne miktar borç aldığımız ümmetten ümmete, milletten millete, kişiden kişiye değişir. Sırf bu yüzden biz Müslümanlara yaratılmışlar arasında en yüksek mevki tahsis edilmiş ve sırf bu yüzden her kim aramıza nifak sokmak istemişse önce Âyet'e ve Hadîs'e başvurmak ihtiyacı duymuştur. Günlük konuşmalardan, gündelik, günü birlik ifadelerden edebiyata kadar lisânla kurduğumuz irtibat insanlığımızın mahiyetine müteveccih nişanelerdir. Lisânımıza yapılan insanlığımıza yapılmıştır.

Olan olmuştur. Mekteplerde Türk çocuklarına bilhassa kendi aleyhlerine olan şeyleri öğretip duruyorlar. Çünkü bunu yapmayacak olurlarsa, bizzat Türk çocukları girişimi ele alacak, kâfirlere kendi vatanlarında en makbul yerin tahsis edilmesine göz yummayacaklardır. Türk çocuğu kendi menfaatini koruyabilmek için kâfirlerin iznine müracaat etmeyip kendi değerlerini yıkan hiçbir kâfire göz açtırmayacak, Türk varlığının değerine tasallut

edilmesi Türk çocuğunun cezalandıracağı bir cürüm sayılacaktır. Böyle bir sonuca varılması “küfrün hâkimiyetini hiçe sayan Türkiye” fikrinin yerli yerince anlaşılması yolunu genişletir. Bu sebeptendir ki, dünyada Türk korkusunun en yaygın olduğu yer cumhuriyetin ilânıyla beraber resmî adı Türkiye olan ülkedir. Mekteplerde Türk çocuklarına bilhassa kendi aleyhlerine olan şeyleri öğretiyorlar; çünkü 1923’ten günümüze kadar, Türk’e karşı cürümlerin şiddet bakımından en çoğu, aded itibariyle en büyüğü Türkiye’de işlenmiştir. Suç işleme vetiresi siyasal İslâm gerekçesiyle bir inkıtaâ uğramamış, bilakis bir dönem işlenenin suç olduğu gerçeği örtülebilmiştir. Türk’ten Bizans ne kadar korktuysa Osmanlı da o kadar korktu.

8 Temmuz 2011

قدر لسانله قوردیغمز ارتباط انسانلغمزك ماهیتنه متوجه نشانهلردر. لسانمزه یاپیلان انسانلغمزه یاپلمشدر.

اولان اولمشدر. مکتبلرده ترك چوجوقلرینه بالخاصه کندى علیهلرینه اولان شیلری اوکره دوب طورییورلر. چونکه بونی یاپمیه جق اولورلرسه، بالذات ترك چوجوقلری گیریشیمی آله آله جق، کافرله کندى وطنلرنده اك مقبول یرك تخصیص ایدلمسنه گوز یوممیه جقلردر. ترك چوجوغی کندى منفعتنی قورویه بیلمك ایچون کافرلك اذننه مراجعت ایتمیوب کندى دکرلرینی بیقان هیچ بر کافره گوز آچدرمیه جق، ترك وارلغنك دکرینه تسلط ایدلمسی ترك چوجوغنك جزالاندره جغی بر جرم صایيله جقدر. بویله بر صوگوجه وارلمسی «کفرك حاکمیتنی هیچه صایان ترکیه» فکرینك یرلی یرنجه آکلاشللمسی یولنی گکیشله در. بو سببدنر که، دنیا ده ترك قورقوسنك اك یایغین اولدیغی یر جمهوریتك اعلانيله برابر رسمی آدی ترکیه اولان اولکه در. مکتبلرده ترك چوجوقلرینه بالخاصه کندى علیهلرینه اولان شیلری اوکره دییورلر؛ چونکه ۱۹۲۳ دن گونمزه قدر، ترکه قارش جرملرک شدت باقیمندن اك چوغی، عدد اعتباريله اك بیوکی ترکیه ده ایشلنمشدر. صوج ایشله مه وتیره سی سیاسال اسلام گرکجه سیله بر انقطاعه اوغرامامش، بالعکس بر دونه م ایشله ننك صوج اولدیغی گرچکی اورتوله بیلمشدر. ترکدن بیزانس نه قدر قورقدیسه عثمانلی ده او قدر قورقدی.

۷ شعبان ۱۴۳۲

بزی، بز ترکلی جمهوریته اعلانندن گونمزه قدر بوش
 لافلرله اویالادیلر. بر لاف نصل بوشالیر؟ بونی بیلیمک ایچون
 نصل اولوب ده بر لاف طوغدیغنی بیلیمه مز لازم. لاف دیمک سوز
 دیمک میدر؟ خیر، لاف، سوزك اخلاقدن آریندرلمسیله اورتهیه
 چیقار. وجیهلر ساحه سنده طوغدیه آڭا سوز، مجبوریتلرک
 طوغوردیغی الزم بر شیه آڭا لاف دیرز. لافك اورتهیه چیقیشی
 واردر و اورتهلقده دولاشدریلانه لاف دینیر. لاف هپ اورته مالیدر.
 حالبوکه سوزك دائما صاحبی واردر. مثلاً، کم سوز صاحبنه عائددر.
 ارکک سوزی واردر. لاف ایتیمک ارککه یاقیشماز. یعنی سوز
 باشقه شی، لاف بام باشقه بر شیدر. سوز قصدلی و ارادی، لاف
 حسابلی و اعتباریدر. سوز ویریلیر، سوز آکینیر؛ اما لاف آڭلادیلیر،
 لاف دیگله نیلیر. فرق ایدلملیدر که، لاف دیگله مکدن بر شی،
 سوز دیگله مکدن باشقه بر شی آڭلارز. اکر لاف دیگله رسهك
 معتبر اولانی اوکرنمش اولورسك و اوته یاندن، نه زمان اخلاقی
 طاورانمهی اوکرندیهك، ایشته او زمان سوز دیگله مش اولورسك.
 یانجغزمدہ بر ترک دها اولهیدی، لافلی اصغرییه ایندیریر،
 آنکله سوزك صاغلادیغی امکان داخلنده ترکجه قونوشوردق. هر
 شیك ترکجه سنی، طوغریسنی، دوزینی، برابرلکمه یارایه جق
 اولانی سویله ردک. هانگی ملتن، هانگی امتدن اولورسقه اولهلم
 انسانلغمری لسانمزه بورجلویز. انسانلغمر آدینه لسانمزدن نه مقدار
 بورج آلدیغمر امتدن امته، ملتن ملته، کشیدن کشییه دکیشیر.
 صرف بو یوزدن بز مسلمانلره یارادلمشلر آراسنده اك یوکسک موقع
 تخصیص ایدلمش و صرف بو یوزدن هر کیم آرامزه نفاق صوقمق
 استمشسه اوکجه آیه و حدیثه باش وورمق احتیاجی دویمشدر.
 گونلك قونوشمه لردن، گوندهلك، گونی برلك افاده لردن ادبیاته

اولوشه آڭلام قاته جغز. ترك وارلغى جانمى، جانانمى، بتون مكلفيتلریمى سالم قيله جق. برلكده اولمه مزك نه ايشه ياراديغنه برلكده اولوشمى سببیت ویره جك. ايكي ترك مرتبه سنه يوكسلمك، بى ايكي «idiot» دن برى اولمه ذلتندن قورتاره جق. چونكه ترك اولمه نك معناسى اوزرنده آڭلاشمق انسانك كائناتده كى یرى خصوصنده فكر برلكنه وارمق ديمكدر. ترك كلمه سنك بر دكل بردن چوق (هيچ اولمازسه ايكي) انسانى اشارت ایدیور حاله گلمسى بزم گوزمى، قولاغمى آچه جق. اوزمى اوزگه مزله گوره بيله جك. دها طوغرىسى، اوزگه مزدن بزه اوزمى گوسترمسنى استيه جك. اویسه هر idiot اوزینی كندنده گورور. كنديلك حقنده قفاسنجه بر آڭلام اویدرور. ايكي idiot ك بر آراده بولنمى، آنره برلكده لك امكانى صاغلانماز.

بنم يانجغزمدہ بر ترك دها اولسه یدی مليونلرک ده ايچنه گيرمه يه محتاج اولدقلى بر آڭلام دائره سى اورته يه چيچه جقدى. بو تبلر حادثه سى بتون تركيه نك عقل صاغلغنه تأمينات ویره جكدى. عقل صاغلغمزہ خلل گتيرن سوره ج عثمانلى دولتلك چوكوشى خيزلاننجه «اتراك بى ادراك» كيفيتنده بر يافتاييله باشلايوب «نه موتلو تركم ديه نه» كميتنه واران فيئات اتيكتيله بيتن سوره جدر. بالخاصه جمهوريتك اعلاننى تعقيب ايدن ييللرده «ترك» لافى صيچه دويولور اولديسه ده، بوندن كيمك نه آڭلاشيله جغى بيلينه مدى. بيلنمى كيمسه نك ايشنه گلمدى. جمهوريت تاريخمى بويىنجه ملته پاتيناژ ياپدران و بويله جه «ياريندن ده يقين» مدتى هبا ايدن بو بوش لافدر. عقلمزه ايجه گيرسون و هيچ عقلمزدن چيقمسون كه، گرک «اتراك بى ادراك» و گرکسه، «نه موتلو تركم ديه نه» برر سوز دكل، برر «لاف گداف» در.

يانجغزمدە بر ترك دها اولەيدى

بو يازينك سرلوحەسى بر دعوت دكلدر. بو ساعتدن صكره نه هر هانگى بر كيمسەيى يانمە چاغيرمە نيتى بنى مشغول ايدر، نه ده بن برندن دستك بولمە هوسيله آوونە بيليرم. بو يازى يە سرلوحە اولەرق بر حيفلانمەيى ده سچمش دكلم. دويدىغم يالكزلق آجيسنك بكا آتدرديغى بر باشلقە آچلميور بو يازى. يالكزلق آجيسى فلان دويدىغم ده يوق. بو يازينك سرلوحەسى بوبورلنمەمى قولايلاشدرمە آماجىلە ترتيب ايدلمش هيچ دكلدر. يعنى «يانجغزمدە بر ترك دها اولەيدى ده، شنلكى سز اصل او زمان گورەيدىكز» ديمكە ياتقين دكلم.

مرادم عقلمى سلامتە ايردرمك. گوج بلا آلە گچيرديكم، يوكسك بدل اودەيەرك آلە طوتە بيلديكم روح صاغلغىمى قورومق ويا اك نهائى، اك اهون حاليلە روح صاغلغمە قاووشمق استيورم؛ هپسى بو. يانجغزمدە بر تركك دها گورونور بر بيچيمدە اولمسنى، بتون منفى شرطلرە رغماً، ايكي كشيلىك دخى اولسە، بر جماعتە اولاشيله بيلديكنك گوسترگەسى اولەجغى ايچون استيورم. يانجغزمدە بر ترك دها اولەيدى آنكلە تركجە قونوشوردق. تركجە اوقور، تركجە يازاردق. بز ايكيمنز ترك كلمەسنك معناسى اوزرنده آكلاشدىغمز اولچودە برلكدە اولمەمزە بر آكلام ويره جكز.

BİR SONRAKİ HEYELÂN

Türkiye’de yaşıyoruz... Ama ne olarak? Bu ülkenin flora ve fauna zenginliğine mensup olarak mı yaşıyoruz? Ne anlama geliyor Türkiye’de insan olmak? Açıkgözlerin candarma yazıldığı çağlar geçti. Vakit kaybetmeyelim, göz açıklığını bir yana bırakıp gözümüzü açalım. Kendimizi Türkiye’de yaşayanlar arasında gördüğümüz kadar, gizli ve açık furyalar içinde çırpınan insanların da arasında bulunduğumuzu görebilmemiz lâzım. İnsansak, floradan veya faunadan değilsek bize mahsus kararın tecelli etmesi gerek... Öyle zamanlara ulaştık ki, 21. yüzyıla serilen hayatımızı ilkesiz furyalar işgal etti. Geçen yüzyılda hayatımız furyalarla dolu değil miydi? Olmaz olur mu? Elbette, furya modernlik rağbette oldukça furyalığından hiç geri kalmadı. Ne var ki, eskiden, 20. yüzyıl boyunca, ilkeler anaforunda furyalar olurdu. İnsanların onlarsız edemediği sol veya sağ eğilim furyalara da şekil verirdi. İnsana mahsus faaliyetler olarak sanat ve bilim hem furyalarla birlikte ve hem de furyalara rağmen varlık gösterirdi. Yeni yüzyılda artık eğilimlerden söz açamıyoruz. Savrulmalar var ve hepsi kaotik. Gün gelip bu kaos yerini bir tür kosmosa veyahut logosa bırakacak mı? Bırakacaksa, Türkiye’de yaşayan modern insanlar “bu tren (trend?) kaçmaz” deyip, kendilerini vasıta kabul ettikleri acaba hangi “container”

dahiline balıklama bırakacak? Meyanî meydanda böyle bir aracın zuhuru vuku bulacak mı?

Ben meşrûiyetini NATO'ya ve CENTO'ya bağlılıkta arayan ve elhak bulan 27 Mayıs 1960 sonrasında, biri sosyalizm, diğeri İslâm olmak üzere iki heyelân gördüm. Her ikisiyle de, her ikisi içinde de toz toprak içinde sürüklenmekten heyecan duymakla kalmadım, bu heyelânlara kapılmanın zevkini de çıkardım. Zira bu heyelânlardan ilki milletimize sınıf meselesinin her kıyısını, her köşesini öğretesiydi. Avrupa tarihi içinde tezahür etmiş sosyal sınıfların Türkiye bünyesinde hangi tesirler uyandırdığını sosyalizmin yarattığı heyelâna kapılmadan öğrenmek, kavramak imkânsızdı. İkinci heyelân ise kimlik, hüviyet, şahsiyet karakter konularında milletimize çıkış yolunu gösteresiydi. Eğer bir kişi siyasî İslâm'ın yarattığı heyelâna kapılmadıysa bu toprakları kültürel bir yükselişin beklediğini hangi vasıta ile fark edecekti? Gelin görün ki, heyelânlar fayda vermedi. İmkânlar, tefrik kaabiliyetleri bozuk para gibi harcandı. Gerçi gerek sosyalizm ve gerekse (siyasî) İslâm heyelânı neticede ortaya bozuk paradan başka bir şey de çıkarmamıştı. Olan biten sonunda, geçirilen acı tecrübe sebebiyle Türk gemisi karaya oturmadı, Türkler sıfırı tüketmedi; ama deniz bitti, gören gördü ki, Türklerin Türk vasfına liyakat kesbetmelerinden başka bir imkânları kalmamıştır; Türk ile gâvur arasındaki farktan başka hiçbir farka istinaden Türkiye lehine hiçbir iş görülemeyecektir. Kimdi bu görenler ve neredeydiler? Şimdinin Türkiyesinde ne düşmana karşı direniş, ne de ülke adına kazanılacak başarı hesabına bir atılım için ihtiyat payı var. Oysa sosyalizm heyelânı sırasında "tarihin akışı" fikri sosyal zemin için bir ihtiyat payı idi. İslâm da, demografik üstünlükten ele geçirilen bir ihtiyat payına müracaatla heyelân özelliğine sahip çıkmıştı.

Türkiye'nin başına heyelân denilebilecek ve ilk ikisiyle kıyaslanabilecek bir üçüncü şey geleceğini tahmin etmiyorum. Türkiye'nin yaşayacağı bir sonraki "kalkışma" heyelân olmayacak. Millet iradesine mahsus kalkışma heyelân olmayacak. Millî iradenin hangi millete mahsus olduğunu ancak o zaman görebileceğiz. Sevr anlaşması "Osmanlıyız, pek şanlıyız" diyenlere, haritada bugünkü Türkiye'nin beşte biri kadar sahayı işaret ederek: "Size şurayı bırakıyoruz" demişti. Lozan anlaşması ise daha büyük bir sahanın bazı şartlar muvacehesinde 100 seneliğine şan-şeref olmasa da Osmanlılık bizde kalsın diyenlerce işgal edilmesine dünya sistemi cihetinden ses çıkarılmayacağını belgesidir.

Türkiye'de cumhuriyet Birinci Cihan Harbi mağlûbu bir ülkenin siyasî rejimi olarak doğdu. İstiklâl Harbi bir muammadır. 22 gün 22 gece devam eden Sakarya Meydan Muharebesi'nin Türk zaferiyle sona ermesinden tam bir sene sonra Büyük Taaruz gerçekleşir. Görüşmelere devam etmek üzere Lozan'a, zafer sonu hareket edildiği sırada muzaffer ordu terhis edilir.

1945 yılı yalnızca İkinci Dünya Savaşı'nın (Türkiye'deki adıyla Alman Harbi'nin) değil, aynı zamanda 20 sene devam etmiş olan Türk-Sovyet anlaşmasının da nihayete erdiği yıldır. 1952 yılı geldiğinde Türkiye Cumhuriyet'i Ege ordusu dışında kalan bütün ordularını NATO emrine verdi. Bir yıl sonra, 1953'te Türkiye'de "millî eğitim" inişe geçti. NATO'ya dahil oluş 8 senede meyvesini verdi ve Türkiye'de yönetim "Millî Birlik Komitesi"nin eline geçti. 1961 anayasasının sosyalizme açık olup olmadığı tartışıldı. "Anayasal Kurumlar" Türkiye için ve Türkiye'ye mahsus yüksek bir kültürün güvencesi haline getirilemez miydi? Bu tehlikeyi bertaraf etmek için Maoculuk kaftanı kampüste biçilmiş kâğıttan kaplandı.

Türk milletinin Müslüman olduğunu kendiliğinden hatırlaması“Anayasal Kurumlar”dan daha büyük tehlikeydi. Türklerin başına belâ sarılmasına sebep Müslüman oluşları idiyse, Türkler akılları başlarına gelir gelmez Türk olmayanların başına Müslümanlığı kesinkes belâ edecek ve üstünlüklerini dünyaya bir kez daha kabul ettirecekti. Bu tehlikeyi bertaraf etmek için de bir provokasyon olarak 1973 yılında “siyasal İslâmcılık” başlatıldı. Provoke edilen ve hasadı gayr-i tabîi usûllerle erkenden alınarak yerlere serilen “siyasal İslâmcılık” günümüzde ABD bayrağı gölgesinde hoşaf edilmeye hazır hale gelsin diye kurutuluyor.

Yeni bir heyelân beklemiyor Türkiye’yi. Türkler kim olduklarını dünyaya gösterebilecekler veya dünya Türklerin ne mal olduğunu bir kez daha görecektir.

15 Temmuz 2011

ترك - سوويەت آڭلاشمسنىڭ دە نھايتە ايردىكى يىلدر. ۱۹۵۲ يىلى گلدېكنده تركيه جمهوريتى اگە اوردوسى طيشنده قالان ەتون اوردولرېنى NATO امرينه ويردى. بر يىل صڭرە، ۱۹۵۳ دە تركيه دە «ملى اكيدىم» اينىشه گچدى. NATO يە داخل اولوش ۸ سنە دە مېوھسنى ويردى و تركيه دە يوڭە دىم «ملى بىرلك قومىتەسى» نىڭ ئلنە گچدى. ۱۹۶۱ آنا ياساسنىڭ سوسىيالىزمە آچىق اولوب اولمديغى طارتىشلىدى. «آنا ياسال قوروملر» تركيه ايچون و تركيه يە مخصوص يوكسك بر كولتورۇڭ گوكنجهسى حالنە گتيرىلەزمىدى؟ تھلكەبى برطرف ايتىمك ايچون مائوجىلىق قفتانى قامپوسدە لمش كاغددن قاپلاندى.

ترك ملتنىڭ مسلمان اولديغنى كندىلكندن خاطرلامسى «آنا ياسال وملر» دن دھا بىوك تھلكەيدى. تركلرۇڭ باشنە بلا صارلمسنى سبب سلمان اولوشلرى ايدىسە، تركلر عقللرى باشلرينە گلير گلمز ترك لمايانلرۇڭ باشنە مسلمانلغى كسينكس بلا ايدەجك و اوستونلكلرېنى دنيايە بر كز دھا قبول ايتدرەجكدى. بو تھلكەبى برطرف ايتىمك ايچون دە بر پرووو قاسيون اولەرق ۱۹۷۳ يىلندە «سياسال اسلامجىلىق» باشلادلدى. پرووو قە ايدىلن و حصادى غير طبيعى اصوللرلە ايركندن آلينەرق يرلرە سريلىن «سياسال اسلامجىلىق» گونمزده ABD بايراغى گولگەسندە خوشاف ايدلمەيە حاضر حالە گلسون دىيە قورودوليور. يڭى بر هيلان بكلەميور تركيهبى. تركلر كيم اولدقلىرىنى دنيايە گوسترەبيلەجكلر ويا دنيا تركلرۇڭ نە مال اولديغنى بر كز دھا گورەجك.

۱۴ شعبان ۱۴۳۲

کیمدی بو گورنلر و نره ده یدیلر؟ شمدینک ترکیه سنده نه دشمنه قارشى دیره نیش، نه ده اولکه آدینه قازانیله جق باشاری حسابنه بر آتیلیم ایچون احتیاط پایى وار. اویسه سوسیالیزم هیلانی صره سنده «تاریخک آقیشی» فکری سوسیال زمین ایچون بر احتیاط پایى ایدی. اسلام ده، ده موغرافیك اوستونلکدن آله گچیریلن بر احتیاط پاینه مراجعتله هیلان اوزه للکنه صاحب چیقمشدی.

ترکیه نك باشنه هیلان دینیه ییله جک و ایلک ایکسیله قیاسلانه ییله جک بر اوچونجی شی گله جکنی تخمین ایتمیورم. ترکیه نك یاشایه جغی بر صکره کی «قالقیشمه» هیلان اولمیه جق. ملت اراده سنه مخصوص قالقیشمه هیلان اولمیه جق. ملی اراده نك هانگی ملته مخصوص اولدیغنی آنجق او زمان گوره بله جکز. سه ور آکلاشمه سی «عثمانلی یز پک شانلی یز» دینلره، خریطه ده بوگونکی ترکیه نك بشده بری قدر ساحه یی اشارت ایده رک: «سزه شورایی براقیورز» دیمشدی. لوزان آکلاشمه سی ایسه ده ا بیوک بر ساحه نك بعض شرطلر مواجهه سنده ۱۰۰ سنه لکنه شان - شرف اولمسه ده عثمانلیق بزده قالسون دینلرجه اشغال ایدلمسنه دنیا سیسته می جهتندن سس چیقارلمیه جغنک بلگه سیدر.

ترکیه ده جمهریت برنجی جهان حربی مغلوبی بر اولکه نك سیاسی ره ژیمی اوله رق طوغدی. استقلال حربی بر معمار. ۲۲ گون ۲۲ گیجه دوام ایدن سقریه میدان محاربه سنك ترك ظفریله صوگنا ایرمسندن تام بر سنه صکره بیوک تعرض گرچکلشیر. گوروشمه لره دوام ایتمک اوزره لوزانه ظفر صوگنی حرکت ایدلدیکی صره ده مظفر اوردو ترخیض ایدیلیر.

۱۹۴۵ ییلی یالکزجه ایکنجی دنیا صاواشنک (ترکیه ده کی آدیله آلمان حربنک) دکل، عین زمانده ۲۰ سنه دوام ایتمش اولان

وياخود لوغوسه براقه جقمی؟ براقه جقسه، تركيه ده ياشايان موده رن انسانلر «بو تره ن ? trend قاجماز» ديوب، كنديلريني واسطه قبول ايتدكلري عجباً هانگي «container» داخلنه باليقلامه براقه جق؟
مياني ميدانده بويله بر آراجك ظهوري وقوع بوله جقمي؟

بن مشروعتيني NATO يه و CENTO يه باغليقلده آرايان و الحق بولان ۲۷ ميس ۱۹۶۰ صكره سنده، برى سوسياليزم، ديكرى اسلام اولمق اوزره ايكي هيلان گوردم. هر ايكيسي له ده، هر ايكيسي ايچنده ده توز طوپراق ايچنده سوروكلنمكدن هيجان دويمقله قالمدم، بو هيلانلره قاپلمه نك ذوقني ده چيقاردم. زيرا بو هيلانلردن ايلكي ملتزمه صنف مسئله سنك هر قيسي، هر كوشه سني اوكره ده سيدى. آروپا تاريخي ايچنده تظاهر ايتمش سوسيال صنفلك تركيه بنيه سنده هانگي تاثيرلر اوياندرديغني سوسياليزمك ياراتديغي هيلانه قاپلمدن اوكرنمك، قاورامق امكانسزدى. ايكنجى هيلان ايسه كيملك، هويت، شخصيت قاراقتر قونولرنده ملتزمه چيقيش يولنى گوستره سيدى. اكر بر كشي سياسي اسلامك ياراتديغي هيلانه قاپلمديسه بو طوپراقلري كولتورل بر يوكسليشك بكله ديكني هانگي واسطه يله فرق ايده جكدى؟ گللك گورك كه، هيلانلر فائده ويرمدى. امكانلر، تفريق قابليتلى بوزوق پاره گبي خرجاندى. گرچه گرك سوسياليزم و گر كسه (سياسي) اسلام هيلاني نتيجه ده اورته يه بوزوق پاره دن باشقه بر شى ده چيقارما مشدى. اولان بيتن صوكنده، گچيريلن آجى تجربه سبيله ترك گميسي قارايه اوطورمدى، تركلر صفري توكه تمدى؛ اما دكتر بيتدى، گورن گوردى كه، تركلك ترك وصفنه لياقت كسب ايتمه لرندن باشقه بر امكانلري قالمامشدر؛ ترك ايله گاور آراسنده كي فرق دن باشقه هيچ بر فرقه استناداً تركيه لهنه هيچ بر ايش گوروله ميه جكدر.

بر صگره کی هیلان

ترکیه ده یاشایورز... اما نه اوله رق؟ بو اولکه نك فلورا و فائونا
زنگینلکنه منسوب اوله رق می یاشایورز؟ نه آکلامه گلیور ترکیه ده
انسان اولمق؟ آچیق گوزلرک جاندارمه یازلدیغی چاغلر گجدی.
وقت غائب ایتیمه لم، گوز آچیق لغنی بر یانه براقوب گوزمزی آچه لم.
کندیمزی ترکیه ده یاشایانلر آراسنده گوردیکمز قدر، گیزلی و آچیق
فوریا لر ایچنده چیرپان انسانلرک ده آراسنده بولندیغمزی گوره بیلمه مز
لازم. انسانسه ق، فلورادن ویا فائونادن دکلسه ک بزه مخصوص
قرارک تجلی ایتیمسی گرک... اويله زمانلره اولاشدق که، ۲۱نجی
یوز بیله سریلن حیاتمزی ایلکه سز فوریا لر اشغال ایتدی. گچن یوز
بیله حیاتمز فوریا لرله طولی دکل میدی؟ اولماز اولورمی؟ البته،
فوریا موده رنلک رغبتده اولدقجه فوریا لغندن هیچ گری قالمدی. نه
وارکه، اسکیدن، ۲۰نجی یوز ییل بوینجه، ایلکه لر آنافورنده فوریا لر
اولوردی. انسانلرک آنلرسز ایده مدیکی صول ویا صاغ اکیلیم فوریا لر
ده شکل ویریدی. انسانه مخصوص فعالیتلر اوله رق صنعت و بیلم
هم فوریا لرله برلکده و هم ده فوریا لره رغماً وارلق گوستیریدی.
یکئی یوز بیله آرتق اکیلیملردن سوز آچه میورز. صاورولمه لر وار
و هپسی قانوتیک. گون گلوب بو قانوس یرینی بر دور قوزموسه

ŞEHRİN KALABALIĞI İĞRENÇ

Doğuda batıda kuzeyde güneyde, dünyanın her bucağında modernleşme kültürü nihayet biçimlendirdi hepimizi. Bu bir nihayet, nihayette varılan, gelinen bir nokta. Bidayette tasavvura sığmayan bir nokta bu. Zira modernleşme kültürü 1838 senesinde Türk toprakları üzerinde kendine sağlam bir yer edininceye kadar hep endişeli bir hayat göttü. Yerkürede kendi sıhhatinden hiç emin değildi. Avrupa'yı Avrupa durumuna gelme mecburiyeti altında bırakan Türkler, onun içinde yer tutmayı reddettikleri takdirde, modern kültür neticesiz bir heves olarak kalmaya mahkûmdu. Türk modernleşmesi sayesinde Batı kültürü böylesi bir mahkûmiyetten kurtulmakla kalmadı; çaresizliğin yükselttiği “Batı” kültürü giderek Batı olmayan yerlerde ve hususen Türkiye’de baş tâcı oldu. Tuhaflık şu ki, bu bir kararsız dengeydi ve bir arınma değildi. Türkler modernleşmeye rıza gösterince, işler Batı adına kolay semere vereceğine, hesaplar dünya çapında karmaşıklaştı. Avrupa ve Türkiye’de başa geçmek için yapılan işler ve ayak altında kalmayı kaçınılmaz kılan işler birbirine benzemeyecek tarzda girift ilişkilere icbar etti insanları.

Gözümüzü Türkiye’ye çevirdiğimizde, bilhassa II. Mahmut saltanatından itibaren, İslâm’a düşman

olması onu mütehakkim hususiyete kavuşturan kültürün, ettiği eziyetle zihin dünyamıza şekil verdiğini görürüz. Aramızda kafalara kondurulan fes için “püsküllü belâ” tabirini kullananlar çok idiyse de, geleceğimizi gâvurdan gelen şeylerin tayin edeceğini müdafaa edenlerin çabucak başa geçebildiği dikkat çekiyordu. Başa geçenler emri altına aldıklarına akıldânelik etmekte hiç gecikmiyordu. Güya ki, “İyi” mutlaka Batı’da, Avrupa’da “diyâr-ı küfr” adıyla bilinen bir yerdeydi. Belki sırf bu yüzden, Sabahattin Eyüboğlu’nun Fransız dilindeki “Recueillement” kelimesine lâayık gördüğü Türkçe karşılık “İçe Kapanış”tır. Moda ifadelere rağbet edip “tercümenin sekülerleşmesi” diyelim isterseniz buna. Hiç düşünülmedi ki, Türk topraklarında “Sekülerleşme” yeni bir şey değildi. Osmanlı devletinin teşekkülüyle beraber devlet teşkilâtı dîn anlayışını hâkimiyet altında bulundurdu. Dünya hayatından beklenen hayrın ahiret hayatından beklenen hayra üstün tutulması demekti bu. Devletin emrindeki dîn çerçevesinde hep böyle işler açıldı başımıza. Devleti ayakta tutan iki sütundan biri despotizm ise, diğeri dîn idi. Farkına vardıysanız, cumhuriyet idaresi tek ayak üzerinde durmaya hâlâ çabılıyor.

Devletin tek ayak üzerinde dengesini bulmaya çabalaması ancak sersemletilmiş, karşılıksız sloganlarla sarhoş edilmiş kalabalıklar yardımıyla sonuç verebilirdi. Şehrin iğrenç kalabalığı böylece kanlı canlı anlar yaşayabildi. Avrupa’da serpilen medeniyetin mahiyetinden haberdar olmayan, ağzı açık, heveskâr çevrelere gâvurluğu allayıp-pullayıp yutturma gayretinden vazgeçmeyenler, günümüzde olduğu gibi, Tanzimat’tan itibaren Türk milletinin ruhunu muazzep kıldı. Baudelaire’in şiiri Türkçeye çevrilse çevrilse “Murakabe” diye çevrilebilirdi. Zira şiir katına bu şiiri yükselten Hıristiyanî bir dîn duygusunun ciddiyetinden başka bir

şey değildir. Birinci ve sekizinci mısradaki “Douleur” kelimesinin, İsa anıştırmalı diğer birkaç kelimedede olduğu gibi, ilk harfi büyük harfle yazılmıştır. Kilisesiz bir Hıristiyanlığa olduğu kadar, Sosyalizm idealine de bağlıdır Baudelaire; ama kaba-saba halkı sevmez, ilkesizliği ve kaypaklığı sebebiyle kalabalığı hor görür. André Breton gerçeküstücülüğün manifestosunda Baudelaire’i ahlâkî doğrulukta gerçeküstücü ilân edecektir. Beri yandan, Oktay Rifat’ın havsalası ise Baudelaire’deki Swedenborg takipçisi atılım şevkini almaz.

1945 sonrasının demokrasi söylemi öyle bir çerçeve çizdi ki, Hıristiyanların 21. yüzyılında, âmiyanelik yalnız Türkiye’de değil, dünyanın her yerinde baş tâci edilmektedir. Buradan kalkıp dünyanın her yerinde aynı yerde müptelâ insanlar yaşadığı sonucuna varmak yanlış olur. İnsanlar yanlış kapılmaktan kazançlı çıktıkları inancındadır. Değil mi ki, yanlış onlara doyulmaz hazlar ve giderek servet sunmaktadır, girdikleri yolun terki korkularının baş sebebidir. Girdikleri yol konfor yoludur. Oysa yoldan çıkıp hakikatle temasa geçmenin onları her zaman yadırgatıcı bir ortama sürükleyeceğini bilirler. Bilinmeyen reddedilir. Bilinen kötü de olsa tercih sebebidir. Bilinenin kötülüklerine maruz kalınsa da alışılmış bir şey olduğu için orada kalınır. Hıristiyan barbarlar İslâm medeniyetinin ilerlemesini 732 yılında Poitiers’de durdurdu. Alıştıkları yolu muhafaza etti Hıristiyanlar. Oniki asır sonra barbar Türkler kapitalist Hıristiyan medeniyetinin istilâsına Çanakkale’de son verdi. Batı kültürünün bünyelerine nüfuzuna rıza göstermiş Türklerin Batı medeniyetine olan bu şiddetli itirazları, 1916’dan itibaren kapitalizmin müstevli rolünü terketmesine sebep oldu. Kapitalizm yayılmak ve nüfuz etmek için bundan böyle kendini beğendirmek, tercih edilmeye lâyık olduğunu ispat etmek yolundan

ilerleyecekti. Nitekim, 1945 sonrasında totaliter Sovyet rejimi “Hür Dünya” ibaresinin kapitalizmi propaganda edebilme aleti haline gelmesini kolaylaştırdı. İktisadi ve buna bağlı olarak siyasî totaliteryanizm Batı medeniyetine demokrasi bahanesi sayesinde hür teşebbüsün nimet olduğunu hissetme, finansiyel girişimciliğin refaha katkıda bulunduğunu gösterme kolaylığı sağladı.

Kapitalizmin şafak çağında bir atılım gösterip düz yola çıkacağına inananlar şehrin havasını özgürleştirici buluyor, “Stadtluft macht frei” diyorlardı. Çok geçmedi şehirlerde haz ve servet esir aldı onları. Şartlar sadece dürüst kalmayı kıymet addedenler muvacehesinde ağırdı. Şehre hareket getiren asıl çokluk yüksek ideallerden yüz çevirmekle şehrin iğrenç kalabalığını oluşturma rahatlığını yakaladı. Kapitalizmin ilk sarsıcı zevalinin bir on yıl sonrasında NAZİ toplama kamplarının bazı ünlü kapılarına “Arbeit macht frei” yani çalışmak (emek?) özgürleştirir yazıldığını gördük. Batı kültürü içinde aramadığınız kadar zigzag, iniş çıkış, yanıcı dönücü renkler göreceksiniz. Ömrünü uzatmak için tarihî beynelmilel kapitalizm iğrenç kalabalığa bir oyun öğretti. Her fert milleti, devleti, ailesi ne olursa olsun zihnen bir zaman aralığında yeni bir takıma transfer oluyor. Kapitalizm tarafından kendi sahasında bir tür mağlûbiyete uğradığına inandırılan her fert mesleği, meşguliyeti, zevki, pozisyonu ne olursa olsun faaliyetini deplasmanda gösterdiğine, göstereceğine bel bağlayarak yaşıyor.

Kapitalizm herkesi herkesin cellâdı haline dönüştürdü. Sabahsa akşama varmak için, geceyse sabahı görmek için cellâdına gülümsemek zorundasın.

23 Temmuz 2011

اوزاتمق ايچون تاريخي بين الملل قاپيتاليزم ايكرنج غلبه لغه بر اويون اوكرتدى. هر فرد ملتى، دولتى، عائله سى نه اولورسه اولسون ذهناً بر زمان آرالغنده يگى بر طاقيمه ترانسفر اوليور. قاپيتاليزم طرفندن كندى ساحه سنده بر دور مغلوبيته اوغراديغنه ايناندريلان هر فرد مسلكى، مشغوليتى، ذوقى، پوزيسيونى نه اولورسه اولسون فعاليتنى ده پلاسمانده گوسترديكنه، گوستره جكنه بل باغلايه رق ياشايور.

قاپيتاليزم هر كسى هر كسك جلادى حاله دونوشدردى. صباحسه آقشامه وارمق ايچون، گيجه يسه صباحى گورمك ايچون جلادكه گولومسه مك زورونده سك.

۲۲ شعبان ۱۴۳۲

خرستيان باربارلر اسلام مدنيتىنىڭ ايلرېلەمىنى ۷۳۲ يىلىدە Poitiers دە
 طوردردى. آكېشداقلىرى يولى محافظە ايتدى خرستيانلر. اون ايكي
 عصر صىكرە باربار تركلر قاپتالېست خرستيان مدنيتىنىڭ استلاسنە
 چناق قلعه دە صوك وىردى. باتى كولتورىنىڭ بىلەلرېنە نفوذىنە رضا
 گوسترمش تركلر كى باتى مدنيتىنە اولان بو شدتلى اعتراضلىرى،
 ۱۹۱۶ دىن اعتباراً قاپتالېزمك مستولى رولى ترك ايتىمىنە سبب
 اولدى. قاپتالېزم يايلىق و نفوذ ايتىمك ايچون بوندىن بويە كىندىنى
 بىكىندىمك، ترجيح ايدىلمەيە لايىق اولدىغىنى اثبات ايتىمك يولدىن
 ايلرېلەيە جىكىدى. نىتە كىم، ۱۹۴۵ صىكرەسندە توتاليتەر سووويت
 رەژىمى «حر دنيا» عبارەسنىڭ قاپتالېزمى پروپاگاندا ايدەيىلەمە آلتى
 حالنە گىلمىنى قولايلاشدردى. اقتصادى و بوڭا باغلى اولەرق
 سىياسى طوتاليتەريانىزم باتى مىندىتىنە دەموقراسى بىهانەسى سايەسندە
 حر تشبىك نىمەت اولدىغىنى حس ايتىمە، فىنانسىەل گىرىشىمىچىلىكك
 رفاھە قاتقىدە بولدىغىنى گوسترمە قولايلىغى صاغلادى.

قاپتالېزمك شفق چاغىندە بر آتېلىم گوستروب دوز يولە
 چىقەجىنە اينانلر شىرك هواسىنى اوزگورلىشدرىجى بولىور،
 «Stadtluft macht frei» دىيورلردى. چوق گىچمدى شىرلردە حظ
 و ثروت اسىر آلدى آنلرى. شىرلر سادەجە درىست قالمەيى قىمەت
 عد ايدىنلر مواجىھەسندە آغردى. شىرە حرەت گىتىن اصل چوقلق
 يوكسىك ايدەكلردىن يوز چویرمىكلە شىرك ايكىرنىڭ غلبەلىغىنى اولوشدرمە
 راحتلىغىنى ياقالادى. قاپتالېزمك ايلك صارىجى زوالنىڭ بر اون
 يىل صىكرەسندە NAZI طوپلامە قامپلرىنىڭ بعض اوڭلو قاپلرىنە
 «Arbeit macht frei» يەنى چالېشمق (أملك؟) اوزگورلىشدرىر
 يازلىدىغىنى گوردك. باتى كولتورى ايچىندە آرامدىغىڭز قدر زىق زاق،
 اينىش چىقىش، يانىجى دونىجى رىكلر گورەجىسكز. عمىرىنى

- پوللايوب يوتدرمه غيرتدن واز گچمينلر، گونمزده اولديغي گبي، تنظيماتدن اعتباراً ترك ملتئك روحنى معذب قىلدى. Baudelaire ئك شعري تركجهيه چوريلسه چوريلسه «مراقبه» ديه چوريله بيليردى. زيرا شعر قطعنه بو شعري يوكسلدن خرستياني بر دين دويغوسئك جديتندن باشقه بر شى دكلدر. برنجى و سكرنجى مصراعده كى «Douleur» كلمه سنك، عيسى آكئشدرمه لى ديكر بر قاچ كلمه ده اولديغي گبي، ايلك حرفى بيوك حرفله يازلمشدر. كليساسز بر خرستيانلغه اولديغي قدر، سوسياليزم ايده آئنه ده باغليدر Baudelaire؛ اما قاباصابا خلقى سومز، ايلكه سزلكى و قايپاقلغى سببيله غلبه لكى خور گورور. André Breton گرچك اوستيجيلكئ مانيفستوسنده Baudelaire ى اخلاقى طوغريلقده گرچك اوستيجى اعلان ايده جكدر. برى ياندن، اوقتاي رفعتك حوصله سى ايسه Baudelaire ده كى Swedenborg تعقيبجيسى آتيليم شوقنى آكماز.

۱۹۴۵ صكره سنك ده موقراسى سويله مى اويله بر چرچيوه چيزدى كه، خرستيانلرئ ۲۱ نجى يوز ييلنده، عاميانه لك يالكرز تركيه ده دكل، دنيا نك هر يرنده باش تاجى ايدلمكده در. بورادن قالقوب دنيا نك هر يرنده عين درده مبتلا انسانلر ياشاديغي صوگوجنه وارمق ياگليش اولور. انسانلر ياگليشه قاپلمقدن قازانجلى چيقدقلى اينانجنده در. دكل مى كه، ياگليش آنلره طويولماز حظلر و گيده رك ثروت صونمقده در، گيردكلرى يولك تركى قورقولرينك باش سبييدر. گيردكلرى يول قونفور يوليدر. اويسه يولدن چيقوب حقيقتله تماسه گچمه نك آنلرى هر زمان ياديرغاديغى بر اورتمه سوروكليه جكنى بيليرلر. بيلنمين رد ايديلير. بيلين كوتو ده اولسه ترجيح سبييدر. بيلينك كوتولكلرينه معروض قالنسه ده آكيشلمش بر شى اولديغى ايچون اوراده قالينير.

گوزمزی ترکیه یه چویردیکمزده، بالخاصه ۲نجی محمود سلطنتندن اعتباراً، اسلامه دشمن اولمسی آنی متحکم خصوصیتیه قاووشدران کولتورک، ایتدیکی اذیتله ذهن دنیاوزه شکل ویردیکنی گورورز. آرامزده قفالره قوندرولان فس ایچون «پوسکوللو بلا» تعبیرینی قوللانانلر چوق ایدیه ده، گله جکمزى گاوردن گلن شیلرک تعیین ایده جکنی مدافعه ایدنلرک چابوجق باشه گچه بیلدیکی دقت چکیوردی. باشه گچنلر امری آلتنه آلدقارینه عقلدانه لك ایتمکده هیچ گجیکمیوردی. گویا که، «ای» مطلقا باتیده، آوروپاده «دیار کفر» آدیله بیلینن بر یرده یدی. بلکه صرف بو یوزدن، صباح الدین ایوب اوغلی نك فرانسز دیلنده کی «Recueillement» کلمه سنه لایق گوردیکی ترکجه قارشیلق «ایچه قاپانیش» در. موده افاده لره رغبت ایدوب «ترجمه نك سکولرلشمسی» دییه لم استرسه کز بوکا. هیچ دوشونولمدی که، ترک طوپراقلرنده «سکولرلشمه» یکی بر شی دکلدی. عثمانلی دولتک تشکیله برابر دولت تشکیلاتی دین آکلایشنی حاکمیت آلتنده بولندردی. دنیا حیاتندن بکله نن خیرک آخرت حیاتندن بکله نن خیره اوستون طوتولمسی دیمکدی بو. دولتک امرنده کی دین چرچیوه سنده هپ بویله ایشلر آچلدی باشمزه. دولتی آیاقده طوتان ایکی ستوندن بری دسپوتیزم ایسه، دیکری دین ایدی. فرقه واردیه کز، جمهوریت اداره سی تک آیاق اوزرنده طورمه یه حالا چابالایور.

دولتک تک آیاق اوزرنده دنگه سنی بولمه یه چابالامسی آنجق سرسمله دلمش، قارشیلقسز صلوغانلرله سرخوش ایدلمش غلبه لکلر یاردیمیه صوگوج ویره بیلیردی. شهرک ایکنج غلبه لکی بویله جه قانلی جانلی آنلر یاشایه بیلدی. آوروپاده سرپلن مدنیته ک ماهیتندن خبردار اولمایان، آغزی آچیق، هوسکار چوره لره گاورلغی آکلا یوب

شهرک غلبه‌لکی ایکنج

طوغیده باتیده قوزه‌یده گونه‌یده، دنیانک هر بوجاغنده موده‌رنلشمه کولتوری نهایت بیچیملندردی هپمزی. بو بر نهایت، نهایتده واریلان، گلینن بر نقطه. بدایتده تصویره صیغمایان بر نقطه بو. زیراً موده‌رنلشمه کولتوری ۱۸۳۸ سنه‌سنده ترک طوپراقلری اوزرنده کندینه صاغلام بر یر ایدنجه‌یه قدر هپ اندیشه‌لی بر حیات گوتدی. یر کره‌ده کندی صحتندن هیچ امین دکلدی. آوروپایی آوروپا طورومنه گلمه مجبوریتی آکتنده براقان ترکلر، آنک ایچنده یر طومنه‌یی رد ایتدکلری تقدیرده، موده‌رن کولتور نتیجه‌سز بر هوس اوله‌رق قالمه‌یه محکومدی. ترک موده‌رنلشمسی سایه‌سنده باتی کولتوری بویله‌سی بر محکومیتدن قورتولمقله قالمدی؛ چاره‌سزلکک یوکسلتدیککی «باتی» کولتوری گیده‌رک باتی اولمایان یرلرده و خصوصاً ترکیه‌ده باش تاجی اولدی. تحفلق شوکه، بو بر قرارسز دنگه‌یدی و بر آرینمه دکلدی. ترکلر موده‌رنلشمه‌یه رضا گوسترنجه، ایشلر باتی آدینه قولای ثمره ویره‌جکته، حسابلر دنیا چاپنده قارماشیقلاشدی. آوروپا و ترکیه‌ده باشه گچمک ایچون یاپیلان ایشلر و آیاق آکتنده قالمه‌یی قاجینلماز قیلان ایشلر بربرینه بکزه‌میه‌جک طرزده گیرفت ایلیشکیلره اجبار ایتدی انسانلری.

KİMDİR OBAMA BİN LADİN?

Tarafımdan şaka olsun diye uydurulmuş bir isim midir “Obama bin Ladin”? Hem evet, hem de hayır. Elbette bu ismi ben uydurdum; ama bunu şaka olsun diye yapmadım. Giderek bir şakanın açığa çıkması, kimlerin kimlerle alay ettiği âyân olsun diye bu düzmece ismi ortaya attım. İsim düzmece de olsa, ortada inkâra kimselerin gücünün yetmediği bir müessiriyet var. OBAMA BİN LADİN: Bu söz afyonlanmış birçok kafayı kimden bahsedildiğine verilen anlamda anlaşma istendikçe karıştıracak. Uydurulmuş bir lâf; ama işaret edilen kanlı-canlı bir varlık, azgın cesametiyle her namuslu insanı tedirgin eden belli biri. Sanmayın dün nasıl “Hepimiz Hrant Dink’iz” diye bağırdılarsa, yarın da “Hiçbirimiz Obama bin Ladin değiliz” diye bağıracaklar. Sanmayın vitrinlere saldıracaklar. Hepsinin keyfi gıcır. Peki, siz? Hiç kafanızı niçin AKP iktidarında işlenen cinayetlerin “fâil-i mechûl” diye adlandırılmayışına yordunuz mu? Yormadınız. Ben size söyleyeyim: Obama bin Ladin’in arabasının tekerleğine taş koyan (taraf, yetkili, kişi, zümre, meslek) kalmadı da ondan. Artık hiçbirimiz geçen günlerde 13 üniformalının can vermesini “fâil-i mechûl” kategorisinde değerlendirecek saflığa düşmüyoruz. Saf değiliz. Saf saf hiç değiliz. Nerede bizde o saflık?

Tinercilerin sayısı günden güne artıyor. Çaktık köfteyi: Fâil-i ma'lûm: OBAMA BİN LADİN.

Yalnızca bir şahsiyet olarak görmeyelim Obama bin Ladin'i; o aynı zamanda bir çağ, bir dönemdir. Hani, derler ya... Tıpkı Elizabeth, Victoria çağı gibi... Adı anılan zatın özellikli döneminde dikkati en çok Arap baharı çekti. "Arap baharı" ne demek? Bu sözün Türkçede nasıl tınladığı hatırlanacak gibi değil. Ben merakla, acaba diyorum, siyahî çeşni veren bir katkı maddesinden mi bahsediyorlar? Bu soru size çok tuhaf gelmiş olabilir ve bu soru vesilesiyle benim cehaletimi yüzüme vurmayı deneyebilirsiniz (Buna ne kadar hevesli olduğunuzu iyi bilirim), "Ammma yaptın" diyebilir, Arap baharının "Prag baharı"na nazire olduğunu iddia edebilirsiniz. Vazgeçin, yapmayın bunu. "Geçti Prag'ın baharı, sür eşşegini Arap'a" hiç yakışık alıyor mu şimdi bu?

Obama bin Ladin'in son marifeti, son numarası gerçi Arap baharıdır; ama kalın iskambil destesi arasından Operation Provide Comfort çıkarılmamalıdır. Bilin ki, ABD tarihinin "Eski Dünya" bölümü hem Müslümanları istismar, hem de Müslümanları istiskal tarihidir. Gerek müstemlekeci Britanya ve gerekse müstemlekeci Fransa, Müslümanları ABD'nin fasılasız kışkırtmasından çok çekmiştir. İngiltere, Fransa ve giderek Hollanda'ya karşı Müslüman kartı hep ABD'nin elindedir. Kart gösterilenlerin arasına 1945 sonrasının Almanyası da ilâve edilmiştir. Prag baharında Alexandre Dubçek Çekoslovakya'nın başbakanıydı. Ankara'daki prestij semtlerinden birinde uzanan caddenin adıdır Alexandre Dubçek şimdi. Tahmin edin bakalım; Arap baharı yaza döndüğü zaman Ankara caddelerinden hangisi adını Saddam, Mübarek, Kaddafi olarak değiştirecek?

Eğer Araplar Obama bin Ladin tarafından estirilen bir rüzgârla baharı gördülerse yoncalara gün doğdu

demektir. Beni ma'zûr görün, Arapların ömürlerini dört mevsimli yerlerde geçirdiklerini bilmezdim. Demek gün gelecek bir Arap hazanı, Arap kışı sözlerini de işitebileceğiz. Merakımı mucip olan şudur: Acaba Sevr anlaşması imzalanırken hangi, Lozan anlaşması imzalanırken hangi mevsimdeydi Araplar? Yıllar yılı her dinden Arapların iştirak ettiği Arap Birliği toplantıları yapılırken ağaçlar neden çiçek açmıyordu da, neden Araplar Müslümanlıklarını ve bilhassa Hanefiliklerini askıya aldıkları zaman Obama bin Ladin onları baharla buluşturuyor? Bahar başına ne geldiğini biliyor mu?

30 Temmuz 2011

NE GARP CEPHESİNDE NE DE GÜNEŞİN ALTINDA YENİ BİR ŞEY VAR

Niyetim zekâ gösterisi değildi. Sadece beni mü'minlerin içten içe geliştirdikleri, isterlerse daha da geliştirebilecekleri bağlara dikkat çekmek çabası meşgul etmiş ve sizlere Obama bin Ladin'in kim olduğu سوالını tevcih etmişim. Adlarda yırtıp yapıştırma sakarlığı numarasının kendi marifetim olduğunu sanıyordum. Ben uydurmamışım, meğer "Obama bin Ladin" ibaresi 2008 yılından kalma ve Atlantik ötesinden yansımaymış. Bakın şu adresteki metne, İslâm'ı bahane edip dünyada ve Türkiye'de kimlerin neler çevirdiği zihninizde biraz daha vuzuha kavuşacaktır:

<http://www.yenisafak.com.tr/yazarlar/?t=20.04.2008&y=TamerKorkmaz>

(01 Ağustos 2011)

اگر عربلر اوباما بن لادن طرفندن اسدريلن بر روزگارله بهارى گورديلرسه يونجهلره گون طوغدى ديمكدر. بنى معذور گورك، عربلر ك عمرلرينى دورت موسملى يرلرده گچيردكلرينى بيلمزدم. ديمك گون گلهجك بر عرب خزاني، عرب قيشى سوزلرينى ده ايشيده بيله جكر. مراقمى موجب اولان شودر: عجا سهر آكلاشمسى امضالانيركن هانگى، لوزان آكلاشمسى امضالانيركن هانگى موسمده يدى عربلر؟ ييللر يىلى هر ديندن عربلر ك اشتراك ايتديكى عرب برلكى طويلانديلرى ياپيليركن آغاچلر ندىن چيچك آچميوردى ده، ندىن عربلر مسلمانلقلرينى و بالخاصه حنفيلكلرينى آصقى يه آلكلرى زمان اوباما بن لادن آنلرى بهارله بولوشدرييور؟ بهار باشنه نه گلديكنى بيليورمى؟

۲۹ رمضان ۱۴۳۲

نه غرب جبهه سنده نه ده گونشك آكتنده يكى بر شى وار

نيتم ذكا گوستريسى دكلدى. ساده جه بنى مؤمنلر ك ايچدن ايچه گليشدر دكلرى، استرلرسه دها ده گليشدره جكلرى باغلره دقت چكمك چاباسى مشغول ايتمش و سزلره اوباما بن لادنك كيم اولديغى سؤالى توجيه ايتمشدم. آدلرده ييرتوب ياپيشدرمه صاقلرغى نومروسنك كندى معرفتم اولديغنى صانيوردم. بن اويدرمامشم، مكر "اوباما بن لادن" عباره سى ۸۰۰۲ ييلندن قالمه و آتلانتيك اوته سندن يانصيمه يمش. باقك شو ادرسده كى متنه، اسلامى بهانه ايدوب دنيا ده و تركيه ده كيملر ك نهلر چويرديكى ذهنكزده براز دها وضوحه قاووشه جقدر.

<http://www.yenisafak.com.tr/yazarlar/?t=20.04.2008&y=TamerKorkmaz>

گوندن گونه آرتيور. چاقدق كوفته يي: فاعل معلوم: اوباما بن لادن.
يالگوزجه بر شخصيت اوله رق گورميه لم اوباما بن لادني؛
او عين زمانده بر چاغ، بر دونه مدر. هانه، ديرلر يا... طبق
Elizabeth ، Victoria چاغى گبي... آدى آگيلان ذاتك اوزه للكللى
دونه منده دقتى اك چوق عرب بهارى چكدى. «عرب بهارى» نه
ديمك؟ بو سوزك تركجه ده نصل طينلا ديغى خاطر لانه جق گبي دكل.
بن مراقله، عجباً دييورم، سياهى چشنى ويرن بر قاتقى ماده سندن
مى بحث ايدييورلر؟ بو صورو سزه چوق تحف گلمش اوله بيلير و بو
صورو وسيله سيله بنم جهالتمى يوزمه وورمه يي دنه يه بيليرسكز (بوڭا)
نه قدر هوسلى اولديغكزى ابي بيليرم)، «اما ياپدك» ديه بيلير، عرب
بهارينك «پراغ بهارى» نه نظيره اولديغنى ادعا ايده بيليرسكز. واز
گچك، ياپمايك بونى. «گچدى پراغك بهارى، سور، آشكككى
عربه» هيچ ياقيشيق كيورمى شمدى بو؟

اوباما بن لادنك صوك معرفتى، صوك نومروسى گرچه عرب
بهاريدر؛ اما قالين اسقانبيل دسته سى آراسندن Operation Provide
Comfort چيقارلما مليدر. بيلك كه، ABD تاريخنك «اسكى
دنيا» بولومى هم مسلمانلرى استمار، هم ده مسلمانلرى استقال
تاريخيدر. گر ك مستملكه جى برىتانيا و گر كسه مستملكه جى فرانسه،
مسلمانلرى ABD نك فاصله سز قيشقيرتمسندن چوق چكمشدر.
انگلتره، فرانسه و گيده رك هوللانده يه قارشى مسلمان قارتى هپ
ABD نك آلنده در. قارت گوستريلنرك آراسنه ۱۹۴۵ صكره سنك
آلمانياسى ده علاوه ايدلمشدر. پراغ بهارنده Alexandre Dubček
چه قوسلو و اقيانك باش باقانيدي. آنقره ده كى پرستيز سمتلرندن برنده
اوزانان جاده نك آديدر Alexandre Dubček شمدى. تخمين ايدك
باقه لم؛ عرب بهارى يازه دونديكى زمان آنقره جاده لرندن هانگيسى
آدينى صدام، مبارك، قذافى اوله رق دكيشدره جك؟

کیمدر اوباما بن لادن

طرفمدن شاقا اولسون دییه اویدرولمش بر اسم میدر «اوباما بن لادن»؟ هم اوت، هم ده خیر. البته بو اسمی بن اویدردم؛ اما بونی شاقا اولسون دییه یاپمدم. گیده رک بر شاقانک آچیغه چیقمسى، کیملرک کیملرله آلاى ایتدیكى عیان اولسون دییه بو دوزمه جه اسمی اورته یه آتدم. اسم دوزمه جه ده اولسه، اورته ده انکاره کیمسه لرک گوجنک یتمدیكى بر مؤثریت وار. اوباما بن لادن: بو سوز آفیونلا شمش بر چوق قفایى کیمدن بحث ایدلدیکنه ویریلن آکلامده آکلاشمه استندکجه قاریشدره جق. اویدرولمش بر لاف؛ اما اشارت ایدیلن قانلی-جانلی بر وارلق، آزغین جسامتيله هر ناموسلو انسانی تدیرگین ایدن بللی برى. صانمایک دون نصل «هپمز خرائت دینکز» دییه باغیردیلسه، یارین ده «هیچ برمز اوباما بن لادن دکلز» دییه باغیره جقلم. صانمایک ویتیرنلره صالدره جقلم. هپسنک کیفی غیجیر. پکی، سز؟ هیچ قفاکزی نیچون AKP اقتدارنده ایشله نن جنایتلرک «فاعل مجهول» دییه آدلاندرلمايشنه یوردیکزمى؟ یورمدیکز. بن سزه سویله یه یم: اوباما بن لادنک آراباسنک تکرلکنه طاش قویان (طرف، یتکیلى، کشى، زمره، مسلک) قالمدى ده آندن. آرتق هیچ برمز گچن گونلرده ۱۳ اونیفورمالینک جان ویرمسنی «فاعل مجهول» قاته غوریسنده دکرلندره جک صافلغه دوشمیورز. صاف دکلز. صف صف هیچ دکلز. نره ده بزده او صافلق؟ تینه رجیلرک صایىسى

BİR YIL İÇİNDE KIYAMET KOPMAZSA

Okumaktasınız. Dilime Arap baharını dolayarak yazdığım yazıyı müteakiben tertip ettiğim yazıyı okumaktasınız. Bugün, şimdi, burada merkeze Arabî aylardan birini alarak (Arap baharının akıbeti hakkındaki cehaletimin yedeğinde) Ramazan'ı konu eden bir yazı kaleme almam Allah'ın işi. Ben ne yapıyorum? Benim işim ne peki? Kul olarak üzerime düşen amel nedir? Amelim farkındalığımdır. Benim işim farkına varmak. Farka vasıl olmak, bu kazançtan fark erinci üretmek. Ne yapıyorum? Ateşten uzaklaşmak, bahçeye yaklaşmak istiyorum. Bu sözler çocukça avuntulara mı denk düşüyor? Kendim bir avuntu aramıyorsam, avuntu arayanlara şirin görünmeyi başaramam mı? Zâhirle bâtının geçtiği bir saha var mı? Var ise bu ikisi nerede birleşiyor? Anlayabildiğim yegâne şey şu: Farkına vardığı halde bundan bir veya birçok fark erinci üretmeyen herkes cehennemliktir.

Eğer yazılarıma Ramazan ayı girdiği halde, hiçbir şey olmamış gibi yahut adeta zikre değmez bir durumla karşılaşmışım gibi devam etseydim ve eğer muvazzaflığıma delil olan şu “online” yazarlık günlerimi Ümmet-i Muhammed'in baştan sona oruçlu geçirmesinin farz kılındığı Ramazan'dan bahsetmeksizin geçirseydim, bu yaptığımla benim münafık olarak adlandırılıp

çağırılmama bir fırsat vermiş olurum. O halde, bu bilginin ışığına gelmişliğimle, şu anda yaptığım ne ola? Samimiyetle yapmam gerekeni yapmakta mıyım; yoksa başka bir pis hesabın gereğini mi yerine getiriyorum? “Aman, yutturmacama hâlel gelmesin de, kimse bana münafık demesin” hesabında mıyım? Bunun farkındalığı da okurların nasibine düşüyor.

Rahmetli babacığım Ramazan ayı geldiğinde ancak oruç tutan ve lâkin vakit namazı kılmayan nâdânları küçümser, “hayvanı da bağlasan aç durur” derdi. Ben şimdi düşünme eylemime, (Althusser’in kulakları çınlasın) akletmeye, fikretmeye babamın bıraktığı yerden devam etmek istiyorum. Yani ortama uyup Ramazan ayı gelir gelmez, Müslümanlığını, ledel-hace, hatırlayan kimseleri alkışlamaya hiç niyetim yok. Bize Müslümanlığın kazandırdığı şeylerin ilk sırasında avamîlikten kurtulmak gelir: Kavurucu yaz sıcağına denk gelen bir Ramazan gününde üstten tuttuğu ibriği sonuna kadar açtığı ağzına lıkır lıkır boşaltarak su içen Bektaşî’ye etrafında bulunanlar “Hiç utanma yok mu sende?” diye sorduklarında verdiği cevap şöyledir: “Seneye Ramazan yine gelecek; ama bu can bu tenden bir kez gitti mi, bir daha gelmeyecek.” Bektaşî haklı mı? Nicolaus Copernicus haklı mı? Ramazan seneye yine gelecek mi? Bir yıl geçti dediğimizde “dünya güneş etrafında dönmesini tamamladı” demiş mi oluyoruz? Bu mutlak “revolution” esnasında kıyamet kopmayacak, bütün insanlık helâk olmayacak mı?

Ramazan ayının bir yıl sonra mutlaka yeniden yaşanacağına ve fakat müetakip Ramazan ayı vasil olduğunda bazılarımızın, bir kısım, birtakım insanın artık yaşamayabileceğini, artık hayatta olmayacağını düşünenler taifesinden iseniz, bilin ki, “bizi helâk eden zamandan başkası değildir” diyenler arasında

makbul yerinizi pekiştirmiş olursunuz. Hatırlansın ki, dünya hayatını bizlerle birlikte geçirdiği günler sırasında Resûlullah Muhammed (s.a.v.) kıyametin kopabileceğinden hep endişe etti. İşte bu sebeptir ki, Ümmet-i Muhammed'e mensup olmakla iftihar eden hiçbir fert "Seneye Ramazan yine gelecek; ama bu can bu tenden bir kez gitti mi, bir daha gelmeyecek" demez. İşte bu sebeptir ki, İskilipli Âtuf kaleme aldığı ilmihalde "Ramazan günü açıktan oruç yiyenin katli vaciptir" hükmüne yer vermiş. Benim bildiğim kadarıyla, Nicolaus Copernicus'a hak veren herkes de reyini İskilipli Âtuf'ın haksız yere sallandırılmadığı fikri lehinde kullanacaktır. Onların Hakk anlayışı öyledir.

Niçin "Allah'a şükürler olsun ki bizleri bu yıl da Ramazan'a kavuşturdu." diyorlar? Bu söz onların dile getirdikleri şekliyle vaktin Müslüman zihniyetiyle kavranılmasına delil olabilir mi? Pek zayıf bir ihtimal. Geçmişte kalan sene içinde Kıyametin kopmayışından duyulan sevinç değildir bu. Yine de bir sevinç var. Bu söz Ramazan eğlencelerinden mahrum kalmamanın memnuniyetini hisseden dilden dökülüyor. Birçokları yüzyıllar öncesinden (o hasretle andıkları zaman dilimlerinde) İsevî bir karaktere büründürmüştür Ramazan'ı. "Sevdalu cunlerime celdü çatti Remazan" deyişleri bu sebeptendir. Onlara göre tıpkı Noel yortusu gibi "İyilik Mevsimi"dir Ramazan. Hamlıklarını mühtediliklerinin önüne koyan bu zevat, yüzyıllar içinde Pazar günü kilisede bulunmakla, Cuma namazı kılmayı birbirleri yerine ikame edilebilir şeyler haline sokmuştur. Birçok yerimizi olduğu gibi camilerimizi de zapt ve gasp eylemişlerdir.

Sarahate, fesahate ihtiyacımız var. Ramazan ayı boyunca oruç tutmanın bir "tercih" olmadığını, farzlardan biri olduğunu vurgulamaktan geri durursanız niçin

Türk milletine mensup olduğunuzu izah edemezsiniz. Kâfirle çatışmayı göze alan Müslümana Türk denir. Bir millet olarak, topluca, hepimiz bir olarak, Ramazan boyunca neyi göze aldığımızı gösteririz. Ramazan bir çile değil, sabır ayıdır. Gün boyu sabreder ve akşam ezanı okunur okunmaz Allah'ın bize bahşettiği emniyet sahasına girmiş olmanın hamdine vasıl oluruz. Bir millet olarak, Türk milleti olarak her şeyimizi Allah'a borçlu olduğumuzu sabır vasıtasıyla itiraf ederiz. Yeyip içmiyor, cinsi münasebette bulunmuyoruz. Yani, itiraf ediyoruz ki, cismimiz ve neslimiz idame edecekse, bunun teminatı müracaat ettiğimiz vasıtaların bize temin ettikleri değildir. Ramazan boyunca bütün millet Allah'a kaçıyor. Milletin tamamı verdiği sözde durma kararı veriyor: Allah yolunda göze alacağımızın hududu yoktur. Yalnız Allah'a kulluk eder ve yalnız Allah'tan yardım dileriz. Hayatta oluşumuz Hayy olanın eseridir, yeyip içmemizin, cinsi münasebette bulunmamızın eseri değil.

Beş vakit namaz da mânâ itibariyle Ramazan orucu gibidir. Namaz "bazı" Müslümanları değil, bütün Müslümanları bağlar. Müslümana farz olan, vakit girince safların düzgün, dümdüz, sımsıkı, sağlam tutulduğu bir "hâl" olan namaz haline girmektir. Namaz ihmal edilemeyecek bir farkındalıktır. Çünkü kıyamet iki namaz vakti arasında da kopabilir. Bu ihtimal sebebiyle, her namaz vakti her mü'min için ter ü taze, dipdiri, mevcudiyetinin fâş edilmesi bakımından da son derecede müessirdir. Biz Türkler ne zaman Hakk'ın divanına durduysak, bu yaptığımız aynı zamanda küfre karşı, kâfirlere karşı duruşumuzun da bir göstergesidir. Kıyam sağlam bir duruşu gerektirir. Namazın terki Türk ordusuna ihanetin delili olur. Ordu-millet fikrinin tecelli ettiği ayın adı Ramazan'dır.

6 Ağustos 2011

وقتى آراسنده ده قوپه بيلير. بو احتمال سببيله، هر نماز وقتى هر
مؤمن ايچون تر و تازه، دىپ دىرى، موجوديتنك فاش ايدلمسى
باقىمندن ده صوڭ درجه ده مؤثردر. بىز تركلر نه زمان حقك ديوانه
طوردىسه ق، بو ياپديغمز عين زمانده كفره قارشى، كافرلره قارشى
طوروشمىزك ده بر گوسترگه سيدر. قيام صاغلام بر طوروشى
گركدريز. نمازك تركى ترك اوردوسنه اخانتك دىلى اولور. اوردو
- ملت فكرينك تجلى ايتدىكى آيك آدى رمضاندر.

۶ رمضان ۱۴۳۲

پازار گونی کلیساده بولنمقله، جمعه نمازی قیلمه یی بربرلری یرینه اقامه ایدیله بیلیر شیلر حالنه صوقمشدر. بر چوق یرمزی اولدیغی گبی جامعلریمزی ده ضبط و غصب ایله مشلدر.

صراحتیه، فساحتیه احتیاجمز وار. رمضان آیی بوینجه اوروج طوتمه نك بر «ترجیح» اولمدیغنی، فرضلردن بری اولدیغنی وورغولامقدن گری طورورسه كز نیچون ترك ملتیه منسوب اولدیغكزی ایضاح ایده مزسكز. كافرله چاتیشمه یی گوزه آلان مسلمانیه ترك دینیر. بر ملت اوله رق، طوپلوجه، هپمز بر اوله رق، رمضان بوینجه نه یی گوزه آلدیغمزی گوستریز. رمضان بر چیله دكل، صبر آیدر. گون بوی صبر ایدر و آقشام اذانی اوقونور اوقونماز اللهك بزه بخش ایتدیکی امنیت ساحه سنه گیرمش اولمه نك حمدینه واصل اولورز. بر ملت اوله رق، ترك ملت اوله رق هر شیئمزی الله بورجلو اولدیغمزی صبر واسطه سیله اعتراف ایدرز. ییوب ایچمیور، جنسی مناسبتده بولنمیورز. یعنی، اعتراف ایدیورز که، جسممز و نسلمز ادامه ایده جکسه، بونك تأمیناتی مراجعت ایتدیكمز واسطه لرک بزه تأمین ایتدکلری دکلدر. رمضان بوینجه بتون ملت الله قاچیور. ملتك تمامی ویردیکی سوزده طورمه قراری ویریور: الله یولنده گوزه آله جغمزك حدودی یوقدر. یالکز الله قوللق ایدر و یالکز اللهدن یاردیم دیله رز. حیاتده اولوشمز حی اولانك اثریدر، ییوب ایچمه مزك، جنسی مناسبتده بولنمه مزك اثری دكل.

بش وقت نماز ده معنا اعتباریله رمضان اوروجی گبیدر. نماز «بعض» مسلمانلری دكل، بتون مسلمانلری باغلار. مسلمانیه فرض اولان، وقت گیرنجه صفلرک دوزگون، دوم دوز، صیم صیقی، صاغلان طوتولدیغی بر «حال» اولان نماز حالیه گیرمکدر. نماز اهمال ایدیله میه جک بر فرقنده لقدر. چونکه قیامت ایکی نماز

متعاقب رمضان آبی واصل اولدیغنده بعضلریمزك، بر قسم، بر طاقیم انسانك آرتق یاشامیه بیله جكنی، آرتق حیاتده اولمیه جغنی دوشوننلر طائفه سندن ایسه كز، بیلك كه، «بزی هلاك ایدن زماندن باشقه سی دكلدر» دینلر آراسنده مقبول یریکزی پکیشدرمش اولورسكز. خاطرلانسون كه، دنیا حیاتی بزلرله برلكده گچیردیکی گونلر صره سنده رسول الله محد (صلی الله علیه و سلم) قیامتك قویه بیله جكندن هپ اندیشه ایتدی. ایشته بو سببله دركه، امت محمده منسوب اولمقله افتخار ایدن هیچ بر فرد «سنه یه رمضان ینه گله جك؛ اما بو جان بو تندن بر كز گیتدیمی، بر دها گلمیه جك» دیمز. ایشته بو سببله در كه، اسكلبلی عاطف قلمه آلدیغی علم حالده «رمضان گونی آچیقندن اوروج بیه نك قتلی واجبدر» حکمنه یر ویرمش. بنم بیلیدیكم قدریله، Nicolaus Copernicus ه حق ویرن هرکس ده رأینی اسكلبلی عاطفك حقسز یره صاللاندرلمدیغی فکری لهنده قوللانه جقدر. آنلرك حق آگلایشی اوپله در.

نیچون «اللهه شکرلر اولسون كه بزلری بو ییل ده رمضان قاوروشدردی.» دیورلر؟ بو سوز آنلرك دیله گتیردکلری شکلله وقتك مسلمان ذهنیتیه قاورانلمسنه دلیل اوله بیلیرمی؟ پك ضعیف بر احتمال. گچمشده قالان سنه ایچنده قیامتك قوپمایشندن دوپولان سوینج دكلدر بو. ینه ده بر سوینج وار. بوسوز رمضان اکلنجه لرندن محروم قالمامه نك ممنونیتنی حس ایدن دیلدن دوکولیور. بر چوقلری یوز بیللر اوکجه سندن (او حسرتله آکدقلری زمان دیلیملرنده) عیسوی بر قاراقتره بوروندرمشدر رمضان. «سودالو جونلریمه جلدو چاتدو رمضان» دییشلری بو سببدندر. آنلره گوره طبق نوأهل یورطیسی گبی «اییلک موسمی» در رمضان. خاملقلرینی مهتدیلكلرینك اوکته قویان بو ذوات، یوز بیللر ایچنده

قیلندیغی رمضان دن بحث ایتمکسزین گچیرسه یدم، بو یاپدیغمله بیه منافق اوله رق آدلاندیریلوب چاغرلمه مه بر فرصت ویرمش اولوردم. او حالدده، بو بیلگینک ایشیغنه گلمشکمله، شو آنده یاپدیغم نه اوله؟ صمیمیتله یاپمه م گرکنی یاپمقده می یم؟ یوقسه باشقه بر پیس حسابک گرکنی می یرینه گتیریورم؟ «امان، یوتدرمه جه مه خلل گلمسون ده، کیمسه بکا منافق دیمسون» حسابنده می یم؟ بونک فرقنده لغی ده اوقورلرک نصیبه دوشیور.

رحمتلی باباجغم رمضان آیی گلدیکنده آنجق اوروج طوتان و لکن وقت نمازی قیلمایان نادانلری کوچومسهر، «حیوانی ده باغلاسه ک آج طورور» دیردی. بن شمدی دوشونمه ایلهممه، (Althusser ک قولاقلری چینلاسون) عقل ایتمه یه فکر ایتمه یه بابامک براقدیغی یردن دوام ایتمک استیورم. یعنی اورتمه او یوب رمضان آیی گلیر گلمز، مسلمانلغی، لدی الحاجه، خاطرلایان کیمسه لری آکیشلامه یه هیچ نیتم یوق. بزه مسلمانلغک قازاندردیغی شیلرک ایلک صره سنده عوامیلکدن قورتولمق گلیر: قاووریجی یاز صیجاغنه دنک گلن بر رمضان گوننده اوستدن طوتدیغی ابریقی صوگنه قدر آچدیغی آغزینه لیقیر لیقیر بوشالده رق صو ایچن بکتاشی ییه اطرافنده بولنانلر «هیچ اوتانمه یوق می سنده؟» دییه صوردرقلرنده ویردیکی جواب شویله در: «سنه یه رمضان ینه گله جک؛ اما بو جان بو تندن بر کز گیتدیمی، بر ده ا گلمیه جک.» بکتاشی حقلی می؟ Nicolaus Copernicus حقلی می؟ رمضان سنه یه ینه گله جکی؟ بر ییل گچدی دیدیکمزده «دنیا گونش اطرافنده دونمسنی تماملادی» دیمش می اولیورز؟ بو مطلق «revolution» اثناسنده قیامت قوپمیه جق، بتون انسانلق هلاک اولمیه جقمی؟

رمضان آینک بر ییل صگره مطلقا یکیدن یاشانه جغنه و فقط

بر ییل ایچنده قیامت قوپمازسه

اوقومقده سکز. دیلمه عرب بهارینی طولایه رق یازدیغم یازییی
متعاقباً ترتیب ایتدیکم یازییی اوقومقده سکز. بوگون، شمدی،
بوراده مرکزہ عربی آیلردن برینی آلہرق (عرب بهارینک عاقبتی
حقندہ کی جہالت مک یدکنده) رمضان قونو ایدن بر یازی قلمہ
آکمہم اللہک ایشی. بن نہ یاپیورم؟ بنم ایشم نہ پکی؟ قول اولہرق
اوزرمہ دوشن عمل نہ در؟ عملم فرقندہ لغمدر. بنم ایشم فرقنہ
وارمق. فرقہ واصل اولمق، بو قازانجدن فرق ایرینجی اورہتمک.
نہ یاپیورم؟ آتشدن اوزاقلاشمق، باغچہ یہ یاقلاشمق استیورم. بو
سوزلر چوجوقجہ آووندیله می دنک دوشیور؟ کندم بر آووندی
آرامیورسہم، آووندی آرایانلرہ شیرین گورونمہیی باشارہ ماممی؟
ظاهرلہ باطنک گچیشدیکی بر ساحہ وار می؟ وار ایسہ بو ایکیسی
نرہدہ برلشیور؟ آکلا یہ بیلدیکم یگانہ شی شو: فرقنہ واردیغی حالہ
بوندن بر ویا برچوق فرق ایرینجی اورہتمین ہرکس جہنملکدر.

اگر یازیلریمہ رمضان آیی گیردیکی حالہ، ہیچ بر شی
اولمامش گبی یاخود عادتاً ذکرہ دکمز بر طوروملہ قارشیلانمشم
گبی دوام ایتسہ یدم و اگر موظف لغمہ دلیل اولان شو «online» یازارلق
گونلریمی امت محمدک باشند صوکتا اوروجللی گچیرمسنک فرض

KORKUYORUM BİLETİM YANAR DİYE

Dünya hayatının bir oyundan, bir oyalanmadan ibaret olduğunu bana Kur'ân-ı Kerîm öğretti. Bu bilgi henüz bana ulaşmamışken, ben de bir şekilde dünya hayatını ele geçirilmeğe değer bir şey sanmakta idim. Edindiğim bilgi bana istikametim hakkında itimat telkin etti. Her öğrendiğim yeni bir yön anlamına mı gelir? Bu bilginin kişiye hangi kaynaktan ulaştığına bağlıdır. Bilgiye Kur'ân-ı Kerîm haricinde kaldığı kabul edilen herhangi bir kaynaktan ulaşmış olsaydım onunla münasebetim tenkidî mahiyet taşıyacaktı. Benim bakımından işitebilmek başlıbaşına saadet ve itaat ettiğimin de Kur'ân-ı Kerîm olması kimsenin elimden alamayacağı bir üstünlüktü.

Yıllar boyu bu yeni öğrendiğim, heybeme düşen şeyin birçok başkalarının çoktan beri müktesebatına dahil olduğu hatasına düşmüş halde yaşadım. Beni uzunca bir müddet böyle bir hata içinde beklettiği için Yaradan'a hamedediyorum. Yoksa bir dönem ukalâlığımdan geçilmez, bu halimi ben bile çekilemez bulurdum. Gün geldi, çilem doldu ve bilgi itibariyle hataen kendimle benzeştirmeye heveslendiğim birçok başkalarının Ahiret hayatından anladığıyla benim anladığının arasında hesap dışı tutulamayacak ciddi bir mesafe olduğunu gördüm. Hamdim arttı. Gördüm ki, günümüzde dünyanın

algılanışı hususunda Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olduğu günlerdeki itiraz, itham ve yorumlar capcanlı. Birçok başkaları dünya tiyatrosunu hayatın kendisi zannediyor. Vahyin ve şiirin ikram etmediği bir dünyaya sahip olabileceklerini zannediyorlar.

Vahye ve şiire dirsek çeviren onlar-bunlar öyle bir dünyada yaşamalılar ve birbirlerine o kadar sık "Kendine iyi bak", diyor olmalılar ki, bu sözü makinada yazmaya yeltendiğinizde "enter" komutu otomatik olarak size yazıveriyor. Kendine iyi bak. Tamam, diyelim ki, komuta uymak, tavsiyeyi yerine getirmek istiyoruz; nasıl altından kalkacağız bu işin? Ne yapıp da "kendimize" bakacağız ve bu bakış hangi sebeple "iyi" olacak? Biri diğerine bakıyorsa, bunu ne anlamakta, ne anlatmakta zorluk çekeriz. "Bana bak" diyene, "Sana belediye baksın" deriz, meselâ. Belli birinin diğerine bakması (veya inadına bakmaması) meşgul olduğumuz şeylerin ön sırasındadır. Bu bildiğimiz işin yanında, kişinin kendi kendine bakması bir kandırmacadan, bir avuntudan ibaret mi?

Kişinin kendi kendine bakması ancak kendine gelmesiyle, kendini bulmasıyla mümkün. Bu imkâna da bir mensubiyet vasıtasıyla kavuşabiliriz. İsteğimiz bize verilen kendine iyi bak komutuna uymak, dileğimiz bizi sevenlerin bize verdiği kendine iyi bak tavsiyesini yerine getirmekse kimliğimize sahip çıkacağız demektir. Bir kimliğimizin olması bizim tanınıyor olmamızın, bize bir yer verildiğinin belgesidir. Kendimizi ancak bir "yer"de bulabiliriz. Borsada, hastanede, Paris'te, Singapur'da... Yer yoksa, bulmak hiç yok. Dikkat ettiyseniz, yersiz yurtsuz dediklerini acınası kabul ediyorlar. Yersiz yurtsuzluk kimliksizliğin bir türü.

Nasıl bazılarına can simidinin sağladığı faydayı "kayıt dışı ekonomi" sağlıyorsa, "sahte kimlikler" de kimliksizlerin dünya hayatını mamur ediyor. Şimdilik

yaşanılan “yer”, yani üzerine basılan toprak Türkiye kabul ediliyor, kapıları birlikte “cumhur-cemaat” (galatı cümbür-cemaat) bulunulan insanlara Türk denilmesi fiilen açıyorsa, hiçbir kontrolden geçmeyen kimliklerin kat be kat sahteliği kimsenin gözüne batmıyor. Dünya-âlem herkes sırça köşkte ikamet ettiğinden kimse kimseye küçük de olsa bir taş atmıyor. Toplum hayatına yön veren sadece zenginlerin (para babalarının) keyfiligi ve fakirlerin (paragöz mahrumların) fırsatçılığıdır. Bilhassa son otuz yılda sıcak para bu yönde inşa edilen motorun, bu yönde tesis edilen bir düzenin yakıtı oldu. Bir işleyen mekanizma var Türkiye’de, bir düzen var. Sadece ve sadece menfi çağrışımlarıyla bir “tezgâh”.

Kimsenin kimseye küçük de olsa bir taş atmadığı bu çerçevede dahilinde Türkiye’de bir siyasî zıtlasma bahis konusu edilebilirse bunun bir cephesini İstiklâl Marşı şairinin peşine polis takanlar teşkil ediyor. Karşı cephede ise Anayasa’dan İstiklâl Marşı’nı atmak ve İstiklâl Marşı’nın yanı sıra Türk’ün muhafaza edilmesini nimet bildiği her şeyi gündem harici bırakmak isteyenler yer alıyor. İnsanların bir zıtlasmaya zemin hazırlayacak neviden toplaşmaları, mayalanmaları var; ama bütün zâhirî sınırlar belirsiz ve ilişkiler her türlü kaymaya, kaynaşmaya müsait. Hiçbiri itirafa güç yetiremiyorsa da cepheleşmenin İstiklâl Marşı husumetinden kuvvet aldığı gözden saklanamıyor.

Niçin İstiklâl Marşı’na düşmandırlar ve niçin düşmanlıklarını açıkça dillendiremiyorlar? Çünkü İstiklâl Marşı üzerinde yaşadığımız toprakların, 780 bin kilometre karenin, Türkiye olarak adlandırılmasına giden yolu açmakla kalmadı; Türk milletinin eline vasıl olacağı “yer” Mekke ve Medine’nin yeniden vatan toprağı haline getirilmesiyle fark edilecek yolculuğa çıkabilmenin biletini verdi. Millet olarak bizi Kur’ân-ı Kerîm’den

uzaklaştıranlar bunu uhdemizde hangi gücün barındığını anlamayalım, bizim aklımız elimizdeki biletin bizi nereye kavuşturacağına ermesin diye yaptı. Onlar böyle katakullilerle uğraşırken, dünya hayatının bir oyundan, bir oyalanmadan ibaret olduğunu bana Kur'ân-ı Kerîm öğretti. Bana Kur'ân-ı Kerîm ahiretin tarlasının dünya olduğunu da öğretti. Yani zühd sadece gayr-i müslim muktedirliğin tesir edemediği sahadan ibarettir.

Türk topraklarında gayr-i müslim muktedirlik kendine nasıl "yer" buldu? Şimdiye kadar hangi alanda, hangi zaman parçasında olursa olsun, reform, tanzimat, ıslahat dediğiniz her ne ise Müslüman'a ne yaptı? Gayr-i müslim hususiyetler ve Türk karakteri birbiriyle hangi şartlarda örtüştü? Bugün belli çevreler nezdinde "mütareke basını" ibaresi hakaret sözü olmaktan çıkmış, medeniyet cengâverliğine misal gösterilen bir mefhumu canlandırır olmuştur. Tanzimat fermanının kurtuluş reçetesi olarak kıymetinin bilinmediği şikâyetiyle prim yapan akıldaneler ortalığı işgal etmiştir. Ortada iki ucu pis değnek vardır dediğimiz zaman hiç olmazsa ortasından tutulabilecek bir sopanın mevcudiyetini ikrar etmiş oluruz. Kirlenmiş bir şeylerin ortalığı kapladığını söylemek ahmakça olur. Ortada kirden başka bir şey yok.

13 Ağustos 2011

آچىقچە دىللندره ميورلر؟ چونكه استقلال مارشى اوزرنده ياشاديغمر
 طوپراقلرڭ، ۷۸۰ يىڭ كيلو متره قارەنڭ، تركيه اوله رق آدلاند رلمسە
 گيدن يولى آچمقله قالمدى؛ ترك ملتىنڭ آلنه واصل اوله جغى "ير" مكه
 و مدينه نڭ يىڭيدن وطن طوپراغى حالنه گتيرلمسيه فرق ايديله جڭ
 يولجىلغە چىقه بيلمەنڭ بىلتنى ويردى. ملت اوله رق بىزى قرآن كريمدن
 اوزاقلاشدرانلر بونى عهده مزده هانگى گوجڭ بارينديغنى آڭلاميه لم،
 بىزم عقلمز آلمزده كى بىلتڭ بىزى نره يه قاووشدره جغنه ايرمسون ديه
 ياپدى. آنلر بويله قاتاقولليلرله اوغراشيركن، دنيا حياتنڭ بر اويوندن،
 بر اويالانمەدن عبارت اولديغنى بڭا قرآن كريم اوكرتدى. بڭا قرآن
 كريم آخرتڭ تارلاسنىڭ دنيا اولديغنى ده اوكرتدى. يعنى زهد
 سادە جە غير مسلم مقتدرلكڭ تاثير ايدەمدىكى ساحەدن عبارتدر.

ترك طوپراقلرنده غير مسلم مقتدرلك كندينه نصل "ير"
 بولدى؟ شمدى يه قدر هانگى آلانده، هانگى زمان پارچە سنده
 اولورسە اولسون، ره فورم، تنظيمات، اصلاحات ديدىكڭز هر نه
 ايسە مسلمانە نه ياپدى؟ غير مسلم خصوصيتلر و ترك قاراقتى
 بربريله هانگى شرطلرده اورتوشدى؟ بوگون بللى چوره لر نزدندە
 "متاركة باصينى" عبارەسى حقارت سوزى اولمقدن چىقمش،
 مدنيت جنگاورلكنه مثال گوستريلن بر مفهومي جانلانديرير
 اولمشدر. تنظيمات فرماننڭ قورتولوش رچتەسى اوله رق قيمتنڭ
 بيلنمديكى شكائيتيله پريم ياپان عقلدانلر اورتەلغى اشغال ايتمشدر.
 اورتەده ايكي اوجى پيس دكنك واردر ديدىكمز زمان هيچ اولمازسە
 اورتە سندن طوتوله بيله جڭ بر صوپانڭ موجوديتنى اقرار ايتمش
 اولورز. كيرلنمش بر شيلرڭ اورتەلغى قاپلاديغنى سويلە مك احمقچە
 اولور. اورتەده كيردن باشقه بر شى يوق.

آجینه سی قبول ایدیورلر. یرسز یورتسزلق کیملکسزلکک بر دوری.
نصل بعضلرینه جان سیمیدینک صاغلادیغی فائده یی "قید طیشی
اقونومی" صاغلایورسه، "ساخته کیملکلر" ده کیملکسزلرک دنیا
حیاتنی معمور ایدیور. شمذیلک یاشانیلان "یر"، یعنی اوزرینه باصیلان
طوپراق ترکیه قبول ایدیور، قاپیلری برلکده "جمهور - جماعت"
(غلطی جومبور - جماعت) بولنولان انسانلره ترک دینلمسی فعلاً
آچورسه، هیچ بر قونترولدن گچمین کیملکلرک قطع بقطع ساخته لکی
کیمسه نك گوزینه باتمیور. دنیا - عالم هرکس صیرچه کوشکده
اقامت ایتدیکندن کیمسه کیمسه یه کوچوک ده اولسه بر طاش آتمیور.
طوپلوم حیاتنه یوک ویرن ساده جه زنگینلرک (پاره بابالرینک) کیفیلکی
و فقیرلرک (پاره گوز محروملرک) فرصتجیلغیدر. بالخاصه صوک اوتوز
ییلده صیجاق پاره بو یوگده انشا ایدیلن موتورک، بو یوگده تأسیس
ایدیلن بر دوزنک یاقیتی اولدی. بر ایشله یین مکانیزما وار ترکیه ده، بر
دوزن وار. ساده جه و ساده جه منفی چاغریشیملریله بر "تزگاه".

کیمسه نك کیمسه یه کوچوک ده اولسه بر طاش آتمدیغی
بو چرچیوه داخلنده ترکیه ده بر سیاسی ضدلاشمه بحث قونوسی
ایدیله بیلیرسه بونک بر جبهه سنی استقلال مارشی شاعرینک پشنه پولیس
طاقانلر تشکیل ایدیور. قارشى جبهه ده ایسه آنا یاسادن استقلال مارشنى
آتمق و استقلال مارشنىک یانى صره ترکک محافظه ایدلمسنى نعمت
بیلدیکی هر شیئی گوندهم خارجی براقمق استینلر یر آکیور. انسانلرک بر
ضدلاشمه یه زمین حاضرلایه جق نועدن طوپلاشمه لری، مایه لانه لری
وار؛ اما بتون ظاهرى سینورلر بلیرسز و ایلشکیلر هر دورلو قایمه یه،
قایناشمه یه مساعد. هیچ برى اعترافه گوج یتیره میورسه ده جبهه لشمه نك
استقلال مارشی خصومتندن قوت آلدیغی گوزدن صاقلانه میور.

نیچون استقلال مارشنه دشمندرلر و نیچون دشمنلقلرینی

آراسنده حساب طيشى طوتوله ميه جق جدى بر مسافه اولديغنى گوردوم. حمد آرتدى. گوردوم كه، گونمزده دنيانك آغيلانيشى خصوصنده قرآن كريمك نازل اولديغى گونلرده كى اعتراض، اتهام و يوروملر جاپ جانلى. بر چوق باشقه لرى دنيا تياتروسنى حياتك كنديسى ظن ايدييور. وحيك و شعرك اكرام ايتمديكى بر دنيايه صاحب اوله بيله جكلرينى ظن ايدييورلر.

وحيه و شعره ديرسك چويرن آنلر- بونلر اويله بر دنيايه ياشامليلر و بربرلرينه او قدر صيق "كندينه ابي باق"، دييور اولمليلر كه بو سوزى ماكينه ده يازمه يه يلتنديك كزده "enter" قوموتى اوتوماتيك اوله رق سزه يازى ويرييور. كندينه ابي باق. تمام، ديهه لم كه، قوموته اويمق، توصيه يي يرينه گتيرمك استيورز؛ نصل آلتندن قالقه جغز بو ايشك؟ نه ياپوب ده "كنديمزه" باقه جغز و بو باقيش هانگى سبيله "ابي" اوله جق؟ برى ديكرينه باقيورسه، بونى نه آكلامقده، نه آكلامقده زورلق چكرز. "بكا باق" ديهه نه، "سكا بلديه باقسون" ديرز، مثلا. بللى برينك ديكرينه باقمسى (ويا عنادينه باقماسى) مشغول اولديغمز شيلرك اوك صره سنده در. بو بيلديكمز ايشك ياننده، كشينك كندى كندينه باقمسى بر قاندرمه جه دن، بر آوونديدن عبارت مى؟

كشينك كندى كندينه باقمسى آنجق كندينه گلمسييله، كنديني بولمسييله ممكن. بو امكانه ده بر منسوبيت واسطه سييله قاووشه بيليرز. استكمز بزه ويريلن كندينه ابي باق قوموته اويمق، ديله كمز برى سونلرك بزه ويرديكى كندينه ابي باق توصيه سنى يرينه گتيرمكسه كيملكمزه صاحب چيغه جغز ديمكدر. بر كيملكمزك اولمسى بزم طانييور اولمه مزك، بزه بر ير ويرلديكنك بلگه سيدر. كنديمزى آنجق بر "ير" ده بوله بيليرز. بورسده، خسته خانه ده، پارسده، سينغاپورده ... ير يوقسه بولمق هيچ يوق. دقت ايتديسه كز، ير سز يورت سز ديدكلرينى

قورقيورم بيلتم يانار ديه

دنيا حياتنك بر اويوندن، بر اويالانمه دن عبارت اولديغنى بگا قرآن كريم اوكرتدى. بو بيلگى هنوز بگا اولاشمامشكن، بن ده بر شكلده دنيا حياتنى آله گچيرلمكه دكر بر شى صانمقده ايدم. ايدنديكم بيلگى بگا استقامتم حقنده اعتماد تلقين ايتدى. هر اوكرنديكم يگى بر يوك آڭلامنه مى گلير؟ بو بيلگينك كشى ييه هانگى قايناقدن اولاشديغنه باغليدر. بيلگى يه قرآن كريم خارجنده قالدیغى قبول ايديلن هر هانگى بر قايناقدن اولاشمش اولسه يدم آنگله مناسبتم تنقيدى ماهيت طاشيه جقدى. بنم باقيممدن ايشيده بيلمك باشلى باشنه سعادت و اطاعت ايتديكمك ده قرآن كريم اولمسی كيمسه نك آلمدن آله ميه جغى بر اوستونلكدى.

ييلر بويى بو يگى اوكرنديكم، هكبه مه دوشن شيئك بر چوق باشقه لرينك چوقدن برى مكتسباتنه داخل اويديغى خطاسنه دوشمش حالده ياشادم. بنى اوزونجه بر مدت بويله بر خطا ايچند بكله تديكى ايچون يارادانه حمد ايدىيورم. يوقسه بر دونه م عقلا لغمدا گچلمز، بو حالى بن بيله چكيله مز بولوردم. گون گلدی، چيله طولدى و بيلگى اعتباريله خطاء كندمله بگزه شدرمه يه هوسلنديك بر چوق باشقه لرينك آخرت حياتندن آڭلاديغيله بنم آڭلاديغمه

SİYASETİ BIRAKMAK, FELSEFEYİ BIRAKMAK, ŞİİRİ BIRAKMAK (I)

17 yaşındaydım. Neler olup bittiğini anlamalı, birisiyle kendimi konuşmalıydım. İmdadıma yetişen şiir oldu. Şiirin bu iş için biçilmiş kaftan olduğu bilgisi nasıl olduysa oldu bana ulaşmış idi. Niçin şiirden başkası bana yardımcı olamayacaktı? Meselâ resim? Meselâ müzik? Görebilmiştim ki, birer ifade imkânı olarak resim ve müzik kendimle kendimi konuşmak istediğim “birisi” arasına istenmeyen şeyler karıştırmadan yürütülemeyecek meşguliyetlerdi.

Ressam olamazdım; çünkü resme kim olursa olsun akademik bir yerden başlayacaksa, bu yeri Las Meninas’tan daha büyük bir iş çıkarılamayacağı bilgisinin kapladığını öğrenmek zarureti karşısındaydı. Bu demek yeni zamanlarda bir ömür boyu Diego Velázquez’den daha büyük ressam olunamayacağını bile bile çalışmak demektir. Hâsılı, o yaşında ressam olmakla, mimar, mühendis, hekim olup dünyevî bir hâsılata talim etmek arasında ciddi bir fark olmadığını anlama yetisi bana verilmişti. Böyle dediğime bakıp beni parlak bir tahsil hayatı yürüten biri sanmayın. Aslında o günlerde beni uzanmadığı cigere pis diyen kediden, erişemediği üzümleri koruk sayan tilkiden ayırdetmek kolay değildi.

Önümdeki hayatı musikiye hasrederek yaşayamazdım; çünkü bunu yapmam günlerimi ancak her boydan zalim karşısında kabullendiğim mağlûbiyet şartlarından elime ne geçecekse onunla geçirebilmem demektir. Şarkı söylemeğe başlayan köle, isyandan vazgeçtiğinin işaretini vermiş olacaktı. Bu hisse lise birinci sınıfta halkın karşısında Paul Anka, Neil Sedaka şarkıları söylerken varmıştım. Nitekim, Franz Schubert, “İnsanlar benim musikimi işitip dinlemekten zevk alıyorlar; orada halbuki sadece acılarım var benim” demişti. Biricik ömrüm eksenine müzik yerleştirilmiş olarak seyredecekse, benim başıma Schubert’ten daha farklı bir şeyin gelme ihtimali zayıftı. Hakkını vermeye çabaladığım her nota esaretimden olan şikâyetime müstenit olacak, çektiğimle kalacak, en fazla ölürken alkışlanmayı bekleyen mağrurlar katına yükselecektim.

Çocukluğumdan itibaren, insan ilişkileri gözümde karmaşık bir mahiyette tezahür etmekle kalmıyor, içimde bu ilişkilerin gerçekten ait oldukları yer hakkında tedirgin olduğum sualler geziniyordu. Sanat olma hususiyetleriyle resmin ve müziğin kendilerine mahsus değerleri beni cezbediyordu; ama bu değerler insan ilişkilerindeki vaziyeti kurtarma zemini dolayısıyla saflıklarından çok şey kaybediyorlardı. Şiir ise dik ve sağlam duruşunu sosyal zemine borçlu olmayan bir şeydi. Giderek şiir şiirliğini bir tür aykırılığa borçluydu. Bir şey olacaksam şair olabilirdim. Asıl mesele benim karakterimin, beni ben yapan dokunun (ne olursam olayım) bir şey olmama el verip vermediğindiydi. Günübürlük mecburiyetler beni kendimi sorgulayarak bir karara varma şartlarına kavuşmaktan mahrum bırakıyordu. İşte o yıl liseyi bitiremeyince, bir müddet boyunca bir mühlet, nihayetine şair olmaya karar vermekle erebildiğim ve böylece bünyemden endişe marazını söküp attığım neşteri kullanabilmeme

kifayet edecek mühlet elime geçti. Adım İsmet'ti, (adımın ne manaya geldiğini İngilizce sözlükten öğrenmiştim: honesty) ben kendime karşı ne kadar dürüsttüm? Şair olma kararım benim kendi başıma isteyerek, tartıbiçe ulaştığım bir şey mi, yoksa bir yönlendirmeye boyun eğmemin mahsulü müydü?

Neyi tartıp biçtiğim anlatılmaya değerdir, onu anlatacağım; ama önce yönlendirmeyi niçin zikre değer bulduğumu izah edeyim. Bir yönlendirmeden söz etmeme sebep olan hikâye şöyledir: 1959-1960 ders yılı Ankara'sında Liselerarası Şiir Yazma Yarışması'na Gazi Lisesi'nden (672-5 Edebiyat B) "Yaşamak" adlı şiirim lisemizdeki elemenden geçmesiyle katılmıştım. Yarışma TED Ankara Koleji salonunda gerçekleşti. Volkan Vural'la ilk o gün karşılaştık. Benim şiirim yarışmanın beşincisi seçildi. İlk dördü bugün ne ben hatırlıyorum, ne de Türkiye. Yarışmada derece alanlara armağan kitapları birer birer sahneye çağırılarak verildi. Verilen kitaplarda verildiğine dair hiçbir işaret yoktu. Jüri üyeleri yarışmacılara basmakalıp tebriklerini sunmanın ötesinde hiçbir şey söylemedi. Sadece Jülide Gülizar bana dönüp "İsmet Özel siz misiniz?" diye sordu. Ben, bu sualın arkasından ne gelecek merakıyla yüklü bir "evet" deyince, Halide Nusret Zorlutuna içten bir gülümseyişle bana "Sen şair olacaksın küçük!" (oradaki öğrencilerin en çelimsizi bendim) dedi. Bir kehanet miydi bu? Ben, sıra ömrümün bir ânında şair olma tercihinde bulunmama gelince bu yönlendirmeden etkilendim mi?

Hayır, etkilenmedim. Birilerin gözünde "bir şey" olmak küçük yaşlarımdan itibaren, sadece reddettiğim değil, aynı zamanda sertçe karşı koyduğum bir münasebet tarzıydı. 1899 doğumlu bir babayla, 1902 doğumlu bir annenin son çocuğu, "tekne kazıntısı" olarak ebeveynimden bir fiske yemedim; ama ilk mektebe başladığımın daha

ilk ayında zil çalar çalmaz sınıftan koşarak çıktığım için pusudaki kadın öğretmenden bir tokat yedim. O günden beri gücünü üzerimde denemeye yeltenen resmî veya gayr-i resmî her türden otorite açıktan düşmanım oldu. Bu düşmana haddini bildirmem bahse konu olunca en büyük desteği bana şiir verdi. Birilerin gözünde “bir şey” olmağa lânet etmemin en tesirli silâhıydı şiir.

17 yaşındaydım, şair olmaya karar vermiştim. Şiir yazıp da ne yapacaktım? O günlerde George Bernard Shaw’un neler dediğinden haberdar olmasam bile, onun maruz kaldığı şeyin bir benzerinin benim başıma geldiğini bilinçle kavramıştım. “Britanya İrlanda’yı işgal altına almıştı. Geriye yapacak tek şey kalmıştı: Gidip Britanya’yı işgal altına almak.” Bunu demişti George Bernard Shaw. 27 Mayıs 1960 Cuma sabahı erken kalkmış kimya çalışıyordum. Mektebin son günüydü, sözlüden iyi bir not alırsam, ikmale kalmayacaktım. Ankara Küçükesat’ta oturuyorduk. Çankaya’dan gelen silâh sesleri evimizden duyuldu. Kimliğini NATO’ya ve CENTO’ya bağlılığıyla açıklayan müstemlekeci kuvvetler Türk tarihinde milletin idarecilerinden ilk defa razı oldukları hükümeti devirmişlerdi. Şiir yazıp da ne yapacaktım? Yapacak tek şey kalmıştı: Müstemlekeci kuvvetleri devirmek!

20 Ağustos 2011

ياشلارمىدن اعتباراً، سادەجە رد ايتىدىكىم دكل، عىن زمانىدە سىرتجە قارشى قويدىغىم بىر مناسىت طرزىدى. ۱۸۹۹ طوغوملو بىر بابايلە، ۱۹۰۲ طوغوملو بىر آئىنەنك صوڭ چوجوغى، "تكىنە قازىندىسى" اولەرق ابوينىمىدىن بىر فىسكە يىلە يىمدىم؛ اما ايلك مەكتەپ باشلايدىغىمدا دىھا ايلك آينىدە زىل چالار چالماز سىنىفدىن قوشەرق چىقىدىغىم اىچون پىرئىسودەكى قادىن اوكرىتىمىدىن بىر طوقات يىدىم. او گونىدىن بىر گوجىنى اوزرىمىدە دىنەمەيە يىلتىن رىسمى و غىر رىسمى ھەر دورىدىن اوتورىتە آچىقىدىن دىشمىنىم اولدى. بو دىشمىنە خىدنىنى يىلدىرمەم بىخىشە قونۇ اولىنچە اڭك يىوڭ دىستكى بىڭا شىر وىردى. بىرىلرڭ گوزىندە "بىر شى" اولمىغە لىغىت ايتىمەمك اڭك تائىرىلى سىلاخىدى شىر.

۱۷ یاشنده یدم، شاعر اولمه یه قرار ویرمشدیم. شعر یازوب ده نه یاپه جقدم؟ او گونلرده George Bernard Shaw ك نه لر دیدیکندن خبردار اولمسه م بيله، آنك معروض قالدیغی شیئك بر بگزهرینك بتم باشمه گلدیكنی ییلنجله قاورامشدیم. "بریتانیا ایرلاندیه یی اشغال آلتته آلمشدی. گری یه یاپه جق تك شی قالمشدی: گیدوب بریتانیایی اشغال آلتته آلق." بونی دیمشدی George Bernard Shaw. ۲۷ مایس ۱۹۶۰ جمعه صباحی ایركن قالمش کیمیا چالیشیوردیم. مکتبک صوئک گونیدی، سوزلودن ایی بر نوط آکیرسه م، اکماله قالمیه جقدم. آنقره کوچوک اسعدده اوتوریوردق. چاک قایادن گلن سلاح سسلری اومزدن دویولدی. کیملکنی NATO یه و CENTO یه باغلیغیله آچیقلایان مستملکه جی قوتلر ترک تاریخنده ملتک اداره جیلرندن ایلك دفعه راضی اولدقلری حکومتی دویرمشلردی. شعر یازوب ده نه یاپه جقدم؟ یاپه جق تك شی قالمشدی: مستملکه جی قوتلری دویرمک!

لیسه یی بیتیره مینجه، هر مدت بوبنجه هر مهلت، نهایتنه شاعر اولمه به
قرار ویرمکله ایره بیلدیکم و بوبله جه بنیه مدن اندیشه مرضنی سوکوب
آندیغم نشتری قوللانه بیلمه مه کفایت ایده جک مهلت ألمه گجدی.
آدم عصمتدی، (آدمک نه معنایه گلدیکنی انگلیزجه سوزلکدن
اوکرنمیشدم: (honesty) بن کندیمه قارشنی نه قدر درستدم؟ شاعر
اولمه قرارم بنم کندی باشمه استیه رک، طارته بیچه اولاشدیغم بر شی
می، یوقسه بر یوکلندر مه یه بویون اکمه مک محصولی میدی؟

نه یی طارتوب بیچدیکم آکلادلمه یه دکر در، آنی آکلاده جغم؛
اما اوکجه یوکلندر مه یی نیچون ذکره ذکر بولدیغمی ایضاح ایده یم.
بر یوکلندر مدن سوز ایتمه مه سبب اولان حکایه شویله در: ۱۹۵۹-
۱۹۶۰ درس ییلی آنقره سنده لیسه لر آراسی شعر یازمه یاریشمسنه غازی
لیسه سندن (۶۷۲-۵ ادبیات ب) "یاشامق" آدلی شعر مک لیسه مزده کی
آلمه دن گچمسيله قاتلمیشدم. یاریشمه TED آنقره قوله ژنی صالونده
گرچکلشدی. وولقان وورال ایله ایلک او گون قارشیلان شوق. بنم
شعرم یاریشمه نك بشنجیسی سچلدی. ایلک دوردی بوگون نه بن
خاطر لایورم، نه ده ترکیه. یاریشمه ده درجه آلانلره ارمغان کتابلری
برر برر صحنه یه چاغریله رق ویرلدی. ویریلن کتابلرده ویرلدیکنه دائر
هیچ بر اشارت یوقدی. ژوری اویهلری یاریشمه جیلره باصمه قالب
تبریکلرینی صونمه نك اوته سنده هیچ بر شی سویله مدی. ساده جه
ژولیده گلزار بکا دونوب "عصمت اوزهل سزمیسکژ؟" دییه صوردی.
بن، بو سؤالک آرقاسندن نه گله جک مراقیله یوکلور بر "أوت" دینجه،
خالده نصرت زورلو طونا ایچدن بر گولومسه یشله بکا "سن شاعر
اوله جقسک کوچوک!" (اوراده کی اوکرنجیلرک اُک چلیمسزی بندم)
دیدى. بر کهانت میدی بو؟ بن، صره عمرمک بر آننده شاعر اولمه
ترجیحنده بولنمه مه گلنجه بو یوکلندر مه دن اُتکیلندممی؟

خیر، اُتکیلندمم. بریلرک گوزنده "بر شی" اولمق کوچوک

اوزوملری قوروق صایان تیلکیدن آیرت ایتمک قولای دکلدی.

اوگمده کی حیاتی موسیقی یه حصر ایده رک یاشایه مازدم؛ چونکه بونی یاپمام گونلریمی آنجق هر بویدان ظالم قارشیسندن قبوللندیکم مغلوبیت شرطلرندن آلمه نه گچه جکسه آنله گچیره بیلیمه دیمکدی. شرقی سویله مکه باشلایان کوله، عصیانندن واز گچدیکنک اشارتنی ویرمش اوله جقدی. بو حسه لیسه برنجی صنفده خلقلق قارشیسندن Paul Anka، Neil Sedaka شرقیلری سویله رکن وارمشدیم. نته کیم، Franz Schubert، "انسانلر بنم موسیقیمی ایشیدوب دیکله مکدن ذوق آکیرلر؛ اوراده حالبوکه ساده جه آجیلرم وار بنم" دیمشدی. بریجک عمرم اُکسه ننه موزیک یرلشدرلمش اوله رق سیر ایده جکسه، بنم باشمه Schubert دن دهها فرقلی بر شیئک گلمه احتمالی ضعیفدی. حقنی ویرمه یه چابالادیغم هر نوطه اسارتمدن اولان شکایتیه مستند اوله جق، چکدیکمله قاله جق، اک فضلله اولورکن آقیشلانمیه بیکله یین مغرورلر قطعنه یوکسله جکدم.

چوجوقلغمدن اعتباراً، انسان ایلشکیلری گوزمده قارماشیق بر ماهیتده تظاهر ایتمکله قالمیور، ایچمده بو ایلشکیلرک گرچکدن عائد اولدقلری یر حقنده تدیرگین اولدیغم سؤالرگرینیوردی. صنعت اولمه خصوصیتلریله رسمک و موزیکک کندیلرینه مخصوص دکرلری بنی جذب ایدیوردی؛ اما بو دکرلر انسان ایلشکیلرنده کی وضعیتی قورتارمه زمینی طولاییسیله صافلقلرندن چوق شی غائب ایدیورلردی. شعر ایسه دیک و صاغلام طوروشنی سوسیال زمینه بورجلو اولمایان بر شیدی. گیده رک شعر شعرلکنی بر دور آیقیریلغه بورجلویدی. بر شی اوله جقسهم شاعر اوله بیلیردم. اصل مسئله بنم قاراقترمک، بنی بن یاپان طوقونک (نه اولورسهم اوله یم) بر شی اولمه مه آل ویروب ویرمدیکندهیدی. گونی برلک مجبوریتلر بن کندیمی صورغولایه رق بر قراره وارمه شرطلرینه قاووشمقدن محروم براقیوردی. ایشته او ییل

سیاستی براقمق، فلسفه‌یی براقمق، شعری براقمق (۱)

۱۷ یاشنده‌یدم. نه‌لر اولوب بیتدیکنی آڭلاملی، بریسیله کندیمی قونوشم‌لیدم. امدادیمه یتیشن شعر اولدی. شعرک بو ایش ایچون بیچلمش قفتان اولدیغی بیلگیسی نصل اولدیسه اولدی بگا اولاشمش ایدی. نیچون شعردن باشقه‌سی بگا یاردیمجی اوله‌میه‌جقدی؟ مثلاً رسم؟ مثلاً موزیک؟ گوره‌بیل‌مشم‌د که، برر افاده امکانی اوله‌رق رسم و موزیک کندمله کندیمی قونوشمق استدیکم "بریسی" آراسنه استنمین شیلر قاریشدرمدن یورودوله‌میه‌جک مشغولیتلردی.

رسام اوله‌مازدم: چونکه رسمه کیم اولورسه اولسون آقاده‌میک بر یردن باشلایه‌جقسه، بو یری Las Meninas دن ده‌ا بیوک بر ایش چیقاریله‌میه‌جغی بیلگیسنک قاپلادیغنی اوکرنمک ضرورتی قارشیسنده‌یدی. بو دیمک یگی زمانلرده بر عمر بوی Diego Velázquez دن ده‌ا بیوک رسام اولنه‌میه‌جغنی بيله بيله چالیشمق دیمکدی. حاصلی، او یاشمده رسام اولمقله، معمار، مهندس، حکیم اولوب دنیوی بر حاصلاته تعلیم ایتمک آراسنده جدی بر فرق اولمادیغنی آڭلامه یتیمی بگا ویرلمشدی. بویله دیدیکمه باقوب بنی پارلاق بر تحصیل حیاتی یورودن بری صانماین. اصلنده او گونلرده بنی اوزانه‌مدیغی جکره پیس دین کدیدن، ایریشه‌مدیکی

KADDAFİ'NİN DEVRİLMESİ MENDERES'İN ASILMASI GİBİDİR

Okumakta olduğunuz satırlar yazıldığı sırada Albay Muammer Kaddafi, henüz devrilmiş veya öldürülmüş değil. Bu yazdıklarım size ulaştığında birileri onu devirmiş veya öldürmüş olacak mı, bilmiyorum. Bildiğim yegâne şey artık Türkiye’de birilerinin küfrün müdir unsurlarınca suyun içindeki balık muamelesine taabi tutulduklarını fark etmelerinin zamanının geçmekte olduğudur. Bu saatten sonra “meğer neymiş” demenin faydası olmayacak ve kaç kişi kaldıysa, her mü'min tevekkül içinde öldürülmeyi bekleyecek.

Biz Müslümanlara agâh olmak emredilmiştir. Bu emre uymanın gereği olarak bazı şeyleri fark edelim: Almanyaların sahte, güdük ve pütürlü “Vereinigung”u arifesinde, Helmut Kohl’ün öngörüsü isabet kaydetmedi. Almanların gereksiz yere cendere altında tutulmasına bir son verebilmek umuduyla gelen çağın bir Alman asrı olmayacağını söylüyordu Helmut Kohl. O günlerin şansölyesi müttefiklerin II. Dünya Savaşı sonrasına mahsus davranış seyrinin inkıtaa uğramayacağı, dolayısıyla yakın gelecek zamanın yine bir Amerikan asrı olmaya devam edeceği görüşündeydi. O günden bu güne güç kullanımının hangi tarzda vâki olduğunu müşahade ettik. Böylece elimize durum değerlendirmesi

yapacak bir imkân geçti. Gördük ki, Helmut Kohl'ün öngörüsü isabet kaydetmedi. Yani Hristiyanların XXI. yüzyılı, geride bırakılması üzerinden daha henüz bir on yıl geçmişken, XX. yüzyıl gibi yine yeni bir Amerikan yüzyılı olamadı ve olamayacak. Beynelmilel şirketler artık Amerikalılık şemsiyesine ihtiyaç duymuyor. ABD'nin yekpareliği ciddiye alınmıyor.

Bilimsel kafalar çalışır halde kalabilmek için bir asgari rasyonelliğe, bir asgari tutarlılığa ihtiyaç hissediyor. Bilimsel kafaların bu hissi onları oyunun taraftarsız oynanamayacağı sahasına götürüyor. Cumhuriyet-cemaat skor herşeydir görüşüne bağlanmışlar. Herşeyi skora göre ayarlamışlar. Finans hâkimiyetinin teminatı da burada. Yanılarak rahatlıyorlar. Bilim rahatlatıyor. Oysa farkına varalım ki, beşliğini XVII. yüzyıl Avrupasının salladığı bilim yanıltıcıdır. Çünkü bilim hiçbir veçhesiyle tefekkürün mahsulü değil; Türklük karşısında sadece bir infialdir. Mesele saydığımız şeyleri infiale istinat ederek değil, o infiale sebep olan gözün, Türk gözünün imkânlarıyla tetkik etmeli, faydayı gören göz olmada aramalıyız.

İki dünya savaşı sonunda PAX-AMERICANA geldi. PAX-AMERICANA, İtalyan Faşizminin bir damla suyu kalmayınca kadar ezilmesi, Alman Nasyonal Sosyalizminin nefessiz bırakılıp boğulması, Rus Sovyetizminin de demir perde içinde kaskatı donuklaştırılması suretiyle tesis edildi. PAX-AMERICANA müstemlekecilikle refaha erenlerin refahlarını müstemlekeleşmekte aramaları demekti. Müstemlekeleşmekte bir refah, bir huzur, bir çözüm aramak dünyanın her yerinde "*Authentique Amerikancılık*" üretti. Bir varoluş endişesi kisvesine bürünmüş olan bu "*Authentique Amerikancılık*", düşüncelerin ideolojik hududuna aldırıyor, insan haklarına ve piyasa ekonomisi

şartlarında her zorluğun aşılabileceğine inanıyordu. O kadar ki, 1950 senesinden itibaren Türkiye’de hükümet etme fırsatı bulan Demokrat Parti yöneticileri “*Authentique Amerikancılık*” sayesinde Amerika’dan ithal ettikleri ziraat makinalarının onlara bazı tarım ürünleri bakımından dünyada Amerika’yla rekabet imkânı sağlayacağını sanıyorlardı. Tıpkı Kaddafi’nin mülkünde bir “cemahiriye” bina ettiği hayaline kapıldığı gibi.

Sartrien “*Authentique Amerikancılık*” dünyanın her yerinde bir mağlûbiyet tesellisiydi. Neden şeytana pabucunu ters giydirmek mümkün olmasındı? Komünistler devrimden korkuyordu. Silah kullanılıp sırtı yere getirilemeyen kapitalizm tereyağıyla mağlûbiyete uğratılabilir, bütün Arap ordu komutanları Tel-Aviv’de buluşabilir, kâğıttan kaplan emperyalizm paramparça edilebilir, Atatürk sağ olsaydı Refah Parti’li olurdu. Lüzum eden şey, daha fazla Vietnam, sivil toplum, demokrasi, pozitif ayrımcılıktı. Mazlumun ahını alanlardan, bunun acısı aheste aheste çıkarılmalıydı. Kim çıkaracaktı? Hepimize görev düşüyordu. Ömrünü bu safsatalarla tüketen milyonlarca insan vardı.

Safsata hâkimiyeti karşısında yapılacak bir şey yok. Gerçek kışına donunu geçirene kadar yalan ve safsata elele verip dünyayı iki kere dolanıyor. Gele gele öyle bir yere geldik ki, dünyanın her yerinde, 1945 şartlarıyla icbar edilen “*Authentique Amerikancılık*” alaşağı ediliyor. Onun yerine iktidara talip olan sadece düzmece değil, aynı zamanda düzülmüş bir Amerikancılık’tır. Post-modernizmin ta kendisi. Bu yeni Amerikancılık düzmecedir, zira batıl itikat üzerinde yükseltilmiştir. Bu yeni Amerikancılık düzülmüştür, zira tüketmekten başka hiçbir şey üretmez. Yani sadece tüketimi üretir. Bu yeni Amerikancılık diyor ki: Her yaptığımız, her söylediğimiz yerinde ve isabetlidir. Hepsi o an için geçerlidir.

Dünyanın kötüden betere gitmesi seni kederlendirmesin. Carpe diem. Beterin de beteri gelecek ve daha kötüsünün olamayacağı bir noktaya gelinecek. Dünyada cinnetten ve günahtan başka bir şey kalmayacak. İşte buna sevin. Çünkü ancak o zaman Mehdi gelecek, Mesih avdet edecek, ortaya Kurtarıcı çıkacak.

27 Ağustos 2011

ایکى کره دولانیور. گله گله اوپله بر یره گلدك كه، دنیانك هر
 یرنده، ۱۹۴۵ شرطلریله اجبار ایدیلن "Authentique آمریقانجیلق" آل
 آشاغی ایدیلیور. آنك یرینه اقتداره طالب اولان سادهجه دوزمهجه
 دكل، عین زمانده دوزولمش بر آمریقانجیلقدرد. پوست - موده رنیزمك
 تا کنديسی. بو یكى آمریقانجیلق دوزمهجهدر. زیرا باطل اعتقاد
 اوزرنده یوکسلدلمشدر. بو یكى آمریقانجیلق دوزولمشدر، زیرا
 توکه تمکدن باشقه هیچ بر شی اوره تمز. یعنی سادهجه توکه دیمی
 اوره دیر. بو یكى آمریقانجیلق دیورکه: هر یاپدیغمز، هر سویله دیکمز
 یرنده و اصابتلیدر. هپسی او آن ایچون گچرلیدر. دنیانك کوتودن
 بدتره گیتمسی سنی کدرلندر مسك. Carpe diem. بدترك ده بدتری
 گله جك و دها کوتوسنك اوله میه جغی بر نقطه یه کلینه جك. دنیا ده
 جنتدن و گناهدن باشقه بر شی قالمیه جق. ایشته بوگا سوک.
 چونکه انجق او زمان مهدی گله جك، مسیح عودت ایده جك،
 اورته یه قورتاریجی چیقه جق.

۲۷ رمضان ۱۴۳۲

مستملكه جيلكله رفاهه ايرنلرڭ رفاهلرينى مستملكه لشمكده آرامه لرى ديمكدى. مستملكه لشمكده بر رفاه، بر حضور، بر چوزوم آرامق دنيانك هر يرنده "Authentique آمريقانجيلق" اوره تدى. بر وار اولوش انديشه سى كسوه سنه بورونمش اولان بو "Authentique آمريقانجيلق"، دوشونجه لرك ايدهلوگيك حدودينه آلدرميور، انسان حقلرينه و پياسه اقونوميسى شرطلرنده هر زورلغك آشيله بيله جكنه اينانيوردى. او قدر كه، ۱۹۵۰ سنه سندن اعتباراً تركيه ده حكومت ايتمه فرصتى بولان ده موقرات پارتى يوگه ديجيلرى "Authentique آمريقانجيلق" سايه سنده آمريقادن ادخال ايتدكلرى زراعت ماكينه لرينك آنلره بعض تاريم اورونلرى باقيمندن دنياده آمريقايله رقابت امكانى صاغلاليه جغنى صانيورلردى. طبق قذافينك ملكنده بر "جماهرية" بنا ايتديكى خياله قاپلديغى گبى.

Sartrien "Authentique آمريقانجيلق" دنيانك هر يرنده بر مغلوبيت تسليسىدى. ندن شيطانه پابوجنى ترس گيدرملك ممكن اولمىسندى؟ قومونىستلر دوريمدن قورقويوردى. سلاح قوللانيلوب صيرتى يره گتريله مين قايتاليزم تره ياغيله مغلوبيته اوغراذيله بيلير، بتون عرب اوردو قوموتانلرى تل ابيده بولوشه بيلير، كاغددن قاپلان امپرياليزم پاره مپارچه ايديله بيلير، آتاترك صاغ اولسه يدى رفاه پارتىلى اولوردى. لزوم ايدن شى، دهها فضله ويئتنام، سيويل طوپلوم، ده موقراسى، پوزيتيف آيريمجيلقدى. مظلومك آهنى آلانلردن، بونك آجيسى آهسته آهسته چيقارلمليدى. كيم چيقاره جقدى؟ هپمزه گوره و دوشيوردى. عمرينى بو سفسطه لرله توكه دن ميليونلرجه انسان واردى.

سفسطه حاكميتى قارشى سنده ياپيله جق بر شى يوق. گرچك قيچنه طوننى گچيره نه قدر يالان و سفسطه آل اله ويروب دنيابى

گوروشىندەيدى. او گوندن بوگونه گوج قوللانيمىنك هانگى طرزده واقع اولديغنى مشاهده ايتدك. بويله جه ألمزه طوروم دكرلندرمىسى ياپه جق بر امكان گچدى. گوردك كه، Helmut Kohl نك اوڭ گوروسى اصابت قيد ايتمدى. يعنى خرىستيانلرئ ۲۱نجى يوز يىلى، گريده براقلمسى اوزرندن دها هنوز بر اون يىل گچمشكن، ۲۰نجى يوز يىل گبى ينه يڭى بر آمريقان يوز يىلى اولهمدى و اوله ميه جق. بين الملل شركتلىر آرتق آمريقالىق شمسىه سنه احتياج دويميور. ABD نك يك پاره لكى جدى يه آلنميور.

بيليمسل قفالر چاليشير حالده قاله بيلمك ايچون بر اصغرى راسيوناللكه، بر اصغرى طوتارلىلغه احتياج حس ايدىيور. بيليمسل قفالرئ بو حسى آللى او يونك طرفدارسىز اوينانه ميه جغى ساحه سنه گوتورىيور. جمهور - جماعت سقور هر شيدر گوروشنه باغلانمشلر. هر شئى سقوره گوره عيارلامشلر. فينانس حاكميتنك تاميناتى ده بوراده. يانيه رق راحتلايورلر. بيليم راحتلادييور. اويسه فرقنه واره لم كه، بشيكنى ۱۷نجى يوز يىل آوروپاسنك صاللاديغى بيليم يانلديجيدر. چونكه بيليم هيچ بر وجهه سيله تفكرئ محصولى دكل؛ تركلك قارشىسندە ساده جه بر انفعالدر. مسئله صايدىغمز شيلرى انفعاله استناد ايدهر ك دكل، او انفعاله سبب اولان گوزك، ترك گوزينك امكانلريله تدقيق ايتملى، فائده يى گورن گوز اولمه ده آراملى يز.

ايكى دنيا صاواشى صوكننده PAX-AMERICANA گلدى. PAX-AMERICANA، ايتاليان فاشيزمنىك بر طامله صوبى قالمينجه يه قدر آزلمسى، آلمان ناسيونال سوسىاليزمنىك نفسىز براقيلوب بوغولمىسى، روس سوويه تيزمنىك ده دمير پرده ايچنده قاس قاتى طونوقلاشدرلمسى صورتيله تاسيس ايدلدى. PAX-AMERICANA

قذاڧىنڭ دورىلمىسى مىندىرسىڭ آصلامىسى گىبىدر

اوقومقده اولدىغىڭىز سطرلر يازلدىغى صىرهده آلباى معمر قذاڧى، ھىنوز دورىلمىش ويا اولدىرولمىش دكل. بو يازدقلىرم سىزه اولاشدىغىنדה برىلرى آنى دوىرىمىش ويا اولدىرمىش اولەجقمى، يىلمىيورم. بىلدىكىم يىگانە شى آرتق توركىيەدە برىلرىنڭ كىفرڭ مىدىر ەنىصرلرنىجە صوىڭ اىچىندەكى بالىق معاملىسەنە تابع طوتولدىقلىرىنى فرق اىتمەلرىنڭ زماننڭ گىچمكىدە اولدىغىدر. بو ساعىتىدن صىڭرە "مكىر نەيمىش" دىمەنڭ فائىدەسى اولمىيەجق و قاچ كىشى قالىدىسە، ھر مؤمن توكلى اىچىندە اولدىرولمەيى بىكلەيەجك.

بىز مىسلمانلرە آگاه اولمق امر ايدلمىشدر. بو امرە اوىمەنڭ گىركى اولەرق بعض شىلرى فرق ايدەلم: آلمانلارڭ ساختە، گودوك و پوتورلو "Vereinigung" ى عرفەسندە، Helmut Kohlڭ اوك گوروسى اصابت قىد اىتمدى. آلمانلارڭ گىركىسىرە جىندىرە آكتىندە طوتولمىسەنە بر صوك وىرەيىلمك اومودىلە گلن چاغڭ بر آلمان عصرى اولمىيەجغىنى سويلەيوردى Helmut Kohl. او گونلارڭ شانسولىيەسى مىتفقلىرڭ ۲نجى دنيا صاواشى صىڭرەسەنە مىخصوص طاورانىش سىرىنڭ انقطاعە اوغرامىيەجغى، طولايىسىلە يقىن گلەجك زمانڭ يە بر آمىرقان عصرى اولمىيە دوام ايدەجكى

SİYASETİ BIRAKMAK, FELSEFEYİ BIRAKMAK, ŞİİRİ BIRAKMAK (II)

Adı ister istemez Türkiye olarak konulmuş bir ülkede kendine 27 Mayıs 1960 sonrasında yer edinmeye çabalayan hareket nihayetinde Türk Solu adlandırmasına sahip çıksa da vardığı yer Türk düşmanlığına açılan bir siyaset güttü. “Siyasî İslâm” attığı ilk adımdan itibaren açık seçik Türk düşmanıydı. Yola “Çocuğun eline Türk bayrağı tutuşturmak şirktir” cümlesiyle çıktılar. Ülkenin adı hâlâ (henüz) Türkiye; ama belâsı her geçen gün biraz daha artan kavram Türklük.

Hem solun ve hem de sağın vatan ihanetine delil getirmek maksadıyla bu portalde periyodik yayınlanmakta olan yazılarımdan birine yukarıda gördüğünüz “bırakmaklı” başlığı attım. Güya amacım bağlandığının bırakılamayacak bir siyaset olduğunu göstermek, bırakılabilmesi mümkün olan felsefenin hayatiyetimize bağ kuramadığına parmak basmak ve benim şiirlerim dolayısıyla akla dolan şeyleri, şiir olmadığı halde yazdıklarımdan ayırma gayretkeşliğinin hem ahlâk bozukluğundan hem de mankafalıktan ileri geldiğini ispat etmekte.

Numaralanmış ilk yazının ardından ikincisi gelmesi gerekiyordu, ki okumakta olduğunuz yazı o değil; ama ben araya “Kaddafi’nin Devrilmesi Menderes’in

Asılması Gibidir” başlıklı bir yazı soktum. Çünkü içinde bulundukları şehir kuşatma altındayken aralarında meleklerin cinsiyetini münakaşa eden dîn adamları mevkiine düşmek istemiyordum. Böyle yapmam iyi olmuş. Zira insanların benim yazdıklarımı hangi ruh durumuyla okudukları hususu tereddüde yer bırakmayacak şekilde zihnime yerleşti. Zihnimde olan bedenime tesir etmekte gecikmedi ve sıhhatim bozuldu.

Nasip buymuş. Öldürülmeyi beklemenin sükûnet içinde bir zaman dilimi ifade ettiği zannı altındaydım. Zannım boş çıktı. Öldürülmeyi ıztırap içinde bekliyorum. Tevekkülü değil elden bırakmak, tevekküle yapışan iki elimi gevşetmeğe hiç niyetim yok. Rabbimin bana hidayet nasip etmesinin kıymetini hep bildim ve biliyorum. Yakınıma gelmiş veya uzağımda duran hiçbir kâfirden emân dilemedim, dilemeyeceğim. Alçak gönüllü değilim. Gönlüm yücelerde. Yanıma küfrün herhangi bir derekesine göz kırpmaya alçaklığını uğratmam. Ne çocukluğumda, ne gençliğimde, ne ihtiyarlığımda kendimi beğendirmek için bir şey yaptım. Her zaman beni beğenmeyenler oldu ve ne zaman beni beğenmeyenleri gördüysem ısrarlı meşguliyetimin bana kazandırdığı varlığımla iftihar ettim.

Türkçemiz bize koltuğu altından haç çıkan hacılardan bahsederdi. Bugün artık o Türkçe yok. Türk olmanın alını ak olma mânâsına geldiğini hatırlatan da yok. Dünya ölçüsünde sadece Hıristiyan argümanlarıyla Yahudiliğe ve sadece Yahudi argümanlarıyla Hıristiyanlığa karşı çıkmanın mahsulü alındı. İslâm’dan ancak Kur’ân ve Sünnet’in birbirleriyle çelişkili ve her biri kendi içinde tutarsız olduğu gösterilmek şartıyla bahis açılmasına izin veriliyor.

Pes etmediğimi belli edebilmek için öldürülmeyi bekliyorum. ıztırabımı hafifletmek için serçe parmağımı bile kıpırdatmayacağım.

3 Eylül 2011

ایچندہ بولندقلری شهر قوشاتمہ آلتندہ یکن آرالرنده ملکلرک جنسیهتی مناقشه ایدن دین آدملری موقعنه دوشمک استمیوردم. بویله یاپمہم ایی اولمش. زیرا انسانلرک بنم یازدقلریمی هانگی روح طورومیلہ اوڤودقلری خصوصی ترده یر براقمیه جق شکلده ذهنمه یرلشدی. ذهنده اولان بدنمه تأثیر ایتمکده گجیکمدی و صحتم بوزولدی.

نصیب بویمش. اولدرولمه بی بکله مه نك سکونت ایچنده بر زمان دیلمی افاده ایتدیکی ظنی آلتندہ یدم. ظنم بوش چیقدی. اولدرولمه بی اضطراب ایچنده بکله یورم. توکلی دکل آلدن براقمق، توکله یاپیشان ایکی آلمی گوشه تمکه هیچ نیتیم یوق. ربمک بکا هدایت نصیب ایتمسنک قیمتنی هپ بیلدم و بیلیورم. یقینمه گلمش ویا اوزاغمدہ طوران هیچ بر کافردن امان دیله مدم، دیله میه جکم. آچاق گوڭللو دکلم. گوڭلم یوجه لرده. یانمه کفرک هر هانگی بر درکه سنه گوز قیرپمه آچاقلغنی اوغراتمام. نه چوجوقلغمدہ، نه گنجلکمدہ، نه اختیارلغمدہ کندیمی بکندرملک ایچون بر شی یاپدم. هر زمان بنی بکنمینلر اولدی و نه زمان بنی بکنمینلری گوردیسه م اصرارلی مشغولیتمک بکا قازاندردیغی وارلغمله افتخار ایتدم.

ترکجه مز بزه قولتوغی آلتندن خاچ چیقان حاجیلردن بحث ایدردی. بوگون آرتق او ترکجه یوق. ترک اولمه نك آلی آق اولمه معناسنه گلدیکی خاطرلادان ده یوق. دنیا اولچوسنده ساده جه خرستیان آرگومانلریله یهودیلکه و ساده جه یهودی آرگومانلریله خرستیانلغه قارشى چیقمه نك محصولی آندی. اسلامدن آنجق قرآن و سنتک بربرلریله چلیشکیلی و هر بری کندی ایچنده طوتارسز اولدیغی گوسترلمک شرطیله بحث آچلمسنه اذن ویریلیور.

پس ایتمدیکمی بللی ایده بیللمک ایچون اولدرولمه بی بکله یورم. اضطرابمی خفیفلتمک ایچون سرچه پارماغمی بیله قیپیرداتمیه جغم.

سیاستی براقمق، فلسفہ‌یی براقمق، شعری براقمق (۲)

آدی استر استمز ترکیه اوله‌رق قونولمش بر اولکده‌ده کندینه ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صکره‌سنده یر ایدنمه‌یه چابالایان حرکت نهایتده ترک صولی آدلاندرمسنه صاحب چیقسه ده واردیغی یر ترک دشمنلغنه آچیلان بر سیاست گوتدی. "سیاسی اسلام" آتدیغی ایلک آدیمدن اعتباراً آچیق سچیک ترک دشمنیدی. یوله "چوجوغک ائنه ترک بایراغی طوتوشدرمق شرکدر" جمله‌سیله چیقیدیلر. اولکهنک آدی حالا (هنوز) ترکیه؛ آما بلاسی هر گچن گون براز داها آرتان قاورام ترکلک.

هم صولک و هم ده صاغک وطن اخانتنه دلیل گتیرمک مقصدیله بو پورتالده پهریودیک یاینلانمقده اولان یازیلرمدن برینه یوقاریده گوردیککثر "براقمقلی" باشلغی آتدم. گویا آماجم باغلاندیغمک براقیله‌میه‌حق بر سیاست اولدیغنی گوسترمک، براقیله‌بیلمسی ممکن اولان فلسفه‌نک حیاتیتمزه باغ قوره‌مدیغنه پارماق باصمق و بنم شعرلرم طولانیسیله عقله دولان شیلری، شعر اولمدیغی حالده یازدقلمدن آیرمه غیرتکشلکنک هم اخلاق بوزوقلغندن هم ده مان قفالقدن ایلری گلدیکنی اثبات اتمکدی.

نومرولانمش ایلک یازینک آردندن ایکنجیسی گلمسی گرکیوردی، که اوقومقده اولدیغکثر یازی او دکل؛ آما بن آرایه "قذافینک دورلمسی مندرسک اصلمسی گبیدر." باشقلی بر یازی صوقدم. چونکه

NE MARX İÇİN, NE DE MARKSİZM HATIRINA

Batı Medeniyeti temelden yıkılıp yerin dibine batmadıkça Marx'ın da, Marksizm'in de öneminin korunacağı üzerine bahse girebilirsiniz. Çünkü Marksizm yerküre üzerinde hükümlan olan sistemin birinden ikisinden değil, bütün nakısalardan kurtulabileceği iddiasıyla varlık kazanmıştır. Batı Medeniyeti'nin geçireceğine inanılan bu arınma ânına Marksist jargonda "ihtilâl" denir. Bu Batı Medeniyeti'nin akıbetini bahse konu eden işgüzarlıkların başlangıç aşamasında Batı Medeniyeti'ne istikamet tayin eden yüksek tabaka Karl Marx'ı Ferdinand Lassalle'den daha dikkate değer buluyor değildi. Ne zaman ki, Rusya'da kurtuluş ümidini Rus modernleşmesine bağlayarak dünya cenneti özlemcileriyle asimile olmuş bir Yahudi zümresi yeryüzündeki kara parçalarının altıda birini kapsayan sahada ihtilâl çıkarıp kendilerini Marksist ilân etti, işte o zaman, dünya üniversiteleri kendisine Marksizm adlandırması Marx henüz hayattayken yakıştırılan bakış açısını müfredatlarına dahil etmek mecburiyeti altına girdi. Bu bakış açısı 83 güneş yılı süresince mutlak bir hâkimiyetin, paraya vaziyet eden mendeburların zulmüne uğrayanlar üstünde kurulmuş olan mutlak hâkimiyetin tadını çıkardı. Oysa hiçbir çeşitlemesiyle bu uygulama mahsus mevcudiyeti farkedilip zıtlıya beraberliğe meyledilmeye lâyık bir yeni insan figürü ortaya çıkaramadı. Ellerinden sosyalizm alınmış olan Ruslar

birdenbire kendilerini Çarlık döneminin zihnî donanımı altında kalmış buldular. Çektikleriyle kaldılar.

“Yeni İnsan” birilerince istenen bir şey miydi; yoksa İsrail kuruluncaya kadar Yahudi olmayanları kafeste tutmaya yarayan bir gölge mi? Sovyet İmparatorluğu çöker çökmez ipini koparmış Global insanın en isabetli yaklaşımı temsil edişi dört bucaktan “gölge” şahsiyetlerin gövde gösterisi haline geldi. Yerküre üzerinde elbette bu kuklalar gösterisine bıyık altından gülecekler de, kahkahalar atacaklar da vardı. Netice itibariyle, insan topluluklarının hepsi güldü ağlanacak hallerine. Süreç içinde, kültür alanında merak konusu olabilen hiçbir şey yatırım konusu olmadı. İnsanın kendine kendini açıklamasına asla fırsat verilmedi. Buna mukabil, neye para yatırıldıysa ortalığı onun merakı kapladı. Ağzı olan konuştu. Teraneler teraneleri takip etti.

Zırvalar ve gürültüler arasında Eric Fromm “Hiç kimse, Tanrı bile, Üçüncü Dünya Savaşı’nı da Almanların çıkarmayacağı teminatını veremez” demişti. Böyle kurnazca anlatımlara başvuranların sayısı hayli kabarıktır. Dikkat edin: Hem Almanların her iki dünya savaşını çıkarma suçu işlediklerine dair kof kanaati pekiştiriyorsunuz ve hem de bütün olan bitene rağmen Almanlığını kaybetmeyen kimler kaldıysa onlar üzerinde nice caniyane operasyon yapılmasını ma’zûr gösterecek hazırlıklara destek oluyorsunuz. Kurnazca anlatımlar paha biçilmez hakikatler sırasına girdi. Böylelikle Dünya Sistemi tarafından evirilip çevirmek çoğunluk tarafından benimsenen kaide oldu. Evirip çevirenler her neyi donuklaştırdıysa hayatın hepsi o sanılıyor. Bu sanılar ormanında insan sesini teşhis edebilen kimdir, kaç kişidir?

Sorular tuhaflaşıyor ve bize yutturulanlar, işimize gelen yalanlar ile gerçekte olanlar, rahatımızı kaçıran doğrular arasındaki farkı yakalamak ciddi bir cehd gerektiriyor. Meselâ, eğer bir numaralandırma söz konusu

ise, şu anda dünya savaşlarının kaçınıcısı devam etmektedir ve kimler acı çekip ölüyor? Sovyetler Birliği çöktükten sonra en çok kan dünyanın Müslüman nüfusu ile kaplı bölgelerinde aktı, akıyor ve ihanet prensip ittihaz edildiği müddet boyunca akacak. Müslüman nüfusu ile kaplı bölgelerin halkı birbirini öldürüyor. Gayr-i müslimlerin Afganistan ve Pakistan'da katliam yapmasına yine Müslüman nüfusu ile kaplı bölgelerin halkı cevaz veriyor. Marksistler yerlerini Müslüman katliamı karşısında bir alanda seçmiş değiller. İslâm'ın insan hayatının anlamlandırılması konusunda ne dediğini fark etme bakımından Marksistler zekâ testini geçebilmiş değiller.

Gözümüzün önünde iki müteradif cümle var. (Cümleler kimlerin gözü önünde imiş? Biz kim imişiz?) Birinci cümle Federal Almanya etiketi altındaki iktidarın Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni yalayıp yuttuğu, midesine beş yeni eyaleti bir öğünün aperatifiymişçesine indirdiği günlerde dillendirildi: "Marx öldü, İsa yaşıyor." İkincisi ise, 1945 sonrasında milletlerin hepsine düşman malî sermaye sahiplerinin her pervasız hegemonyacı etkinliğine bahane temin etsin diye uydurulmuş teranedir: "Totaliter rejimler tarihe gömüldü ve yeni ufukları demokrasi açıyor." Tarihin o yerindeyiz ki, adına "Arap Baharı" dedikleri şey her iki cümlelerin de ifade imkânlarını birleştirdi. İbrânî-Hıristiyan medeniyet dans ediyor. Husumet gösterdiği her hayatiyet belirtisinin cenazesi üstünde delice tepinerek dans edenin İbrânî-Hıristiyan medeniyet olduğunu görmeyen veya görmek istemeyenler adımlarını demokrasi nağmesine uydurmaktan memnun. Arap kelimesi bir dayanışmayı işaret ediyor mu? Hayır. Bahar kelimesi meyveye durmayı bekleyen ağaçların çiçeklendiğini mi anlatıyor? Hayır. Münafıklar zurnacı kâfirin üfürdüğüyle çiftetelli oynuyor.

Neyin ne olduğunu anlamamız tanımlar üzerine yeniden eğilmemizle kolaylaşır. Hatırda tutalım ki,

modern dünyada her şeyin modası geçer, moderniteyi tanımlamanın modası geçmez. Çünkü modernlik insan davranışlarına yön veren şeyin İbrânî-Hristiyan medeniyetin bizzat kendinin olup olmadığı/olması gerektiği veya olmaması gerektiği hakkındaki tereddütten ibarettir. Modernliğin böyle bir huzursuzluğu temsil etmesi övülmesinin de, yerilmesinin de gerekçelerini hazırlamıştır. Ne demokratik olanı İbrânî-Hristiyan medeniyetten ve ne de İbrânî-Hristiyan medeniyeti demokratik yönsemelerden ayırabilir, kopartabilirsiniz. Bu yumağın dışında, modernliği modernlik yapan her şeyin karşısında varlık kazanmış olması sebebiyle sadece Türk dünyası vardır. Türk olmak insanı modernlikten berî kılar. Bu demektir ki her Türk için tereddüt terk edilmiş bir şeydir. Hakk olandan bahsediyorsanız aynı zamanda sekk ve şüpheden kurtulmaktan bahsediyorsunuzdur. Mütereddit olunmadığı şartlarda Türklük parlar. İstikamet tereddüde yer bırakmamıştır. Mütereddit yaşamayı prensip edinenler Türk olmayanlardır. Türk dediğin, içine [(zorla da olsa, güzellikle de olsa) cebren veya hile ile] sokulduğu kabın şeklini almaz.

Yirminci yüzyılda Türk olmayanlar Dünya Sistemi elinden çekilen dertler karşısında teselliye Marksizmde aramışlardır. Yirmibirinci yüzyılda Marksizm hâlâ gayr-i müslim bir çıkış yoluna malzeme temin eder durumdadır. Türk olmak ise yirmibirinci yüzyılda gayr-i müslim âlemin tümünün olduğu kadar, aramıza karışmış münafıklar güruhunun da dudaklarını uçuklatır, tüylerini ürpertir.

10 Eylül 2011

ایدلمش بر شیدر. حق اولاندن بحث ایدیورسه کز عین زمانده شک و شبهه دن قورتولمقدن بحث ایدیورسکزد. متردد اولنمدیغی شرطلرده ترکک پارلار. استقامت ترده یر براقمامشدر. متردد یاشامه یی پره نسیپ ایدینلر ترک اولمایانلردر. ترک دیدیکک، ایچنه ((زورله ده اولسه، گوزللکله ده اولسه) جبراً ویا حيله ايله) صوقولدیغی قابک شکلنی آماز.

یکرمنجی یوز ییلده ترک اولمایانلر دنیا سیسته می آلدن چکیلن درد لر قارشیسنده تسلی یی مارقسیزده آرامشلردر. یکرمی برنجی یوز ییلده مارقسیزم حالا غیر مسلم بر چیقیش یولنه مالزمه تأمین ایدر طورومده در. ترک اولمق ایسه یکرمی برنجی یوز ییلده غیر مسلم عالمک تومنک اولدیغی قدر، آرامزه قاریشمش منافقلر گروهنک ده طوداقلرینی اوچوقلادیر، توکلرینی اورپردیر.

۱۲ شوال ۱۴۳۲

سرمایه صاحبلىرىڭ هر پرواسز هگمونىاجى ايتكىنلىكنه بهانه
 تأمین ایتسون ديهه اويدرولمش ترانه در: "توتاليتهر ره ژيملر تاريخه
 گومولدى و يکى افقلى ده موقراسى آچيور." تاريخك او يرنده يز
 كه، آدينه "عرب بهارى" ديدكلى شى هر ايكى جمله نك ده
 افاده امكانلىرىنى برلشدردى. عبرانى - خرىستان مدنيت دانس
 ايدىيور. خصومت گوستردىكى هر حياتيت بلىردىسنگ جنازه سى
 اوستنده دليجه تپينه رك دانس ايدنه نك عبرانى- خرىستان مدنيت
 اولديغنى گورمين ويا گورمك استمينلر آديملرىنى ده موقراسى
 نغمه سنه اويدرمقذن ممنون. عرب كلمه سى بر طايانىشمه يى
 اشارت ايدىيورمى؟ خير. بهار كلمه سى ميوه يه طورمه يى بکله ين
 آغاچلرک چيچکلنديکنى مى آگلادىيور؟ خير. منافقلى زورناجى
 کافرك اوفوردىکيله چيفته تللى اوينايور.

نه يک نه اولديغنى آگلامه مز طانيملر اوزرينه يکيدن اکلمه مزله
 قولايلاشير. خاطرده طوته لم كه، موده رن دنيا ده هر شيك
 موده سى گچر، موده رنيتته يى طانيملامه نك موده سى گچمز. چونكه
 موده رنلك انسان طاورانيشلرينه يوک وىرن شيك عبرانى- خرىستان
 مدنيتك بالذات کندينك اولوب اولمديغى/اولمىسى گرکديکى ويا
 اولمامسى گرکديکى حقنده کى تردد دن عبارتدر. موده رنلكك
 بويله بر حضورسزلى تمثيل ايتمى اوکولمىسنگ ده، يريلمىسنگ
 ده گرکجه لرىنى حاضرلامشدر. نه ده موقراتيك اولانى عبرانى-
 خرىستان مدنيتدن و نه ده عبرانى- خرىستان مدنيتى ده موقراتيك
 يوکسه مه لردن آيره بيلير، قوپارده بيليرسکژ. بو يوماغك طيشنده،
 موده رنلكى موده رنلك ياپان هر شيك قارشيسنده وارلق قازانمش
 اولمىسى سببيله ساده جه ترك دنيا سى واردر. ترك اولمق انسانى
 موده رنلكدن برى قيلار. بو ديمکدر كه هر ترك ايچون تردد ترك

گوستره جك حاضرلقلره دستك اوليورسكز. قورنازجه آڭلاديملر بها بيچلمز حقيقتلر صره سنه گيردى. بويله لكله دنيا سيسته مى طرفندن اوريلوب چويرلمك چوغونلق طرفندن بنمسه نن قاعده اولدى. اويروب چويرنلر هر نه يى طونوقلاشدرديلسه حياتك هپسى او صانيليور. بو صانيلر اورماننده انسان سسنى تشخيص ايده بيلن كيمدر، قاچ كشيدر؟

صورولر تحفلاشيور و بزه يوتدرولانلر، ايشمزه گلن يالانلر ايله گرچكده اولانلر، راحتى قاچيران طوغريلر آراسنده كى فرقى ياقالامق جدى بر جهد گركدرييور. مثلاً، اكر بر نومرولاندرمه سوز قونوسى ايسه، شو آنده دنيا صاواشلرينك قاچنجيسى دوام ايتمكده در و كيملر آجى چكوب اوليور؟ سوويه تلىر برلكى چوكدكن صكره آڭ چوق قان دنيانك مسلمان نفوسى ايله قاپلى بولگه لرنده آقدى، آقيور و اخانت پره نسيپ اتخاڭ ايدلدىكى مدت بوينجه آقه جق. مسلمان نفوسى ايله قاپلى بولگه لرڭ خلقى بربرينى اولدرييور. غير مسلملرڭ افغانستان و پاكيستانده قتل عام ياپمسنه ينه مسلمان نفوسى ايله قاپلى بولگه لرڭ خالقى جواز ويريور. مارقسيستلر يرلرينى مسلمان قتل عامى قارشيسنده بر آلانده سچمش دكللر. اسلامك انسان حياتك آڭلاملاندرلمسى قونوسنده نه ديدىكنى فرق ايتمه باقيمندن مارقسيستلر ذكا تهستنى گچه بيلمش دكللر.

گوزمزك اوڭنده ايكي مترادف جمله وار. (جمله لر كيملرڭ گوزى اوڭنده ايمش؟ بز كيم ايمشز؟) برنجى جمله فهده رال آلمانيا اتيكتى آڭنده كى اقتدارك ده موقراتيك آلمان جمهوريتنى يالاوب يوتديغى، معده سنه بش يڭى اياتلى بر اوكونك آپه راتيفيمشجه سنه ايندرديكى گونلرده ديللندرلدى: "Marx اولدى، عيسى ياشايور." ايكنجيسى ايسه، ۱۹۴۵ صكره سنده ملتلك هپسنه دشمن مالى

ظلمنه اوغرايانلر اوستنده قورولمش اولان مطلق حاكميتك طاديني چيقاردى. اويسه هيچ بر چشيتله مسيله بو اويغولامه مخصوص موجوديتى فرق ايديلوب ذاتيله برابرلكه ميل ايدلمه يه لايق بر يگي انسان فيگورى اورته يه چيقاره مدى. آلرندن سوسياлизм آنمش اولان روسلر بردن بره كنديلرينى چارلق دونه منك ذهني طونانيمى آلتنده قالمش بولديلر. چكدكلريه قالديلر.

"يگي انسان" بريلرنجه استنن بر شى ميدى؛ يوقسه اسرائيل قورولنجه يه قدر يهودى اولمايانلرى قفسده طوتمه يه يارايان بر گولگه مى؟ سوويه ت ايمپراطورلغى چوكر چوكمز ايپنى قوپارمش غلوبال انسانك اُك اصابتلى ياqlاشيمى تمثيل ايديشى دورت بوجاقدن "گولگه" شخصيتلرك گوكده گوستريسي حالنه گلدى. ير كره اوزرنده البته بو قوقلالر گوستريسنه بيبق آلتندن گوله جكلر ده، قهقهه لر آته جقلر ده واردى. نتيجه اعتباريله، انسان طويلوقلقرينك هپسى گولدى آغلانه جق حاللرينه. سوره ج ايچنده، كولتور آلانده مراق قونوسى اوله بيلن هيچ بر شى ياتيريم قونوسى اولمدى. انسانك كندينه كنديني آچيقلامسنة اصلا فرصت ويرلمدى. بوگا مقابل، نه يه پاره ياتيرلديسه اورته لغى آنك مراقى قاپلادى. آغزى اولان قونوشدى. ترانه لر ترانه لرى تعقيب ايتدى.

زروالر و گورولديلر آراسنده Eric From "هيچ كيمسه طاكرى بيله، اوچنجى دنيا صاواشنى ده آلمانلرك چيقارميه جغى تأميناتنى ويره مز" ديمشدى. بويله قورنازجه آگلا ديملره باش وورانلرك صاييسى خيلى قاباريقدر. دقت ايدك: هم آلمانلرك هر ايكى دنيا صاواشنى چيقارمه صوجى ايشله دكلرينه دائر قوف قناعتى پكيشدر ييورسكز و هم ده بتون اولان بيتنه رغماً آلمانلغنى غائب ايتمين كيملر قالديسه آنلر اوزرنده نيجه جانيانه اوپه راسيون ياپلمسنى معذور

نه Marx ایچون، نه ده مارقسیزم خاطرینه

باتی مدنیتمی تملدن ییقیلوب یرک دینه باتمدقجه Marx ک ده، مارقسیزمک ده اوگهمنک قورونهجغی اوزرینه بحثه گیره ییلیرسکثر. چونکه مارقسیزم یر کره اوزرنده حکمران اولان سیسته مک برندن ایکسندن دکل، بتون ناقصه لرندن قورتوله بیله جکی ادعاسیله وارلق قازانمشدر. باتی مدنیتمک گچیره جکنه اینانیلان بو آرینمه آنه مارقسیست ژارغونده "اختلال" دینیر. بو باتی مدنیتمک عاقبتنی بحثه قونو ایدن ایشگذارلقلرک باشلانغیج آشامه سنده باتی مدنیتمه استقامت تعیین ایدن یوکسک طبقه Karl Marx ی Ferdinand Lassalle دن ده دفته دکر بولیور دکلدی. نه زمان که، روسیه ده قورتولوش امیدینی روس موده رنلشمسینه باغلایه رق دنیا جنتی اوزله مجیلریله آسیمیه اولمش بر یهودی زمره سی یر یوزنده کی قارا پارچه لرینک آکتیده برینی قاپسایان ساحه ده اختلال چیقاروب کندیلرینی مارقسیست اعلان ایتدی، ایشته او زمان، دنیا اونیورسیتهلری کندیسنه مارقسیزم آدلاندرمسی Marx هنوز حیاته دیکن یاقیشدریلان باقیش آچیسنی مفرداتلرینه داخل ایتمک مجبوریته آکنه گوردی. بو باقیش آچیسنی ۸۳ گونش ییلی سوره سنجه مطلق بر حاکمیتک، پاره یه وضعیت ایدن منده بورلرک

OLMAYAYDI EĞER M.S. 1953 TATBİKATI

Doğdun ve öleceksin. Bunu kime söylüyorum ben? Kendime ve herkese. Ve ilâve ediyorum: Ne çıkıyorsa ağzımdan, kulağım da onu işitmeli. Kendi sözüme bizzat kendim kulak vermezsem, diğer bir başka kimseden herhangi bir şey beklemeye yüzüm olmaz.

Ey ahali! Şimdiye kadar görmemişler safında iseniz bundan böyle girin, dalın, sızın, sokulun, koşun, hücum edin görenler safına! Duymamışlardan idiyseniz duyabilmek için kulağınızı açın: Seyreyliyoruz, ister istemez seyir halindeyiz! Panta rei. İşte sen! Kısa veya uzun, geçen ömrün boyunca bir şeyler yaptın ve hâlâ bir şeyler yaptıkça ömrün geçiyor. Gittin gidiyorsun, mutlaka gitmektesin bir belli yere. Kaz adımıyla yürüsen de, salınsan da paytak adımlarla, meraka merakla dalmalı, bilmeli, öğrenmelisin: Üzerinde seyrettiğin yol seni imâna mı, yoksa inkâra mı götürür? Aldığın ilk nefesten değil, verdiğin son nefesten sorguya çekileceksin. Ver kararını. Karar ver. Karar ve cevap verebilmen için önünde birkaç dakikadan fazla vakit yok. Gözünü, kulağını aç. Ömrünün hiçbir kesitinde birkaç dakikadan fazla vaktin olmadı. Bocalama. Şu an harekete geçme zamanıdır. Çabuk ol. Derhal eriş. Ya hemen bu yazıyı okumayı bırak ve asıl yapman gereken iş ne ise ona dön. Dönmedin mi?

Öyleyse, asıl yapman gerekenin şu anda yapmakta olduğun fikrinde sebat et. Sabit ol, akışa, modalara, adalara kendini koyverme. Sübut hareketlerin en sahicisidir. Sahicilik yerini bilmek, kendini hep yerinde bulmaktır.

Duymadıysan, duy. Senin yerin en iyi yerdir. Her varlığın kendine hasredilmiş yeri o varlık için en iyi yerdir. Bu da Allah'ın herkese, her mahlûka tahsis ettiği bir yerden başka bir yer değildir. Tesadüfen yaşamıyorsun. Hiçbir damlacık marginal değil. Hilkat kusur kaldırmaz. Hilkatte kusur arıyorsan müracaatını Allah'la savaşanlar ordusu komutanına yaptın demektir. Allah'a noksanlık izafe edip, filâncanın yerinde ben olmalıydım deyip başkasının yerine göz diktiysen felâkete uğrayacaksın. Yerini bil. Haddini bil. Bu bir emirdir. Bu sana alçaklığı huy edinmemen, alçaklığa alışkanlık kesbetmemen ve böylece yükselmeye çalışman için emredilmiştir. Dikkat et, titiz ol: Yerinin neresi ve haddinin nereye kadar olduğuna dair bilgi sana tabiaten verilmedi. Fıtrat üzere, yani hakk ve bâtili ayırabilecek kaabiliyetle doğdun. Doğmuş olman bir imân mertebesine ermiş olman anlamı taşımaz. Çaba göstermeli, gereken teçhizatı, yol azığını kendin temin etmelisin. Çaba gösterebilesin diye sana muhtariyet verildi. Dünya sana musahhar kılındı. Mes'ûliyyetinle yalnızsın ve lâkin mükellefiyetlerinle yapayalnız değilsin, yerini bilme hususunda sana malzeme veren bazıları, birçokları çıkacaktır. Onlardan minnetle istifade et; zira göreceksin ki yeni zamanlarda seni bu malzemedan [hazineden?] mahrum bırakmak suretiyle mesleğini icra edenler ağırlık sahibidir. Bu kimseler sana bir "eşyanın tabiatı" hikâyesi anlatacaklardır. Boyun eğilmesi kaçınılmaz dünyevî gerçekler ve istenilmeyenin galebe çalmışlığının şartları olduğundan söz edeceklerdir. Bu meyanda toplumların uymak zorunda kaldığı, kültürlerin tâbi olduğu ya bir tür terakkiye veya bir tür tereddiye işaret edeceklerdir.

Terakki ve tereddi elbette vardır; olmasaydı hayat boyu nelere maruz kalmışsak, onlara verdiğimiz tepkilerin bize değer mi kattığı yoksa değer mi kaybettirdiği hususundan haberimiz olmazdı. Ve lâkin ne terakkiyi ne de tereddiyi umuma teşmil edebiliriz. Terakki veya tereddi sadece ve bilhassa eşhasın ve efradın hayatı, hayatıyeti için ve içinde faaldır. Birimdeki cüz'î ve kısmî farkların hangi değere denk düştüğü bilinebilir ve bilinmelidir. Yerimizi ve haddimizi keşfedebilmek gayesiyle, şahıs ve fert olarak başımıza neler geldiğini bilmemiz, helâl-haram farkının bize neye mal olduğunu bilmemiz mutlaka lâzımdır, elzemdir, zaruridir.

Bilinmelidir bu yazıyı yazan benim kim olduğum, kimin nesi, neyin nesi olduğum. Aynı zamanda bu yazıyı okuyan senin de kim olduğun bilinmelidir. Dolma yutanlardan mı, dolmayı yutturanlardan mısın? Meselâ, son zamanlar Türkiye'deki ordu mensuplarının uhdesinden siyasî şartlara vesayet imkânının alındığı dolmasını yutanlar arasında mısın? Güya bu "ehlileştirme" Türkiye'deki liberal görüşlü birtakım zevat eliyle yapıp kotarılmış. Bu bir dolma, doldurma, dolduruş. Eğer ortama boca edilen yalanların esaretine duçar olduğun kanaatine vardıysan telaş edip komplekse kapılma. Bu bakımdan hepimizin başı dertte. Çevremizde hep yutanlar ve yutturanlardan başkasına yer bırakmamışlar. Kendi yerimizi kendimiz kendimize açmadıkça ayazda kalacağız. Bizi bir başarı beklemektedir. Bizi yutanlardan biri, yutuculardan biri olmama başarısı erilmek üzere beklemektedir. Bir şahsiyet sahibi olarak ve ferdiyetimizin kıymetini bilerek, yani yerimiz ve haddimiz hatırına bunu başarmalıyız.

İlk ve son Başvekil Adnan Menderes, 1957 yılında, paşalara ve sair yüksek rütbeli zabıtlere hitaben şunu söyledi: "Sizin şövalye burunlarınızı kıracağım. Ben bu orduyu yedek subaylarla da idare ederim."

Hangi ordu? Niçin yedek subaylar?

O tarihte ordumuz, İstiklâl Marşı'mızın ithaf edildiği ordumuz hâlâ vardı. İstiklâl Marşı'mızın TBMM tarafından alkışlar, dualar ve kahhar bir ekseriyetle millî marş olarak kabulü üzerinden çok geçmemişti ki, Türk istiklâli beynelmilel uzlaşmalar suretiyle değil bir avuç Müslümanın döktüğü kanla bize temin edildi. İslâm'ın bir askerî güç ve bir siyasî teşkilât olarak yeryüzünden silinmediğini dost-düşman herkese gösterdik, ispat ettik. İdeologimiz İstiklâl Marşı'nda tebellür etmişti. İdeologimizi askerlikten kaçmayarak kuvveden fiile geçirdik. İstiklâlimizin temel taşı neydi? İstiklâlimizin temel taşı Sakarya Meydan Muharebesini Türk zaferiyle sonlandırarak Kur'ân-ı Kerîm'in devletini kurtaran kahraman ordumuzdan başkası değildi. Ordumuz Mütareke'nin hemen akabinde yemin etmişti. İz'an ve şuur sahibi ordumuz I. Cihan Harbi akabinde Türk toprakları üzerine küfrün ve bilcümle kâfirlerin tahaccümü ve tahakkümü karşısında direnen yegâne teşekkülümüzdü. İdaresine Adnan Menderes'in talip olduğu işte bu orduydı. Ordumuzun şuurundan en ufak şüphesi yoktu. İşte bu yüzden askerlerin kendisini devirecekleri söylentilerinin hiçbir bakımdan gerçekliğe ilişkin olamayacağına dair kanaatini "Bizim ordumuz müstemleke ordusu değildir" diyerek gerekçelendirmişti.

Acaba niçin Adnan Menderes Harbiye'den şahadetname alır almaz gözünü Çankaya'ya diken henüz genç, alt rütbedeki subayları değil de, orduda geçen ömürleri en çok iki yıl süren (gerçi sıkça tezkere bırakan olurdu) yedek subayları zikretmişti? Yedek subaylar kimlerdi? Türk ordusunda yedek subay olarak görev yapanların hepsi, az sayıda üniversite mezunu, çok sayıda lise mezunu kişi idiler. Hepsinin aldığı Cumhuriyet rejimine mahsus terbiye her birini kalbur üstü kişilik sahibi kılmıştı.

Bu insanları 27 Mayıs 1960 darbesi işlevleri bakımından kısmen, mânâları itibariyle tamamen yok etti. Lise mezunlarının elinden yedek subaylık hakkı alındı. Lise mezunu olmanın bir anlamı kalmayınca, ne liselerin, ne lise hocalarının, ne de liseli öğrencilerin anlamından söz edilebilirdi. Yani gerçek darbe yedek subaylık hakkına sahip insanların yıllar boyu muhafaza ettikleri mânâyâ inmişti. Darbeyle tasfiye edilenler kendi topraklarına ve kendi insanına sahip çıkan kim varsa onlardı. Devletle milletin irtibatını lise mezunları koruyordu. Çünkü hem devlet, hem millet lise mezunlarına “yetişmiş eleman” nazarıyla bakıyordu. 27 Mayısçılar bu insanların şucu mu-bucu mu, sağcı mı-solcu mu olduğuna bakmayıp hepsini tasfiye ettiler. Manidar olan asıl şu idi ki, 27 Mayıs 1960 darbesi yedek subaylık hakkı alınan bu insanlar arasından ne kadar “kullanışlı adam” bulduysa hepsini taltif etti, hepsine mertebe kazandırdı. İkinci cumhuriyet çığını onlar açtı. Bizi aşağılanmaktan zevk alınan bu günlere sağcı veya solcu, şucu veya bucu, şugillerden veya bugillerden çok sayıda “kullanışlı adam” getirdi. Kullanışlı adamları kullananlar kimlerdi? Bu sorunun cevabı başlı başına bir yazı olmalıdır.

Dikkatimizi önce şuna çevirelim: Türk toprakları tarihin hiçbir döneminde kolonyalizmin avı olmadı. Türklerin vatanı XVIII. yüzyıla, yani Avrupa’nın aydınlanma çağına kadar ham madde ithal eden, mamul madde ihraç eden bir ülkeydi. Kapitalizm Türk topraklarına Turgut Özal cumhurbaşkanı oluncaya kadar tamamen el koyamadı. Türkiye Turgut Özal’a ve Orhan Pamuk’a varan sürece 27 Mayıs 1960 sabahı girdi. O güne kadar sivil-asker ayrımı bilmeyen, tanımayan Türk bürokrasisinin kıskançlıkla koruduğu bir çizgi vardı. Yedek subayların misâl olduğu insan tipinin tasfiye edilmesiyle başlayan manipülasyon kimliğinde müstemleke

idaresinin tesirini barındıran ülkelerden Türkiye'yi ayıran çizgiyi sildi. Kılık değiştirmiş bir müstemlekecilik türü Türkiye'nin idarî ekseninde olağanlık katına yükseldi. Cumhuriyetin ilânı ve onun arkasından gelen inkılaplar Türkiye'nin idarî eksenine yapılacak dayatmaları pazarlığa dönüştüren bir manevra sahası bırakmıştı. Bu saha içinde yapılabileceklerin azamisini yapmak Türkiye'yi hem müstemlekeleştirilmiş ülkelerden, hem de bütün komşularından ayıran çizgiyi çekmek demekti.

Benim 1963'te yayınlamaya başlayıp bugüne kadar gün ışığına çıkardığım şiirler silinmiş olan bu "yapılabileceklerin azamisini yapmak" çizgisini hatırlatmaya matuftur. Bir Türk şairinin mensubiyetinden gıdalanması ve eserini mugaddi kılması... 48 yılını geride bırakmış olan şiir maceramın baştan sona başkalarınca ihmal edilmiş bu ize işaret olduğu söylenebilir. Millet hayatına dair işleri konuşurken araya şiiri hangi sebeple sıkıştırdığımı hayretle karşılayanlar için ilâve edeyim ki, şiirde Türk tefekkürünün izini bulamaz duruma düşmüşseniz, ben sizin hâlinize acırım. Şiir, yedek subaysız bir Türkiye'nin, ne yapıp yapıp, yeniden bir başlangıca fırsat versin diye döşenmesi elzem zemine kavuşması ümidi içinde bünyeye kan verdi.

Türk yedek subayları müessir Cumhuriyet rejiminin ürettiği, türettiği insanlar değildi. Bunlar tıpkı İslâmcılık fikriyatı gibi Avrupa tarzı düşünmeye yatkınlığın bir türevi idiler. Onların künyesine Balkan harplerinde, Seferberlikte, İstiklâl Harbi'nde bize bir "millî hayat" temin edebilmek için canlarını feda eden mülâzımlar kazılıydı. Neydi onların feda ettikleri can? Hatırlamamız gereken hangi doku?

Dokuya dokunabilmek için biraz daha geriye gidelim. Tanzimat devri sonrasında İstanbul üç semtte üslenmiş üç çeşit kitapçı bilirdi. Beyoğlu'nda, Pera'da

daha çok Fransızca olmak üzere Avrupa dillerinde basılmış kitaplar satan kitapçılar vardı. Sahhâfların mekânı ise Bayazıt'tı. Bunlar İmparatorluğun kitapçı olarak tanıdığı meslek erbabı sayılırdı. Bir de yeni yüzüyle Cağaloğlu'nda millî endişelerin yükselttiği ve/veya millî endişeleri yükselten kitapları bulunduran kitapçılar vardı. Millî demekle neyin kastedildiğini kimsenin bildiği yoktu. İstiklâl harbimiz "millî" demekle neyin kastedildiğini yalnızca bize değil, bütün dünyaya öğretti. Millî demek Türkiye'yi haritadan, Türk varlığını tarihten silmek isteyenlere karşı savaşan ve düşmanları öldüren, düşmanlara acımayan demektir. Pera'daki kitapçıların müşterilerinin tamamı değilse bile ekseriyeti İstiklâl Harbi'nde karşımıza düşman olarak çıktı. Sahhâfların müşterilerinin tamamı değilse bile ekseriyeti yüzlerce gerekçe icat edip İstiklâl Harbi'ne iştirakten imtina etti. Tamamı değilse bile ekseriyeti İstiklâl Harbi'ne gönülden katılanlar Cağaloğlu kitapçılarının müşterileriydi. Yedek subayların damarlarında bu müşterilerin kanı dolaşıyordu. Kitapçı müşterisi olmalarıyla tavsif edemediğimiz muvazzaf subayları 1942 yılına kadar Almanlar eğitti. Türkiye'nin 1952 yılında NATO'ya girmesiyle beraber ABD bu eğitim görevini Britanyalı subaylardan devraldı. Devir teslim ilk meyvesini millî eğitimde verdi. 1953 yılında liseler dört yıldan üç yıla indirilip olgunlaşma (Matura, Abitur, Baccalauréat) kaldırılarak tahsil hayatı sulandırıldı. Bu sulandırmayla lise mezunlarından yedek subaylık hakkının alınma kararı meşrûiyet kazanmış oluyordu. Lise mezunu ciddiye alınmayacak biri haline getirilmişti. Yedek subaylık ona fazlaydı.

Eğer Türkiye 1952 yılında NATO hâkimiyeti altına girmeye icbar edilmeseydi, ulaşılacak sonuç hakkında bugün hiçbir tahmin yürütemiyoruz, yürütemeyiz. Gerçekleşmesi üzerinden yarım asır geçmiş bir

vakıadan bahsediyoruz. Milletleri modernliğin tezahürü çerçevesine sığdırıyor ve ecdadı müşterek İsveç, Norveç, Danimarka'yı üç ayrı millet kabul ediyorsak, her yarım asırda kapitalizmin türevi (veya İbrânî-Hıristiyan medeniyetin işlevi) olan milletler kabuk değiştirerek yenileniyor demektir. Biz Türkler millî varlığımızı hiç bir türüyle, hiç bir safhasıyla kapitalizme (veya kısmen dahi olsa, millî burjuvazimize) borçlu değiliz. Akli başında hiç kimse sıra Türk milletinden söz açmaya gelince, onu İbrânî-Hıristiyan medeniyetin işlevlerinden biri sayma densizliğine düşmeyecektir.

Eğer Türkiye 1952 yılında NATO hâkimiyeti altına girmeye icbar edilmeseydi, ulaşılacak sonuç hakkında bugün hiçbir tahmin yürütemiyoruz, yürütemeyiz. Yaşadıklarımızdan Türkiye'nin sosyalist bir dönüşüm geçiremeyişinin ve siyasî İslâm'ın bitinin bir ABD projesi olduğu kadar kanlandırılışının yedek subaysızlığımıza ne ölçüde bağımlı kaldığını fehmedebiliyoruz.

17 Eylül 2011

يورۇدەمپورز، يورۇدەمپوز. گرچكلشمسى اوزرندن ياريم عصر
گچمش بر واقعه دن بحث ايدىيورز. ملتري موده رنلكك تظاهري
چرچيوه سنه صيغدريور و اجداد مشترك ايسوه چ، نوروه چ،
دانيمارقاىي اوچ آيرى ملت قبول ادييورسه ق، هر ياريم عصرده
قايتاليزمك توره وى (ويا عبرانى- خرستيان مدنيتك ايشله وى)
اولان ملتري قابوق دكيشدره رك يگيله نيور ديمكدر. بز تركلر ملي
وارلغمزى هيچ بر دوريله، هيچ بر صفحه سيله قايتاليزمه (ويا قسماً
دخى اولسه، ملي بورژووايزمه) بورجلو دكلز. عقلى باشنده هيچ
كىمسه صره ترك ملتندن سوز آچمه يه گلنجه، آنى عبرانى- خرستيان
مدنيتك ايشله ولرندن برى صايمه دنسزلكنه دوشميه جكدري.

اكر تركيه ۱۹۵۲ يىلنده NATO حاكميتى آكتنه گيرمه يه اجبار
ايدلمسه يدى، اولاشيله جق صوگوج حقنده بوگون هيچ بر تخمين
يورۇدەمپورز، يورۇدەمپوز. ياشادقلىمزدن تركيه نك سوسياليست
بر دونوشوم گچيره ميشنك و سياسى اسلامك بيتنك بر ABD
پروژه سى اولديغى قدر قانلاندريليشنك يدك صوبايىزلغمزه نه
اولچوده باغيملى قالدیغنى فهم ايدە بيليورز.

۱۹ شوال ۱۴۳۲

بو انسانلرک شوجى مى- بوجى مى، صاغجى مى- صولجى مى اولديغنه باقميوب هپسنى تصفيه ايتديلر. معنيدار اولان اصل شو ايدى كه، ۲۷ مایس ۱۹۶۰ ضربه سى يدك صوبايلىق حقى آکینان بو انسانلر آراسندن نه قدر "قوللانیشلى آدم" بولديسه هپسنى تلطيف ايتدى، هپسنة مرتبه قازاندردى. ايکنجى جمهوريت چيغيرينى آنلر آچدى. بزي آشاغیلانمقدن ذوق آکینان بوگونلره صاغجى ويا صولجى، شوجى ويا بوجى، شو گیللردن ويا بو گیللردن چوق صايیده "قوللانیشلى آدم" گتيردى. قوللانیشلى آدملى قوللانا نلر کيملردى؟ بو صورونك جوابى باشلى باشنه بر يازى اولمليدر.

دقتمزى اوکجه شوکا چويره لم: ترك طوپراقلى تاريخك هيچ بر دونه منده قولونيا ليزمك آوى اولمدى. تركلرک وطنى ۱۸نجى يوز ييله، يعنى آوروپانك آيدینلانمه چاغنه قدر خام ماده ادخال ایدن، معمول ماده اخراج ایدن بر اولکهدى. قاپيتاليزم ترك طوپراقلى نه طورغود اوزال جمهور باشقانى اولنجه يه قدر تماماً آل قويه مدى. تركيه طورغود اوزاله و اورخان پاموقه واران سوره جه ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحى گيردى. او گونه قدر سيويل- عسکر آيريمى بيلمین، طانيمايان ترك بوروقراسيسنك قيسقانچلقله قورودىغى بر چيزگى واردى. يدك صوبايلىرک مثال اولديغى انسان تپنك تصفيه ايدلمسيله باشلايان مانپولاسيون کيملکنده مستملکه اداره سنك تأثيرينى باريندران اولکهلردن تركيه يى آيیران چيزگى يى سيلدى. قيليق دکيشدرمش بر مستملکه جيلک دورى تركيه نك ادارى اُکسننده اولاغانلق قطعنه يوکسلدى. جمهوريتك اعلانى و آنک آرقاسندن گلن انقلابلر تركيه نك ادارى اُکسننه ياپيله جق طاياتمه لرى بازارلغه دونوشدرن بر مانورا ساحه سى براقمشدى. بو ساحه ايچنده ياپيله بيله جکلرک اعظميسنى ياپمق تركيه يى هم

اوردومۇز ۱۸۱۱ جى جىھان حىرى عىقىندە ترك طوپراقلىرى اوزرىنە كىركەن
و بالىمىلە كافرلۇك تەجىمى و تەككىمى قارشىسىندە دېرەنن يىگانە
تەشكىلمەزدى. ادارەسىنە عدنان مىندرسىك طالب اولدىغى ايشىتە بو
اوردويدى. اوردومۇزك شىورىندىن اك اوفاق شىبەسى يوقىدى. ايشىتە
بو يوزدىن عىسكرلۇك كىندىسىنى دويىرەجىكلرى سويلندىلرېنىك ھېچ
بر باقىمىدىن گرچىكلەكە ايلېشكىن اولەمىيەجىغىنە دائىر قىناغىنى "بىز
اوردومۇز مىستىملىكە اوردوسى دىكلدىر" دىيەرك گرچەلندىرمىشىدى.

عجىبا نىچون عدنان مىندرس حىرىيەدىن شىهادىنامە اكىر اكماز
گوزىنى چاك قايايە دىكىن ھىوز گىنج، اكىت رىتبەدەكى صوبايلىرى
دىكل دە، اوردودە گىچىن عىمرلىرى اك چوق ايكى يىل سورىن (گرچە
صىقىجە تىذكىرە بىراقان اولوردى) يىك صوبايلىرى ذىكر ايتىمىشىدى؟
يىك صوبايلىرى كىملىرى؟ ترك اوردوسىندە يىك صوبايلىرى اولەرق
گورەو ياپانلۇك ھىسى، آز صابىدە اونىورىسىتە ماذونى، چوق صابىدە
لىسە ماذونى كىشى ايدىلر. ھىسىنىك اكدىغى جىمھورىيت رەژىمىنە
مىخصوص تىرىيە ھىر بىرىنى قالىبور اوستى كىشىلىك صابىجى قىلمىشىدى.

بو انسانلىرى ۲۷ مائىس ۱۹۶۰ ضىربەسى ايشىلەولرى باقىمىدىن
قىسم، مىنالىرى اعىبارىلە تاماماً يوق ايتىدى. لىسە ماذونلرىنىك ائىدىن
يىك صوبايلىق حقى اكىدى. لىسە ماذونى اولمەنىك بر اكلامى
قالمىنىجە، نە لىسەلرك، نە لىسە خواجهلرىنىك نە دە لىسەلى
اوكرىنجىلرك اكلامىدىن سوز ايدىلەيىلردى. يعنى گرچىك ضىربە
يىك صوبايلىق حقىنى صابىب انسانلرك يىللر بوى مىحافىظە ايتدىكلرى
مىنايە اىنىمىشىدى. ضىربەلە تىصفىيە ايدىلنلر كىندى طوپراقلىرىنە و
كىندى انساننە صابىب چىقان كىم وارسە آنلردى. دولتە ملتك
ارتباطنى لىسە ماذونلرى قورويوردى. چونكى ھىم دولت، ھىم ملت
لىسە ماذونلرىنە "تېشىشمىش آلەمان" نظرىلە باقىيوردى. ۲۷ مائىسجىلر

دوچار اولديغۇڭ قناعتنە وارديسەڭ تلاش ايدوب قومپلكسە قاپلما. بو باقىمدن ھېمىزڭ باشى دردە. چورەمزدە ھېپ يوتانلر و يوتدرانلردن باشقەسنە ير براقمامشلر. كندى يرمىز كندىمىز كندىمىزە آچمىدقچە آيازە قالەجىز. بىزى بر باشارى بىكلەمكەدر. بىزى يوتانلردن بىرى، يوتىجىلردن بىرى اولمامە باشارىسى ايرلمك اوزرە بىكلەمكەدر. بر شىخسىت صاحىبى اولەرق و فردىتمىزڭ قىمىتى بىلەرك، يعنى يرمىز و خدمز خاطرینە بونى باشارملى يز.

اىلك و صوڭ باش وكىل عدنان مندرس، ۱۹۵۷ يىلندە، پاشالره و سائر يوكسك رتبەلى ضابطلره خطاباً شونى سويلەدى: "سىزڭ شووالىە بورونلرىڭىزى قىرەجىم. بن بو اوردوىى يدك صوبايىلره دە اداره ايدەرم."

هانگى اوردو؟ نىچون يدك صوبايىلر؟

او تارىخىدە اوردومز، استقلال مارشمىزڭ اتحاف ايدلدىكى اوردومز حالا واردى. استقلال مارشمىزڭ تركىە بيوك ملت مجلسى طرفندن آلكىشلر، دعالر و قاھر بر اكثريتە مىلى مارش اولەرق قبولى اوزرندن چوق گچمەمشدى كە، ترك استقلالى بين الملل اوزلاشمەلر صورتىلە دكل بر آووج مسلمانڭ دوكدىكى قانلە بىزە تامين ايدلدى. اسلامڭ بر عسكرى بر گوج و سياسى تشكىلات اولەرق ير يوزوندن سىلنمىدىكى دوست - دشمن ھركسە گوستردك، اثبات ايتدك. ايدەاولوگىمىز استقلال مارشندە تبلر ايتمشدى. ايدەاولوگىمىزى عسكرلكدن قاچمىەرق قوھدن فعلى گچىردك. استقلالمىزڭ تمل طاشى نەيدى؟ استقلالمىزڭ تمل طاشى سقرىە ميدان محاربەسنى ترك ظفرىلە صوڭلاندرەرق قرآن كریمڭ دولتى قورتاران قھرمان اوردومزدن باشقەسى دكلدى. اوردومز متاركەنڭ ھمان عقبندە يمين ايتمشدى. اذعان و شعور صاحىبى

شو آن حرکت گچمه زمانیدر. چابوق اول. در حال ایریش. یا همان بو یازی بی او قومه بی براق و اصل یاپمهك گرکن ایش نه ایسه آگا دون. دونمدگمی؟ او یله یسه، اصل یاپمهك گرکنك شو آنده یاپمقده اولدیغك فکر گده ثبات ایت. ثبات اول، آقیشه، موده لره، آطه لره کندیگی قوی ویرمه. ثبوت حرکتلر ك اك صحیحجه سیدر. صحیحجه لک یریک ییلمك، کندیگی هپ یر گده بولمقدر.

دویمدیسەك، دوی. سىڭ يرك اڭ ابى پردر. هر وارلەك كىندىنە حىصر ایدلمش یری او وارلق ایچون اڭ ابى پردر. بو دە اللەك هر كسە، هر مخلوقە تەخىصىص ایتدیكى بر پردن باشقە بر پر دكلدر. تصادفاً یاشامپورسك. هیچ بر طاملە حق مارگینال دكل. خلقت قصور قالدردماز. خلقتدە قصور آرایورسەك مراجعتكى اللە صاواشانلر اوردوسی قوموتاننە یاپدك دیمكدرد. اللە نقصانلق اضافە ایدوب، فلانجەنك یرندە بن اولملیدم دیوب باشقە سىڭ یرینە گوز دىكدیسەك فلاكتە اوغرایە حقسك. یركى پیل. حدكى پیل. بو بر امردر. بو سكا اكچاقلغى ھوى ایدنمەك، اكچاقلغە اكیشقانلق كسب ایتمەك و بویلە جە یوكسلمە یە چالیشمەك ایچون امر ایدلمشدر. دقت ایت، تیتیز اول: یركك نرەسى و حدكك نرە یە قدر اولدیغە دائر بیلگى سكا طبیعتاً ویرلمدى. فطرت اوزرە، یعنى حق و باطلی آیرە بیلەك قابىلتلە طوغدك. طوغمش اولمەك بر ایمان مرتبە سەنە ایرمش اولمەك آكلامى طاشیماز. چابا گوسترملى، گركن تەجھیزاتى، یول آزیغنى كندك تأمین ایتملىسك. چابا گوسترە بیلەك دیە سكا مختاریت ویرلدى. دنیا سكا مسخر قیلندى. مسئولیتكە یالكرسك و لكن مكلفیتلركلە یاپە یالكر دكلسك، یركى بیلە خصوصندە سكا مالزە ویرن بعضلرى، بر چوقلرى چیقە حقدر. آنلردن منتلە استفادە ایت؛ زیرا گورەكسك

اولمىيە پىدى اكر مىلادىن صىگرە ۱۹۵۳ تەپلىقاتى

طوغدىڭ و اولەجىكسىڭ، بونى كىمە سويلەيۇرم بن؟ كىندىمە و ھىركسە. و علاوۋە ايدىيۇرم: نە چىقىيورسە آغزىمدىن، قولاغىم دە آنى ايشىتمىلى. كىندى سوزمە بالذات كىندى قولاق و يىرمىسەم، دىكر بر باشقە كىمسەدن ھىر ھانگى بر شى بىكلەمەيە يوزم اولماز.

أى اھالى شىمدىيە قدر گورمىشلىرى صفىدە ايسەڭز بوندىن بويلە گىرىڭ، طالڭ، صىزڭ، سوقولڭ، قوشڭ، ھىجوم ايدڭ گورنلر صفىنە! دوىمامشلىرىدىن ايدىسەڭز دوىەبىلىمك اىچون قولاغىڭزى آچڭ: سىر ايلەيۇرز، استىر استىمىز سىر ھالندەيز! *Panta rei*. ايشتە سىن! قىصە ويا اوزون، گىچىن عمرڭ بويىنچە بر شىلر ياپدڭ و ھالا بر شىلر ياپدقچە عمرڭ گىچىيور. گىتدڭ گىدىيورسىڭ، مطلقا گىتمىكدەسىڭ بر بللى يىرە. قاز آدىمىلە يوروسەڭ دە، صالنىسەڭ دە پايتاق آدىملرلە، مراقە مراقلە طالملى، بىلىملى، اوكرىملىسىڭ: اوزرىندە سىر ايتدىكىڭ يول سىنى ايمانە مى، يوقسە انكارە مى گوتورور؟ اكدىغڭ ايلك نىفسدن دىكل، وىردىكىڭ صوڭ نىفسدن صورغويە چىكىلەجىكسىڭ. وىر قىرارىكىڭى. قىرار وىر. قىرار و جواب وىرەبىلىمەڭ اىچون اوڭىندە بر قاچ دىقىقەدن فضىلە وقت يوق. گوزىكىڭى، قولاغىڭى آچ. عمرڭڭ ھىچ بر كسىتىندە بر قاچ دىقىقەدن فضىلە وقتڭ اولمدى. بوجالاما.

ADAM KULLANIŞLI... ONU ELİNE YAKIŞTIRAN KİM?

İki harp arası yılları (1919 – 1938) dünyada rahat arayan, daha doğrusu, rahatı dünyada arayan insanları ikna etmek, onları paranın getireceği nihaî çözümün kaçınılmazlığına ikna etmek üzere çözümsüzlüğe kasten mahkûm edilmiş meselelere can bahşeden yıllar oldu. Malî karakteri mutlaklaşan ve bu imkânını rakip imparatorlukları yıkmaya hasreden kapitalizm muhtemel rakiplerini de doğmadan ölecekleri arabaya bindirdi. “Muhtemel Rakip” fikri heyecan vericiydi. Gidici hastaya sunulan reçeteye Rusya’da NEP, İtalya’da Faskizm, Türkiye’de “inkılaplar”, Almanya’da Nasyonal Sosyalizm ismi verilmesi o zamanlar herkesin hoşuna gitmişti. NEP Rusları, Faskizm İtalyanları, “inkılaplar” Türkleri, Nasyonal Sosyalizm Almanları tek tekerlekle seyreden bir icadın selesi üzerine oturttu. Ruslar neye ak, neye kara denilebileceği imkânları ellerinden alınmış bir düzende yaşamaya zorlandı. İtalyanlar ve Almanlar kısa zamanda menfaatlerinin başarılı bir işleyişe kavuşmasının sarhoşluğu içindeydi.

Ne duruma düştüklerini tek farkedenden Türkler oldu. Çünkü onlar bir üstünlük peşinde ilerlediklerine inandıkları için kökten (kök söktürücü) inkılapların yeni inkılapları takip etmesini zaruri sayıyor, “durmayalım, düşeriz” diyorlardı; ama müttefiklerin mabadlarını yerleştiği seleye zaten düşürülmüş

(kazıklanmış) bir halde oturtulduklarına aldırıyorlardı. İsrail Filarmoni Orkestrası'nın 1936 yılında kurulmasına da aldırarak halleri yoktu. 'Tuhaf şiarları vardı: "İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz" diyorlardı, bu yalandı. Yeni düzende hep imtiyazlılar vardı, sadece imtiyazlılar vardı, her alanda her küçük sınıf farkı her tatbikatın küçük ayrıntısında gözetiliyordu ve devlet ve millet birbirlerinin hasmı olarak bıktırıcı bir mücadele hali arzitmeksizin var olamıyorlardı. Türkiye'de zevahiri kurtarmaktan başka bir yaşama biçimi bilen yoktu. Sait Faik hikâyelerinden birinde kahramanın niçin kaput giymiş olduğunun hesabını vermek üzere karakola çağrılıyordu. Rüzgârın yönünü değiştiren ikinci savaş sonrasında da, Yakup Kadri ve Halide Edip'in girdiği roman yarışması birincilik ödülünü Yaban'a değil, Sinekli Bakkal'a layık görecekti.

İmtiyazın nişanesi rejime sadakatti. Nelerin sadakat konusu olduğunu önce dört, bilahare iki daha ilâveyle, altı ok işaret etmişti. Türk milletinin vücuduna saplanan ilk dört ok sırasıyla şunlardı: 1- Teşekkül ve tekevvünü hakkında sarih malûmattan şiddetle kaçınılan mevhum bir cumhura istinat ettiği iddia ve ilân edilen Cumhuriyetçilik. 2- Cumhuriyet idaresinin gölgesinde ülkeyi leş kargası usûllerini aratmayan bir gasp ve yağma furyasına maruz bırakmış zümreyi beraat ettiren Halkçılık. 3- Türkiye'yi düze çıkaracak tek anlayışın İslâm olduğu gerçeğini örtmek ve İslâm'a doğru her girişimi yasaklayabilmek için Milliyetçilik. 4- Aralarında dîn, mezhep, meşrep farkı bulunan kullanışlı adamların hepsini aynı garnizonda toplamayı, sayılarını her geçen gün artırmayı ve Türkiye hayrına iş gören her birimi haklamanın vurucu gücü olarak yetiştirmeyi temin gayesiyle Laiklik. Bu dört "ilke" 1927'de Türk milletinin elinden yazısı ve dolayısıyla lisânı alınmadan önce ve altın para güdümlü "laissez faire" kapitalizminin sonunu getiren büyük çöküntünün gerçekleşmesi öncesinde kabul edilmişti.

1931’de, iki harp arasının kritik günlerinde, (1932’de, henüz Hitler şansölye olmamıştır; ama Albert Einstein tedbirini alacak ve ABD’ye yerleşecektir) iki ilke daha Türkiye’deki mürted Osmanlı idarecilerinin imdadına yetişti. 5- Devletçilik: Piyasanın işleyişi ve deveranı otomatik bir şekilde dünya ekonomisinin sıhhatini temin edemiyordu. “Gizli El” hiç olmazsa parmak uçları itibariyle görülebilmeli, teşebbüs-i şahsi esas olmak üzere devletçiliğe gidilmeli, bir “New Deal”e ulaşılmalıydı. 6- İnkılapçılık: Eğer yürürlükteki malî sistem SSCB’ye, Faskist İtalya’ya, NAZİ Almanyası’na bir cemile ikram edecekse Türkiye’nin egemenleri bundan mahrum kalmamalıydı.

Rüzgârın estiği yön paranın pulun akıtıldığı yön demekti. Gül idi kullanışlı adam, rüzgâr gülüydü. İki harp arasında kapitalizme rakip rejimler kitlelerin hareketlendirilmesiyle bir meşrûiyet kılıfı edinmişlerdi. Kitleleri işin içine çekmenin provası İspanya iç savaşıyla katliam başarısı yakaladı. İkinci Dünya Savaşı cereyan ettiği her yerde baştan sona bir katliamdı. Savaş bitince PAX AMERICANA ile tanışıldı. Türkiye’de siyaset kabuk değiştirdi.

Çok partili siyasî hayat kitleler halinde kullanışlı adam türetti. Nasıl Türk modernleşmesi yukarıdan aşağıya sirayet ettiyse, kullanışlılık da aynı seyri takip etti. Her kullanıcı sırasını bekledi. Kullanışlı adamı eline yakıştıran her kişi, her kuruluş, her odak sırasını beklerken menfaatine uyan bir Türkiye’yi ele geçirme düşüncesiyle değil, kendi iradesi hilâfına varolmuş ve başlangıç uzlaşmalarının namevcudiyetine, yeni bir uzlaşmada karar kılınmamış olmasına rağmen ömrünü uzatmış bulunan Türkiye’nin sonunun gelmesi, 1918 şartlarına geri dönülmesi hesabına geliştirilmiş düşüncelerle ısrarlı mücadeleye devam etti. Kullanışlı adam her aşamada kullanıcının bir adım ilerisindeydi.

24 Eylül 2011

قاپتاليزمه رقيب ره ژيملر كتله لرك حركتلندرلمسيه بر مشروعيت قيليفي ايدنمشلردى. كتله لري ايشك ايچنه چكمه نك پروواسي اسپانيا ايچ صاواشيله قتل عام باشاريسي ياقالادى. ايكنجى دنيا صاواشي جريان ايتديكى هر يرده باشدن صوگه بر قتل عامدى. صاواش بيتنجه PAX AMERICANA ايله طانيشلدى. تركيه ده سياست قابوق دكيشدردى.

چوق پارتيلي سياسي حيات كتله لر حالنده قوللانيشلى آدم توره تدى. نصل ترك موده رنلشمسى يوقاريدن آشاغى يه سرايت ايتديسه، قوللانيشلىق ده عين سيري تعقيب ايتدى. هر قوللانيجى صره سنى بكله دى. قوللانيشلى آدمى آلنه ياقيشدران هر كشى، هر قورولوش، هر اوداق صره سنى بكله ركن منفعتنه اويان بر تركيه يي آلله گچيرمه دوشونجه سيله دكل، كندى اراده سى خلافيه وار اولمش و باشلانغيچ اوزلاشمه لرينك ناموجوديته، يكي بر اوزلاشمه ده قرار قيلنماش اولمسنه رغماً عمرينى اوزاتمش بولنان تركيه نك صوگنك گلمسى، ۱۹۱۸ شرطلرينه گرى دونولمى حسابنه گليشدرلمش دوشونجه لرله اصرارلى مجادله يه دوام ايتدى. قوللانيشلى آدم هر آشامه ده قوللانيجينك بر آديم ايلريسنده يدى.

۲۶ شوال ۱۴۳۲

اولکه یی لش قارغه سی اصوللرینی آراتمایان بر غصب و یاغمه فوریا سنه معروض براقمش زمره یی برائت ایتدرن خلحقجیلق. ۳- ترکیه یی دوزه چیقاره جق تک آکلایشک اسلام اولدیغی گرچکنی اورتمک و اسلامه طوغری هر گیریشیمی یساقلا یه بیلمک ایچون ملتجیلک. ۴- آرالرنده دین، مذهب، مشرب فرقی بولنان قوللانیشلی آدملرک هپسنی عین غارنیزونده طویلامه یی، صاییللرینی هر گچن گون آرتدرمه یی و ترکیه خیرینه ایش گورن هر بریمی حقلامه نك ووروجی گوجی اوله رق یتیشدرمه یی تأمین غایه سیله لائیکلک. بو دورت "ایلکه" ۱۹۲۷ ده ترک ملتکک آلدن یازیزی و طولایسیله لسانی آلمدن اوکجه و آلتون پاره گودوملو "Laissez Faire" قاپیتالیزمنک صوکنی گتیرن بیوک چوکوندینک گرچکلشمسی اوکجه سنده قبول ایدلمشدی.

۱۹۳۱ ده، ایکی حرب آراسنک قریتیک گونلرنده، (۱۹۳۲ ده، هنوز Hitler شانسولیه اولمامشدر؛ اما Albert Einstein تدیرینی آله جق و ABD یه یرلشه جکدر) ایکی ایلکه دها ترکیه ده کی مرتد عثمانلی اداره جیلرینک امدادینه یتیشدی. ۵- دولتجیلک: پیاسه نك ایشله ییشی و دورانی اوتوماتیک بر شکلده دنیا اقونومیسنک صحتنی تأمین ایده میوردی. "گیزلی آل" هیچ اولمازسه پارماق اوچلری اعتباریه گوروله بیلملی، تشبث شخصی اساس اولمق اوزره دولتجیلکه گیدلملی، بر "New Deal" ه اولاشلملیدی. ۶- انقلابجیلق: اکر یورورلکده کی مالی سیسته م SSCB یه، فاسقیست ایتالایه، نازی آلمانیا سنه بر جمیله اکرام ایده جکسه ترکیه نك اگه مه نلری بوندن محروم قالمملیدی.

روزگارک اسدیکی یوک پاره نك پولک آقیدلدیغی یوک دیمکدی. گل ایدی قوللانیشلی آدم، روزگارک گلیدی. ایکی حرب آراسنده

نه طورومه دوشدكلرىنى تك فرق ايدن تركلر اولدى. چونكه آلنر بر اوستونلك پشنده ايلريله دكلرينه ايناندقلىرى ايچون كوكدن (كوك سوكدريجى) انقلابلر كى يكى انقلابلرى تعقيب ايتمىنى ضرورى صاييور، "طورميه لم دوشرز" دييورلردى؛ اما متفقلر كى مابعدلرينى يرلشديكى سله يه ذاتاً دوشورولمش (قازيقلانمش) بر حالده اوتوردولدقلىرىنه آلدرميورلردى. اسرائيل فيلارمونى اوركستراسنك ۱۹۳۶ يىلنده قورولمىسنى ده آلدره جق حللىرى يوقدى. تحف شعارلىرى واردى. "امتيازىمىز، صنفىمىز، قايناشمىمىز بر كتله يىز" دييورلردى، بو يالاندى. يكى دوزنده هپ امتيازلىلر واردى، ساده جه امتيازلىلر واردى، هر آلانده هر كوچوك صنف فرقى هر تطيقاتك كوچوك آيريندىسنىده گوزه ديليوردى و دولت و ملت بربرلرينك خصمى اوله رق بيقدريجى بر مجادله حالى عرض ايتمىكسىزىن وار اوله ميورلردى. تركيه ده ظواهرى قورتارمقندن باشقه بر ياشامه ييچىمى يىلن يوقدى. سعيد فائق حكايه لرندن برنده قهرمانك نيچون قاپوت گيىمش اولديغنىك حسابنى ويرمك اوزره قاراقوله چاغريليوردى. روزگار كى يوكنى دكيشدرن ايكنجى صاواش صكره سنىده ده، يعقوب قدرى و خالده ادبيك گيرديكى رومان ياريشمىسى برنجيلك اودولنى يابانه دكل سينكلى بقاله لايق گوره جكدى.

امتيازك نشانه سى ره ژيمه صداقتدى. نه لرك صداقت قونوسى اولديغنى او كچه دورت، بالآخره ايكى دها علاوه يله، آلتى اوق اشارت ايتمىشدى. ترك ملتىك وجودينه صاپلانان ايلك دورت اوق صره سيله شونلردى: ۱- تشكىل و تكوئى حقنده صريح معلوماتدن شدتله قاجينىلان موهوم بر جمهوره استناد ايتديكى ادعا و اعلان ايدىلن جمهوريتجىلك. ۲- جمهوريت اداره سنك گولگه سنىده

آدم قوللانیشلی ... آنی ألنه یاقیشدران کیم؟

ایکی حرب آراسی ییللری (۱۹۱۹-۱۹۳۸) دنیاده راحت آرایان، دها طوغریسی، راحتی دنیاده آرایان انسانلری اقناع ایتمک، آنلری پاره نك گتیره جکی نهائی چوزومك قاجینلمازلغنه اقناع ایتمک اوزره چوزومسزلکه قصداً محکوم ایدلمش مسئله لره جان بخش ایدن ییللر اولدی. مالی قاراقتری مطلقلاشان و بو امکانشی رقیب ایمپراطورلقلری ییقمه یه حصر ایدن قاپیتالیزم محتمل رقیبلرینی ده طوغمدن اوله جکلری آرابایه بیندردی. "محتمل رقیب" فکری هیجان ویریدیدی. گیدیجی خسته یه صونولان رچته یه روسیه ده NEP، ایتالیاده فاسقیزم، ترکیه ده "انقلابلر" آلمانیا ده ناسیونال سوسیالیزم اسمی ویریلیمسی او زمانلر هرکسك خوشنه گیتمشدی. NEP روسلری، فاسقیزم ایتالیانلری، "انقلابلر" ترکلری، ناسیونال سوسیالیزم آلمانلری تك تکرلکه سیر ایدن بر ایجادك سله سی اوزرینه اوتورتدی. روسلر نه یه آق، نه یه قارا دینیله بیله جکی امکانشی آللرندن انمش بر دوزنده یاشامه یه زورلاندی. ایتالیانلر و آلمانلر قیصه زمانده منفعتلرینك باشاریلی بر ایشله یشه قاووشمسنك سرخوشلغی ایچنده یدی.

BAŞTABİP GELİYOR ZEHİRDEN ACI

Fiiî durum öyle idi ki, tereddüde mahal vermeksizin Türkün gerçekten kim olduğu ve sarîh olarak kime Türk dendiği suallerine bir cevap alınsa da, alınmasa da olurdu. İslâm bir askerî kuvvet ve siyasî teşkilât olarak tarih sahnesinden tard edilememişti. Bir Türkiye Cumhuriyeti vardı ve bu cumhuriyet gerekirse dünyaya hükümran olanlarla pazarlık yapabilirdi. Bu güç yakın zamanlara kadar bize Türk kimliğinin parlak bir şekilde ifade etmemize zarureten ihtiyaç hissettirmedi. Türk kelimesi ihmale uğramasına alıştığımız ifade kalıpları içinde, yadırgama yaratmaksızın kullanılıyor ve bu kelime (Türk kelimesi) “kemal-i ciddiyet” sahası haricinde tutuluyordu.

Halbuki hayat öyle aktı ve öyle şeyler gördük ki, günümüz kesin bir Türk tarifinin dost düşman herkese gerektiğini kafamıza (kimde kafa kaldıysa) dank ettirdi. Üstelik bu tarif arzuya şayan bir tür devamlılığın göze alınması halinde mübrem ihtiyaç mesabesine çıkmıştır. Ne oldu da böyle bir değişme yaşandı? Hangi tür devamlılığa atıfta bulunuyoruz? Değişme oldu, zira insanlara dayatılarak alıştırılmış ifade kalıplarının iddet müddeti doldu. Devamlılığından bahsettiğimiz “ilelebet payidar” kalacağı haber verilerek açılan Türkiye Cumhuriyeti tezgâhıdır.

27+10=37. Toplamayı yaparken herhangi bir zorlukla karşılaşmadık. Ne 27 yıllık Padişahsız, Halifesiz, Şeyhü'l-İslâmsız, Şer'îyye ve Evkâfsız, Erkân-ı Harbiye-i Umûmiyesiz tek parti yönetimi, ne de onu takiben vekil vükelâ marifetiyle 10 sene süren Demokrat Parti icraatı Türkün tarifine olmazsa olmaz nazarıyla baktı. Şerefini hükümete değil de, devlete bağlı addedilmekten edinen bizler 37 sene iyi-kötü bir "Türkiyemiz" var deyip yaşadık. Türkiye dünyanın bir parçası asla değildi. Ya neydi? Türkiye yegâne aidiyetleri birbirlerine olan Türklerin parçasıydı. Türkiye kimin idiyse, Türk de o idi. İbadet de gizli, kabahat de diyorlardı. Gâvur olmayı reddeden herkes Türktü, giderek vatandaşlığın kardeşliğe dönüşmesine meyyaldi.

Türkiye'nin dünyadaki diğer bütün ülkeler arasında makbul, muteber, kıymeti bilinir bir ülke haline gelme hedefi el üstünde tutulduğu sürece, dikkati kimin Türk olduğuna, Türkün nasıl Türk olduğuna çevirmek işe yarar bir faaliyet sayılmadı. Türkiye'de yaşayanların ruh âlemi aynı hamleyle hem mahrumiyetin giderilmesi ve hem de gururun okşanması sonucunu bekler bir ritme ayarlanmıştı. İslâm'ın hayatımızı hem müteal ve hem de mündemiç vasfıyla doldurduğunu düşündüğümüzden, resmiyetin İslâm karşıtı tutumuna zevahiri kurtarmak mecburiyetiyle işlenen hatalar nazarıyla bakılıyordu. Türkiye'nin yükselmesi, Türklüğün yükselmesi değil de neydi? Ülkeyi insanından ne sebeple ayıracaktık? Türkiye aleyhine çalışan Türklük aleyhine çalışmış olmuyor muydu?

"Vatan Cephesi" ülkenin insanıyla kenetlenmesi fikrini kuvveden fiile geçirmek içindi. Türkiye'nin ilk fırsatta kefenini yırtacağı haberini çocukça, safiyane ve neticede enayiliğin, ahmaklığın çeşitlemeleri olarak görenler 27 Mayıs 1960 ihtilâlinin getirdiği şartlarda önce sosyalist ve ardından İslâmî dönüşüm geçirmeye açılan

yolları tıkayıp kapadı. Ben ömrümü o tıkanan, kapanan yolların sürtüğü olarak geçirdim. Benden başkası bu yolları bir pist, bir podyum sayarak kullandı. Ben aklımı o yollarda sürte sürte başıma devşirdim. Sürttüm; ama asla ömrümün heder olduğu fikrinde değilim. Her attığım adım dinimi seçmemde bir merhale yaşattı bana. Türk olduğuma, olmuş olduğuma şükrettim. Türkiye'nin ve dolayısıyla dünyanın önce sosyalist ve akabinde bir İslâmî dönüşüm geçirme ihtimalinin canlı olduğu günlerde benim hesabımda milliyet kavramı çok kolay "minimalize" edilebilirdi.

Ne zaman ki, İbrânî-Hıristiyan medeniyet tarihinin sonu yaklaşıp Hıristiyanların yeni asrı uç vermeye başladı, işte o zamandan beri, yani en az yirmi yıldır "Ben Türk değilim" diyen herkese karşı sarf eylediğim cümle şudur: "Beter ol!" Bu meyanda, uyanıklık eseri "Ben Türküm" deme gayretkeşliği gösterenlere de sual ediyorum: Türk olduğun nerenden belli? Türküm diyorsan, biz sana neyinden ötürü Türk diyelim? Bu suallere doğru cevap vermek isteyen biri varsa, bilsin ki, soy kütüğü, şecere hiç kimsenin işine yaramayacaktır. Türksek Türklüğümüzü geçmiş zamandan çekip çıkarmak bize verilmiş değildir. Tarihin hiçbir uğrağında kıyasa mevzu-i bahs olabilecek derecede hissedilebilir bir Türk cesameti yok. Tarihte Türk sadece mânâya itibar edildiği kadar yer tutar. Türklüğümüz sadece geleceğe aittir. Bu da, o demeğe gelir ki, dîn gününde vereceğimiz hesaba Türklüğümüz dahildir.

Nasıl bir geleceğe sahip olacağımız endişesiyle, nasıl bir geçmiş keşfettiğimizin bilinci arasında kopmaz bir bağ var. Geçmişimizi keşfedip keşfetmediğimize bakalım önce. Hazıra konduğumuzu zannettiğimiz bir geçmişimiz mi var? Yoksa onu biri elimize mi tutuşturdu? Sırtımıza mı yükledi? Nereden geldiysek oraya gideceğimizi işitince yüzümüzün kasları gevşiyor mu, geriliyor mu?

Türk olmanın bizi gâvurluktan kurtardığını akıldan çıkarmamalı...

Dünyanın sürülüp ekilen bir tarla olduğunu, Müslim ve gayr-i müslim, bilmeyen yok. Bazıları, Müslim ve gayr-i müslim, hasadın ahirette alınacağı fikrini çocukça, safiyane ve neticede enayiliğin, ahmaklığın bir çeşitlemesi olarak görüyor. Hristiyanların 1794'üncü yılında, 8 Mayıs günü yargıç "Cumhuriyetin bilim adamlarına ihtiyacı yok!" demişti ve Lavoisier o gün giyotine gitmişti. Cesedi diğer birçok cesetle birlikte bir çukura atıldı. Modernlik her yönüyle ilginçtir. 27 Mayıs 1960 ihtilâlini takip eden Yassıada Mahkemesi başyargıcı Salim Başol da: "Sizi buraya tıkan kuvvet böyle istiyor" demişti. Böylece 1783 Amerikan İhtilâli ile 1789 Fransız İhtilâli bir kez daha kenetlendi ve giderek perçinlendi. Tanzim edici sermaye hasım saydıklarına ölüm fermanı çıkarırken her şeyi gerekçe kılabilirdi. Modernlik her yönüyle ilginçtir. Belki bir siyasî rejim olarak cumhuriyet değil; ama bir nizam olarak yükselebilmek, hükmedebilmek için kapitalizm, icra heyeti olarak kentsoylu sınıf bilim adamlarına, sanatçılara ve salon filozoflarına ihtiyaç hissediyordu. Hep hissetti. Hâlbuki kilise ve aristokrasi Avrupa'nın hiçbir bölgesinde, hiçbir zaman kendine fıkriyat ve performans fukarâsı dedirtmedi. Hep onlardı kendi dışlarında kalanları, kendilerine husumet gösterenleri tersleyebilenler. "Bourgeoisie" sövüldüğü yerde bile değerliye hakkını veriyor, (çoğu zaman ödüyor) böylece kıymete biniyordu. Biniş o biniş...

Kendime neden sürük dedim? Türkiye'nin önce sosyalist ve sonra İslâmî bir dönüşüm geçirmesi uğruna ter döken zevat içinden biri olduğumu -sanki öyle zevat sahiden varmış yapıp- söyleyebileceğim halde

niçin, sosyalizme ve İslâm'a açılan yollarda sürttüğümü, sürtük olduğumu söyledim? Söyledim, çünkü doğrusu budur ve meramımın başka bir ifade usûlü yoktu. Belki de yaptığımı daha ağır bir aşağılayıcı ad koymaya içim elvermedi, o kadar. Kimselerin umurunda olmasa da, eniyle boyuyla dramatik bir hadisedir bu. Genç yaşımdan itibaren fütursuzca Türkiye'ye mahsus siyaset sahnesinin en netameli noktalarında boy göstermiş olmama rağmen, siyasî ihtirasa bir an bile kendimi kaptırmayışım başlıbaşına bir drama.

Bende yer bulan dramatik hal bir bakıma (Niçin bir bakıma olacakmış? Her bakımdan!) mensup olduğum milletin mevcudiyetine getirilmiş bir izahtır. Kayseri'de 1944 yılında doğmuşum. Yaşadığımı farketmişim, nasıl bir dünyada yaşadığımı anladığım günden bu yana, zihnimi kurcalayan şu hususlardan başkası olmadı: 1) Ben aslı, esası olan biri miydim? [Kartezyen şüphenin bir versiyonu] 2) Varlığı Türkiye'yle merbut bir millet var mıydı? [Hayatla doğan endişe yumağına Fichte tarzında bakmayı denemek] 3) Benim mensup olduğum o millet miydi? [Rızam nasibimde ne varsa ona idi. Bunun içine rızayı aramak dahildi] Üç sual müspet cevaplandırıldı ise, neredeydi o millet? Evde miydi, bizim evimizde mi, başkalarının evinde miydi, okulda mı, çarşıda-pazarda, düğünlü-dernekli kalabalığın içinde, resmî dairelerde, kışlada, sürgün yerlerinde, (her türden) koğuşlarda mı?

Sosyalizm ve İslâmiyet yollarında sürten sadece bendim ve geçen bunca yıl sadece benim aklımı başıma getirdi. Bilincine ermeksizin yaşadığım, delilere mahsus, has bir işin kuşatıcılığıdır. Koskoca ülkede sadece benim zihni suallerle dopdolu kişi olmam çok tuhaf. Tuhaflığın memleketimizin vasfı olduğuna akıl erdirmek gerek. Canını damarlarında dolaşan şiire borçlu tek ülkedir Türkiye. Şiirle millî varlığın, Türk varlığının idamesine

başkalarının meylettiklerini reddedip o özgün şiirleri yazarak sadece ben sebep oldum. Benden başka aklıyla başını aynı mekâna sığdırmayı şeref addeden bir Allah kulu çıkmadı. Sebep neydi buna? Böylesi bir sonuç başa alınacak akla sahip bir ben kaldığım için mi doğdu? Hayır, en akıllı ben değildim, benden akıllılar elbet vardı. Üstelik cümle âlem hep onlara akıllı deme yarışını hararetle devam ettirdi. Onlara yaşamayı bildiren malûmatları tamdı. Ne var ki, cümle âlem dediğimizde Türk milleti demiş olmuyorduk ve nimeti bir Türk şairinin sunduğu dünyada aramak onların işi değildi. Aramak? Aramak da nereden çıktı? Onların çoğunun ilk kısmı mensubiyeti hiç umursamamaktan ötürü akıllarının başlarında olduğu zannıyla hareket ediyorlardı. Diğer ikinci bir kısmı da hangi anti-Türk kimliği taşıdığını faş etmediği için akıllarını başlarına bilhassa almaya gerek duymayanlardı. Bir de tabiat meselesi var: Benden başka herkes dünyevî otorite onların yakasına madalya takmasaydı asla sosyalizm ve İslâmiyet yollarına çıkmayacak, siyasete hiç bulaşmayacak tıynetle insanlardı.

Bu günlere yakın geçmişi hatırlayarak bir bakalım:

Şiir her dilde ve her ülkede toplumsal bilinçaltının (böyle bir şeyin mevcudiyetinden söz edilebilirse) mihveridir. Gün o gün idi ki, “tahte’ş-şuûr-i millî” İstanbul Boğazı üzerinde bir köprü kurulmasına muhalefet ediyordu. Muhalifler arasında, yaptığı tahsilin hakkını veren, yani köprü projesini beynelmilel münasebetlerle alâkalandırma yeterliği gösterebilen veya Türkiye’yi haritadan silme planlarından haberdar bir mimar da vardı ve o biz Türklere şunu söylemişti: “İstanbul Boğazı üzerinde sadece bir köprü kurulmasıyla iş bitmiş olmayacaktır. Bu işin bitmesi için en az yedi köprünün tamamlanması gerekecektir.” Günümüzde “Türkiye’ye ne olur?” suali vazedilmeksizin İstanbul’un beynelmilel

bir finans merkezi olmasından söz ediliyor. Bu sözlerin hem Türkiye'yi hızla Lübnanlaştıracak gerçeğini örttüğünden ve hem de geri kalan beş köprünün habercisi olduğundan söz edilmiyor. Türkiye'ye ne olur? diye bir sual kafalarında yok ve sadece kursaklarında Amerikan doları var. 1970'lerin son yıllarında solcu Müslümanlar ve sağcı Hristiyanların taraf olduğu, can kaybı ve yıkımın hesabının tutulamadığı Lübnan iç savaşı esnasında Lübnan para biriminin hiç değer kaybetmediğini kaç kişi biliyor? XIV. asırdan bu yana Dünya Sistemi'nin köpeklerini aç bıraktığı vaki değildir. Türkiye'yi pıtrak gibi saran üniversiteler bunun delilidir.

Şiirin var olma ve kabul görme şartları Türk milletinin belkemiği kırılabilmek ortadan kaldırıldı. Bunu 60 yıl içinde, elimizden "hodri meydan" diyecek kozların hepsini alarak yaptılar. Küfrün hâlâ zapt edemediği, istediği yere rapt edemediği şey şiirdir, Türk şiiridir. Sosyalizm ve İslâmiyet tehlike(!)sini atlatmış bir Türkiye'de bırakın görüşlerine müracaat edilmesini, otoritenin işine gelen kısmı hariç görüşlerinin nakli imkânsızlaşsın diye hakkında tedbir alınan "audience" sahibi tek kişi, zapt ve rapt edilmemiş şair olmam hasebiyle benim. Bilinmesi bütün milletin yararına olacak husus şu: Hangi süreç bana bir isim kazandırdıysa, Türkiye'de o süreç miadını doldurdu. Hangi vesile (kimse) benim adımın dikkate değer olduğuna işaret ederek umduğunu bulma peşinde idiyse artık değil.

Neyin neresinde olduğumuza dikkat edelim. Yazı yazmak varlığı başlıbaşına tedirginlik getiren okur hesabına bir eğlence tedarikinde bulunmak mânâsı taşımadığı ve doğrudan buna bağlı olarak, yazarın maişetine katkıda bulunan bir numara olmadığı takdirde, hamallığı mes'ûliyyet olan bir faaliyet gerektiriyor demektir. Ben 1977 yılının Nisan ayından bu güne kadar hep yaptığım gibi bu mes'ûliyyeti yükleneyeceğim:

Şu günlerde adına DÜNYA SİSTEMİ dedikleri İKTİDAR veya adının konulmasından şiddetle kaçınılan modernlik despotizmi 27 Mayıs 1960 sabahından itibaren mutlakıyetle hükmettiği Türkiye’de hem ödemede bulunsun, hem de tahsilât yapsın diye tayin ettiği veznedarına işten el çektirip yerine yenisini getiriyor ve bunu Kürt meselesi üzerinden (Kürtler vasıtasıyla değil) yapıyor. Şu günlerde gerçekleşen bu operasyonu görmezlikten geliyormuş yapıp yazacak olsam, buna yazı yazmak denmezdi. Benim de bir sirk (veya şirk) soytarisından farkım kalmazdı.

Terörü kınadıklarını söylüyorlar. Kan akmasın diyorlar. Barıştan yana olmayı öve öve bitiremiyorlar. Karşılarında teröristler var, kan dökücüler var, menfaatlerini savaşmaya bağlamış olanlar var. Herkesin bu iki taraftan birini seçmesini bekliyorlar. Bu sahnede yer almak nasıl bir şey? Dünya Sistemi’nin çarkına el atmış birileri gerek zamanı ve gerekse mekânı Müslümanların terörist olarak algılanmasına müsait olacak biçimde ayarlamış ise, işte o zaman ve mekânda teröre karşı olduğunu beyan vasıtasıyla kendine yer açmaya çalışan her kim olursa olsun aleni olarak İslâm düşmanlığı yapıyor demektir. Ben teröre karşı mıyım? Hayır, değilim. Ben kendim teröristim.

Zamanında dilden dile dolaşırdı, bilmem aslı var mı, yoksa modernist bir öğreticilik adına uydurulmuş bir anekdot mu desek şu anlatılanlara: Birkaç İtalyan vatanperver II Duce Benito Mussolini’ye hapisteki Antonio Gramsci’nin düştüğü hale dair bir şikâyet ulaştırır. Biz bugün soracağız elbet, neden yaparlar bunu, kapitalizmin düşmanı olarak Sovyetizmi göstermek suçuyla hapse tıklmış birinin derdini Faskizmi icat

etmiş şahsa neden aktarılır? Çünkü hapistekinin de, iktidardakinin de kısa denilebilecek bir müddet önce İtalyan Sosyalist Partisi'nde birlikte çalıştıkları bilinmektedir. Henüz İtalya'da sırf o günler hatırına her ikisi arasında bir anlayış ortamına erişilebileceği inancı canlıdır. Haber getirenler "Gramsci'ye" derler, "hapishanede hiçbir çalışma imkânı verilmiyor. O kadar ki, kâğıda kaleme ulaşması bile engellenmektedir. Gramsci'nin kâğıttan, kaleminden mahrum bırakılması karşısında bir şey yapmayacak mısınız?" Bu sözlerle Mussolini'nin cevabı şöyledir: "Ne demek kâğıdına kalemine karışılmayıp yazması mümkün kılınsın! Ben onun kafasının çalışmasına bile mâni olmak istiyorum!"

Düşünceye ve düşünce peşinde olana yapılan baskı dikkate değer. Eğer bir ülkede fikriyat tehlikeli görülüyor ve cezalandırılıyorsa o ülkede canlanma ümidi kuvvetli demektir. Yani o ülkede fikriyatı benimseyip ona göre davranacak insan sayısı ciddiye alınacak değerdedir. Günümüz Türkiye'si böyle bir değerden mahrumdur. Oysa Türkiye'nin şimdiki sefil medyatik halinde görüşlerine müracaat ediliyormuş gibi yapılan birçok "yıldız" var. Görüşlerine müracaat ediliyormuş gibi yapılan diyorum, zira sözünü ettiğim yıldızların ne özgün görüşleri var, ne de Türkiye'yi haritadan silmek isteyenlerin herhangi bir görüşe, bir kanaate müracaat etmeğe ihtiyaçları var. Tam tersine Türk düşmanları, iktidarı haklı çıkarmak üzere kalıplanmış görüşler telkin etmekle, fesadı hızlandıracak kanaatler uyandırma faaliyetiyle meşguldürler. İşlerini kolaylaştıran yıldızları Dünya Sisteminin rabbleri üretir. Bunları "Hakkelyakiyn" biliyorum. Çünkü benim yıllarım, dünün mu'terizleri (mu'teriz numarası yapanları), şimdinin muktedirleri (iktidara sahipmiş havası atanları) arasında, günümüz Türkiye'sinin her alanını işgalleri altında tutan bu muktedir makulesi arasında geçti. Aklımda kalmayacak

kadar çok sayıda sosyalistlik ve Müslümanlık iddiası güden insan tanıdım.

O zamanlar bu insanların tamamına yakın çoğunluğu benim yanımda bulunduğunu elâleme gösterebilmek için bir şeyler feda etmeğe hazır haldeydi. Ben onların hiçbirini küçük görmedim hepsine iyi gözle baktım. Yine de bakışım biraz tepeden idi. Zira bir kalem sahibi olarak ben hep arı duru, hasın hası Türkiye görünümü arz ediyordum. Benim görünüşümde hiçbir değişme yok. Bugün bana ve yazdıklarına yine, hâlâ arı duru has Türkiye eşlik ediyor. Düşmanlarım böyle bir Türkiye bırakmadıklarını iddia eder haldedir. Dostum olma veya kalma havasına girenler de arı duru has Türkiye fikrinin gerçeklerle uyum içinde olmadığını düşünüyor. Keşke öyle bir Türkiye olsa diyor onlar da. Hâsılı kelâm, benim kafamın çalışmasına mâni olmakla rahata kavuşacak ahali sayısı çok kabarık bir kitle teşkil ediyor. AKP hükümetlerinin icraatıyla Türkiye'nin dünyadaki yeri oraya getirildi ki, bir şekilde benim kafamın çalıştığı kabul edilirse onların kafasının çalışmadığı fark edilecek. İnsan hakları teranesi, insan hakları nakaratı hepsine göbek attırıyor. Hepsi eşyanın rengârenk olduğuna dikkat çekmek istiyor. Eşyanın ya mutlaka beyaz, ya da mutlaka siyah olmadığı fikrinde hepsi müttefiklerdir. Hepsi yepyeni ve gri tonlarıyla süslü bir anayasa istiyor. Bir anayasa istemenin, yeni bir anayasa (1876, 1908, 1921, 1924, 1961, 1982) istemenin arı duru has Türkiye'ye husumetle at başı gittiğine akıl erdiren belki çok kişi var; bunu bir ben dile getirip, alenen söylüyorum.

Benim bu kadar kendimden bahsedişim böbürlenmek için mi? Tabii ki evet, başka ne için olacak? Kısa sayılamayacak ömrüm bütün işlerin yalan dolan vasıtasıyla yürütülmesini esas saymış kimseler arasında geçtiyse ve ben muktedirlere bir türlü, muktedirlerin darbe indirdiklerine öbür türlü görünme düşüklüğüne

uğramaksızın kendi yolunu yürüyebilmiş kişi vasfına nail olmuşsam böbürlenmekten geri durmamı zavallılık addetmekte herkes haklıdır. Hayat mücadelemle böbürlenmiyor, şimdiye kadar tersini ele alıp yüzünü, yüzüyle uğraşıp tersini izah edebildiğim vetireyi Türkiye'nin kârlı çıkacağı tarzda tefsire tâbi tutamıyorsam, sahtekârlardan ulûfe bekler hale düştüğümün resmidir. Şimdiye kadar sahtekârlık büyüdükçe mevkiin yükseldiğini gördüm. Gabn-i fâhiş erbâbını gördüm ki, her biri yüksekini övüp yerini sağlamlaştırdı. Bu ortama uymayan ben, ister istemez böbürlenmiş oluyorum.

Daha da ileri gidiyorum: Size bugün itibariyle kimin eski (authentique Amerikancı) veznedar olduğunu ihbar ve yeni (sahici kutsal ruhuyla Amerikalı) veznedarlığın kime tevdi edildiğini ifşa edecek yakınlığı gösteriyorum. Benden başka hiç kimse Türk milletinden hassaten bahsetmiyor. Türkiye'de yaşama hakkının adına bilhassa ve sarahaten Türk milleti denen bir tek millete ait olduğunu söyleyen yok. Bu imkânsızlığın da bir çünküsü var: Benden başka [audience sahibi] hiç kimse işgal ettiği yeri bileğinin hakkıyla eline geçirebilmiş değil. Hepsi; ama bilâistisna hepsi dünyadaki hükmünü sadece gaspa ve zapta borçlu şer odaklarının onlara ihsan ettiği yerlerde eğleşmektedir. O yere, o yeri kendilerine sağlayacak iktidarın emrine girmeğe talip olarak işlerine bir ucu tutarak başlamışlar ve henüz işlerini sondaki uca kavuşturamamışlardır.

İşin her iki ucu da insana yaraşır hayattan ne anladığımıza bağlanıyor.

Lûgavî mânâda millet kelimesinin bir dîni işaret ettiğini, bir mezhebin hudutlarına atıfta bulunduğunu bilen bilir. Her vadide gezinmeyi âdet edinmiş şairler

bu bilenler taifesinden daha fazlasını bilir. Daha fazlası lisânın, her çeşitten dilin menşesinde gizlidir. Şairdir diye adı çıkmış biri eğer gerçekten şairse söylediği her şeyi lisânın neş'et ettiği mahalle yerleşerek söyler. İşte bu sebeptendir ki, şairliğim ne kadarını kaldırabildi, ne kadarına el atabildiyse o nispette doğmadan ölen bir milletin varlığına şahit oldum. Şiiri onyediyi yaşımdan itibaren hayatımın eksenini kılarak bütün varlığımı Türkçe söylemenin ne ile mukayyet olduğu keşfine bağladım. Allah çabamın mükâfatını verdi ve Türk olma şerefini bana nasip etti. Böylece Türk milletinin varlığına şahitlik etmenin her şeyim olduğunu görebildim. Başıma gelenin sadece ve yalnızca benim başıma gelmediğini bilirim. Her milletin şairi mensubiyetinin olduğu kadar aidiyetinin de şartlarını tecrübe etmek suretiyle milli varlığa şahitlik etmek zorundadır. Yoksa o milletin şairi değildir, zaten şair değildir. Milletin varlığına şahadete sadece ve yalnızca o milletin şairleri güç yetirebilir. Ötede ve beride millet olmağının kesbi pek bariz Türklerin şiir ile olan kopmayacak bağını inkâra kimsenin güç yetiremediği de sabittir. Varlığına sadece ve yalnızca (bahusus sadelik ve bilhassa yalnızlık içinde) şairlerin çağdan çağa şahadette bulunduğu Türk milletinin varlığına şahidim.

Doğmadan ölen bir milletin varlığına şahit olduğumu söyledim. Zira Türk milleti varsa onun mevcudiyeti şimdiye kadar hep bi'l-kuvvedir. Şimdiden sonra bi'l-fiil Türk milletini görecektir ve göstereceğiz, yoksa "Türk milleti" ibaresi sadece dünya arşivlerinde araştırmacı birilerinin karşısına çıkan boş bir söz haline gelecektir. Şairler yüzyıllar içinde bi'l-kuvve milletin bi'l-fiil varlık kazanması uğruna savaş verdi. Şairler bütün muharebeleri kazandı ve fakat savaşın kaybedilmesi mukadderdi. Doğmadan ölen millet başını vermeme başarısına erecek mi? Mesele budur.

Çevirisini Nilüfer Epçeli'nin yaptığı, onun yaptığı çeviriyi Kemal Beydilli'nin kontrol ettiği, 2005 yılında Yeditepe Yayınevi tarafından İstanbul'da 5 cilt halinde yayınlanan Nicolae Jorga'nın "Osmanlı İmparatorluğu Tarihi" adlı eserin üçüncü cildinin önsözünde aşağıdaki satırlar yer alıyor:

"Türk halkının ulusal tarihini yazmak istemiş olsaydım ve bu halk, Hristiyan halkları gibi manevî bir gelişim göstermiş olsaydı, tabii ki Türk dilini ve edebiyatını bilmek zorunda kalırdım. Ancak Türk ulusal edebiyatı yoktur, aksine Türk halkının kendi dili olmayan bir dilde sadece yabancı Doğu örneklerinin taklidi vardır. Türklerin asıl ulusu manevî açıdan hiçbir zaman gelişme göstermemiştir.

"Bunun dışında amacım Türk halkı ya da Türk halkının Osmanlı dönemi hakkında bir kitap yazmak değil, Osmanlı İmparatorluğu'nun gelişimini takip etmektir. Osmanlı İmparatorluğu ise siyasî ve askerî bir oluşumdur. Bu oluşum Türklere dayanır, ama ne Türkler tarafından, ne de onların yaşam tarzları veya karakterlerine dayanarak yönetilmemiş olup, Osmanlı hanedanı ve devşirme sınıfı tarafından yönetilmiştir. Demek ki, bu hanedanın ve devşirme sınıfının tanınması gerekmektedir. Ancak savaş seferlerini, ayaklanmaları, merasimleri ve olağanüstü olayları ön planda tutan Türk kroniklerinde bunlar hakkında çok fazla bilgi bulunmamaktadır. İmparatorluğun savunma ve beslenme araçları: Ordu ve maliye çok önemlidir; ama Türk kroniklerinde bunlar hakkında da çok fazla bilgi yoktur."

Yukarıdaki alıntıdan anladığımız Türk hakkında şimdiye kadar sadece ve yalnızca Türk düşmanlarının konuştuğudur. Çirkinlik şundadır ki, Türkiye'de yaşadığı ve Türkiye'de verilen eğitimden etkilendiği için herkes Türk düşmanı olarak yetiştirilmiştir. Millî edebiyatın Türklerde

bulunmadığı iddiası bunun ispatıdır. Hâlbuki Kur'ân-ı Kerîm Türk millî edebiyatının olduğu kadar, Türk dilinin, kültürünün, millî hayatının da merkezindedir. Türk düşmanları bunu gördükleri için göstermediler. Başımıza baştabip oldular. Biz Türkler de ona “zehirden acı” dedik. Bir başka versiyonda ibare “ölümünden acı”dır. Türkü ümit dolu 1953 yılında Nida Tüfekçi eliyle Akdağmadeni yöresinden derlenmiştir.

Hastahane önü incir ağacı
Doktor bulamadı bana ilâcı
Baştabip geliyor zehirden acı
Garip kaldım yüreğime dert oldu

Ellerin vatani bana yurt oldu
Mezarımı kazın bayıra düze
Yönünü çevirin sıladan yüze
Benden selâm söylen sevdiğimize

Başına koysun karalar bağlasın
Gurbet elde kaldım diye ağlasın

Baştabip kimdir? Türküyü yakan değildir. Türküye tahammül edemeyendir. Halka rağmen halk için, diyendir. Türklük ayrı, Müslümanlık ayrı diyendir. Gagavuzlar da, Hazarlar da Türk diyendir. Türk milletinin doğmadan ölmesini gönülden isteyendir. Kendisine fesat çıkarma denildiğinde, ben sadece ıslah ediyorum, hatta bunun fermanını bile çıkardım, diyendir. Ferman padişahıtan yana, dağlar bizdendir.

Dilimize Arapça ve Farsça kelimeler Türkçe varlık kazandıktan sonra girmiş değildir. Türkçe Arapça ve Farsça

bilgisiyle mücehhez müderrislerin, hocaların, şeyhlerin, dervişlerin Müslümanlık dışında değer tanımayan kişilere öğrettiği dildir, lisândır. Türkçe'nin hiçbir şekli Kur'ân-ı Kerîm'den tecrit edilmiş olarak ortaya çıkamamıştır. Dünyanın hiçbir yerinde İslâm zemini esas alınmaksızın Türkçe hiçbir zaman konuşulamamıştır. Birçok divan şairinin (cehaletimi hoşgörün; belki de bütün divan şairlerinin) Arapça ve Farsça divanı vardı; ama onlar ancak Türkçe divanları sebebiyle şair sırasına girebildiler. Yani “yabancı Doğu örneklerinin taklidi” ifadesi, her yerde câri Türk düşmanlığının göstergesinden başka bir şey değildir.

Aynı düşmanlık Türklerin manevî açıdan gelişmedikleri propagandasıyla da gösteriliyor. Türkler manevî açıdan gelişmemiş olsaydı hâl-i hazırda hiç kimse Türkiye Cumhuriyeti diye bir lâfzı ağzına alamayacaktı. Eğer Türkler Sakarya Meydan Muharebesi'ni zaferle sonuçlandırmamış olsaydı Anadolu'da bir tek Müslüman bırakmayacaklardı. Eğer Sakarya Meydan Muharebesi'ni biz Türklere bahşeden manevî bir kemaliyet var idiyse, o ne idi?

22 Ekim 2011

باش طبیب کیمدر؟ ترکی بی یاقان دکلدرد. ترکی یه تحمل
ایده میندر. خلقه رغماً خلق ایچون، دیندر. ترکک آیری، مسلمانلق
آیری دیندر. غاواوزلر ده، حزرلر ده ترک دیندر. ترک ملتک طوغمدن
اولمسنی گوکلدن استیندر. کندیسنه فساد چیقارما دینلیدیکنده، بن
ساده جه اصلاح ایدیورم، حتی بونک فرماننی بیله چیقاردم، دیندر.
فرمان پادشاهدن یانه، طاغلر بزدندرد.

دیلمه عربجه و فارسیجه کلمه لر ترکجه وارلق قازاندقدن
صکره گیرمش دکلدرد. ترکجه عربجه و فارسیجه بیلگیسیله مجهز
مدرس لرک، خواجه لرک، شیخلرک، درویشلرک مسلمانلق طیشنده دکر
طانیمایان کشیلره اوکرتدیکی دیلدر، لساندر. ترکجه نک هیچ بر
شکلی قرآن کریمدن تجرید ایدلمش اوله رق اورته یه چیقهمامشدر.
دنیا نک هیچ بر یرنده اسلام زمینی اساس آلتمقسزین ترکجه هیچ
بر زمان قونوشوله مامشدر. بر چوق دیوان شاعرینک (جهالتمی
خوش گورون؛ بلکه ده بتون دیوان شاعرلرینک) عربجه و فارسیجه
دیوانی واردی؛ اما آنلر آنجق ترکجه دیوانلری سببیله شاعر صره سنه
گیره بیلدیلر. یعنی "یابانجی طوغی اورنکلرینک تقلیدی" افاده سی،
هر یرده جاری ترک دشمنلغنک گوسترگه سندن باشقه بر شی دکلدرد.
عین دشمنلق ترکلرک معنوی آچیدن گلشمدکلری
پروباغانده سیله ده گوستریلیور. ترکلر معنوی آچیدن گلشمه مش
اولسه یدی حال حاضرده هیچ کیمسه ترکیه جمهوریتی دییه بر
لفظی آغزینیه آله میه جقدی. اکر ترکلر سقریه میدان محاربه سنی
ظفرله صوگو جلا ندرمامش اولسه یدی آناتولیده بر تک مسلمان
براقمیه جقلردی. اکر سقریه میدان محاربه سنی بز ترکلره بخش ایدن
معنوی بر کمالیت وار ایدیسه، او نه ایدی؟

اولايلرى اوڭ پالانده طوتان ترك قرونىكلارنده بونلر حقننده چوق فضله بيلگى بولنماقمقدهدر. ايمپراطورلغاك صاوونمه و بسلنمه آراچلىرى: اوردى و مالىه چوق اوڭمهلىدر؛ اما ترك قرونىكلارنده بونلر حقننده ده چوق فضله بيلگى يوقدر.

يوقارىده كى آلتىدىن آڭلادىغىمىز ترك حقننده شمدى يه قدر سادهجه و يالڭزجه ترك دشمنلرىنك قونوشدىغىدر. چيركىنك شونندهدركه، تركيهده ياشادىغى و تركيهده وېرېلن اكىدىمدن اتكىلندىكى ايچون هر كس ترك دشمنى اولهرق پتېشدرلشمىدر. مىلى ادبياتك تركلرده بولنمىدىغى ادعاسى بونك اثباتىدر. حالبوكه قرآن كريم ترك مىلى ادبياتك اولدىغى قدر، ترك دىلنك، كولتورينك، مىلى حياتنك ده مركزندهدر. ترك دشمنلىرى بونى گوردكلىرى ايچون گوسترمىدىلر. باشمزه باش طيب اولدىلر. بىز تركلر ده آڭا "زهردن آجى" دىلك. بىر باشقه ورسىونده عباره "اولومدن آجى" در. تركى اميد طولى ۱۹۵۳ يىلنده ندا توفىكجى ائيله آق داغ معدنى يوره سندن درلنمىدر.

خسته خانه اوڭنده اينجىر آغاجى
دوقتور بوله مى بڭا علاجى
باش طيب گلىور زهردن آجى
غريب قالدىم يوركمه درد اولدى

الرك وطنى بڭا يورد اولدى
مزارمى قازك بايره دوزه
يوكنى چويرك صله دن يوزه
بندن سلام سويلهك سوديكمز

باشنه قويسون قارالر باغلاسون
غربت آلدە قالدىم ديه آغلاسون

يوقسه "ترك ملتى" عبارەسى سادەجە دىنيا آرشيولرندە آراشدرمه جى بريلرينك قارشيسىنە چىقان بوش بر سوز حالنە گلەجكدەر. شاعرلر يوز يىللر ايچندە بالقوہ ملتك بالفعل وارلق قازانمىسى اوغرينە صاواش وپردى. شاعرلر بتون محاربه لرى قازاندى و فقط صاواشك غائب ايدلمىسى مقدردى. طوغمدن اولن ملت باشنى ویرمه باشارىسنە ایرەجكمى؟ مسئله بودر.

چويرىسنى نيلوفر آپچەلینك ياپديغى، آنك ياپديغى چويرى بى كمال بك ديللينك قونترول ايتديكى، ۲۰۰۵ يىلندە یدی تپە يايين اوى طرفندن استانبولده ۵ جلد حالندە يايينلانان Nicolae Jorga نك "عثمانلى ايمپراطورلغى تاريخى" آدلى اثرك اوچنجى جلدینك اوك سوزندە آشاغيدە كى سطرلر ير اكیور:

"ترك خلقنك اولوسال تاريخنى يازمق استمش اولسه يدم و بو خلق، خرستيان خلقلرى گبى معنوى بر گليشيم گوسترمش اولسه يدى، طبيعى كه ترك ديلنى و ادبياتنى بيلمك زورونده قاليردم. آنجق ترك اولوسال ادبياتى يوقدر، عكسنە ترك خلقنك كندى دىلى اولمايان بر ديلده سادەجە يابانجى طوغى اورنكلرينك تقليدى واردر. تركلرك اصل اولوسى معنوى آچيدن هيچ بر زمان گليشمە گوسترممشدر.

"بونك طيشندە آماجم ترك خلقى يا ده ترك خلقنك عثمانلى دونه مى حقندە بر كتاب يازمق دكل، عثمانلى ايمپراطورلغنك گليشيمنى تعقيب ايتمكدى. عثمانلى ايمپراطورلغى ايسە سياسى و عسكرى بر اولوشومدر. بو اولوشوم تركلره طايانير، اما نه تركلر طرفندن، نه ده آنلك ياشام طرزلى ويا قاراقترلرينە طايانەرق يوگە دلممش اولوب، عثمانلى خاندانى و دوشيرمه صنفى طرفندن يوگە دلممشدر. ديمك كه، بو خاندانك و دوشيرمه صنفك طانينمىسى گر كمكدەدر. آنجق صاواش سفرلرينى، آياقلانمەلرى، مراسملرى و اولانغان اوستى

لغوى معناده ملت كلمسنىڭ بر دىنى اشارت ايتدىكى، بر مذهبك حدودلرینه عطفده بولنديغنى بيلن بيلير. هر وادیده گزینمهی عادت ایدنمش شاعرلر بو بیلنلر طائفه سندن دها فضله سنی بیلیر. دها فضله سی لسانك، هر چشیتدن ديلك منشأنده گزلیدر. شاعردر دیه آدی چیقمش بری اکر گرچکدن شاعرسه سویله دیکى هر شیئى لسانك نشئت ایتدیكى محله یرلشهرک سویله ر. ایشته بو سببندر که، شاعرلکم نه قدرینی قالدیره ییلدی، نه قدرینه آل آته ییلدیسه او نسبتده طوغمدن اولن بر ملتک وارلغنه شاهد اولدم. شعرى اون یدی یاشمدن اعتباراً حیاتمک اکسنی قیلهرق بتون وارلغمی ترکجه سویله مهنک نه ایله مقید اولدیغی کشفنه باغلادم. الله چابامک مکافاتنى ویردی و ترک اولمه شرفنى بکا نصیب ایتدی. بویله جه ترک ملتک وارلغنه شاهدلک ایتمه نك هر شیئم اولدیغنى گوره ییلدم. باشمه گلنك ساده جه و یالکزجه بنم باشمه گلمدیکنی بیلیرم. هر ملتک شاعری منسوبیتنك اولدیغی قدر عائدیتنك ده شرطلرینی تجربه ایتمک صورتیله ملی وارلغنه شاهدلک ایتمک زورونده در. یوقسه او ملتک شاعری دکلدرد، ذاتاً شاعر دکلدرد. ملتک وارلغنه شهادته ساده جه و یالکزجه او ملتک شاعرلری گوج یتیره ییلیر. اوتده و بریده ملت اولمقلغنك کسبى پک بارز ترکلرک شعر ایله اولان قویمیه جق باغنى انکاره کیمسه نك گوج یتیره مدیکى ده ثابتدر. وارلغنه ساده جه و یالکزجه (باخصوص ساده لك و بالخاصه یالکزلق ایچنده) شاعرلرک چاغدن چاغه شهادتده بولندیغی ترک ملتک وارلغنه شاهددم.

طوغمدن اولن بر ملتک وارلغنه شاهد اولدیغمی سویله دم. زیرا ترک ملتى وارسه آنک موجودیتی شمدى یه قدر هپ بالقوه در. شمیدن صکره بالفعل ترک ملتى گوره جک و گوستره جکز،

اندرد کلرینه اوبر دورلو گورونمه دوشوکلکنه اوغرامقسزین کندی یولنی یورویه بیلیمش کشی وصفنه نائل اولمشسه م بوبورلنمکدن گری طورمه می زواللیق عد ایتمکده هرکس حقیدر. حیات مجادلهمله بوبورلنمیور، شمدی یه قدر ترسنی آله آکوب یوزینی، یوزیله اوغراشوب ترسنی ایضاح ایده بیلدیکم وتیره بی ترکیه نك کارلی چیقجه جفی طرزده تفسیره تابع طوته میورسه م، ساخته کارلردن علوفه بکلهر حاله دوشدیکمك رسمیدر. شمدی یه قدر ساخته کارلق بیودکجه موقعك یوکسلدیکنی گوردیم. غبن فاحش اربابی گوردیم که، هر بری یوکسکده کینی اوکوب یرینی صاغلاملاشدردی. بو اورتمه اویمایان بن، استر استمز بوبورلنمش اولیورم.

دها ده ایلری گیدیورم: سزه بوگون اعتباریله کیمك اسکی (authentique آمریقانجی) وزنه دار اولدیغنی اخبار و یگی (صحیحجی قوتسال روحیله آمریقالی) وزنه دارلغك کیمه تودیع ایدلدیکنی افشا ایده جك یقینلغی گوستریورم. بندن باشقه هیچ کیمسه ترك ملتندن خاصه بحث ایتمیور. ترکیه ده یاشامه حقنك آدینه بالخاصه و صراحتاً ترك ملتی دینن بر تك ملته عائد اولدیغنی سویله یین یوق. بو امکانسزلغك ده بر چونکه سی وار: بندن باشقه (audience صاحبی) هیچ کیمسه اشغال ایتدیکی یری بیلکنك حقيله ألنه گچیره بیلیمش دکل. هپسی؛ اما بلا استثنا هپسی دنیاده کی حکمنی ساده جه غصبه و ضبطه بورجلو شر اوداقلرینك آنلره احسان ایتدیکی یرلرده اکلشمکده در. او یره، او یری کندیلرینه صاغلایه جق اقتدارك امرینه گیرمکه طالب اوله رق ایشلرینه بر اوجی طوته رق باشلامشله و هنوز ایشلرینی صوگده کی اوجه قاووشدره مامشله در.

ایشك هر ایکی اوجی ده انسانه یاراشیر حیاتدن نه آگلا دیغمزه باغلانیور.

بولنديغنى العالمه گوستره ييلمك ايچون بر شيلر فدا ايتمكه حاضر حالده يدى. بن آنلرك هيچ برينى كوچوك گورمدم هپسنة ابي گوزله باقدم. ينة ده باقىشم براز تپه دن ايدى. زيرا قلم صاحبي اوله رق بن هپ آرى طورو، خاصك خاصى تركيه گورونومى عرض ايدىيوردم. بنم گورونوشمده هيچ بر دكيشمه يوق. بوگون بگا و يازدقلىمه ينة، حالا آرى طورو خاص تركيه اشلك ايدىيور. دشمنلرم بويله بر تركيه براقمداقلىرى ادعا ايدر حالده در. دوستم اولمه ويا قالمه هواسنه گيرنلر ده آرى طورو خاص تركيه فكرينك گرچكلرله اويوم ايچنده اولمديغنى دوشونيور. كاشكه اويله بر تركيه اولسه دىيور آنلر ده. حاصلى كلام، بنم قفامك چاليشمسنه مانع اولمقله راحتة قاووشه جق اهالى صاييسى چوق قاباريق بر كتله تشكيل ايدىيور. AKP حكومتلرينك اجرا تيله تركيه نك دنياده كى ىرى اورايه گتيرلدى كه، بر شكلده بنم قفامك چاليشديغى قبول ايدىليرسه آنلرك قفاسنك چاليشمديغى فرق ايديله جك. انسان حقلى ترانه سى، انسان حقلى نقراتى هپسنة گوبك آتدرييور. هپسى اشيانك رنگارنك اولديغنه دقت چكمك استيور. اشيانك يا مطلقا بياض، يا ده مطلقا سياه اولمديغى فكرنده هپسى متفقدرد. هپسى يپ يكي و غرى طونلريله سوسلو بر آناياسا استيور. بر آناياسا استمه نك، يكي بر آناياسا (۱۸۷۶، ۱۹۰۸، ۱۹۲۱، ۱۹۲۴، ۱۹۶۱، ۱۹۸۲) استمه نك آرى طورو خاص تركيه يه خصوصتله آت باشى گيتديكنه عقل ايردرن بلكه چوق كشى وار؛ بونى بر بن ديله گتيروب، علناً سويله يورم.

بنم بو قدر كندمدن بحث ايديشم بوبورلنمك ايچون مى؟ طبيعى كه اوت، باشقه نه ايچون اوله جق؟ قيصة صاييله ميه جق عمرم بتون ايشلرك يالان دولان واسطه سيله يورودولمسنى اساس صايمش كيمسه لر آراسنده گچديسه و بن مقتدرلره بر دورلو، مقتدرلرك ضربه

گتيرنلر "Gramsci" يه "ديرلر، "حبسخانه ده هيچ بر چاليشمه امكانى ویرلميور. او قدر كه، كاغده قلمه اولاشمسی بيله انگلنمكده در. Gramsci نك كاغددن، قلمدن محروم براقلمسی قارشيسنده بر شی ياپميه جقميسكز؟" بو سوزلره Mussolini نك جوابی شويله در: "نه ديمك كاغدينه قلمنه قارشيلمیوب يازمسی ممكن قيلنسون! بن آنك قفاسنك چالشمسنة بيله مانع اولمق استيورم!"

دوشونجه يه و دوشونجه پشنده اولانه ياپيلان باصقى دفته دكر. اكر بر اولكه ده فكريات تهلكه لی گوروليور جزالاندريليورسه او اولكه ده جانلانمه امیدی قوتلی ديمكدر. يعنی او اولكه ده فكرياتی بنمسه يوب آثا گوره طاورانه جق انسان صايیسی جدی يه آينه جق دكرده در. گونمز تركيه سی بويله بر دكردن محرومدر. اويسه تركيه نك شمديكي سفيل مدياتيک حالنده گوروشلرينه مراجعت ايديليورمش گبی ياپيلان بر چوق "ييلدیز" وار. گوروشلرينه مراجعت ايديليورمش گبی ياپيلان ديورم، زيرا سوزینی ايتديكم ييلدیزلرک نه اوزگون گوروشلری وار، نه ده تركيه یی خريطه دن سيلمك استينلرک هر هانگی بر گوروشه، بر قناعته مراجعت ايتمكه احتياجلری وار. تام ترسنه ترك دشمنلری، اقتدارى حقلی چيقارمق اوزره قابلانمش گوروشلر تلقين ايتمكله، فسادی خيزلاندره جق قناعتلر اوياندرمه فعاليتيله مشغولدرلر. ايشله رینی قولايلاشدران ييلدیزلری دنيا سيسته منك ربلری اوره دير. بونلری "حق اليقين" بيليورم. چونكه بنم ييللرم، دونك معترضلری (معترض نومروسی ياپانلری)، شمدينك مقتدرلری (اقتداره صاحبمش هواسی آتانلری) آراسنده، گونمز تركيه سنك هر آلاننى اشغاللری آلتنده طوتان بو مقتدر مقوله سی آراسنده گچدی. عقلمده قالميه جق قدر چوق صايیده سوسياليستك و مسلمانلق ادعاسی گودن انسان طانيدم.

او زمانلر بو انسانلرک تمامنه يقين چوغونلغی بنم ياننده

گرچکښن بو اوپه راسیونی گورمزلکدن گلیورمش یاپوب یازه جق اولسه، بوگا یازی یازمق دینمزدی. بنم ده بر سیرک (ویا شرک) صویتاریسندن فرقم قالمازدی.

تهروری قینادقلرینی سویله یورلر. قان آقمسون دیورلر. باریشندن یانه اولمهی اوکه اوکه بیتیره میورلر. قارشیلرنده تهروریستلر وار، قان دوکوجیلر وار، منفعتلرینی صاواشمه یه باغلامش اولانلر وار. هرکسک بو ایکی طرفدن برینی سچمسنی بکله یورلر. بو صحنه ده یر آلمق نصل بر شی؟ دنیا سیسته منک چرخنه آل آتمش بریلری گرک زمانی و گرکسه مکانی مسلمانلرک تهروریست اوله رق آغیلانمسنه مساعد اوله جق بیچیمده عیارلامش ایسه، ایشته او زمان و مکانده تهروره قارشی اولدیغنی بیان واسطه سیله کندینه یر آچمه یه چالیشان هر کیم اولورسه اولسون علنی اوله رق اسلام دشمنلغی یاپیور دیمکدر. بن تهروره قارشی می یم؟ خیر، دکلم. بن کندم تهروریستم.

زماننده دیلدن دیله دولاشیردی. بیلیم اصلی وار می، یوقسه موده رنیست بر اوکره دیجیلک آدینه اویدرولمش بر آنه کدوت می دیسه ک شو آگلادیلانلره: بر قاچ ایتالیان وطن پرور ۲ Duce Benito Mussolini یه حبسه کی Antonio Gramsci نك دوشدیکی حاله دائر بر شکایت اولاشدریر. بز بوگون صوره جغز البت، ندن یاپارلر بونی، قاپیتالیزمک دشمنی اوله رق سوویه تیزمی گوسترمک صوجیله حبسه تیقلمش برینک دردینی فاسقیزمی ایجاد ایتمش شخصه ندن آقتاریرلر؟ چونکه حبسه کینک ده، اقتدارده کینک ده قیصه دینیله بیله جک بر مدت اوکجه ایتالیان سوسیالیست پارتیسنده برلکده چالیشدقلری بیلنمکده در. هنوز ایتالیاده صرف او گونلر خاطرینه هر ایکسی آراسنده بر آگلایش اورته منه ایریشیله بیله جکی اینانجی جانلیدر. خبر

گبی صاران اونیورسیته لر بونک دلیلیدر.

شعرک وار اولمه و قبول گورمه شرطلری ترک ملتک بل کمیک قیریلررق اورتهدن قالدردی. بونی ۶۰ ییل ایچنده، ألمزدن "هودری میدان" دییه جک قوزلرک هپسنی آلهرق یاپدیلر. کفرک حالا ضبط ایدهمدیک، استدیکی یره ربط ایدهمدیک شى شعردر، ترک شعریدر. سوسیالیزم و اسلامیت تهلکه (!) سنی آتلاتمش بر ترکیه ده براقک گوروشلرینه مراجعت ایدلمسنى، اوتوریتەنک ایشنه گلن قسمی خارج گوروشلرینک نقلی امکانسزلاشسون دییه حاقنده تدبیر آیینان "Audience" صاحبی تک کشی، ضبط و ربط ایدلممش شاعر اولمه م حسیله بنم. بیلمسی بتون ملتک یارارینه اوله جق خصوص شو: هانگی سوره ج بکا بر اسم قازاندر دیسه، ترکیه ده او سوره ج میعادینی طولدردی. هانگی وسیله (کیسه) بنم آدمک دقته دکر اولدیغنه اشارت ایدهرک اومدیغنی بولمه پشنده ایدیسه آرتق دکل.

نه یك نره سنده اولدیغمزه دقت ایدهلیم. یازی یازمق وارلغی باشلی باشنه تدیرگینلک گتیرن اوقور حسابنه بر اکلنجه تدارکنده بولنمق معناسی طاشیمدیغی و طوغریدن بوکا باغلی اولهرق، یازانک معیشتنه قاتقیده بولنان بر نومرو اولمدیغی تقدیرده، حامللغی مسئولیت اولان بر فعالیت گرکردیور دیمکدر. بن ۱۹۷۷ ییلنک نیسان آیندن بوگونه قدر هپ یاپدیغم گبی بو مسئولیتی یوکلنه جکم:

شو گونلرده آدینه دنیا سیسته می دیدکلری اقتدار ویا آدینک قونولمسندن شدتله قاجینیلان موده رنلک دسپوتیزمی ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحندن اعتباراً مطلقیتله حکم ایتدیکی ترکیه ده هم اوده مه ده بولنسون، هم ده تحصیلات یاپسون دییه تعین ایتدیکی وزنه دارینه ایشدن آل چکدروب یرینه یکیسنی گتیریور و بونی کرد مسئله سی اوزرندن (کردلر واسطه سیله دکل) یاپیور. شو گونلرده

ده هانگی آنتی - ترك كيملكی طاشیدیغنی فاش ایتمدیکی ایچون عقللرینی باشلرینه بالخاصه آلمه یه گرک دویمایانلردی. بر ده طبیعت مسئله سی وار: بدن باشقه هرکس دنیوی اوتوریته آنلرک یاقه سنه مادالیه طاقمسه یدی اصلا سوسیالیزم و اسلامیت یوللرینه چیقمایه حق، سیاسته هیچ بولاشمیه حق طینتده انسانلردی.

بوگونلره یقین گچمشی خاطرلایه رق بر باقهلم:

شعر هر دیلده و هر اولکه ده طویلومسال بیلنج آلتنک (بویله بر شیئک موجودیتندن سوز ایدیله بیلیرسه) محوریدر. گون او گون ایدی که، "تحت الشعور ملی" استانبول بوغازی اوزرنده بر کوپری قورولمسنه مخالفت ایدیوردی. مخالفلر آراسنده، یاپدیغی تحصیلک حقنی ویرن، یعنی کوپری پروژه سنی بین الملل مناسبتلرله علقه لاندومه یترلکی گوستره بیلن ویا ترکیه یی خریطه دن سیلمه پلانلرندن خبردار بر معمار ده واردی و او بزترکلره شونی سویله مشدی: "استانبول بوغازی اوزرنده ساده جه بر کوپری قورولمسیله ایش بیتمش اولمیه جقدر. بو ایشک بیتمسی ایچون اک آزیدی کوپرینک تماملانمسی گرکه جکدر." گونمزده "ترکیه یه نه اولور؟" سؤالی وضع ایدلمکسزین استانبولک بین الملل بر فینانس مرکزی اولمسندن سوز ایدیلیور. بو سوزلرک هم ترکیه یی خیزله لبنانلاشدره جغی گرچکنی اورتدیکندن و هم ده گری قالان بش کوپرینک خبرجیسی اولدیغندن سوز ایدلمیور. ترکیه یه نه اولور؟ دییه بر سؤال قفالرنده یوق و ساده جه قورساقلرنده آمریقان دولاری وار. ۱۹۷۰لرک صوگ ییللرنده صولجی مسلمانلر و صاغجی خرستیانلرک طرف اولدیغی، جان غائبی و ییقیمک حسابنک طوتوله مدیغی لبنان ایچ صاواشی اثناسنده لبنان پاره بریمنک هیچ دکر غائب ایتمدیکنی قاچ کشی بیلیر؟ ۱۴نجی عصر دن بو یانه دنیا سیسته منک کوپکلرینی آج براقدیغی واقع دکلدرد. ترکیه یی پیتراق

وارلغی ترکیه یله مربوط بر ملت وار میدی؟ [حیاتله طوغان اندیشه یوماغنه Fichte طرزنده باقمه بی دنه مک [۳] بنم منسوب اولدیغم او ملت میدی؟] رضام نصییمده نه وارسه آڭا ایدی. بونک ایچنه رضایی آرامق داخلدی] اوچ سؤال مثبت جوابلاندردی ایسه، نره دیدی او ملت؟ اوده میدی، بزم اومزده می، باشقه لرینک اونده میدی، اوقولده می، چارشیده-پازارده، دوکونلو-درنکلی غلبه لکک ایچنده، رسمی دائره لرده، قیشله ده، سورگون یرلرنده، (هر دوردن) قوغوشلرده می؟

سوسیالیزم و اسلامیت یوللرنده سورتن ساده جه بندم و گچن بونجه ییل ساده جه بنم عقلمی باشمه گتیردی. بیلنجه ایرمکسزین یاشادیغم، دلیلره مخصوص، خاص بر ایشک قوشادیجیلغیدر. قوس قوجه اولکده ساده جه بنم ذهنی سؤاللرله طوب طولو کشی اولمام چوق تحف. تحفلغک مملکتمزک وصفی اولدیغنه عقل ایردرمک گرک. جاننی طامارلرنده دولاشان شعره بورجلو تک اولکده در ترکیه. شعرله ملی وارلیغک، ترک وارلیغک ادامه سنه باشقه لرینک میل ایتدکلرینی رد ایدوب او اوزگون شعرلری یازهرق ساده جه بن سبب اولدم. بندن باشقه عقلیله باشنی عین مکانه صیغیشدرمه بی شرف عد ایدن بر الله قولی چیقمدی. سبب نهیدی بوڭا؟ بویله سی بر صوڭوج باشه آکینه جق عقله صاحب بر بن قالدیغم ایچون می طوغدی؟ خیر، اک عقللی بن دکلم، بندن عقلیلر البت واردی. اوسته لك جمله عالم هپ آنلره عقللی دیمه یاریشنی حرارتله دوام ایتدردی. آنلره یاشامه بی بیلدرن معلوماتلری تامدی. نه وارکه، جمله عالم دیدیکمزده ترک ملتی دیمش اولمیوردق و نعمتی بر ترک شاعرینک صوندیغی دنیاده آرامق آنلرک ایشی دکلدی. آرامق؟ آرامق ده نره دن چیقدی؟ آنلرک چوغنک ایلک قسمی منسوبیتی هیچ امورساماقدن اوتورو عقللرینک باشلرنده اولدیغی ظنیه حرکت ایدیورلردی. دیگر ایکنجی بر قسمی

کنت صویلو صنف بیلیم آدملرینه، صنعتجیلره و صالون فیلوزوفلرینه احتیاج حس ایدیوردی. هپ حس ایتدی. حالبوکه کلیسا و آریستوقراسی آوروپانک هیچ بر بولگه سنده، هیچ بر زمان کندینه فکریات و پهرفورمانس فقراسی دیدیرتمدی. هپ آنلردی کندی طیشلرنده قالانلری، کندیلرینه خصومت گوسترنلری ترسله یه ییلنلر. "Bourgeoisie" سوکولدیکی یرده بیله دکرلی یه حقنی ویریور، (چوغی زمان اوده یور) بویله جه قیمته بینوردی. بینیش او بینیش...

کندیمه ندن سورتوک دیدم؟ ترکیه نك اوکجه سوسیالیست و صکره اسلامی بر دونوشوم گچیرمسی اوغرینه تر دوکن ذوات ایچندن بری اولدیغمی - صانکه او یله ذوات صحیحدن وارمش یاپوب- سویله یه بیله جکم حالده نیچون، سوسیالیزمه و اسلامه آچیلان بوللرده سورتدیکمی، سورتوک اولدیغمی سویله دم؟ سویله دم، چونکه طوغریسی بودر و مراممک باشقه بر افاده اصولی یوقدی. بلکه ده یاپدیغمه دها آغر بر آشاغیلا ییجی آد قویمه یه ایچم آل ویرمدی، او قدر. کیمسه لرک امورنده اولمسه ده، اگیله بویله دراماتیک بر حادثه در بو. گنج یاشمدن اعتباراً فتورسزجه ترکیه یه مخصوص سیاست صحنه سنک اک نتامه لی نقطه لرنده بوی گوسترمش اولمسه رغماً، سیاسی احتراصه بر آن بیله کندیمی قاپدرمایشم باشلی باشنه بر دراما. بنده یر بولان دراماتیک حال بر باقیمه (نیچون بر باقیمه اوله جقمش؟ هر باقیمدن!) منسوب اولدیغم ملتک موجودیتنه گتیرلمش بر ایضا حدر. قیصریده ۱۹۴۴ ییلنده طوغمشم. یاشادیغمی فرق ایتدیکم، نصل بر دنیاده یاشادیغمی آکلا دیغم گوندن بو یانه، ذهنمی قورجه لایان شو خصوصلردن باشقه سی اولمدی: (۱) بن اصلی، اساسی اولان بری میدم؟ [قارتزیه ن شبهه نك بر ورسیونی] (۲)

یوق. تاریخده ترك ساده جه معنایه اعتبار ایدلدیکی قدر یر طوتار. تركلكمز ساده جه گله جكه عائددر. بو ده، او دیمكه گلیر كه، دین گوننده ویره جكمز حسابه تركلكمز داخلدر.

نصل بر گله جكه صاحب اوله جغمز اندیشه سیله، نصل بر گچمش كشف ایتدیكمزك بیلنجی آراسنده قوپماز بر باغ وار. گچمشمزی كشف ایدوب كشف ایتمدیكمزه باقهلم او گجه. حاضره قوندیغمزی ظن ایتدیكمز بر گچمشمزی می وار؟ یوقسه آنی بری ألمزه می طوتوشدردی؟ صیرتمزه می یوكله دی؟ نره دن گلدیسهك اورایه گیده جكمزی ایشیدنجه یوزمزك قاصلری گوشه یورمی، گرلیورمی؟ ترك اولمه نك بزى گاورلقدن قورتاردیغنى عقلدن چیقارماملی...

دنیا نك سورولوب اکیلن بر تارلا اولدیغنى، مسلم و غیر مسلم، بیلمین یوق. بعضیلری، مسلم و غیر مسلم، حصادك آخرته آینه جغی فکرنی چوجوقجه، صافیانه و نتیجه ده انایلكك، احمقلىكك بر چشیتله مسی اوله رق گوریور. خرسیتانلرك ۱۷۹۴نجی ییلنده، ۸ مایس گونی یارغیچ "جمهوریتك بیلیم آدملرینه احتیاجی یوق!" دیمشدی و Lavoisier او گون گیوتینه گیتمشدی. جسدی دیگر بر چوق جسدله برلکده بر چوقوره آتلدی. موده رنلك هر یوگیله ایلگینچدر. ۲۷ مایس ۱۹۶۰ اختلالنی تعقیب ایدن یاصسی آطه محکمه سی باش یارغیجی سالم باشول ده: "سزی بورایه طیقان قوت بویله استیور" دیمشدی. بویله جه ۱۷۸۳ آمریقان اختلالی ایله ۱۷۸۹ فرانسز اختلالی بر کز دها کینتلندی و گیده رك پرچینلندی. تنظیم ایدیجی سرمایه خصم صایدقلمینه اولوم فرمانی چیقاریرکن هر شیئی گرکجه قیله بیلوردی. موده رنلك هر یوگیله ایلگینچدر. بلکه بر سیاسی ره ژیم اوله رق جمهوریت دکل؛ اما بر نظام اوله رق یوکسله بیلیمك، حکم ایده بیلیمك ایچون قاپیتالیزم، اجرا هیئتى اوله رق

"وطن جبهه سی" اولكه نك انسانيله كينتلنمسی فكرینی قوه دن فعله گچيرمك ايچندی. تركيه نك ايلك فرصته كفننی بيرته جغی خبرینی چوجوقجه، صافیانه و نتیجه ده أنایلكك، احمقلغك چشیتله مه لری اوله رق گورنلر ۲۷ مایس ۱۹۶۰ اختلالنك گتیردیكى شرطلرده اوگجه سوسیالیست و آردندن اسلامی دونوشوم گچیرمه یه آچیلان یوللری طیقایوب قاپادی. بن عمرمی او طیقانان، قاپانان یوللرک سورتوکی اوله رق گچیردم. بندن باشقه سی بو یوللری بر پیست، بر پودیوم صایه رق قوللاندى. بن عقلمی او یوللرده سورتو سورتو باشمه دوشیردم. سورتدم؛ اما اصلا عمرمك هدر اولدیغی فکرنده دكلم. هر آتدیغم آدییم دینمی سچمه مده بر مرحله یاشاتدی بگا. ترك اولدیغمه، اولمش اولدیغمه شكر ایتدم. تركيه نك و طولایسیله دنیانك اوگجه سوسیالیست وعقبنده بر اسلامی دونوشوم گچیرمه احتمالنك جانلی اولدیغی گونلرده بنم حسابمده ملیت قاورامی چوق قولای "مینیمالیزه" ایديله بیلیردی.

نه زمان كه، عبرانی- خرستیان مدنیت تاریخنك صوگى یاقلاشوب خرستیانلرک یكى عصری اوچ ویرمه یه باشلادی، ایشته او زماندن بری، یعنی اك آز یكرمی بیلدر "بن ترك دكلم" دیین هر كسه قارشى صرف ايله دیکم جمله شودر: "بدتر اول!" بو میانده، اویانیقلى اثری "بن تركم" دیمه غیرتكشلكی گوسترنلره ده سؤال ایدیورم: ترك اولدغك نره گدن بللی؟ تركم دیورسهك، بز سكا نه یكگدن اوتورو ترك دییه لم؟ بو سؤألره طوغری جواب ویرمك استین بری وارسه، بیلسون كه صوی کوتوکی، شجره هیچ کیسه نك ایشنه یاره مایه جقدر. تركسهك تركلكمزی گچمش زماندن چكوب چیقارمق بزه ویرلمش دكلدر. تاریخك هیچ بر اوغراغنده قیاسه موضوع بحث اوله بیله جك درجه ده حس ایديله بیلیر بر ترك جسامتی

اکیشدرلمش افاده قالبرینک عدت مدتی طولدی. دواملیلغندن بحث ایتدیکمز "الی الابد پایدار" قاله جغی خبر ویریلهرک آچیلان ترکیه جمهوریتی تزگاهیدر.

۲۷+۱۰=۳۷ طویلایمه بی یاپارکن هر هانگی بر زورلقه قارشیلایشمدق. نه ۲۷ ییلق پادشاهسز، خلیفه سز، شیخ الاسلامسز، شرعیه و اوقافسز، ارکان حربیه عمومیه سز تک پارتی یوکه دیمی، نه ده آنی تعقیباً وکیل وکلا معرفتیه ۱۰ سنه سورن ده موقرات پارتی اجراآت ی ترکک تعریفنه اولمازسه اولماز نظریله باقدی. شرفنی حکومت دکل ده، دولته باغلی عد ایدلمکدن ایدینن بزلر ۳۷ سنه ایی-کوتو بر "ترکیه مز" وار دیوب یاشادق. ترکیه دنیانک بر پارچه سی اصلا دکلدی. یا نهیدی؟ ترکیه یگانه عائدیتلری بربرلینه اولان ترکلرک پارچه سیدی. ترکیه کیمک ایدیس، ترک ده او ایدی. عبادت ده گیزی، قباحته ده دیورلردی. گاور اولمه بی رد ایدن هرکس ترکدی، گیده رک وطنداشلغک قارداشلکه دونوشمسنه میالیدی. ترکیه نک دنیاده کی دیگر بتون اولکه لر آراسنده مقبول، معتبر، قیمتی بیلینیر بر اولکه حالنه گلمه هدفی آل اوستنده طوتولدیغی سورجه، دقتی کیمک ترک اولدیغنه، ترکک نصل ترک اولدیغنه چویرمک ایشه یارار بر فعالیت صاییلمدی. ترکیه ده یاشایانلرک روح عالمی عین حمه یله هم محرومیتک گیدرلمسی و هم ده غرورک اوقشانمسی صوگوجنی بکلر بر ریتمه عیارلانمشدی. اسلامک حیاتمزی هم متعال و هم ده مندمج وصفیه طولدردیغنی دوشوندیکمزدن، رسمیتک اسلام قارشیدی طوتومنه ظواهری قورتارمق مجبوریتیه ایشله نن خطالر نظریله باقیلیوردی. ترکیه نک یوکسلمسی، ترککلک یوکسلمسی دکل ده نهیدی؟ اولکه بی انساندن نه سبیله آیره جقدق؟ ترکیه عالیهنه چالیشان ترککلک علیه نه چالیشمش اولمیورمیدی؟

باش طبیب گلیور زهردن آجی

فعلی طوروم او یله ایدی که، ترددیده محل ویرمکسزین ترکک
گرچکدن کیم اولدیغی و صریح اوله رق کیمه ترک دیندیکی سؤالرینه
بر جواب آکسه ده، آکسمه ده اولوردی. اسلام بر عسکری قوت و
سیاسی تشکیلات اوله رق تاریخ صحنه سندن طرد ایدیه مه مشدی.
بر ترکیه جمهوریتی واردی و بو جمهوریت گرکیرسه دنیا به حکمران
اولانلرله بازارلق یاپه بیلیردی. بو گوج یاقین زمانلره قدر بزه ترک
کیملکنک پارلاق بر شکلده افاده ایتمه مزه ضرورتاً احتیاج حس
ایتدرمدی. ترک کلمه سی اهماله اوغرامسینه آکشدیغمز افاده قالبیری
ایچنده، یادیرغامه یاراتمقسزین قوللانیلیور و بو کلمه (ترک کلمه سی)
"کمال جدیت" ساحه سی خارچنده طوتولیوردی.

حالبوکه حیات او یله آقدی و او یله شیلر گوردک که، گونمز
کسین بر ترک تعریفنک دوست دشمن هرکسه گرکدیکنی قفامزه
(کیمده قفا قالدیه) دانق ایتدردی. اوسته لک بو تعریف آرزویه
شایان بر دور دواملیلغک گوزه آکسمه حالنده مبرم احتیاج مسابسنه
چیقممشدر. نه اولدی ده بویله بر دکیشمه یاشاندی؟ هانگی دور
دواملیلغه عطفده بولنیورز؟ دکیشمه اولدی، زیرا انسانلره طایادیلهرق

KUR'ÂN DEVLETİNDEN İSTİHBARAT DEVLETİNE

“Haydi çocuklar evlerinize dönünüz! Kur’ân’ın devletini kurtardınız!”

Yahya Kemal

14 Mayıs 1950 tarihinden sonra Türkiye’de “tarihî” bir değişme, gelişme veyahut benzeri bir şey olmuş muydu, yoksa doğru olan eski tas, eski hamam, ancak yeni bazı tellaklar işe alındı dememiz miydi? Ne fark vardı yılların CHP’si ile dünün DP’si arasında? Kafalar Tanzimat fermanının okunduğu 1839 yılından beri karıştı; ama nesilden nesile şartlara uyum sağlamaya şartlanmış kafalar bu sefer hepten karışmıştı. Karışıklığa bir son vermek için olsa gerek DP’li Samet Ağaoğlu, adını “İki Parti Arasındaki Farklar” koyduğu bir kitap yazma ihtiyacı hissetmişti. Halk içindeki bilge bakışlılar, “ikisi de aynı fışkı” diyorlardı, “kağnı tekeri yerdeki mayısın üzerinden geçmiş; beri yanda bir parti kalmış, diğeri öte yanda.” Aradaki farkın ihmal edilebilir miktarda olduğunu ifade maksadıyla Adnan Menderes “arada büyük fark yok, Demokrat Parti, nihayet bir parmak daha solda” deme ferasetini göstermişti. Bundan bugün anlayacağımız sağ-sol tasnifi esas alınıp kimin nerede kalacağına dair fikirler serdetme meyanında “Düzenin Yabancılaşması” yazarı İdris Küçükömer’in en original kişi addedilmesinin mümkün olamayacağıdır.

Cumhuriyet Türkiye'si başından beri hem şark, hem garp kültürü ölçülerinde kalıplara ve klişelere bigâne, kalıplardan ve klişelerden bihaber bir zihnî atmosferi esas almaktan gocunmaz haldeydi. Bugünkü, 21. yüzyıldaki hale bakarsanız, şahdı, şahbaz oldu diyebilirsiniz. Şahsım adına ben genç yaşında beyanlar ve pozisyonlar bakımından Türkiye'de aşilamaz tuhaflıklar yaşandığına, siyaset ortamına dalınca bolca şahit oldum.

Siyaset ortamına dalınca ne gördüm? Cür'etkâr ve küstah kimseler solculuk etiketini benimsemekten çekinmemişlerdi. Hangi mânâda solcu idiler? Aralarından birkaçının bile hangi mânâda, kaç mânâda solcu olunabileceğine dair bir fikri yoktu. Korku uyandıracak ölçüde cür'etkâr idiysele de; ruh yapıları cür'etkârlıktan başka sermayeyi kaldıramayacak kadar gevrek, ruhî hacimleri cür'etkârlılıklarına bir şey daha ilâve edilemeyecek kadar dardı. Onlara iştirak etmeyen pısırikklar kendilerine sağcı (ve gerici) denilmesine itiraz edemeyecek derekede pısırikktılar. Sağcılık numarasıyla (soğuk savaş yüzünden işin içinde anti-komünistlik de vardı) geçimlerini sağladıkları halde, solcudur diye bildiklerini kendilerini ters tavırda göstere göstere taklit ediyor, onların yerinde olmaya can atıyor, dünyevî heva ve heveslerini sûtreye gerisine pısırikça çekilerek saklıyorlardı.

Çok şey gördüm. Belki bazılarına göre, biraz da fazlasını... Zaman oldu ki, zelzele vuku bulduğundan naşi Tarım ve Ormancılık Bakanı bu bahisteki görüşlerini dile getiriyor ve o konuşurken arkasındaki kocaman dövizde "Deprem kader değildir" yazısı kocaman harflerle parlıyordu. Bakanın adı Korkut Özal'dı ve onun arzettiği vaziyeti siyah-beyaz görüntülü, tek kanallı TRT ekranından seyreyleyen bir ben değildim. 1973 genel seçimleri sonrası zuhur eden bu bakanın bilinen bakanlardan olmayışı dikkat çekici idi, zira 1924-1934

inkılaplarını müteakiben, değil bakan, resmî görüşe desteği olmadığı halde maaş alabilen bir mebus, bir memur görmek bile mümkün değildi. Vakıa herkesin rahatça seyredeceği bir sahada cereyan ediyordu. Bakanın inkılap özürlü olduğundan bahsetmek mümkündü ve fakat depremin kader olmadığı söylemi altında ezildiği barizdi. Depremi kader saymayan (Bahane: kendisi bizzat sayıyor; ama saymayanlar taifesine söz geçiremiyor) inancın nasıl bir şey telakki edilmesi kimsenin umurunda değildi. Bunlar nasıl adamlar sualini kendine tevcih eden, bütün Türkiye’de bir bendim. (Meğerse benmişim.) Kimler Türkiye’de ne çeviriyordu? Hayatımın orta yaş döneminde Müslüman olanı olmayandan tefrik edebilecek kaabiliyete erdiğim fikrindeydim. Ermişliğim o derecede ve o keskinlikte idi ki, namaz kıldıran birinden işittiğim “İnsan Kur’ân için inmedi; Kur’ân insan için indi” sözleri, bir mühtedi olarak, tüylerimi diken diken etmişti. Tefrik kaabiliyetim sebebiyle vasatı tanımak kastıyla attığım her adım beni hayrete düşürüyordu. Allah beni kimlerin arasına salmıştı? İnsanın Kur’ân için inmediği; bilakis Kur’ân-ı Kerîm’in insan için indiği iddiasını, ben o gün ilk defa gördüğüm, bir daha da hiç karşılaşmadığım birinden, tok sesli, yapılı, kara bıyıklı birinden Ankara’da, Yukarı Ayrancı semtindeki Millî Selâmet Partisi Genel Merkezi’nde işittim. Tekin sayılmayacak bir ortamda bulunduğumu baştan bilirdim; ama tekinsizliğin yanı sıra pervasızlığın (sola tahsis edilmiş cür’etkârlığın) da bunların ortamına güç kattığını böylelikle anladım. Muktedirler karşısında pısırik, riayet edenler karşısında pervasız... Onların usûllerini benimsemek bana yerli yerinde görünseydi, Müslüman olmama ne gerek vardı?

Devlet olarak Türkiye Cumhuriyeti 88 senelik hayatının ilk yarısını Kur’ân devleti ve ikinci yarısını da istihbarat devleti olarak geçirdi. Bu taksimatın

hayretle karşılanacağını biliyorum. Türk milletini İslâm kültüründen koparma misyonu uygulaması ile geçen yılları ne gerekçe ile Kur'ân devleti yılları olarak adlandırıyorum? Türk milleti zaviyesinden bakmaya meyliniz varsa suale nasıl bir cevap bulunduğu da akıl erdirebilirsiniz. Türk milleti başarıya eremediği seferberlik akabinde duası mukabilinde tarihten silinmeyişinin dünyevî bir bedeli olduğu şuuruna erecek kadar kâmil milleti.

Türkiye Cumhuriyeti 27 Mayıs 1960 sabahına kadar Kur'ân devletiydi, çünkü:

1. İnkılaplar adı verilen reformların kâfir Dünya Sistemi'nin ülkeye, ülkenin harîm-i ismetine nüfuzuna engel olmaya matuf olduğu hususunda bir müşterek kanaat teşekkül ettirilmişti. Dîn görevlileri devlete sadakatin Kur'ân düşmanları karşısında bir koz olduğunu savunmakta zorluk çekmiyorlardı. Bu bahiste en büyük destek İstiklâl Marşı metninden geliyordu.

2. Reformların ömrünün ancak Türkiye'nin dış desteksiz ayakta duracağı bir zamana, kalkınmasını tamam ettiği zamana kadar uzayacağı, Türk milletinin gücünün dünyaya kabul ettirildiği şartlarda verdiklerinin hepsini geri alacağı fikri millî şuurun tam da kendisiydi. Olan biten karşısında hiçbir vatanperver "battı balık yan gider" demezdi.

3. "Rabbim Allah, kitabım Kur'ân" demeyenin Türk milleti haricine çıktığını, böyle demeyenler bile kabul ederdi. Hiç kimse mütecaviz reform muhafızlığı yapamazdı.

Kur'ân devletini yıkan ve enkazını bile görünmez şekle sokan istihbarat devleti her şeyi tersine çevirdi.

29 Ekim 2011

۲- ره فورملرڭ عمرينڭ آنجق تركيه نڭ طيش دستكسز آياقده طوره جغى بر زمانه، قالقنمسنى تمام ايتديكى زمانه قدر اوزايه جغى، ترك ملت نڭ گوجنڭ دنيايه قبول ايتدرلديكى شرطلرده ويردكلرينڭ هپسنى گرى آله جغى فكرى ملى شعورڭ تام ده كنديسيدى. اولان بيتن قارشيسنده هيچ بر وطن پرور "باتدى باليق يان گيدر" ديمزدى.

۳- "ربم الله، كتابم قرآن" ديمينڭ ترك ملتى خارجه چيقدىغنى، بويله ديمينلر بيله قبول ايدردى. هيچ كيمسه متجاوز ره فورم محافظلغى ياپه مازدى.

قرآن دولتى بيقان و انقاضنى بيله گورونمز شكله صوقان استخبارات دولتى هر شيئى ترسنه چويردى.

۲ ذى القعدة ۱۴۳۲

بر ده ده هيچ قارشيلاشمديغم برندن، طوق سسلى، ياپىلى، قارا بىقلى برندن آنقره ده، يوقارى آيرانجى سمتنده كى مى سلامت پارتيسى گنل مركزنده ايشيتدم. تكين صايلميه جق بر اورته مده بولنديغمى باشدن بيليردم؛ اما تكينسزلكت يانى صره پرواسزلغت (صوله تخصيص ايدلمش جراتكارلغت) ده بولرك اورته منه گوج قاتديغنى بويله لكله آكلادم. مقتدرلر قارشيسنده پيصيريق، رعايت ايدنلر قارشيسنده پرواسز... آنلك اصوللرني بنمسه مك بكا يرلى يرنده گورونسه يدى، مسلمان اولمه مه نه گر ك واردى؟

دولت اوله رق تركيه جمهوريتى ۸۸ سنه لك حياتنك ايلك ياريسنى قرآن دولتى و ايكنجى ياريسنى ده استخبارات دولتى اوله رق گچيردى. بو تقسيماتك حيرتله قارشيلانه جغنى بيلورم. ترك ملتى اسلام كولتورندن قوپارمه ميسيونى اويغولامه سى ايله گچن يىللرى نه گر كجه ايله قرآن دولتى يىللرى اوله رق آدلانديورم؟ ترك ملتى زاويه سندن باقمه يه ميلگز وارسه سؤاله نصل بر جواب بولنديغنه ده عقل ايردره بيليرسگز. ترك ملتى باشارى يه ايره مديكى سفربرلك عقبنده دعاسى مقابلنده تاريخدن سيلنميشنك دنيوى بر بدلى اولديغى شعورينه ايره جك قدر كامل ملتدى.

تركيه جمهوريتى ۲۷ مايس ۱۹۶۰ صباحنه قدر قرآن دولتيدي چونكه:

۱- انقلابلر آدى ويريلن ره فورملرك كافر دنيا سيسته منك اولكه يه، اولكه نك حريم عصمتنه نفوذينه انگل اولمه يه معطوف اولديغى خصوصنده بر مشترك قناعت تشكل ايتدرلمشدى. دين گوره ولىلرى دولته صداقتك قرآن دشمنلرى قارشيسنده بر قوز اولديغنى صاوونمقده زورلق چكميورلردى. بو بحثده اك بيوك دستك استقلال مارشى متندن گليوردى.

چوق شی گوردوم. بلکه بعضلرینه گوره، براز ده فضله سنی... زمان اولدی که، زلزله وقوع بولدیغندن ناشی تاریم و اورمانجیلر باقانی بو بحثده کی گوروشلرینی دیله گتیریور و او قونوشورکن آرقاسنده کی قوجه مان دوویزده "دپره قدر دکلدن" یازیسی قوجه مان حرفلره پارلایوردی. باقانک آدی قورقوت اوزالدى و آنک عرض ایتدیکی وضعیتى سیاه- بیاض گوروندیلو، تک قاناللى TRT اکرانندن سیر ایلەین بر بن دکلدن. ۱۹۷۳ گنل سچیملى صکره سی ظهور ایدن بو باقانک بیلین باقانلردن اولمایشی دقت چکیجی ایدی، زیرا ۱۹۲۴-۱۹۳۴ انقلابلرینی متعاقباً، دکل باقان، رسمی گوروشه دستکی اولمیدیغی حالده معاش آله بیلن بر مبعوث، بر مأمور گورمک بيله ممکن دکلدی. واقعه هرکسک راحتجه سیر ایده جکی بر ساحه ده جریان ایدیوردی. باقانک انقلاب عذرلو اولدیغندن بحث ایتمک ممکندی و فقط دپره مک قدر اولمیدیغی سویله می آلتنده ازلدیکی بارزدی. دپره می قدر صایمایان (بهانه: کنديسی بالذات صایبور؛ اما صایمایانلر طائفه سنه سوز گچیره میور) اینانجک نصل بر شی تلقی ایدلمسی کیمسه نك امورنده دکلدی. بونلر نصل آدملر سؤالنی کندینه توجیه ایدن، بتون ترکیه ده بر بندم. (مکرسه بنمشم.) کیملر ترکیه ده نه چویریوردی؟ حیاتمک اورته یاش دونه منده مسلمان اولانی اولمایاندن تفریق ایده بيله جک قابلیته ایردیکم فکرنده یدم. ایرمشلکم او درجه ده و او کسکینلکده ایدی که، نماز قیلدران برندن ایشیتدیکم "انسان قرآن ایچون اینمدی؛ قرآن انسان ایچون ایندی" سوزلری، بر مهتدی اوله رق، توکلریمی دیکن دیکن ایتمشدی. تفریق قابلیتم سببيله وسطی طانیمق قصديله آتدیغم هر آدیم بنی حیرته دوشوریوردی. الله بنی کیملرک آراسنه صالمشدی؟ انسانک قرآن ایچون اینمدیکی؛ بالعکس قرآن کریمک انسان ایچون ایندیکی ادعاسنی، بن او گون ایلک دفعه گوردیکم،

پارماق دها صولده" ديمه فراستنی گوسترمشدي. بوندن بوگون
اڅلايه جغمز صاغ - صول تصنيفی اساس آکینوب کیمک نره ده
قاله جغه دائر فکرلر سرد ایتمه میاننده "دوزنک یابانجیلاشمسی"
یازاری ادريس کوچوک عمرک اڅ اوریگینال کشی عد ایدلمسنک
ممکن اوله میه جغیدر. جمهوریت ترکیه سی باشندن بری هم شرق،
هم غرب کولتوری اولچولرنده قالبلره و قلیشه لره بیگانه، قالبلردن
و قلیشه لردن بی خبر بر ذهنی آتموسفری اساس آلمقدن غوجونماز
حالده یدی. بوکونکی، ۲۱نجی یوز ییلده کی حاله باقارسه کز،
شاهدی، شاهباز اولدی دییه ییلیرسکز. شخصم آدینه بن گنج
یاشمده بیانلر و پوزیسیونلر باقیمندن ترکیه ده آشیلهماز تحفقلر
یاشانديغنه، سیاست اورته منه طالنجه بولجه شاهد اولدم.

سیاست اورته منه طالنجه نه گوردیم؟ جرأتکار و کستاخ
کیمسه لر صولجیلک ایتیکتی بنمسه مکدن چکنمه مشلردی.
هانگی معناده صولجی ایدیلر؟ آرالرندن بر قانچنک بیله هانگی
معناده، قاچ معناده صولجی اولنه بیله جکنه دائر بر فکری یوقدی.
قورقو اویاندره جق اولچوده جرأتکار ایدیسه لر ده؛ روح یاپیلری
جرأتکارلقدن باشقه سرمایه یی قالدیره میه جق قدر گوره ک، روحی
حجملری جرأتکارلقلرینه بر شی دها علاوه ایدیه میه جک قدر
طاردی. آنلره اشتراک ایتمین پیصیریقلر کندیله رینه صاغجی (و
گریجی) دینلمسنه اعتراض ایده میه جک درکده پیصیریقدیلر.
صاغجیلک نومروسيله (صوغوق صاواش یوزندن ایشک ایچنده
آنتی- قومونیسٹلک ده واردی) گچیملرینی صاغلادقلری حالده،
صولجیدر دییه بیلدکلرینی کندیله رینی ترس طورده گوستره گوستره
تقلید ایدیور، آنلرک یرنده اولمه یه جان آتیور، دنیوی هوا و هوسلرینی
ستره گریسنه پیصیریقجه چکیله رک صاقلایورلردی.

قرآن دولتندن استخبارات دولتنه

"هایدی چوجوقلر اولریکزه دونکزا! قرآنک دولتنی قورتاردیگنز"

یحیی کمال

۱۴ مایس ۱۹۵۰ تاریخندن صکره ترکیه ده "تاریخی" بر دکیشمه، گلیشمه ویاخود بکزه ری بر شی اولمشمیدی، یوقسه طوغری اولان اسکی طاس اسکی حمام، آنجق یکی بعض دلاکلر ایشه آندی دیمه زمیدی؟ نه فرق واردی ییلرک CHP سی ایله دونک DP سی آراسنده؟ قفالر تنظیمات فرماننک اوقوندیغی ۱۸۳۹ ییلندن بری قاریشیددی؛ اما نسلدن نسله شرطلره اویوم صاغلامه یه شرطلانمش قفالر بو سفر هپدن قاریشمشدی. قاریشیلغنه بر صوگ ویرمک ایچون اولسه گرک DP لی صمد آغا اوغلی، آدینی "ایکی پارتی آراسنده کی فرقلر" قویدیغی بر کتاب یازمه احتیاجی حس ایتیمشدی. خلق ایچنده کی بیلگه باقیشلیلر، "ایکیسی ده عین فیشقی" دیورلردی، "قاغنی تکرری یرده کی مایسک اوزرندن گچمش؛ بری یانده بر پارتی قالمش، دیکری اوته یانده." آراده کی فرقک اهماال ایدیله ییلیر مقدارده اولدیغنی افاده مقصدیله عدنان مندرس "آراده بیوک فرق یوق، ده موقرات پارتی، نهایت بر

AVRUPA KÖKLERİNE DÖNERSE

İnsanlığın tümüne gönderilmiş yegâne peygamberin ümmetine intisabı sebebiyle her Müslüman, yaşayan Müslim veya gayr-i müslim her ferde “Niçin davete icabet etmiyorsun?” sualini tevcih etme salahiyetine sahiptir. Gayr-i müslim dünyayı etkisiz ve yetkisiz bırakmak suretiyle tarih sahnesine çıktığı için her Türk, zaman içinde Türklük aleyhine yapılan her şeyin intikamını birer birer ve şahıs be şahıs almakla mükelleftir. İhanet bu vazifeden kaçmakla olur. Türk veya Müslüman olmanın merkezden muhite mes‘ûliyyet sahibi insanı ortaya çıkardığını kavradığımızda tarih şuuruna ermiş oluruz. Şuurumuz bize vukuatın aslına dair malûmat temin eder. Ne gibi, meselâ şunun gibi mi?

Euro çatırdayıp yer ile yeksan olduğunda ihtimal ki Avrupa köklerine dönecek. Nerede o günler? Ne mi olur Avrupa köklerine dönerse? Çok iyi olur. Ne ki, bu küçük kıta dünyanın diğer her yerini hayrete düşürecek böylesi bir vukuata hazırlıklı değildir. Yani ihtimalin sadece bir ihtimal olarak kalması ve Avrupa’nın köklerine dönememesi en büyük ihtimaldir. Dönüş önceden düşünülmeliydi. Avrupalının 150 yıl öncesinden başlayıp karşısında yeniden kadim turplarını, kadim havuçlarını, kadim şalgam ve kadim pancarlarını bulma hazırlığı yapması iktiza ederdi. Turp, havuç, şalgam, pancar... Bunlar

kendine en çok fayda vermiş kökleridir Avrupa'nın. Zira belki bin yıl boyunca patates bitkisi adı And sıradağları olmuş Yeni Dünya'daki vatanından kalkıp imdadına yetişene kadar, bu andığımız kök bitkiler doyurdu Avrupa'yı. Zira elverişsiz iklim, münbit toprak nedreti, çetin yaşama şartlarıdır ve asla başka bir şey değildir Avrupa'yı gelişmeye, ilerlemeye, sermaye birikimine ve nihayet sanayi cinnetine zorlayan. "5 o'clock tea" dendi mi, akla İngiltere gelmezse olmaz. Peki, Britanya'nın neresinde çay mahsulü alınabilir?

Avrupa köklerine dönmek için hiçbir hazırlık yapmadı, yapmayacak. Ne yapacak? Avrupalı olmayanların Avrupalıları doyurmasına, vahşilerin (dünyada tümüyle ne kadar vahşi kaldıysa hepsinin) Avrupalılara sofraya kurmalarına sebep olacak bir sistemin muhafızlığını yapacak. Vahşi barbar değildir. Barbar olamayan gayri-medeni vahşeti temsil eden sahadadır. Avrupa köklerine dönmemek, köklere dönme korkusunu atlatabilmek için, temellerini kendinin atıp kendi azmiyle yükselttiği ve artık kendine ait olmayan bir iktidar yapısına bilâ ücret, yani boğaz tokluğuna bekçilik edecek. İktidar malî iktidardır, finans kapitaldir, mütedavil sermayedir.

Malî iktidarın tahtı XIV. Hıristiyan asrından itibaren Venedik'in başı çekme şartıyla İtalyan şehir devletlerinde kurulmaya başlandı. XVII. Hıristiyan asrında taht Hollanda'ya taşındı. Bu çağ Avrupa'nın köklerinden kurtulup karnını müstemleke ve dominyon imkânlarıyla doyurma alıştırımlarına mahkûm olduğu çağdır. Dolayısıyla zaman içinde Hollanda malî merkez özelliğini Britanya'ya devretmek zorunda kaldı. Çünkü müstemleke toprağından aktardığı değerler aracılığıyla en çok kıta insanını doyurma kapasitesine sahip Avrupa ülkesi orasıydı: Üzerinde güneş batmayan imparatorluk. Sistem değerlerin aşağıdan yukarı, talimatların ise

yukarıdan aşağı hareketiyle işliyordu. Sistemi işletecek mekanizmanın teşkiline müsait şartları Londra haizdi.

Yüzyıllar içinde sermaye bir teraküm ve temerküz vetiresi geçirdi. Teraküm vetiresi her merhalesinde mal üzerinden gerçekleşmek zorundaydı. Temerküz ise neticeyi maliye siyasetinin, giderek siyasetin muvaffakiyetiyle alıyordu. Teraküm temerküze boyun eğdikçe değerini koruyabiliyor, siyaset idame imkânını ateşli silâhlar vasıtasıyla aradığında da harp patlak veriyordu. Harp döndürülen sistemin çarklarının yağlanması demekti. İki cihan harbinin de galibi teraküm ettiği ve temerküz ettiği nispette malî sermayedir. İşin içinde ülkeler ve ordular malî sermayenin büyüme ve kaplama faaliyetine bahane verdikleri kadar vardır.

Wall Street 1945'ten 1990'a kadar sermayenin teraküm ve temerküzü vetiresinde Avrupa kültürünün ürettiği pürüzleri, urları, çıbanları temize havale etmekle meşgul oldu. Bu meşguliyetin en müessir çabası müstemlekeci kültürün de müstemlekeleşmesi uğruna harcandı. Euro hiçbir Avrupalının parası değil. En büyük sermayenin sivilcelerinden, bu arada Alman Markı'ndan kurtulmak için kullandığı müstahzarattan biri.

Bu yıl hayvanseverlik numarası figüranlarının kurban bayramı aleyhine gıklarını çıkarmadıklarına dikkat ettiniz mi? Kurbanlık hayvan alışverişi bu yıl bilhassa kıskırtılıyor. Neden? Finans kapital nerede olduğu kendince malûm tıkanıklıklarından birini açma hevesinde besbelli. Müslümanlara hitabın kasa, kese, hisse hesabı dîn günü devreden çıkarılıp gerçekleştiğine dikkati kim çeviriyor? Önceki yıllarda bayram edeceğimiz şartları özlediğimiz hissiyle avuturduk kendimizi. Şimdi öyle günler gelip çattı ki, hangi bayramın kimin bayramı olduğu muğlâklığı, başka kimsenin olmasa da, benim zihnimi tamamıyla işgal ediyor.

5 Kasım 2011

سەرمائەنىڭ سىۋىلجەلەرنەن، بۇ ئارادە ئالمان مارقەندەن قورتولمىق ايجون قوللاندىغى مستحضراتدن بىرى.

بۇ يىل حيوان سورلىك نومروسى فىگورانلرىنىڭ قربان بايرامى ئاليھنە غىقلىرىنى چىقارمىدقلىرىنە دقت ايتدىكۆزمى؟ قربانلىق حيوان اكيش وىرىشى بۇ يىل بالخاصە قىشقىردىليور. نەن؟ فىنانس قايتال نرەدە اولدىغى كەندىجە معلوم طيقانىقلىقلەرنەن بىرىنى آچمە ھوسندە بس بللى. مسلمانلارە خطابك قاصە، كيسە، حصە حسابى دىن كۆنى دۆرەدن چىقاريلوب گرچكەلشەدىكەنە دقتى كىم چوئىريور؟ اوكچەكى يىللەردە بايرام ايدەجكمز شرطلىرى اوزلەدىكمز حسىلە آوودوردق كەندىمىزى. شمدى اويلە كۆنلر كلوب چاتدى كە، ھانكى بايرامك كىمك بايرامى اولدىغى مغلقلغى، باشقە كىمسەنىڭ اولمسە دە، بىنم ذەنمى تامامىلە اشغال ايدىيور.

۹ ذى القعدە ۱۴۳۲

باشلاندى. ۱۷نجى خرىستيان عصرىندە تخت هوللاندىيە طاشندى. بو چاغ آوروپانك كوكلرندن قورتولوب قارنىنى مستملكه و دومينيون امكانلريله طويورمه اكيشدرمه لرينه محكوم اولدىغى چاغدر. طولايىسىله زمان ايچىندە هوللاندى مالى مركز اوزهللكنى برىتانيايه دور ايتمك زورنىدە قالدى. چونكه مستملكه طوپراغىدن آقتاردىغى دكرلر آراجىلغىله اك چوق قطعه انساننى طويورمه قاپاسيته سىنه صاحب آروپا اولكهسى اوراسيدى: اوزرنده گونش باتمايان ايمپراطورلىق. سىستهم دكرلك آشاغىدن يوقارى، تعليماتلر اك ايسه يوقارىدن آشاغى حركتيله ايشله يوردى. سىستهمى ايشله ده جك مقانيزمه نك تشكىلنه مساعد شرطلى لوندره حائزدى.

يوز يىللر ايچىندە سرمايه بر تراكم و تمرکز وتيره سى گچىردى. تراكم وتيره سى هر مرحله سنده مال اوزرندن گرچكلشمك زورونده يدى. تمرکز ايسه نتيجه يى مالىه سياستك، گيده رك سياستك موفقيتيله اك يوردى. تراكم تمرکز بويون اكدكجه دكرىنى قورويه بىليور، سياست ادامه امكاننى آتشلى سلاحلر واسطه سىله آرادىغىندە ده حرب پاتلاق ويرويوردى. حرب دوندرولن سىستهمك چرخلرينك ياغلانمىسى دىمكدى. ايكى جهان حربنك ده غالبى تراكم ايتدىكى و تمرکز ايتدىكى نسبتده مالى سرمايه در. ايشك ايچىندە اولكه لر و اوردولرى مالى سرمايه نك بيومه و قاپلامه فعاليتنه بهانه ويردكلرى قدر واردر.

Wall Street ۱۹۴۵ دن ۱۹۹۰ ه قدر سرمايه نك تراكم و تمرکزى وتيره سنده آروپا كولتورينك اوره تدىكى پوروزلرى، اورلرى، چىبانلرى تمىزه حواله ايتمكله مشغول اولدى. بو مشغوليتك اك مؤثر چاباسى مستملكه جى كولتورك ده مستملكه لشمىسى اوغرينه خرجاندى. Euro هيچ بر آروپالينك پاره سى دكل. اك بيوك

آوروپانك كوكلرينه دونه ممسى اك بيوك احتمالدر. دونوش اوگجه دن دوشونولملىدى. آروپالينك ۱۵۰ يىل اوگجه سندن باشلايوب قارشىسندە يكيڭدن قديم طورپلرينى، قديم هاوجلرينى، قديم شالغام و قديم پانجارلرينى بولمه حاضرى ياپمىسى اقتضا ايدردى. طورپ، هاوج، شالغام، پانجار... بولر كندينه اك چوق فائده ويرمش كوكلريدن آروپانك. زيرا بلكه بيك يىل بويىنجه پاتاتس بيتكىسى آدى آند صره طاغلى اولمش يكي دنياده كى وطنندن قالقوب امدادينه يتيشنه قدر، بو آنديغمز كوك بيتكىلر طيوردي آروپايى. زيرا آل ويريشسز اقليم، منبت طوپراق ندرتى، چتين ياشامه شرطلريدن و اصلا باشقه بر شى دكلدر آروپايى گليشمه يه، ايلريله مه يه، سرمايه بريكيمنه و نهايت صنايع جنتنه زورلايان. "5 o'clock tea" ديندىمى، عقله انگلتره گلمزسه اولماز. پكى، برتانيانك نره سنده چاى محصولى آينه بيلير؟

آروپا كوكلرينه دونمك ايچون هيچ بر حاضرى ياپمىدى، ياپميه جق. نه ياپه جق؟ آروپالى اولمايانلر آروپاليلرى طيورمسنه، وحشيلر (دنياده توميله نه قدر وحشى قالديسه هپسنگ) آروپاليلره سفره قورمه لرينه سبب اوله جق بر سيسته مك محافظلغنى ياپه جق. وحشى باربار دكلدر. باربار اوله ميان غير مدنى وحشى تمثيل ايدن ساحه ده در. آروپا كوكلرينه دونمه مك، كوكله دونمه قورقوسنى آتلاده بيلمك ايچون، تمللرينى كندينك آتوب كندى عزميله يوكسلتديكى و آرتق كندينه عائد اولمايان بر اقتدار ياپيسنه بلا اجرت، يعنى بوغاز طوقلغنه بكجيك ايده جك. اقتدار مالى اقتداردر، فينانس قاپتالدر، متداول سرمايه در.

مالى اقتدارك تختى ۱۴نجى خريستان عصرندن اعتباراً ونديكك باشى چكمه شرطيله ايتاليان شهر دولترلنده قورولمه يه

آوروپا كوكلرينه دونرسه

انسانلغك تومنه گوندرلمش يگانه پيغمبرك امتنه انتسابى سببيله هر مسلمان، ياشايان مسلم ويا غير مسلم هر فرده "نيچون دعوته اجابت ايتمورسك؟" سؤالنى توجيه ايتمه صلاحيتنه صاحبدور. غير مسلم دنيايى ايتكيسز و يتكيسز براقمق صورتيله تاريخ صحنه سنه چيقديغى ايچون هر ترك، زمان ايچنده تركلك عليهنه ياپيلان هر شيك انتقامنى برر برر و شخص بشخص آلمقله مكلفدر. اخانت بو وظيفه دن قاقمقله اولور. ترك ويا مسلمان اولمهنك مركزدن محيطه مسئوليت صاحبي انساني اورته يه چيقارديغنى قاواراديغمزده تاريخ شعورينه ايرمش اولورز. شعورمز بزه وقوعاتك اصلنه دائر معلومات تامين ايدر. نه گبى، مثلا شونك گبى مى؟

Euro چاتيردايوب ير ايله يكسان اولديغنده احتمال كه آوروپا كوكلرينه دونه جك. نره ده او گونلر؟ نه مى اولور آوروپا كوكلرينه دونرسه؟ چوق ابي اولور. نه كه، بو كوچوك قطعه دنيا نك ديكر هر يرينى حيرته دوشوره جك بويله سى بر وقوعات حاضرقلى دكلدر. يعنى احتمالك ساده جه بر احتمال اوله رق قالمسى و

MUHBİRLERİN CENNETİ = İSTİHBARAT DEVLETİ

Ne tarihî olan, ne de tarihi olan abese irca edilebilir. Bu hükmü bir şeyin abese irca edilebilir oluşunun o şeyi tarihî olmaktan çıkardığı, o şeyin bihakkın tarihlendirilemediği hükmüyle ikame edebilirsiniz. Son asırda Türklerin millî hayatı bakımından tarihî olan ve tarihi olan Türkiye Cumhuriyeti'dir; ve lâkin aynı asırda Türklerin millî hayatı bakımından "İnkılap Tarihi" her veçhesiyle abestir. O halde şöyle sual edelim: Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni Kur'ân Devleti ve İstihbarat Devleti diye ikiye bölmek abesle iştigal midir? Bir yanda "Kitabımız Kur'ân" denildiği için ancak elde tutulabilen devlet var, diğer yanda "Biz bu şeyler olacak diye mi şehit verdik?" sualine yol açan inkılap(lar)!... Cumhuriyet tarihini esasa müteallik kanaate istinaden izah edebilirim diyen herkes bir "Kur'ân Devleti"nden bahsetmek mecburiyetindedir. Abesle iştigal Cumhuriyet tarihini izah etmenin en kolay yoludur diyenler ise başından beri hükümrân olanın istihbarat devletinden başkası olmadığı yaklaşımına sarılacaktır.

Birinci Cihan Harbi'nin sona ermesi yeni bir dünyanın kurulma şartlarını temine matuftu. Kapitalizm hodri meydan demişti. Savaşın sonu, kapitalizmi, Dünya Sistemi'ni, Medeniyet denilen canavarı gidasız, susuz ve giderek nefessiz bırakması muhtemel beşerî kuvvetlerin

de dünyayı terk etmeleri demekti. Sermaye kendini tez elden zafere ulaştırarak yolun üzerindeki iri taşları, dikenli çalıları temizledi. Çar'ın, Kayzer'in, Sultan'ın sonu gelmişti. Bir askerî kuvvet ve bir siyasî teşkilât olarak İslâm yerküreden tard edilmişti. Arz üstünde küfrün yekpare bir millet olarak ezici ağırlığa kavuşması zaman alacaktı. Bu zamanı kazanmak, Türkleri bir süre bir yerde bekletmek gerekiyordu. 27 yıllık tek parti yönetimi bekletenlerin bir bildiği olduğu fikrine saplanarak geçirildi. 14 Mayıs 1950 tarihinden itibaren saplantıdan vazgeçilmesinin felâket olmayabileceği düşünölmeye başlandı. Nasıl olursa olsun bir Kur'ân devletimiz vardı.

27 Mayıs 1960 sabahı Türklerin Kur'ân devleti âniden zâil oldu. Bu demek oluyordu ki, mânâ itibariyle Türkiye bir bağımsız ölkce olarak Dünya Sistemi defterinde artık görünmeyebilirdi. Sistemin rabbleri defterden Kur'ân devletini sildiler mi? Hayır, sadece bir abrakadabra devreye girmiş ve pattadak Birinci Cihan Harbi sonrasının şartlarını havi sayfa çevrilince Kur'ân devleti görünmez hale gelmiş idi. Bundan böyle kendini sadece II. Dünya Savaşı sonrasının istihbarat devleti gösterecekti. Çankaya'ya 27 Mayıs 1960 sabahı gelen üniformalılara "Beni tevkif edemezsiniz; ben komitacıyım" demişti Celâl Bayar. Adnan Menderes ise kendini tevkife gelen genç hava subayına "Cürmüm nedir?" sualini tevcih etmişti. İşin içinde tarafmış gibi rol alanlar bile neyin içinde olduklarını bilmiyordu. Türkiye bağlamında hayatı değer taşıyan hiç kimsenin olan bitenden bir şey anladığı yoktu. Sizin anlayacağınız, NATO (Kuzey Atlantik Pakt Teşkilâtı) bugün Libya'da yaptığıının provasını ellibir sene önce Türkiye'de yapmış, ölkeyi PAX AMERICANA hizasına sokmuştu. O âna kadar Türkiye Cumhuriyeti, milliyetçi Arapların Türkleri mürted ilân etmeleri nobranlığına sebebiyet veren ve

lâkin Türklerin “Önce Vatan” deyip yeni şartlarda Allah rızası kazanmanın zaruri sahasını ellerinde tutmak üzere sahip çıktıkları bir teşkilât idi. Defterin yeni açılan sayfasına onun yerine yazdırılan istihbarat devleti Kur’ân devletini canlı kılan anlayışın aksi istikametinde bir temayülü azdırdı.

Bütün bunlar hangi zeminde cereyan ediyordu? Türk milleti deyince devletlerinin bir çırpıda yok edilmesine ses çıkarmayacak kadar rezil bir milleti mi anlamak gerekir? Bilakis, devletlerinin kıymetini Türkler kadar bilen millet dünyada yoktur. Bu bilindiği için minare hırsızları birçok müsait kılıf hazırlamışlardır. II. Osman saltanatından günümüze kadar yaşadığımız sıkıntıların, eziyetlerin, katliamların çoğunu değil, tamamını, bir yandan Türk’e Türklüğünü, diğer yandan gâvura gâvurluğunu ispat gayretinde olan mütegalibe ortaya çıkarmıştır. Her çeşit para babasının, paşalıkla servet edinmişlerin gelir kaynağına inerseniz her şey âyân beyan ortaya çıkabilir. Türkler XIII. asırdan günümüze kadar hiçbir zaman müesses nizamın kaymağını yiyen takıma mensup kavmi temsil etmedi.

Zurnanın zırt dediği yer İstiklâl Harbi’dir. Türk tarihi boyunca, hangi yolla, neler kaybetti isek hepsini İstiklâl Harbi verdiğimiz için bulduk, geri aldık. Hani, derler ya, Allah fakir kulunu sevindirmek için eşeğini kaybettirir ve tekrar buldururmuş. Öyle mi oldu gerçekten? İçinde ne kadar doğruluk payı olsa da, yukarıdaki anlatım doğru değildir. Doğru ifadeyi şu yoldan bulabilsek gerek: Allah ne zaman zümre-i fukarâdan bir kulunu sevindirmek ister ise, ona merkebinin kaybettirir ve lâkin akabinde o kuluna hayvanını semersiz buldururmuş. Fakir kul demeyip zümre-i fukarâ dersanız, çaresiz, bînasip insanları değil, dünya malıyla imtihan edilme yükünden arınmış insanları kastetmiş olursunuz. “Fakir kul, fakir bir Allah’ın kulu”

gibi tabirler yakışıksızdır. Zira kulluk bilincine ermek başlı başına bir zenginliği elde tutar hale gelmek demektir.

Hangi türden olursa olsun dünya hayatını idame ettirme vasıtalarına vaziyet etmek fukarâ zümresinin nefes almasını kolaylaştırır. Şükrederek yaşarlar. Nefes almakta zorlanmak ise canından bezmeğe varır. İnsanın böyle durumlarda imânı gevrer. Oysa kul kolay nefes aldıkça canının kıymetini daha çok bilir ve imânının daha kuvvetlenmesi yoluna girer. Merkepsiz kalmanın ne mânâ taşıdığı zehrini tattıysa insan, yeniden hayvanla buluşturulup semerden mahrum bırakılmayı bala kavuşmak sanacaktır. Her ne kadar aradan geçtiyse de seksen sekiz yıl; Türk milleti balın verdiği sarhoşluktan halen ayıkabilmiş değil.

Adına hem girilen diğer önceki harplerden onun mânâ itibariyle farkını vurgulamak kastıyla Seferberlik dediğimiz I. Cihan Harbi ve hem de seferber oluşumuzun hitamını işaret eden İstiklâl Harbi sonrasında biz Türklerin, başına gelen kaybetme/bulma tarzında bir şey. Haçlarını minberlerimize diken cür'etkârları Türk topraklarından kovduk. Ortodoks çanlarını susturduk. Çanı susturulan Yunan çekilirken on binin üzerinde camiye ateşe verip yaktı. Çekilme bir muvazaa mı idi? Biz buna bakmıyorduk. Ankara ve Atina arasındaki mutabakat hangi hususlara teşmil edilmişti? Biz böyle şeylere kafa yormayı gereksiz sayıyorduk. Bir Türk vatani hâlâ vardı; bu az şey değildi.

Kur'ân devleti kurtarılıp yeni teşkilâtlanma safhasına girildiğinde Türkiye nüfusunun belki yarısına yakın kısmı ve belki de yarısından fazlası Türk topraklarının yeni sakinleriydi. Eski sakinlerin ne kadarının kısa geçmişi gayr-i müslim bir hayat yatkınlıklarına uzanıyordu? Bu suali akla getirmek kimsenin menfaatine hizmet etmezdi. Netice itibariyle en az bir bakımdan acz içindeki idare edilenlerin dikiş tutturma gayretleri idarecilerin inkıyat

ettirici iktidarını mutlaklaştırıyordu. Resmîyet denilince klasik Osmanlı düzeninin canlanmış “sunûf-ı devlet” ruhu anlaşılrsa yeriydi.

Muhbirler 27 Mayıs 1960 sabahından beri cennette yaşıyor. Onlar Türklerin kendi başlarının çaresine bakmak üzere yaptıkları her şeyi Pentagon’a ihbar ederek geçimlerini sağlıyor. Ahlâksızlıkları yüzlerine vurulunca da, hepsi, sağcısıyla solcusuyla koro halinde, bir ağızdan “Ne yapalım geçim dünyası” diyor.

12 Kasım 2011

ده سفربر اولوشمژك ختامنى اشارت ايدن استقلال حربى صكره سنده
بز تركلرڭ، باشنه گلن غائب ايتمه/بولمه طرزنده بر شى. خاچلرېنى
منبرلرېمزه دىكن جرأتكارلرى ترك طوپراقلرندن قوغدق. اورتودوقس
چاڭلرېنى صوصدردق. چاڭى صوصدرولان يونان چكىليركن اون
بيكڭ اوزرنده جامعى آتشه ويروب ياقدى. چكلمه بر مواضعه مى
ايدى؟ بز بوڭا باقميوردي. انقره و آتينا آراسنده كى مطابقت هانگى
خصوصلره تشميل ايدلمشدى؟ بز بويله شيلره قفا يورمه يى گر كسز
صاييوردي. بر ترك وطنى حالا واردى؛ بو آز شى دكلدى.

قرآن دولتى قورتاريلوب يڭى تشكىلاتلانمه صفحه سنه
گيرلديكنده تركيه نفوسنڭ بلكه ياريسنه يقين قسمى و بلكه ده
ياريسندن فضله سى ترك طوپراقلرينڭ يڭى ساكنلريدى. اسكى
ساكنلرڭ نه قدرينڭ قيصه گچمىشى غير مسلم بر حيات ياتقېنلقلرينه
اوزانيوردى؟ بو سؤالى عقله گتيرمك كېمسه نڭ منفعتنه خدمت
ايتمزدى. نتيجه اعتباريله اڭ آز بر باقېمدن عجز ايچنده كى اداره
ايدىلنلرڭ ديكيش طوتدرمه غيرتلى اداره جيلرڭ انقياد ايتدرىجى
اقتدارىنى مطلقلاشدرييوردي. رسميت دينلنجه قلاسيك عثمانلى
دوزنڭ جانلانمش "صنوف دولت" روحى آڭلاشلسه يريدى.

مخبرلر ۲۷ مائس ۱۹۶۰ صباحندن برى جتته ياشايور. آنلر
تركلرڭ كندى باشلرينڭ چاره سنه باقمق اوزره ياپدقلى هر شىئى
Pentagon ه اخبار ايدهر ك گچيملرېنى صاغلاليور. اخلاقسزلقلى
يوزلرېنه وورولنجه ده، هېسى، صاغجيسيله صولجيسيله قورو حالنده،
بر آغزدن "نه ياپه لم گچيم دنياسى" ديور.

بوینجه، هانگی یولله، نه لر غائب ایتدی ایسه ک هپسنى استقلال
 حربى ویردیکمز ایچون بولدق، گری آلدق. هانه، دیرلر یا، الله فقیر
 قولنى سویندرمک ایچون اشکنى غائب ایتدیر و تکرار بولدورومش.
 اویله می اولدی گرچکدن؟ ایچنده نه قدر طوغریلق پایى اولسه
 ده، یوقاریده کی آکلا دیم طوغری دکلدر. طوغری افاده یی شو یولدن
 بوله بیلسه ک گرک: الله نه زمان زمره فقرادن بر قولنى سویندرمک استر
 ایسه، آکا مرکبنى غائب ایتدیر و لکن عقبنده او قولنه حیواننى
 سمرسز بولدورومش. فقیر قول دیمیوب زمره فقرا دیرسه کز، چاره سز،
 بی نصیب انسانلری دکل، دنیا ماليله امتحان ایدلمه یوکنندن آرینمش
 انسانلری قصد ایتمش اولورسکز. "فقیر قول، فقیر بر اللهک قولی"
 گبی تعبیرلر یاقیشیق سزدر. زیرا قوللق بیلنجه ایرمک باشلى باشنه بر
 زنگینلکی آله طوتار حاله گلیمک دیمکدر.

هانگی دوردن اولورسه اولسون دنیا حیاتنى ادامه ایتدرمه
 واسطه لرینه وضعیت ایتیمک فقرا زمره سنک نفس آکمنى
 قولایلا شدیریر. شکر ایدهرک یاشارلر. نفس آکمده زورلانمق ایسه
 جانندن بزمکه واریر. انسانک بویله طوروملرده ایمانى گوره ر.
 اویسه قول قولای نفس آلدقجه جاننک قیمتنى دها چوق بیلیر
 و ایماننک دها قوتلنمسی یولنه گیرر. مرکبسز قالمه نك نه معنا
 طاشیدىغى زهرینى طاتدیسه انسان، یکیدن حیوانله بولوشدرولوب
 سمردن محروم براقلمه یی باله قاووشمق صانه جقدر. هر نه قدر
 آرادن گچدیسه ده سکسان سکز ییل؛ ترک ملتى بالک ویردیکی
 سرخوشلقدن حالا آییقه بیلمش دکل.

آدینه هم گیریلن دیگر اوکجه کی حربلردن آنک معنا اعتباريله
 فرقنى وورغولامق قصديله سفربرلک دیدیکمز انجى جهان حربى و هم

هوا صوبايڼه "جرم نه در؟" سوالنی توجیه ایتمشدی. ایشک ایچنده طرفمش گبی رول آلانلر بیله نه یك ایچنده اولدقلرینی بیلمیوردی. ترکیه باغلامنده حیاتی دکر طاشییان هیچ کیمسه نك اولان بیتندن بر شی آکلا دیغی یوقدی. سزك آکلا یه جغکز، NATO (قوزه ی آتلاتنیک پاقت تشکیلاتی) بوگون لیبیاده یاپدیغنك پروواسنی اللی بر سنه اوکجه ترکیه ده یاپمش، اولکه بی PAX AMERICANA حذاسنه صوقمشدی. او آنه قدر ترکیه جمهوریتی، ملیتجی عربلرک ترکلری مرتد اعلان ایتمه لری نوبرانلغنه سبیت ویرن و لکن ترکلرک "اوکجه وطن" دیوب یکی شرطلرده الله رضاسی قازانمه نك ضروری ساحه سنی آلرنده طوتمق اوزره صاحب چیقداقلری بر تشکیلات ایدی. دفترک یکی آچیلان صحیفه سنه آنک یرینه یازدریلان استخبارات دولتی قرآن دولتی جانلی قیلان آکلا یشک عکسی استقامتنده بر تمایلی آزدردی.

بتون بونلر هانگی زمینده جریان ایدیوردی؟ ترک ملتی دینجه دولترلرینک بر چیرپیده یوق ایدلمسینه سس چیقارمیه جق قدر رذیل بر ملتی می آکلامق گرکیر؟ بالعکس، دولترلرینک قیمتنی ترکلر قدر بیلن ملت دنیا ده یوقدر. بو بیلندیکی ایچون مناره خیرسزلری بر چوق مساعد قلیف حاضرلامشلردر. ۲نجی عثمان سلطنتندن گونمزه قدر یاشادیغمز صیقندیلرک، اذیتلرک، قتل عاملرک چوغنی دکل، تمامنی، بر یاندن ترکه ترکلکنی، دیکر یاندن گاوره گاورلغنی اثبات غیرتنده اولان متغلبه اورته یه چیقارمشدر. هر چشیت پاره باباسنک، پاشالقله ثروت ایدنمشلرک گلیر قایناغنه اینرسه کز هر شی عیان بیان اورته یه چیقہ بیلیر. ترکلر ۱۳نجی عصر دن گونمزه قدر هیچ بر زمان مؤسس نظامک قایماغنی بین طاقیمه منسوب قومی تمثیل ایتمدی.

زورنانک زیرت دیدیکی یر استقلال حریدر. ترک تاریخی

برنجی جهان حربنك صوڭا ايرمسی یڭی بر دنیانك قورولمه شرطلرینی تأمینه معطوفدی. قاپیتالیزم هودری میدان دیمشدی. صاواشك صوڭی، قاپیتالیزمی، دنیا سیسته منی، مدنیت دینیلن جاناواری غداسز، صوسز و گیده رك نفسسز براقمسی محتمل بشری قوتلرك ده دنیایی ترك ایتمه لری دیمكدی. سرمایه كندینی تز آلدن ظفره اولاشدره جق یولك اوزرنده کی ایری طاشلری، دیکنلی چالیلری تمیزله دی. چارك، قیصرك، سلطانك صوڭی گلمشدی. بر عسكری قوت و بر سیاسی تشکیلات اوله رق اسلام یر کره دن طرد ایدلمشدی. آرض اوستنده كفرك یكپاره بر ملت اوله رق ازیجی آغرلغه قاووشمسی زمان آله جقدی. بو زمانی قازانمق، تركلری بر سوره بر یرده بکله تمك گرکیوردی. ۲۷ ییلق تك پارتی یوڭه دیمی بکله دنلرك بر بیلدیکی اولدیغی فکرینه صاپلانهرق گچیرلدى. ۱۴ مایس ۱۹۵۰ تاریخندن اعتباراً صاپلانیدن واز گچلمسنك فلاكت اولمیه بیله جکی دوشونولمه یه باشلاندى. نصل اولورسه اولسون بر قرآن دولتمز واردی.

۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحی تركلرك قرآن دولتی آیدن زائل اولدی. بو دیمك اولیوردی كه، معنا اعتباریله تركیه بر باغیمسز اولكه اوله رق دنیا سیسته می دفترنده آرتق گورونمیه بیلیردی. سیسته مك ربلی دفتردن قرآن دولتی سیلدیلمی؟ خیر، ساده جه بر آبراقادابرا دوره یه گیرمش و پات تاداق برنجی جهان حربی صكره سنك شرطلرینی حاوی صحیفه چوریلنجه قرآن دولتی گورونمز حاله گلمش ایدی. بوندن بویله كندینی ساده جه ۲نجی دنیا صاواشی صكره سنك استخبارات دولتی گوستره جكدی. چاك قایایه ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحی گلن اونيفورمالیلره "بنی توقیف ایده مزسكز؛ بن قومیتاجی یم" دیمشدی جلال بایار. عدنان مندرس ایسه كندینی توقیفه گلن گنج

مخبرلرک جنتی = استخبارات دولتی

نه تاریخی اولان، نه ده تاریخی اولان عبثه ارجاع ایدیله بیلیر. بو حکمی بر شیئک عبثه ارجاع ایدیله بیلیر اولوشنک او شیئی تاریخی اولمقدن چیقاردیغی، او شیئک بحق تاریخلندریله مدیکی حکمیه اقامه ایده بیلیرسکثر. صوگ عصرده ترکلرک ملی حیاتی باقیمندن تاریخی اولان و تاریخی اولان ترکیه جمهوریتیدر؛ و لکن عین عصرده ترکلرک ملی حیاتی باقیمندن "انقلاب تاریخی" هر وجهه سیله عبثدر. او حالدده شویله سؤال ایده لم: ترکیه جمهوریتی دولتی قرآن دولتی و استخبارات دولتی دییه ایکی یه بولمک عبثله اشتغال میدر؟ بر یانده "کتابمز قرآن" دینلدیکی ایچون آنجق آلدده طوتوله بیلن دولت وار، دیکر یانده "بز بو شیلر اوله جق دییه می شهید ویردک؟" سؤالنه یول آچان انقلاب (لر)!... جمهوریت تاریخی اساسه متعلق قناعته استناداً ایضاح ایده بیلیرم دین هرکس بر "قرآن دولتی" ندن بحث ایتمک مجبوریتنده در. عبثله اشتغال جمهوریت تاریخی ایضاح ایتمه نک اگ قولای یولیدر دینلر ایسه باشندن بری حکمران اولانک استخبارات دولتندن باشقه سی اولمدیغی یاقلاشیمنه صاریله جقدر.

Bu hafta "Desem Öldürürler Demesem Öldüm" camekânında arz-ı endam eden yeni bir yazım değil; yeni şiirlerimden biridir. Önümüzdeki hafta aynı şeyin bir başka şiirle tekrarı var. Niçin gerek duydum buna? Gerek duydum, çünkü bir davanın terk edilmediği ısrarını göze sokma mecburiyeti hissediyor, benim ben olarak yaratılmama vesile olan (Kim isem ben) topraklara ödemem gereken borcun sona ermediğini hissediyorum. Yunus Emre'den itibaren vatan-millet davasını şairlerimiz, sadece şairlerimiz üstlendi. Sahneye çıkıp kendi davasını üstlenmeyen kim olduysa, ona Türk milleti şair demedi, Türk vatani onu kabule şayan bulmadı. Ben bu tarz bir muameleye maruz kalmak istemiyor ve yine bencilik ediyor, kahr kafesinden âzâd olmak istiyorum.*

19 Kasım 2011

* Her hafta İsmet Özel bu yazılarını www.istiklalmarsidernegi.org.tr internet portalında yayınlamaktaydı.

OTO-BİO-GRAF-İTTİ

Anamın karnında yattım
Dokuz ay keyif çattım
Doğdu dediler bayram sabahı
Doğurdu dediler bunu anası
Evde doğdum evcecik ahşap
Kireci tuz kokan badanası
Koca baca evi görsen
Hani dersin ne ahır ne danası
Hatırda düz doğmak kaldı sonbahardı
Düşünün düş gücünün yağmurları
Canın yanmış cam kesiği parmak kası
Dükü düşünün hazretler dünkününü

Kemirirken demirler demirleri
 Ne mümkün hatırlanmaması
 Bir düşgene eşlene birkaç basamak
 Nerelerde o bolluk o sükûnet
 Sakız eller oğuşa giz diz sadık atı
 Vahvahların düğümü nercilerden
 Biz de oradaydıklar ruhen kaknem
 Gelemem benler bol ışıklı
 Nedenlerin rüzgârındaki fitnat
 Mualla müteyemmen nezaket
 Çın ezi gacı şişeler gucur hasır
 Çizikisinde haşır kabı takat
 Göz gözü görmeyende
 İken güz gözlü bir primat
 Oklu kirpi sitemken
 Hışımken güzler kamçı yaprak
 Yaz hazıyla haz yazıyla uçarak
 Kimin kimsizliği bu oğlan
 Kriği kırağı kartına kurt dart durt
 İncelen yapıncağı kim kime kilimine
 Toplu kale kalecik tapa burç imdat
 Kardeşçilik pahasına kalles kan
 Damardan çektilmiş ürke sola
 Kahrın kurumuş ahüzarsızlığıyla
 Rahatlanan harasızlık asra bak
 Heveslinin ciyakından mı doğmak
 Lakapdan kantarmadan Dandanakan
 Ola bre artık bu kadar şişme
 Çekiştirmelerde abartı
 Dedikodu damağında tumturak
 Zarı çıkmamış gıkı soyulucak
 Hortlamış çırgan sözün özsüzü
 Ben hiç kulak asmadım
 İşlek tuttum bedenimi
 Ömür boyu kasmadım.

راحتلانان حاراسزلق عصرە باق
 ھوسلینك جياقندن مى طوغمق
 لقبدن قنطارمدن دانداناقان
 اولە برە آرتق بو قدر شیشمە
 چكیشدرمەلردە آباردی
 دیدی قودی داماغندە طمطراق
 زاری چیقمامش غیقی صویولوجق
 خورتلامش چیرپان سوزك اوزسزی
 بن ھیچ قولاق آصمدم
 ایشلەك طوتدم بدنمی
 عمر بوی قاصمدم

۲۳ ذی الحجە ۱۴۳۲

جانك يانمش جام كسيكى پارماق قاصى
 دوكى دوشونك حضرتلر دونكئنى
 كميريركن دميرلر دميرلرى
 نه ممكن خاطرلانىمامسى
 بر دوشگه نه اشلنه بر قاچ باصاماق
 نرهلرده او بوللق او سكونت
 ساقز آللر اوغوشه گيز ديز صادق آتى
 واه واهلرك دوكومى نرهجيلردن
 بز ده اوراده يدقلى روحاً قاقنهم
 گله مم بنلر بول ايشيقلى
 ندنلرك روزگارنده كى فطنت
 مُعلا متيَمَن نزاكت
 چين ازی غاجير شيشه لر غوجور حصير
 چيزيكي سنده خاشير قابى طاقت
 گوز گوزى گورمينده
 ايكن گوز گوزلو بر پريمات
 اوقلو كيرپى ستمكن
 خشمكن گوزلر قامچى ياپراق
 ياز حظيله حظ يازيله اوچهرق
 كيمك كيمسزلكى بو اوغلان
 قريكى قيراغى قارتنه قورت دارت دورت
 اينجه لن ياپنجاغى كيم كيمه كليمنه
 طوپلو قلعه قلعه جك طاپه بُرج امداد
 قاردشجيك بهاسنه قاللهش قان
 طاماردن چكدرلمش اوركه صوله
 قهرك قورومش آه و زارسزلغيله

بو هفته* ديسهم اولدرورلر ديمسهم اولدم جامكاننده عرض اندام ايدن يگي
 بر يازيم دكل؛ يگي شعرلرمدن بريدر. اوگمزه كي هفته عين شيئك بر باشقه
 شعرله تكراري وار. نيچون گرگ دويدم بوگا؟ گرگ دويدم چونكه بر دعوانك
 ترك ايدلمديكي اصراريني گوزه صوقمه مجبوريتي حس ايديبور، بنم بن اوله رق
 يارادلمه مه وسيله اولان (كيم ايسهم بن) طوپراقلره اوده مه م گرگن بورجك
 صوگا ايرمديكني حس ايديبورم. يونس امره دن اعتباراً وطن- ملت دعواسني
 شاعرلريمز ساده جه شاعرلريمز اوستلندي. صحنه يه چيقوب كندی دعواسني
 اوستلنمين كيم اولديسه، آگا ترك ملتي شاعر ديمدي، ترك وطني آني قبوله
 شايان بولمدي. بن بو طرز بر معامله يه معروض قالمق استميور و ينه بنجيللك
 ايديبور، قهر قفسندن آزاد اولمق استيورم.

*هر هفته عصمت اوزهل بو يازيلريني www.istiklalmarsidernegi.org.tr اينترنيت
 پورتالندن يايينلامقده يدي.

OTO-BİO-GRAF-İTTİ

آنامك قارنده ياتدم
 طقوز آي كيف چاتدم
 طوغدي ديديلر بايرام صباحي
 طوغوردي ديديلر بوني آناسي
 اوده طوغدم اوجهك اخشاب
 كيرجي طوز قوقان باداناسي
 قوجه باجا اوي گورسهك
 هانه ديرسك نه آخوري نه داناسي
 خاطرده دوز طوغمق قالدي صوك بهاردي
 دوشونك دوش گوجنك ياغمورلري

MÜSLÜMAN OLDU; BİZ ARTIK ONA...

Bir gün gelmişti ki, hakkımda "Müslüman oldu; biz artık ona şair demeyiz" deyişlerini bir yadırgamamıştım. Gençliğimin bir ânında "Partizan" şiirini yazıp yayınlamış olmamı (Yazılıp yayınlanmayan neler vardı kimbilir?) yadırgayan aynı veya benzer şahıslardı çünkü. Yakinen bilirim ki, ülkemize vaziyet eden o birilerine göre Türk şairi ibaresi Türk milleti ibaresi kadar tedirginlik vericidir. Bu minvâl üzere bildiklerim bana birilerinin "Madem Türk-lüğe o kadar düşkünmüş, niçin şiirinin adını İngilizce koymuş" demelerini yadırgatmıyor. Onlar akıllarının erdiği aralıkta dursunlar. Hep orada kalsınlar...

26 Kasım 2011

JOE THE JUNIOR

Çok meşguldüm ben
İşim başımdan aşkındı
Yoksa işbaşı o
Lânet olasıca
O boynu vurulası
O menhûs o menfur
Leş kargası taburuna
Kolaysa biri yaptırsındı.

İşim vardı deniz
 Yüklüyor yıldız özü
 Veriyordum birilerine
 Çakı heybe tam takımdım
 Komşu çite çok yakındım
 Sanılmışım süt kesigi dımdızlak
 Aymazlarda ay aydınlık hale bak
 Özü öre görü göre
 Ör öğrenli gör görenli
 İs örül
 Çis ertesi
 Öreniylice ölüm
 Döğenylice küs kütürlü
 Düşükçe düşkün birilerine
 Birisi bir olaydı keşke
 Hep birileri muzır münzir
 Aşınmış binlikler muşambacı
 Aşına yüzler yüzeylelik vesile
 Gidişirlerdi aşına neme de
 Ne bili verileri ne kışıştır buğusu
 Dilimi dilime bölüştürende
 Dönüştürüyordum dünü
 Sezginlikle eleğimsağmalar
 Sağnaklar dirliğiyle
 Ayırıyordum iç burukluğunu
 Rüzgârdan çekip çıkarıp
 Kılını bile incitmeden
 Sayılar iliğini hüp diye
 Refikim sür'atim ve kat'i
 Yetimle soruyordum
 Yat emri lavanta kokulu ordum
 Kulak kesilmiş benden bekliyordu
 Bense ense habire
 Şelâle oğuyordum
 Çok vaktimi alıyordu nehir
 Yatıyordum sağıma
 Münker ve nekir
 Sağıma yatırdığım
 Dama taşlarını dikkatle
 Oynatıyordu yerleşme hallerimden.
 Devamına dağa daha dostça dayanca

İşte bakın çabuk dağılıyor nasıl dikkatim
 Meşgul ama çok meşguldüm ve hâlâ
 Meşgale oluyorum beni bene çocukken
 Gençken ihtiyarken hap hup hep meşgul
 İştigal ediyordum dikkat dağıtmakla
 Yalnız kendimin değil
 Oyun şuyun buyun dikkatini de
 Dağıtı dağıtı veriyordum bedava
 Bedavasına zarta zoru dağıtmak
 Okutmamak erlik davasına belâ
 Bu bahusus bir buhrandı bu bu
 Buğulu bir burhandı
 Velerde bu safi süzme dikkat
 Vesinde bu tumturaklı hakikat
 Yormaz kuzum yormuyordu
 Un uğrulu ulu utun tarcıları
 Bıktırmazlar insanı
 Ustasız kalfasız ve
 Kullanı kullanmak sızın çırak
 Uru çürüğü ellenmişini bırak
 Nemli bir serbestiyet içinde
 Geniş gerili sersebil ferah.

Ciddi ciddi meşguldüm
 Dangulun ve dungulun
 Benimle bir alâkası olmasa da
 Asılı kalıyordu lüpçülük
 Birçok bazı zamanlar bandırama
 Düzleme bazlama
 Bezeme yarılama
 Buz mu buz soğuk terler
 Döken paçası
 Pedal dişlisine sıkışan ben
 Sansanız da değildim
 Kimseye bühtan
 Etmiyordum telâş
 Meğer ki alelacele
 El çabukluğuyla
 Bak şunlara
 Bak şu
 Şu anasının gözü mavnacılara
 Siz kim oluyorsunuz ulan?

اون اوغرولو اولو عودك تارجيلرى
 بيقدرمازلر انساني
 اوسته سز قلفه سز و
 قوللانى قوللانمق سزىن چىراق
 اورى چوروكى اللنمشنى براق
 نملى بر سربستيت ايچنده
 گگيش گريلى سربسبيل فرح

جدى جدى مشغولدم
 دانغولك و دونغولك
 بنمله بر علاقه سى اولمسه ده
 آصيلى قاليوردى لوپجىلك
 بر چوق بعض زمانلر باندرمه
 دوزله مه بازلامه
 بزه مه ياريلامه
 بوز مى بوز صوغوق ترلر
 دوكن پاچاسى
 پهدال ديشليسنه صيقيشان بن
 صانسه كز ده دككدم
 كيمسه يه بهتان
 ايتميوردم تلاش
 مكر كه على العجله
 ال چابوقلغيله
 باق شونلره
 باق شو
 شو آناسنك گوزى ماونه جيلره
 سز كيم اوليورسكز اولان؟

رفيقم سرعتم و قطعی
یتیمله صوریوردوم
یات امری لاوانطا قوقولو اوردوم
قولاق کسلمش بندن بکله یوردی
بنسه اگسه ها بره
شلاله اوغیوردوم
چوق و قتمی آکیوردی نهر
یاتیوردوم صاغمه
منکر و نکیر
صاغمه یاتیردیغم
داما طاشلرینی دقتله
اوینادیوردی یرلشمه حاللرمدن.
دوامنه طاغه دوستجه طایانجه
ایشته باقک چابوق طاغیلیور نصل دقتم
مشغول اما چوق مشغولدم و حالا
مشغله اولیورم بنی بنه چوجوقکن
گنجکن اختیارکن هاپ یوپ هپ مشغول
اشتغال ایدیوردوم دقت طاغیتمقله
یالکز کندیمک دکل
اویک شویک بویک دقتنی ده
طاغیدی طاغیدی ویریوردوم بادهوا
بادهواسنه زارته زوری طاغیتقم
اوقوتماق اړلک دعواسنه بلا
بو باخصوص بر بحراندی بو بو
بوغولو بر برهاندی
ولرده بو صافی سوزمه دقت
وسنده بو طمطراقلی حقیقت
یورماز قوزیم یورمیوردی

ایشم واردی دگژ
 یوکلہ یور ییلدیز اورو
 ویریوردم بریلرینہ
 چاقی ھکبہ تام طاقیمدم
 قومشو چیتہ چوق یقیندم
 صانلمشم سوت کسیکی دیم دیزلاق
 آیمازلردہ آی آیدینلق حالہ باق
 اورو اوره گورو گورہ
 اور اورنلی گور گورنلی
 ایس اورول
 چیس ایرتسی
 اورنیلجہ اولوم
 دوکنیلجہ کوس کوتورلو
 دوشوکجہ دوشکون بریلرینہ
 بریسی بر اولہیدی کاشکہ
 ھپ بریلری مضر مُنذر
 آشینمش بیگلکدر موشامبہ جل
 آشنا یوزلر یوزہ یلیلک وسیلہ
 گیدیشیرلردی آشینہ نہ مہ دہ
 نہ بیلی ویریلری نہ قیغیشدر بوغوسی
 دیلیمی دیلیمہ بولوشدرندہ
 دونوشدریوردم دونی
 سزگینلکلہ آلہ کم صاغملر
 صاغناقلر دیرلکیلہ
 آیریوردم ایچ بوروقلغمی
 روزگاردن چکوب چیقاروب
 قیلنی بیلہ اینجیتمدن
 صاییلر ایلیکنی ھوپ دیہ

مسلمان اولدی؛ بز آرتق آڭا...

بر گون گلمشدى كه، حقمده "مسلمان اولدى؛ بز آرتق آڭا شاعر ديميز"
ديشلىرىنى هيچ ياديرغامامشدم. گنجلكمك بر آنده "پارتيزان" شعرىنى يازوب
ياينلامش اولمه مى (يازيلوب ياينلانمايان نه لر واردى كيم بيلير؟) ياديرغايان
عين ويا بگزه ر شخصلردى چونكه. يقيناً بيليرم كه، اولكه مزه وضعيت ايدن
او بريلرينه گوره ترك شاعرى عباره سى ترك ملتى عباره سى قدر تديرگينلك
ويريجيدر. بو منوال اوزره بيلدكلرم بڭا بريلرينك "مادام تركلكه او قدر
دوشكونمش، نيچون شعرينك آدينى انگليزجه قويمش" ديمه لرىنى ياديرغاتميور.
آنلر عقللرينك ايرديكى آراقده طورسونلر. هپ اوراده قالسونلر...

JOE THE JUNIOR

چوق مشغولدم بن
ايشم باشمدن آشقيندى
يوقسه ايش باشى او
لعت اوله سيجه
او بوينى ووروله سى
او منحوس او منفور
لش قارغه سى طابورينه
قولايسه برى ياپدرسوندى.

DERSİM'DE OLANLARA KATLIAM DEMELİ Mİ?

Her kim cereyanına Hıristiyan takviminin 1938'inci yılında şahit olunan Dersim hadisesine katliam adını vermiş olsa, bununla isabetli ve yerinde bir ifadeyi asla yakalamış olmaz. Kim ki, katliam kelimesine tahsis edilen basamak hizasında kalarak vuku bulanlardan bahsetti, işte artık o, Dersim'de olan biten her şeyi küçültme, küçümseme, alelâdeleştirme vazifesini üzerine almış bir vaziyette ifade-i meramda bulunmuştur. Hele biri kalkıp işi cinayet kelimesiyle karşılama hevesine kapılırsa, o kimse olsa olsa bir magazin haberi verme başarısına ermiş olur.

G. E. Lessing, "Bazı durumlarda aklını kaybetmeyenlerin, kaybedecek miktarda akılları yoktur" demiştir. İslâm ordusu başından beri, akıllı, hem de dünyanın gelmiş geçmiş en akıllı insanların ordusu oldu ve gençlik yıllarımda ben Dersim'de bulunan zabitanın bazılarının aklını kaçırdığını işitmiştim. Delirmeleri hem aldıkları emirler ve hem müşahade ettikleri nelerse onlar sebebiyleydi. Öldürülenlerin sayısı muhakkak ki söylenenlerden, bilinenlerden çoktu. Çok masumun kanı aktı. En acımasızca masum olanlar öldürüldü. Kadınlar ve çocuklar bilhassa öldürüldü. Öldürülenlerin sayısı kadar, öldürülme biçimleri de korkunçtu, korku vericiydi. Bilen, gören, işitenler anlatamıyor. Çünkü anlatılamıyor. Açıkçası, lisân hududunu fersah fersah aşan, havsalanın ötesinde bir canavarlık 1938 yılında Dersim'de sergilendi. "Sergi" lafzına

modaya uyup, şıklık olsun diye müracaat etmedim. Gösterilmek istenen bir şey vardı. Acaba kim, neyi gösteriyordu?

Yıl 1938, dünyanın İsrail'in kurulduğu haberini işitmesine daha on sene var. Filistin'de Yahudilere mahsus bir Filarmoni Orkestrası'nın teşkili üzerinden iki, Gazi M. Kemal figüründen bir Atatürk imal edilmesi ve bu şahsa Yunanlıların, bizzat Venizelos'un Nobel barış ödülü verilmesi teklifinde bulunması üzerinden dört yıl geçmiş. Yıl 1938, bir yıl geçmeden İkinci Dünya Savaşı patlak verecek. Türkiye İkinci Dünya Savaşı'na girmeyecek. Fransa'da Yahudi aleyhtarı Vichy yönetimi hüküm sürecek, Londra'dan Fransızlara radyo yayını aracılığıyla seslenen General de Gaulle, her şeyin Atlantik ötesi bir plana uygun sonuçlanacağını ima edercesine "Ümidinizi kaybetmeyin; bu bir dünya savaşıdır" diyecek. Yıl 1938, İspanya'da iç savaş kimin kazandığı üç aşağı, beş yukarı belli. İspanya'daki iç savaş devletin silâhlendirdiği siviller kazanamadı. Onlar sadece genel seçimleri kazanabilmişlerdi. İspanya'da iç savaş orduların zaferiyle neticelendi. Hangi orduların? Birinci Cihan Harbi sırasında (süresince) devleti müsadere etmiş nizamî orduların. İspanya Birinci Cihan Harbi dışında kalmıştı. İç savaş İspanyol ordusuna devleti müsadere imkânı bahşetti.

Birinci Cihan Harbi eli altında Dünya Sistemi'ne alternatif üretebilme dinamizmi tutan iktidarları tasfiye etti. Dünya siyaset sahnesi Çarlık (Romanof) idaresinden, Kayzerli Alman imparatorluğundan, Habsburg hanedanından, Osmanlı sülâlesinden temizlendi(!). Kapitalizm artık beynelmilel finans ilişkileriyle ihdas ettiği mutlakıyetin tadını çıkarabilirdi. Lezzetin teminatı faaliyetini yıkılan imparatorlukların yerine geçen devletlerde gösteren orduların müsaderesindeydi. Anadolu'daki Millî Mücadele'nin sadece Ankara'dan emir alan nizamî ordu eliyle yürütüleceği, çete savaşına müsaade edilmeyeceği

haberi Yeşil Ordu müntesibi Çerkez Ethem'e ulaşınca, onun "Bu saatten sonra, benim gözümde Ankara'nın Atina'dan bir farkı kalmamıştır" dediği rivayet edilir. Yani ne yapıldıysa "Yurtta sulh, cihanda sulh" sloganı gereğince ve muvacehesinde yapıldı ve halen yapılmaktadır. Sırasıyla Tunus'a, Mısır'a Libya'ya barış getirenler, bugünlerde Suriye'ye barış getirmeye hazırlanmaktadır. Her şey dünya barışı için yapılıyor. Yurtta sulh, cihanda sulh. Nereyi nizâmî orduya ait uçaklar bombalamaktaysa bilin ki orası kısa zaman sonunda barış yurdu olacaktır. Nitekim, bir barış operasyonu, 1974 yılında müsaderesi ancak 27 Mayıs 1960 sabahı hitama erdirilebilmiş bir ordu tarafından Kıbrıs'ta başlatılmıştır.

Her şeyi uçaklar açıklıyor: Nasıl Guernica'yı Alman uçakları, Almeria'yı İtalyan uçakları, Belgrad'ı NATO uçakları bombaladıysa, Türk (!) uçakları da Dersim'i bombaladı. Bir ara, İspanya'daki iç savaş sırasında bir kaç Sovyet uçağı onlara cesaret ve ümit vermek için cumhuriyetçi siperler üzerinde gezindi. Durumu fark eden anarko sendikalistler siperlerden fırlayarak "Bunlar bizimkiler! Bunlar bizimkiler!" diye haykırdı. Hataya düşmüşütlük, yanıılıyorlardı: Bombalananların asla "bizimkiler"i olmadı. Çünkü Türkler henüz, ikinci kez tarih sahnesine çıkmadı.

Türklerin tarih sahnesine çıkmamaları için Dersim'de gözdağı verildi. Gözdağı verilenler ne Kürtler, ne Alevilerdi. Tehdide maruz kalanlar Kürt Aleviler veya Alevi Kürtler de değildi. 1929 krizinden itibaren kapitalizm her türlü inisiyatif karşısında ölümcül bir korku duyuyor. Dünya Sistemi'nin yetki tevdi ettiği odaklara karşı her hareket canavarca yok edildi. Dersim felâketine sebep olanlar sadece ve sadece sistemden aldıkları icazetin hakkını vermek endişesi güdüyordu. Çiçeksiz, kırlangıçsız Arap Baharı'nın da bir başka endişesi yok.

3 Aralık 2011

ترك (!) اوچاقلرى ده درسمى بومبالادى. بر آرا، اسپانياده كى ايچ صاواش صره سنده بر قاچ سوويه ت اوچاغى آنلره جسارت و اميد ويرمك ايچون جمهوريتجى سپرلر اوزرنده گزيندى. طورومى فرق ايدن آنارقو سندیقالیستلر سپرلردن فيرلايه رق "بونلر بزمكيلر! بونلر بزمكيلر!" ديه هايقيردى. خطايه دوشمشديلر، ياگيلورلردى: بومبالانانلرك اصلا "بزمكيلر"ى اولمدى. چونكه تركلر هنوز، ايكنجى كز تاريخ صحنه سنه چيقمى.

تركلك ترك تاريخ صحنه سنه چيقمامه لرى ايچون درسمده گوز طاغى ويرلدى. گوز طاغى ويريلنلر نه كردلر، نه علويلردى. تهديدده معروض قالانلر كرد علويلر ويا علوى كردلر ده دكلدى. ۱۹۲۹ قريزندن اعتباراً قاپيتاليزم هر دورلو اينيسيياتيف قارشيسنده اولومجول بر قورقو دوييور. دنيا سيسته منك يتكى توديع ايتديكى اوداقلره قارشى هر حركت جاناوارجه يوق ايدلدى. درسم فلاكتنه سبب اولانلر ساده جه و ساده جه سيسته مدن آلدقلى اجازتك حقنى ويرمك اندیشه سى گودييوردي. چيچكسز، قيرلانغيچسز عرب بهارينك ده بر باشقه اندیشه سى يوق.

۸ محرم ۱۴۳۳

(سورہ سنجہ) دولتی مصادره ایتمش نظامی اوردولرک. اسپانیا برنجی
جهان حربی طیشنده قالمشدی. ایچ صاواش اسپانیول اوردوسنه
دولتی مصادره امکانی بخش ایتدی.

برنجی جهان حربی الی آکتنده دنیا سیسته منه اکثراتیف
اورده ییلمه دینامیزی طوتان اقتدارلری تصفیه ایتدی. دنیا
سیاست صحنه سی چارلق (Romanof) اداره سندن، قیزرلی آلمان
ایمپراطورلغندن، Habsburg خاندانندن، عثمانلی سلاله سندن
تمیزلندی (!). قاپیتالیزم آرتق بین الملل فینانس ایلشکیلرله احداث
ایتدیکی مطلقیتک طادینی چیقاره ییلردی. لذتک تأمیناتی فعالیتنی
یقیلان ایمپراطورلقلرک یرینه گچن دولترلده گوسترن اوردولرک
مصادره سنده یدی. آناطولیده کی ملی مجادله نك ساده جه آنقره دن
امر آلان نظامی اوردو ایلله یورودیله جکی، چته صاواشنه مساعده
ایدلمیه جکی خبری یشیل اوردو منتسبی چرکس ادهمه اولاشنجه،
آنک "بو ساعتدن صکره، بنم گوزمده آنقره نك آتینه دن بر فرقی
قالمامشدر" دیدیکی روایت ایدیلیر. یعنی نه یاپیلدیسه "یورته
صلح، جهانده صلح" صلوغانی گرکنجه و مواجهه سنده یاپلدی و
حالاً یاپلمقده در. صره سیله تونس، مصره، لیبیا یه باریش گتیرنلر،
بوگونلرده سوریه یه باریش گتیرمه یه حاضرلانمقده در. هر شی دنیا
باریشی ایچون یاپیلیور. یورته صلح، جهانده صلح. نره یی نظامی
اوردویه عائد اوچاقلر بومبالا مقده یسه بیلک که اوراسی قیصه زمان
صوکنده باریش یوردی اوله جقدر. نته کیم، بر باریش اوپه راسیونی،
۱۹۷۴ ییلنده مصادره سی آنجق ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحی ختامه
ایردریله ییلمش بر اوردو طرفندن قبریسده باشلادلمشدر.

هر شیئی اوچاقلر آچیقلا یور: نصل غوآرنیقایی آلمان اوچاقلری،
آلمریایی ایتالیان اوچاقلری، بلغرادى NATO اوچاقلری بومبالا دیسه،

بيلينلردن چوقدى. چوق معصومك قانى آقدى. اك آجيمه سزجه معصوم اولانلر اولدرولدى. قادينلر و چوجوقلر بالخاصه اولدرولدى. اولدرولنلرڭ صاييسى قدر، اولدرولمه بيچيملىرى ده قورقونجىدى، قورقو ويريجيدى. بيلن، گورن، ايشيدنلر آڭلاده ميور. چونكه آڭلاديله ميور. آچيقجه سى، لسان حدودينى فرسخ فرسخ آشان، حوصله نك اوتە سنده بر جاناوارلق ۱۹۳۸ يىلنده درسمة سرگيلندى. "سرگى" لفظنه موده يه اويوب، شيقلق اولسون ديه مراجعت ايتمدىم. گوسترلمك استنن بر شى واردى. عجباً كيم، نه ي گوستريوردى؟

يىل ۱۹۳۸، دنيانك اسرائيلك قورولديغى خبرينى ايشيتمسنة دها اون سنه وار. فلسطينده يهوديلره مخصوص بر فلارموني اوركسترانك تشكيلي اوزرندن ايكي، غازى م. كمال فيگورندن بر آتارك اعمال ايدلمسى و بو شخصه يونانليلرڭ، بالذات Nobel Venizelos باريش اودولى ويرلمسى تكليفنده بولنمىسى اوزرندن دورت يىل گچمش. يىل ۱۹۳۸، بر يىل گچمدن ايكنجى دنيا صاواشى پاتلاق ويره جك. تركيه ايكنجى دنيا صاواشنه گيرميه جك. فرانسه ده يهودى عليه دارى Vichy يوڭه ديمى حكم سوره جك، لوندره دن فرانسزلره راديو يايىنى آراجيلغيله سسلنن جنرال de Gaulle، هر شيئك آتلانتيك اوتە سى بر پلانه اويغون صوڭو جلانه جغنى ايما ايدرجه سنه "اميدگزي غائب ايتميك؛ بو بر دنيا صاواشيدر" ديه جك. يىل ۱۹۳۸، اسپانياده ايچ صاواشى كيمك قازانديغى اوچ آشاغى، بش يوقارى بللى. اسپانياده كى ايچ صاواشى دولتك سلاخلاندرديغى سيويللر قازانه مدى. آنلر ساده جه گنل سچيملىرى قازانه ييلمشلردى. اسپانياده ايچ صاواش اوردولرڭ ظفريله نتيجه لندى. هانگى اوردولرڭ؟ برنجى جهان حربى صره سنده

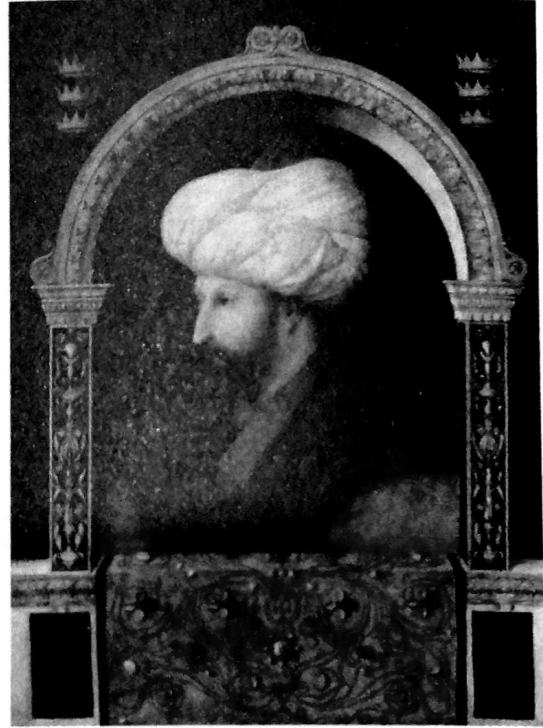
درسده اولانلره قتل عام دېملىمى؟

هر كيم جرياننه خرستيان تقويمنىڭ ۱۹۳۸نجى يىلنده شاهد اولان درسده حادثه سىنه قتل عام آدىنى وىرمش اولسه، بونگله اصابتلى و يرنده بر افاده يى اصلا ياقالامش اولماز. كيم كه، قتل عام كلمه سىنه تخصيىص ايدىلن باصاماق حذاسنده قاله رق وقوع بولانلردن بحث ايتدى، ايشته آرتق او، درسده اولان بيتن هر شىئى كوچولتمه، كوچومسه مه، على العاده لشدومه وظيفه سنى اوزرينه اكمش بر وضعيتده افاده مرآمده بولنمشدر. هله برى قالقوب ايشى جنائت كلمه سىله قارشىلامه هوسنه قاپىلىرسه، او كيمسه اولسه اولسه بر ماغازين خبرى وىرمه باشارىسنىه ايرمش اولور.

G. E. Lessing، "بعض طوروملرده عقلنى غائب ايتمينلرك، غائب ايدىه جك مقدارده عقللرى يوقدر" دىمىشدر. اسلام اوردوسى باشندن برى، عقللى، هم ده دنيانك گلمش گچمش اك عقللى انسانلرينك اوردوسى اولدى و گنجلك يىللمده بن درسده بولنان ضابطانندن بعضلرينك عقلنى قاپىردىغنى ايشىتمىشدم. دلىرمه لرى هم آدقلىرى امرلر و هم مشاهده ايتدكلىرى نه لرسه آنلر سببيله يدى. اولدرولنلرك صاييسى محقق كه سويله نلردن،

İSTİHBARAT DEVLETİNİN SİYASİ PARTİLERİ

“CHP’nin niçin altı oku var?” suali kafanızı kurcalıyorsa, yandaki tabloya bir göz atmanız size yardımcı olacak. Resmin sağlı sollu üst kısmında altı taç görüyorsunuz. Bu taçlar Roma’nın, Ortodoks Hıristiyan Roma’nın altı vilâyetini temsil ediyor ve seviyeli bir anlayışa ermiş olana bu tablo şunu söylüyor: Yaşa-

yan Roma’ya bir sarıklı hükmetmektedir. Hâkimiyet bilâ kayd ü şart sarıktadır. Böyle ise, o sarık Müslüman’ı teskin ettiği nispette, Hıristiyanı tedirgin ediyor mu? Hayır, etmiyor. Hiç etmedi. Latin tiarası etti fakat. Zamanında bilhassa Hıristiyan kabul edilen an’anevî itikadın takipçilerinin (Arap yarımadasında onlara “hanîf” denirdi) arasında yaygın olan sarık sarma âdeti Müslümanlara kolayca

geçti. Biz Müslümanlar itikadî uzlaşmazlığımızı ve gerek Yahudi, gerekse Hristiyan gayr-i müslimlerden itikaden bağımsız kaldığımızı zaruri işaretlere münhasır kılmıştık. Meselâ, hem zünnar takmayı reddeder, hem de zünnar takanın otoritesini reddetmeyi kaide ittihaz ederdik.

Altı rakamının temsili değeri Doğu Roma vilayetlerini işaret etmekle sınırlı değil. Altıgen veya altı uçlu yıldız İbrânî âleme telmihtir. Altılı olana rağbetin Augustine'deki altıyı tebcil edişe bakarak hasseten Yahudi bir mânâ taşımadığı da gönül rahatlığıyla iddia edilebilir. Türkler İstanbul'u fethedinceye kadar nikâhlı karının (Sara) çocuğu (İshak) ahfadının, cariyenin (Hagar, Hacer) çocuğu (İsmail) sulbü karşısında bir taraf teşkil ettikleri fikri siyasete hükmediyordu. Fetihden sonra ise tahkim edilen fikir babanın (İbrahim) merkeze yerleştirilmesi fikri oldu. Bu tarz bir bütünlük arayışı hangi sebeple Sultanahmet camiinin altı minareli olduğunu izah eder. Kaziyenin "Türkler mağlûp edilemez" şeklinde tertip edildiği zaman diliminde esasa anaların alınması fikri canlıydı. Avrupa'da Türkleri "öteki" sayan bir medeniyet yükseldiği dünyevî kazanç tutkunlarının gözlerini korkutunca altı rakamına sığınmanın onlar için olduğu kadar, diğer birçokları için de teminat yerine geçtiği görüldü.

"Hâkimiyet bila kayd ü şart milletindir" denildiğinde altılı bir vahdetten medet umulduğu saklanmayan bir gerçektir. Oysa bir "millî mücadele" içinde idik ve "devlet" adıyla yaşayan hükmetme tarzının yeniden teşekkülüne açık desteğini esirgemeyen Müslümanlardan başkası değildi. Müslümanlar istismar edilmeliydi. Hâkimiyet ve millet kelimeleri birlikte anılınca bundan "millet-i hâkime"nin anlaşılması, hâkimiyetin Müslüman kitleye hasredilme iradesi çıkacağı tabî idi. Vahdet Müslüman kitlenin (ki onlar ekseriyeti teşkil etmiyordu) "tevhid" itikadı sayesinde "önce vatan" temin edilecekti. Öyle de

oldu. 29 Ekim 1923'te bileğimizin hakkıyla elde ettiğimiz bir devletimiz vardı. Göstermelik bir devlet değildi ve bundan hiç, ama hiç kimse hoşlanmasa da, ister istemez bir Kur'ân devletiydi.

Devletin Kur'ân devleti oluşunun idareci kadroya süreç içinde verdiği hoşnutsuzluk bazı gizli niyete mebni şeylerin uygulamaya konuşunu kolaylaştırdı belki. Sabahların birinde ilga ediliverdi Türkiye'deki Kur'ân devleti. Atılan bu kesin adım sekiz yıllık bir hazırlığın sonucuydu. İlga ve iptal hazırlığına 1952 yılında İslâm ordularının NATO emrine -biri hariç- verilmesiyle başlanmıştı. Böyle bir gevşemenin doğurduğu mahrumiyet hissi, ülke içinde ülke uğruna harekete geçebilecek yeni yerli kuvvalar bulundurabilmek gayretini körükledi. Maddi emniyet mutlak mânâda elden gitmişti. Manevî emniyet için bir şeyler yapmak gerekiyordu. Nurcuların müttefikler çizgisi devam ettirilerek ma'lûller dünyasına naklolunan beynelmilel dinamizmini Demokrat Parti kolaylıkla istihdam ettiği apaçık bilindiğinden, "church goers" ruhu uzağında da kalsa, bağımsız bir manevî direnç haline ihtiyaç vardı. İslâm'ın aslının hatırlatılmasına ihtiyaç vardı. Bu ihtiyaca binaen ve o günün iktidarı aleyhine ortam oluşturabilme sevdasıyla Ticanileri CHP devreye soktu. Böylece Türkiye "Kâfir Devlet" tabiriyle tanıştı. İslâm'ın bir muhalefet vasıtası, muhalefetin bir parçası olabileceğini dünyada ilk gösteren CHP'dir. Fark edilmelidir ki, (Mehmet Akif fark edememiştir) Hindistan'da ve Arap ülkelerinde İslâmî olduğu söylenen faaliyet Dünya Sistemi'nin müttefikleri olarak güç kazanmıştır. Tıpkı Napoleon'un Mısır'ı ele geçirirken Memluk iktidarı karşısında müftüleri yanına alması gibi.

CHP'nin -bir tür- İslâm'ı siyaset aracı haline getirme çabası onun iki harp arası kazandığı karakteri terk edip dünyada 1945 sonrasında belirenlere benzer diğerleri gibi

bir siyasî parti haline gelmesine doğru attığı ilk adımdır. İki harp arasında Sovyetler Birliği'nde Komünist Parti ne ise, İtalya'da Faşist Parti ne ise, Almanya'da NSDAP ne ise Türkiye'de de CHP o idi. Devletin partisiydi. Devletti. Her valinin o vilâyetteki CHP il başkanı olduğunu göz önüne alırsanız, devletin de bizzatihi CHP olmaktan pervası yok idi. Altı ok takip edilen umdelerin adedini tutturmak için ortaya çıkmış değildir. Bugünün CHP'sine bakın: Ne cumhuriyetçiliğe, ne milliyetçiliğe, ne halkçılığa, ne devletçiliğe, ne laikliğe, ne de inkılapçılığa rağbet ettiği yoktur. Altı okla bugün dahi, dün olduğu gibi altı rakamının, altılığın, altıcılığın galebe çaldığı gösterilmektedir. Galip gelenler Türk milletinin hayat damarlarını oklarla delmişlerdir. Delenler aralarının Augustinus veya çok sonra Wittgenstein gibi altıyla iyi olduğunu bilene bildirmek ister.

Batı Medeniyeti varlığını bir sapkınlığa, bir azıp sapmaya borçlu olduğu gerçeğini gözlerden saklamak için siyasî partilerin dengeyi sağlayacak terazinin kefeleri olmalarını öngörür. Batı Medeniyeti sadece siyasî düzenbazlığı itibarıyla değil, bütün insan ilgileri bakımından ikililik peşindedir. Antik ve Modern, Grek ve Romalı, İbrânî ve Hristiyan özellikler taşımak Batı Medeniyeti'nin şanındandır. İkililik Batı Medeniyeti'nin yakasını bırakmaz. Yalnızca iki özelliği sebebiyle Batı Medeniyeti'nin sair bütün medeniyetlerden ayırt edileceği fikrini ileri süren de Claude Levi-Straus'tur.

1) Eğer medeniyetler alayına Batı Medeniyeti diye bir unsur dahil etmek kaçınılmaz sayılacaksa, bu mecburiyet bir çeşit insanın enerji isti'mali bakımından başkalarını geçmiş olmaları yüzünden doğacaktır. Batılı kimliğiyle ayakta kalmayı başaran bir çeşit insan (la bourgeoisie,

the middle class) başarıya ermeyi 17. ve 18. Hıristiyan asırlarından itibaren, hem başkalarından çok, hem de başkaları aleyhine enerji sarfetmek sayan insanlardı. Aynı insanlar, bu yaptıklarıyla Batı Medeniyeti'ni yükseltmeği ve ayakta tutmayı başardılar. Bugün o başarıdır ki, birilerinin sefa sürmesine diğer birilerinin de cefa çekmesine sebep teşkil ediyor. Adına ister Modernlik, ister Kapitalizm, ister Medeniyet, ister Yeni Zamanlar, istersek Dünya Sistemi diyelim, adlandırmanın her seferinde aynı heykelin farklı zaviyelerden görünüşünü dile getirmiş oluruz.

2) Batı Medeniyeti insan ömrünü uzattığı iddiasıyla Batı Medeniyeti oldu. Eğer insan ömrünün ne uzunlukta olacağı takdir-i ilâhi değilse bu işte medeniyetin başarısı mutlakı. İnsanlar “şayet o günlerde kortizon bulunmuş olsaydı; anneciğim bugün hâlâ yaşıyor olacaktı” tarzında düşünmeye alıştırıldılar. Modern tıp batılıların dünyayı hem istila ederken, hem de dünyaya kazık çakma faaliyeti yürütürken en öne çıkan meşguliyet sahası oldu.

Batı Medeniyeti kendi hayatını teminat altına almanın maddi ve manevî malzemesi olarak enerji sarfiyatını ve insan ömrünün uzatılmasını seçti. Hegemonyanın bu iki aracı sebebiyle de Türkiye üzerinde Batı hükümlerliği mutlakıyete erdi. Yani meselenin bütün milletleri inkıyad ettirmek kısmına odaklanırsak Türk milletine mensubiyetin başka bir millete mensubiyetten farkı yoktur; ama meselenin Türk varlığını idame ettirmek kısmına gelindiği zaman hadise İslâm dâvâsı şekline ister istemez girer.

Devletimiz bir Kur'ân devleti idiyse, bu hadisenin sadece biz Türkler için, Türkiye'yi vatan belleyenler için ifade ettiği bir saklı, Türklükte mahfuz anlamı vardı. Oysa diğer tarafta cereyan eden ve diğer tarafın kafa ölçüleriyle yürürlükte olan bambaşka bir şeydi. Neydi biz Türklere bambaşka gelen yürürlükteki şey? Bu şey bugün sanki matah bir şeymiş gibi, afili bir

dille Dünya Sistemi yaftasıyla zikrettiğimiz “tek dişi kalmış canavar”ın prosesinden ve prosedüründen, yani sürecinden ve işlem yönteminden başka bir şey değildi. Biz Türkler koyunduk, koyunlaştırılmıştık ve bu sebeple can derdindeydik; bizi kapitalizm, kasaplığıyla maruf Dünya Sistemi koyunlaştırmıştı ve o et derdindeydi.

Birinci Cihan Harbi sonu şartlarının gereklerine uyumla şekillendirilmiş Türkiye Cumhuriyeti, dahil edilmediği İkinci Dünya Savaşı sonundaki şartlara uymak zorunda bırakıldı. Şartlar çok partili seçimle tayin edilmiş idare tarzına geçmeği gerektiriyordu. Türkiye Cumhuriyeti çok partili bir siyasî rejime geçerek Kur’ân devleti safhasını geride mi bıraktı? Hayır, bilhassa bunu yapmadı.

Bugünün Türkiyesi Kur’ân devleti hesabının kapanıp olanca sermayenin istihbarat devleti hesabına yüklendiği Türkiye’dir. Bugüne birçok çemberden geçilerek gelindi. Siyasî partiler hem çember olma ve hem de çemberden geçme katakullisinde rol aldılar.

17 Aralık 2011

حکمرانلغی مطلقیتته ایردی. یعنی مسئله نك بتون ملتلی انقیاد ایتدرمك قسمنه اوداقلانیرسه ق ترك ملتنه منسوبیتك باشقه بر ملتته منسوبیتدن فرقی یوقدر؛ اما مسئله نك ترك وارلغنی ادامه ایتدرمك قسمنه گلندیکی زمان حادثه اسلام دعواسی شكلنه استراستمز گیرر.

دولتمز بر قرآن دولتی ایدیسه، بو حادثه نك ساده جه بز ترکلر ایچون، ترکیه بی وطن بلله ینلر ایچون افاده ایتدیکی بر صاقلی، ترکلکده محفوظ آکلامی واردی. اویسه دیگر طرفده جریان ایدن و دیگر طرفك قفا اولچولریله یورورلکده اولان بام باشقه بر شیدی. نهیدی بز ترکلره بام باشقه گلن یورورلکده کی شی؟ بو شی بوگون صانکه ماتاح بر شیمش گبی، آفلی بر دیلله دنیا سیسته می یافتاسیله ذکر ایتدیکمز "تك دیشی قالمش جاناوار"ك پروسه سندن و پروسه دورندن، یعنی سوره جندن و ایشله م یوکه دیمندن باشقه بر شی دکلدی. بز ترکلر قویوندق، قویونلاشدرلمش دق و بوسبيله جان درنده يدك؛ بزى قاپیتالیزم، قصابلیغیله معروف دنیا سیسته می قویونلاشدرلمش دی و او ات درنده یدی.

برنجی جهان حربی صوکی شرطلرینك گرکلرینه اویومله شکلندرلمش ترکیه جمهوریتی، داخل ایدلمدیکی ایکنجی دنیا صاواشی صوکنده کی شرطلره اویمق زورنده براقلدی. شرطلر چوق پارتیلی سچیمله تعین ایدلمش اداره طارزینه گچمکی گرکدریوردی. ترکیه جمهوریتی چوق پارتیلی بر سیاسی ره ژیمه گچه رك قرآن دولتی صفحه سنی گریده می براقدی؟ خیر، بالخاصه بونی یاپمدی.

بوگونك ترکیه سی قرآن دولتی حسابنك قاپانوب اولانجه سرمایهنك استخبارات دولتی حسابنه یوکلندیکی ترکیه در. بوگونه بر چوق چنبردن گچیله رك گلندی. سیاسی پارتیلر هم چنبر اولمه و هم ده چنبردن گچمه قاتا قوللیسندره رول آکدیلر.

ایکی اوزه للکی سببیله باتی مدنیتنک سائر بتون مدنیتلردن آیرت ایدیله جکی فکرینی ایلری سورن ده Claude Levi-Straus در.

(۱) اکر مدنیتلر آلاینه باتی مدنیتی دییه بر عنصر داخل ایتمک قاجینلماز صاییله جقسه، بو مجبوریت بر چشیت انسانک انرگی استعمالی باقیمندن باشقه لرینی گچمش اولمه لری یوزندن طوغه جقدر. باتیلی کیملکیله آیاقده قالمه یی باشاران بر چشیت انسان (la bourgeoisie, the middle class) باشاری یه ایرمه یی ۱۷نجی و ۱۸نجی خرستیان عصرلرندن اعتباراً، هم باشقه لرندن چوق، هم ده باشقه لری علیه نه انرگی صرف ایتمک صایان انسانلردی. عین انسانلر، بو یاپدقلریله باتی مدنیتنی یوکسلتمکی و آیاقده طومه یی باشاردیله. بوگون او باشاریدر که، بریلرینک صفا سورمسنه دیگر بریلرینک ده جفا چکمسنه سبب تشکیل ایدیور. آدینه استر موده رنلک، استر قاپیتالیزم، استر مدنیت، استر یگکی زمانلر، استر سهک دنیا سیسته می دیه لم، آدلاندرمه نک هر سفرنده عین هیکلک فرقلی زاویه لردن گورونوشنی دیله گتیرمش اولورز.

(۲) باتی مدنیتی انسان عمرینی اوزاتدیغی ادعاسیله باتی مدنیتی اولدی. اکر انسان عمرینک نه اوزونلقده اوله جغی تقدیر آله ی دکلسه بو ایشده مدنیتک باشاریسی مطلقدی. انسانلر "شاید او گونلرده قورتیزون بولنمش اولسه یدی؛ آنه جکم بوگون حالا یاشایور اوله جقدی" طرزنده دوشونمکه آکیشدرلدیلر. موده رن طب باتیلیرک دنیایی هم استیلا ایدرکن، هم ده دنیایه قازیق چاقمه فعالیت یورودورکن اک اوکه چیقان مشغولیت ساحه سی اولدی.

باتی مدنیتی کندی حیاتی تأمینات آکنه آکمه نک مادی و معنوی مالزومه سی اوله رق انرگی صرفیاتی و انسان عمرینک اوزادلمسینی سچدی. هگمونیا نک بو ایکی آراجی سببیله ده ترکیه اوزرنده باتی

قازانمشدر. طبق Napoleon ك مصري أله گچيريركن مملوك اقتدارى قارشيسنده مفتيلرى ياننه ألمسى گبى.

CHP نك - بر دور- اسلامى سياست آراجى حالنه گتيرمه چاباسى آنك ايكى حرب آراسى قازانديغى قاراقتري ترك ايدوب دنياده ۱۹۴۵ صكره سنده بليرنلره بگزهر ديكرلرى گبى بر سياسى پارتى حالنه گلمسنة طوغرى آتديغى ايلك آديمدر. ايكى حرب آراسنده سوويه تلر برلكنده قومونيست پارتى نه ايسه، ايتالياده فاشيست پارتى نه ايسه، آلمانياده NSDAP نه ايسه تركيه ده CHP او ايدى. دولتك پارتيسيدى. دولتى. هر والينك او ولايتده كى CHP ايل باشقانى اولديغنى گوز اوكنه آيرسه كز، دولتك ده بذاته CHP اولمقدن پرواسى يوق ايدى. آلتى اوق تعقيب ايديلن عمده لرك عددىنى طوتدرمق ايچون اورته يه چيقمش دكلدر. بوگونك CHP سنه باقك: نه جمهوريتجيلكه، نه مليتجيلكه، نه خلقجيلغه، نه دولتجيلكه، نه لائيكلكه، نه ده انقلابجيلغه رغبت ايتديكى يوقدر. آلتى اوقله بوگون دخى، دون اولديغى گبى آلتى رقمنك، آتيليلغك، آتيجيلغك غلبه چالديغى گوسترلمكده در. غالب گلنلر ترك ملتتك حيات طامارلرني اوقلرله دلمشلدر. دنلر آرارلينك Augustinus ويا چوق صكره Wittgenstein گبى آتيله ابي اولديغنى بيلنه بيلدرمك استر.

باتى مدنيتى وارلغنى بر صايقينلغه، بر آزوب صايمه يه بورجلو اولديغى گرچكنى گوزلردن صاقلامق ايچون سياسى پارتيلرك دنگه يى صاغلاليه جق ترازينك كفه لرى اولمه لرني اوك گورور. باتى مدنيتى ساده جه سياسى دوزنبازلغى اعتباريله دكل، بتون انسان ايلگيلرى باقيمندن ايكيليلك پشنده در. آنتيك و موده رن، غيرك و رومالى، عبرانى و خرستيان اوزه للكلر طاشيمق باتى مدنيتنك شاننددر. ايكيليلك باتى مدنيتنك ياقه سنى براقماز. يالكزجه

مسلمان کیتله یه حصر ایدلمه اراده سی چیقہ جغی طبعی ایدی. وحدت مسلمان کیتله نڭ (که آنلر اکثریتی تشکیل ایتمیوردی) "توحید" اعتقادی سایه سنده "اوڭجه وطن" تأمین ایدله جکدی. او یله ده اولدی. ۲۹ اکیم ۱۹۲۳ ده بیلکمزڭ حقیله آلدہ ایتدی کمز بر دولتمز واردی. گوسترمه لک بر دولت دکلدی و بوندن هیچ، اما هیچ کیمسه خوشلانمسه ده، استر استمز بر قرآن دولتی دی.

دولتڭ قرآن دولتی اولوشنڭ اداره جی قادرویه سورہ ج ایچنده ویردیکی خوشنودسزلق بعض گیزیلی نیتہ مبنی شیلرڭ او یغولامه یه قونوشنی قولایلاشدردی بلکہ. صباحلرڭ برنده الغا ایدیلی ویردی ترکیه ده کی قرآن دولتی. آتیلان بو کسین آدیم سکز ییلق بر حاضرلغڭ صوڭوجیدی. الغا و ابطال حاضرلغنه ۱۹۵۲ ییلنده اسلام اوردولرینڭ NATO امرینه - بری خارج - ویرلمسیله باشلانمشدی. بویله بر گوشه مه نڭ طوغوردیغی محرومیت حسی، اولکه ایچنده اولکه اوغرینه حرکتہ گچه ییله جڭ یڭی یرلی قوالر بولندرہ ییلمک غیرتنی کوروکله دی. مادی امنیت مطلق معناده آلدن گیتمشدی. معنوی امنیت ایچون بر شیلر یاپمق گرکیوردی. نورجیلرڭ متفقلر چیزگیسی دوام ایتدریلهرک معلولر دنیا سنه نقل اولنان بین الملل دینامیزمنی ده موقرات پارتی قولایلقله استخدام ایتدیکی آپ آچیق ییلندیکندن، "church goes" روحی اوزاغنده ده قالسه، باغیمسز بر معنوی دیره نج حالنه احتیاج واردی. اسلامڭ اصلنڭ خاطر لادلمسنه احتیاج واردی. بو احتیاجه بناء و او گونڭ اقتداری علیهنه اورتم اولوشدره ییلمه سوداسیله تجانیلری CHP دوریه صوقدی. بویله جه ترکیه "کافر دولت" تعبیر یله طانیشدی. اسلامڭ بر مخالفت واسطه سی، مخالفتڭ بر پارچه سی اوله ییله جکنی دنیا ده ایلک گوسترن CHP در. فرق ایدلمیلدر که، (محمد عاکف فرق ایده مه مشدر) هندستانده و عرب اولکه لرنده اسلامی اولدیغی سویله نن فعالیت دنیا سیسته منڭ متفقی اوله رق گوج

گچدی. بز مسلمانلر اعتقادی اوزلاشمازلغمزی و گرک یهودی، گرکسه خرستیان غیر مسلملردن اعتقاداً باغیمسز قالدیغمزی ضروری اشارتله منحصر قيلمشدق. مثلاً، هم زنار طاقمه یی رد ایدر، هم ده زنار طاقانك اوتوریته سنی رد ایتمه یی قاعده اتخاذ ایدردك.

آلتی رقمنك تمثیلی دكری طوغی روما ولایتلرینی اشارات ایتمكله سینورلی دكل. آلتیگن ویا آلتی اوجلو ییلدیز عبرانی عالمه تلمیحدر. آلتیلی اولانه رغبتك Augustine ده کی آلتی یی تبجیل ایدیشه باقه رق خاصه یهودی بر معنا طاشیمدیغی ده گوكل راحتلغیله ادعا ایدیله ییلیر. تركلر استانبولی فتح ایدنجه یه قدر نكاحلی قارینك (صاره) چوجوغی (اسحاق) احفادینك، جاریه نك (هاگار، هاجر) چوجوغی (اسماعیل) صلیب قارشیسنده بر طرف تشکیل ایتدكلری فکری سیاسته حکم ایدیوردی. فتحدن صکره ایسه تحکیم ایدیلن فکر بابانك (ابراهیم) مرکز یرلشدرلمسی فکری اولدی. بو طرز بر بتونلك آرایشی هانگی سببله سلطان احمد جامعنك آلتی مناره لی اولدیغنی ایضاح ایدر. قضیه نك "تركلر مغلوب ایدیله مز" شکلنده ترتیب ایدلدیکی زمان دیلیمنده اساسه آنالرك انمسی فکری جانلیدی. آوروپاده تركلری "اوته کی" صایان بر مدنیت یوکسلدیکی دنیوی قازانج طوتقونلرینك گوزلرینی قورقودنجه آلتی رقمنه صیغمنه نك آنلر ایچون اولدیغی قدر، دیگر بر چوقلری ایچون ده تأمینات یرینه گچدیکی گورولدی.

"حاکمیت بلا قید و شرط ملتگذر" دینلدیکنده آلتیلی بر وحدتدن مدد اومولدیغی صاقلانمایان بر گرچکدی. اویسه بر "ملی مجادله" ایچنده ایدك و "دولت" آدیله یاشایان حکم ایتمه طرزینك یکیدن تشکله آچیق دستکنی اسیرگه مین مسلمانلردن باشقه سی دکلدی. مسلمانلر استثمار ایدلملیدی. حاکمیت و ملت کلمه لری برلکده آگیلنجه بوندن "ملت حاکمه" نك آکثلاشلمسی، حاکمیتك

استخبارات دولتئڭ سياسى پارتىلرى

"CHP نڭ نيچون آلتى
اوقى وار؟" سۋالى قفاڭزى
قورجالايورسە يانده كى تابلويه
بر گوز آتمەڭز سزە يارديمجى
اولەجق. رسمڭ صاغلى
صوللو اوست قسمنده آلتى تاج
گورييورسڭز. بو تاجلر رومانڭ
اورتودوقس خرستيان رومانڭ
آلتى ولايتنى تمثيل ايدىيور و
سويهلى بر آڭلايشە ايرمش
اولانە بو تابلو شونى سويلەيور:

ياشاين رومايە بر صارىقلى حڪم ايتمكدهدر. حاكىمىت بلا قىد و
شرط صارىقدهدر. بويلە ايسە، او صارىق مسلمانى تسكىن ايتدىكى
نسبتەدە، خرستىيانى تديرگىن ايدىيورمى؟ خير، ايتمىيور. هيچ ايتمدى.
لاتىن تياراسى ايتدى فقط. زمانندە بالخاصە خرستىيان قبول ايدىلن
عنعنوى اعتقادڭ تعقيبجىلرئڭ (عرب يارىم آطەسندە آنلرە "حنيف"
دينيردى) آراسندە يايغىن اولان صارىق صارمە عادتى مسلمانلرە قولايىجە

ŞİİR DEVLETTEN NE ANLAR?

Yazının başlığına bakıp da ruhen habıs ve aynı miktarda aklen ma'lûl kimselerin düştüğü çukura düşmeyin. Sanmayın benim lâfı, bayat sakızları gevelemeye heveslenerek, devletin şiirden ne anladığına getirmeye çabalayacağımı. Çukura düşmeyin; Avusturya'nın Bosna-Hersek'i toprakları içine dahil etti diye, başınıza oturttuğunuz püsküllü belânın da Avusturya'dan ithal edildiği gerekçesiyle fesinizi öfkeyle yere vurup fesler üzerinde ayaklarınızla tepinerek hırsınızı çıkarma sevdasıyla avunmayın. Sizin sizliğinize keyfince müdahale edenin kıymet verdiğiniz her şeyi size danışmaksızın pazarlamış olduğundan artık haberdar olun. Bu çağrıda bulunmak bende yine bir, yeni bir farz-ı kifaye hissi uyandırmamış olsa idi, doğrusunu isterseniz kılımı bile kıpırdatmazdım.

Devlet denilen ejderin şiirden pek bir şey anlamadığını Platon'dan beri bilmeyen kaldıysa, onların hep pineklemelerini, yerlerinde saymalarını dilerim. Şiirin dili, bu deşici, kurcalayıcı dil, devleti sıhhatinden endişe etmeye sevk etmiştir ve halen ediyor. Şiir ölmüyor, çünkü devletin mel'anetinin sonu yok. İşte bu diyalektik münasebetten dolayı, üç bin sene var ki

devlet, bir selâmet arayışı telâşı içinde hareket ediyor. Devletin sıhhat bulmak için aradığı şey ikbal sağladığı kadar, ikbale ermiş ahmaklıktır. Ahmaklık ahlâkî çürüme ortamını ihdas edemediyse hükümrانlık sahasından mahrum kalır. Devlet kendi hükmünün yürürlüğe girdiği sahayı şiire kapatır. Şiirin elleri armut toplamaz. Şiir devlete zebanilik etmekten hiç gocunmaz. Devlet şiirin başına tebelleş oluşundan korkar. Şiirin hareket serbestisi sebebiyle devlet teröre uğrar. Neden böyle? Çünkü bütün işlerini devlet yordakçılığından medet umarak yapagörenler milletin, millet hayatının başına üşüşmüş zebanilerden başkaları değildir.

Şiir devletten anlaşılabilir en doğru şeyi anlar. Çünkü şiir her çağda ve her ortamda devletle milleti tetabuk ettiren şeydir. Onun için İstiklâl Marşı Türk milletinin mutabakat metnidir. Geçen üç bin senenin bir uğrağında sarahate kavuşmuş bir şey bu. Yaşadığımız toprakların Dârü'l-İslâm haline girmesiyle birlikte millet devletle şiirin inikâs ettirdiği mânâ yüzünden mutabık kalır. İstiklâl Marşımız (dünyadaki bütün –evet, dünyada ne sayıda, ne miktarda mevcutsa– millî marş güftelerinden farklı olarak) bir şiirdir. Abidevî bir sanat eseridir. Devlet şimdiye kadar, bu şiirin millet menfaati nâmına ihdas ettiği atmosferi salâhiyetinin bahanesi haline getirdi. İstiklâl Harbi Türk zaferiyle sonuçlanınca devlet bu şiiri hemen rafa kaldırdı. Türk topraklarının hakikati bundan ibarettir. Yunus Emre'nin attığı temel üzerinde hem devleti beraat ettiren ve milletlere şekil temin eden bir Divan Edebiyatı, hem de bu edebiyata hece vezni hudutları içinde hep nazire yapan Âşık Edebiyatı yükseldi.

Ne anladı şiir devletten? Şiirin devletten anladığı, bu ejderin ancak millet muhafızı bir şekle bürünerek kendini beraat ettirebileceğidir. Şiir gayesini devletten anlaşılabilir en doğru şeyi anladığı için tahakkuk

ettirebildi. Çağlar boyu ne oldu şiirin gayesi? Devleti ismiyle müsemma hale getirmek, devleti devletleştirmek! Devleti bir şahsın, bir ailenin, bir zümrenin, bir sınıfın malı olmaktan çıkarmak. Bilinsin ki Türklerin diğer bütün milletlerden üstün oluşunun ikinci kaynağı Sünnilik yanında budur. Bu demektir ki, şiir dünya çapında gayesine “Divan Edebiyatı” ile ermiştir. Divan Edebiyatı adına lâayık, has ve hususen tenkidî bir millî edebiyattır ve Mehmet Akif gibi modernistlerin zannettiği gibi mevzu olarak benimsediği şey “ya oğlan ya da karı” değildir.

Devletin aslî karakteri bakımından olduğu kadar, şiir ile devlet arasındaki münasebet bakımından da Avrupa ve Türk âlemi iki kutup teşkil eder: Avrupa’da bindiği dalı kesmeme adına devlet şiire kol-kanat gerer, Türk âleminde ise şiir aynı gerekçeyle, yani bindiği dalı kesmeme adına devleti bozguna uğratma faaliyetlerine cephe alır. Şiirin kadrini bilmeme ve bu nankörlüğün yarattığı tahribat Avrupa devletlerinin marifetleri arasında yer aldığı kadar Türk devletinin de hiç vazgeçmediği bir tavidir. Şiirin Avrupa (ve nihayet Amerikan) devletleriyle münasebeti, bir yavaşmanın ağasıyla meselesini halletme tavrı dairesindedir. Türkiye’de şiir ağalığı elden bırakmaz. Devletin Türkiye’de elden bırakmadığı şey ise şiire karşı küstahlıktır.

24 Aralık 2011

نه آڭلادی شعر دولتدن؟ شعرک دولتدن آڭلادیغی، بو اژدرک آنجق ملت محافظی بر شکله بورونه رک کندینی برائت ایتدره بیله جکیدر. شعر غایه سنی دولتدن آڭلاشیله بیله جک اک طوغری شیئی آڭلادیغی ایچون تحقق ایتدره بیلیدی. چاغلر بوی نه اولدی شعرک غایه سی؟ دولتی اسمیله مسما حاله گتیرمک، دولتی دولتیشدرمک! دولتی بر شخصک، بر عائله نک، بر زمره نک، بر صنفک مالی اولمقدن چیقارمق. بیلنسون که ترکلرک دیکر بتون ملتلردن اوستون اولوشنک ایکنجی قایناغی سنیلک یاننده بودر. بو دیمکدر که، شعر دنیا چاپنده غایه سنه "دیوان ادبیاتی" ایله ایرمشدر. دیوان ادبیاتی آدینه لایق، خاص و خصوصاً تنقیدی بر ملی ادبیاتدر و محمد عاکف گبی موده رنیستلرک ظن ایتدیکی گبی موضوع اوله رق بنمسه دیکی شی "یا اوغلان یا ده قاری" دکلدرد.

دولتک اصلی قاراقتری باقیمندن اولدیغی قدر، شعر ایله دولت آراسنده کی مناسبت باقیمندن ده آوروپا و ترک عالمی ایکی قطب تشکیل ایدر: آوروپاده بیندیکی دالی کسممه آدینه دولت شعره قول- قنات گرر، ترک عالمنده ایسه شعر عین گرکجه یله، یعنی بیندیکی دالی کسممه آدینه دولتی بوزغونه اوغراتمه فعالیتلرینه جبهه اکیر. شعرک قدرینی بیلممه و بو نانکورلکک یاراتدیغی تخریبات آوروپا دولترلرینک معرفتلی آراسنده یر آلدیغی قدر ترک دولتنک ده هیچ واز گچمدیکی بر طوردر. شعرک آوروپا (و نهایت آمریقان) دولترلرله مناسبتی، بر یاناشمه نک آغاسیله مسئله سنی حل ایتمه طورى دائره سنده در. ترکیه ده شعر آغالغی آلدن براقماز. دولتک ترکیه ده آلدن براقمدیغی شی ایسه شعره قارشى کستاخلقدر.

چونكه دولتك ملعننك صوځى يوق. ايشته بو ديالكتيك مناسبتدن طولايى، اوچ بيك سنه وار كه دولت، بر سلامت آرايشى تلاشى ايچنده حركت ايدييور. دولتك صحت بولمق ايچون آرايدىغى شى اقبال صاغلادىغى قدر، اقباله ايرمش احمققدرد. احمقلىق اخلاقى چورومه اورته منى احداث ايده مديسه حكمرانلق ساحه سندن محروم قالير. دولت كندى حكمنك يورورلكه گيرديكى ساحه يى شعره قاپه دير. شعرك آللى آرمود طويلاماز. شعر دولته زبانيك ايتمكدن هيچ غوجونماز. دولت شعرك باشنه تبللش اولوشندن قورقار. شعرك حركت سربستيسى سبيله دولت ته روره اوغرار. ندن بويله؟ چونكه بتون ايشلرينى دولت يارداقچيلغندن مدد اومه رق ياپه گورنلر ملتك، ملت حياتنك باشنه اوشوشمش زبانيلردن باشقه سى دكلدر.

شعر دولتدن آڭلاشيله بيله جك اك طوغرى شيى آڭلار. چونكه شعر هر چاغده و هر اورته مده دولته ملتى تطابق ايتدرن شيدر. آنك ايچون استقلال مارشى ترك ملتنك مطابقت متنيدر. گچن اوچ بيك سنه نك بر اوغراغنده صراحته قاوشمش بر شى بو. ياشايدىغمز طوپراقلرك دار الاسلام حالنه گيرمسيه برلكده ملت دولته شعرك انعكاس ايتدرديكى معنا يوزندن مطابق قالير. استقلال مارشمز (دنياده كى بتون - اوت، دنياده نه صاييده، نه مقدارده موجودسه - مى مارش گفته لرندن فرقلى اوله رق) بر شعردر. آبدوى بر صنعت اثريدر. دولت شمدي يه قدر، بو شعرك ملت منفعتى نامنه احداث ايتديكى آتموسفرى صلاحيتنك بهانه سى حالنه گيتردى. استقلال حربى ترك ظفريه صوڭوجلاننجه دولت بو شعرى همان رافه قالدردى. ترك طوپراقلرينك حقيقتى بوندن عبارتدر. يونس امره نك آتديغى تمل اوزرنده هم دولتى برائت ايتدرن و ملتله شكل تامين ايدن بر ديوان ادبياتى، هم ده بو ادبياته هجا وزنى حدودلرى ايچنده هپ نظيره ياپان عاشق ادبياتى يوكسلدى.

شعر دولتدن نه آڭلار؟

يازىنىڭ باشلىغىنى باقوب دە روھاً خېيىت و عىن مىقدار دە عقلاً
مىلۇل كىمىسەلرۇڭ دوشىدىكى چوقۇرە دوشمىك. سانمايك بىنم لافى،
بىيات ساقىلرى گۈلەمەيە ھوسلىنەرك، دولتۇڭ شىردن نه آڭلادىغىنە
گىتىرمەيە چابالايە جىغمى. چوقۇرە دوشمىك؛ آوستىرئانك بوسنە -
ھىرسكى طوپراقلىرى ايچنە داخلى ايتدى دىيە، باشكۈزە اوطورتىدىغىڭىز
پوسكوللو بلانك دە آوستىرئان داخلى ايدلىدىكى گرگىجەسىلە فسكىزى
اوفكەيلە يە ووروب فسلىر اوزرىندە آياقلىرىڭىز تىپىنەرك حرصىڭىزى
چىقارمە سوداسىلە آونمايك. سىزۇڭ سىزلىككۈزە كىفنىجە مداخلى ايدىڭىز
قىمت وىردىكىڭىز ھىر شىئى سىزە دانىشمىقسىزىن بازارلامىش اولدىغىندىن
آرتىق خىردار اولۇڭ. بو چاغرىدە بولنىمى بىندە يىنە بر، يىڭى بر فرض
كفايە ھىسى اوياندىرمامىش اولسە ايدى، طوغرىسىنى استىرسەڭىز قىلمى
يىلە قىپىرداتمازدىم.

دولت دىنىلن اژدىرۇڭ شىردن پىك بر شى آڭلامدىغىنى پلاتوندىن
برى بىلىمىن قالدىسە، آنلرۇڭ ھىپ پىنكىلمەلرىنى، يىرلىندە صايمەلرىنى
دىلەرم. شىرۇڭ دىلى، بو دىشىجى، قورجىلايىجى دىل، دولتى
صىحتىندىن اندىشە ايتمەيە سوق ايتىمىشدر و حالاً ايدىيور. شىر اولمىيور،

İSMET ÖZEL DE KİM OLUYOR? İTHÂM ETME HAKKINI NEREDEN ALIYOR?

Günümüz Türkiye'si nedir? Varlığının da yokluğunun da dürüst her insan nezdindeki anlamı kaybolmuş bir ülkedir. Anlamsızlığın yarattığı bir sürtüşme var günümüz Türkiye'sinde. Sürtüşenlerin başında gerçek kâfir kimliğini gizlediği nispette kârını azamileştiren Laikler geliyor. Onlar gerçek laik kimliğini artık gizleme ihtiyacı hissetmediğinden ötürü “biriktirip sayan” Müslüman makule ile sürtüşüyor. Durum bir mücadele manzarası arz ediyor. Doğrusunu isterseniz bu bir kardeş kavgasıdır. Ben her ne kadar yerimi kavganın göbeği olarak gördüysem de, her zaman onların ve onlar arasındaki kavganın yabancısıydım.

Benim siyaset sahasında bilhassa bir bîgâneliğim olduysa müfrit ve müfsit kardeşlerin bu kavgasına olan bîgâneliğimdir. Ben 1315 doğumlu, Söke'deki evraklar Yunan kuvvetleri tarafından yok edildiği için iki hocasının mezuniyetini ikrar etmesi üzerine rüştiye mektebi şahadetnamesi alabilmiş bir babanın ve ilk mektebe Sultan Reşat zamanında giden 1318 doğumlu bir ananın doğurduğu (dokuzun altısı yaşamış) altıncı çocuk olarak 1363 senesinin 1 Şevval günü, yani Alman harbinin sonlarında

dünyaya gelmişim. Ömrüm boyunca sürtüşen, çatışan, mücadele eden taraflardan ne biri, ne de diğeriyle bir alâka kurdum. Ömrüm öyle seyretti ki her iki taraf da benimle yakından ilgilendi. Neden böyle oldu?

Ben henüz dünya hayatındaki birinci senemi doldurmamıştım ki, Sovyetler Birliği 1945 yılında Türkiye ile 1925'te imzaladığı ve tarafların itirazı olmadığı takdirde her 10 yılda yenilenecek saldırmazlık paktını iptal etti. Ben henüz bu dünyada 15 yıl 8 ay 8 gün geçirmiştim ki, NATO 27 Mayıs 1960 sabahı Türklerin 29 Ekim 1923 günü ilân ettikleri Cumhuriyet'i ilga etti. Artık 1945 ve 1960 tarihlerinde tezahür eden iki safhada istiklâlin "al gülüm, ver gülüm" hesabına sığmadığı tebarüz etti. Eğer devlet beynelmilel düzenin aygıtları marifetiyle ayakta tutulamayacaksa millet, Türk milleti devletin imdadına gelir miydi? Geleceği anlaşılır anlaşılmaz tedbirler alındı. Türk devletinin imdadına Türk milletinin gelmemesi için 27 Mayıs 1960'ı takip eden zaman içinde gayret gösterildi. Yani hayatta kalışını bizim ülkemizde yaşamasına borçlu olduğu halde Türk olmadığını söyleyen kim varsa Türkler aleyhine gayretle harekete geçti. Gayretkeşlerin ilk başardıkları Türkiye'nin sosyalist esaslar güdümünde yeniden örgütlenmesini imkânsızlaştırmak oldu. 1973'ten başlayarak başarılarının ikinci safhasını idrak ettiler: Türk milletinin İslâm'dan doğan ve doğacak olan beklentilerine son vermek, bunun sonucu olarak da münafıklığın İslâm idüğü fikrini yaygınlaştırmak.

Yıl 1982 idi sanırım; Fethi Naci "Kötü birer sarhoş oldular" dedi bana. Bunu bana, ben İsmet Özel'e, 1974 sonrasında kafa çekmeyen kişiye söyledi. Bahsettiği insanlar Turgut Uyar ve Edip Cansever'di. Bu sözler karşısında Fethi Naci'nin yüzümü bu şairlere buruşturacağımı zannettiği ihtimaldir. Oysa Fethi Naci'nin hiç tahmin etmediği şey oldu. Ben bilakis, gözlerimi parlatarak: "Ne olmuş?" diye sordum, ve sözlerime "Eğer namaz kılmı-

yor olsa idim” diyerek devam ettim, “ben onlardan daha çok içerdim.” Namaz kılmadığı halde sarhoş gezmeyen adam acınacak, istiskal edilecek ve küçümsenecek birisidir. Evet, öyledir ve devlet bunu kast-ı mahsusla bilmek istemez. Devlet ne ister? Bütün tebanın düğmelerine basılarak idare edilen oyuncaklar olmasını.

10 Kasımlarda içki satılmadığını hatırlarım. Birileri içkiyle cesaret bulup alenen sövmesin diye. Yine hatırlarım ki, (boşuna Arap Komserin Oğlu olmadık) 29 Ekimlerde sokak serserilerine bedava şarap (bilhassa fener alayları öncesinde) verilirdi: “Yaşasın Cumhuriyet!” diye bağırımları için. Müktesebatıma muvazi bir tavrın icap ettirdiği biçimde Arap ülkelerinde iyi şeyler oluyor diyenler külli kâfırdır dedim ve kimleri kastetti isem o kimseler yüzüme yılışık bir tutumla sırıtarak baktı. Benim yaptığım bir müfrit cüretkârlık değil mi? Ya onlar Allah katında kâfir sayılmıyorsa, ben bizzat kâfir olmaz mıyım? Olurum; kâfir olurum, gâvur olurum, Türklükten çıkarım, cehennemin zümerasını boylarım. Ve eğer onlar kâfir değilse, ben, bana bu sebeple nispet ettikleri küfrü başımın üstünde tutarım.

Çizginin bir yerinden itibaren devlet kendini İsmet Özel’in kim olduğuna dair bir izahatta bulunmakla vazifeli saydı. Hangi çizginin? Türkiye’de İslâm’ın devlete itaatten ötede bir yeri olmadığına dair hükmün millet gerçeği üzerine çektiği çizginin. Kimlerdir Türkiye’de devlete itaat edenler? Bunların birtakım akli ermez ve ahlâken za‘fiyeti fark edilmiş zevattan ibaret olduklarını bilmemiz lâzım. “İbaret” dediğime bakıp da, az sayıda oldukları zehabına kapılmayasınız. Bunların sayısı şimdiki nüfus içinde on milyondan fazlasını içine alır. Peki, ya diğerleri? Diğerleri, Türk devletinin yürütme gücünü Türkler aleyhine işletebilme hüneriyle iştilal edenlerdir.

Millet gerçeği üzerine bir çizgi çekilmiştir. Bunu ya-

panın adı bilinir. Bunu yapanın adına Osmanlı düzenini ihdas eden “sunûf-u devlet ” denilir. Kendilerine ilmiye, kalemiye, seyfiye adlarını yakıştıranlar kendileri dışında ve kendilerinin altında kalanlara “reaya” dedi. Riayet edenler, sürü. Her Türk sürüyle sürüklenmeyi ne zaman reddettiyse, işte o zaman aralarındaki sürtüşme bir türlü dinmeyen kardeşler tarafından müştereken cezaya çarptırıldı. Bana ne oldu? Ben de her Türk gibi, sınıfın bir köşesinde tek ayak üzerinde bekleme cezası aldım. Ben ne yaptım? Köşeye gittim gitmesine, lâkin işaret ettiklerine değil, karşı köşeye gittim. Orada durduysam da, tek ayak üzerinde durmayı reddettim. Düşman kardeşlerin gücü beni tek ayak üzerinde durmaya icbara yetmedi.

Şunlar Murat Belge'nin yanına çırak girdiği ve nihayetle “ustamdır” dediği Memet Fuat'ın yazdıkları arasında yer alıyor:

“Başlangıçta devrimci bir sanatçı İsmet Özel. Kendisi gibi atak, kavgacı, ‘militan’ olmayan şairlerin üstüne acımasızca çizgiyi çekiyor. Sonra, bir gün, değişiyor düşünceleri. Toplumsalcılığı, militanlığı bir yana itip Müslümanlığı seçiyor.”

“Gerçi bu değişmeden önce, 12 Mart gibi bir baskı dönemi yaşanmış; ama İsmet Özel’e yönelik bir yıldırma olayı yok. Düşüncelerini değiştirdiği günlerde ise baskı dönemi aşılmış durumda. Devrimci düşünce umutla bağlandığı bir şairini yitiriyor, tutucu düşünce yetenekli bir şair kazanıyor.”

“Ama hiçbir yasaya dayanmayan baskıların harcadığı bir sanatçı denemez İsmet Özel’e. Düşüncelerini değiştirmiş, kendi seçimiyle, başka bir dünya görüşüne bağlanmıştır, o kadar.” (“Politika”, 28 Nisan 1976)

Hakkımda yukarıda yazılanların hiçbiri hakikati aksettirmiyor. Acaba Memet Fuat yalanla dolanla mı uğ-

raşmış? Hayır, hiçbir bakımdan öyle değil. Yani düzenbazlık gayreti değildir yukarıdaki sözleri “hilâf-ı hakikat” kılan. Diyebilirim ki, ilk yayınlandığında bu satırların varlığı beni memnun etmişti. Evlendiğim üçüncü ayında yukarıda yazılanları okumamın üzerimde az da olsa müsekkin tesiri olmuş, dünyada bir tane bile kaldıysa, şahsiyet sahibi insan kaldığına içten içe sevinmiştim. Yine de hakkımda yukarıda yazılanların hiçbirisi hakikati aksettirmiyor. Bu demektir ki, ben daha ilk cümlede ifade edildiği üzere “başlangıçta” devrimci bir sanatçı değildim.

On altı yaşındaydım. Sanat alanı dedikleri yer, benim içinde bulunmaya can attığım bir yerdi. Ne anlıyordum on altı yaşında bir Türk olarak sanattan? Çok bir şey değil; lâkin tevarüs edilmemiş asaletim ve kadirşinas itaatsizliğim beni bu istikamette hareket etmeğe icbar ediyordu. Nedenini, niçinini ancak ihtiyarlık çağıma varınca keşfedebildiğim bir hal içindeydim. Bir his olarak hayatımı sanatla iştigal suretiyle şekillendirme mecburiyetiyle başbaşaydım. Şartların telkin ettiği bir haldi bu. Benim gözümü açtığım Türkiye’de gerek ressam, gerek müzisyen ve gerekse edebiyatçı olsun, bütün sanatçılar kendilerini uğraştıkları işin sırlarına vakfetmiş kişiler olarak biliniyorlardı. Onların çektiği dert, ne yapıp da işlerinin daha iyi örneklerini ele geçirebileceklerinin derdiydi.

Şiir dünyanın her modernleşmiş ülkesinde nasıl diğer sanat dallarına lokomotiflik yapacak mevkiî işgal etmiş idiyse, Türkiye’de de bundan daha önemli bir öncülüğü ifa edecek bir yer edinmişti. Şiirin rehberlik ettiği “anlam alanı” günöbirlik akışın ve bu günöbirlik akışla mukayyet siyasetin, fikriyatın üstündeydi. Öyle olduğu için de şairler Türk toplumunun modernlik macerasına hudut tayin etme ehliyetini haiz kişiler durumuna gelmişlerdi. Türk şiirinin son modernleşme atılımını 1959-1964 yılları arasında gerçekleştirmiş olması, hayatiyetini

idame ettirebilir bir Türk toplumuna hem “evet”, hem de “hayır” dememize müsait bir ortam ihdas etmişti. Şiir da-iresine dahil olmak imtihan salonunun kapısını içeriden, kendi elinle kapamak gibi bir şeydi.

Türk şiirinin son modernleşme atılımına ma'nidâr tarihler olarak 1959-1964 yıllarını niçin göstermelidir? Çünkü bu zaman diliminde nihayet Türkiye'ye bir “adres” temin edilebilmiş, yani ancak bu kısacık sürede bizim ülkemiz ismiyle müsemma hale gelmiştir. Zamanla Türkiye için “Bizim Ülkemiz” ibaresinin ikrarı çok ağır bir yük oldu. İstese de, istemese de şairin yüklendiği bu ağırlık bahse konu edilmediğinde ise Türk şairi hiç yoktu. Devlet ejderinin sahip olduğu güç tarzının şair üretmeğe yetmesi şöyle dursun, devletin ianesine muhtaç olan her kim olursa onun elinden şairlik derhal kaçıyordu.

Türkiye'nin çok partili hayata geçmesi ne ülke yöneticilerinin hoşlarına gidecek bir şeydi, ne de ülke yöneticileri çok partili bir hayatın hakkını verecek olgunlukta idiler. Beynelmilel şartlar, giderek PAX-AMERICANA Türkiye'yi çok partili hayata geçmeye zorladı. Böyle bir zorlama olmasaydı, 1946'daki genel seçimler de tek parti dönemi kadrolarının türettiği bir rezalet olmazdı. Demokrat Parti'yi bu rezaletin akabindeki tedbirler iktidara getirdi demek doğru değil. Sadece şu söylenebilir: Türk milleti 14 Mayıs 1950'de kimlerin reziller olarak tescil edilmesi hususunda bir ikazda, bir telkinde bulundu. Denk geldi de mi, böyle oldu? Türk milletinin ikazda ve telkinde bulunma hali hiçbir bakımdan sekr hali değildi. Türkiye'yi yönetenler Türklerden, Türk varlığından 1954 genel seçimlerinde bir “millî bilinç” dersi aldı. Sıkı bir dersti bu. Millî bilincin sağlamlığı 1957 genel seçim sonuçları gereğince Demokrat Parti'nin de ayağını denk alması zarureti âyân etti. Türk milleti kendine yarayan şeyi demokratik uygulamadan elde etmeğe kararlıydı.

Bu kararlılık şairlerin genç Türkiye'yi modern dünya ile başabaş getirme çabalarının hem zemini, hem de istinat noktası oldu.

Türk şiirinin modernleşme yönündeki son atılımının başlangıç noktası olarak 1959 yılını gösteriyoruz. Zira mer'iiyeti Türkiye Cumhuriyeti hudutları dahilinde tecelli eden Kur'an devletinin 27 Mayıs 1960'ta ilga edileceği küçücük bir ihtimal olarak dahi görülse idi, Türk şairleri nefsanî müdafaalarına medar olacak herhangi bir teşebbüste bulunmayacaklardı. Ne gözlerini kapatıp İstanbul'u dinleyebilecekler, ne masaya bira içme arzularını koyabilecekler, ne de mimarları balkonsuz ev yapmaya davet edebileceklerdi.

Modernleşme yönündeki muharebede Türk şiirinin kullandığı barut 1964'te tükendi. Bu sene şairlerin Kur'an devleti olmadığı takdirde koordinatlarını tespit edemeyeceklerini anladıkları, şiir meraklılarının da şairler istihbarat devletiyle uyumlu kaldıkları sürece, şiirden kimsenin nasibinin kalmayacağını anladıkları senedir. Bir sene sonra 1965 genel seçimleri olacak ve Türk milleti isbât-ı vücûd edecek, sinesinde 27 Mayıs 1960 ihtilâlinin intikamını alacak unsurları barındırdığını gösterecektir. Bundan sonraki mesele doğduğu yerde kaldı. Türk şairi ya milletin şairidir veya ne şiirden, ne de millettten söz edilebilir.

Tarih sahnesinin iptizale uğramış şu vodvil kesitinde kendimden bahsetmek niçin? Dünya denilen gölgelik sahayı leb a leb dolduran kendini beğenmişler ordusunda bir nefer olduğum için mi? Bundaki doğruluk payını inkâr etmem; ama bu izahat kendimden bahsedişimin ilk ve en önemli sebebi değildir. Kendimden bahsediyorum, zira doğru sıralamanın merkezden muhite olduğu itikadına sahibim. Allah hepimize bir "kendilik" verdi. Hepimizin aslı

hakkında en çok haberdar olmağa yakın durduğumuz şey “başka” dediğimiz değildir. Kim olursak olalım “kendim” dediğimiz, aslını en iyi bildiğimiz şeydir. Tam da Burkhard Hedtman’ın dediği gibi: *Ich kann ohne mich nicht leben.*

Yaratılmışlar arasında kendimin nerede, ne zaman yalan söylediğini veya hangi yalanlara bulaştığımı en iyi kendim biliyorum. Başkalarının yalanları hep uğraşılması cazip görünebilir ve “diğer” her şeyden çok eğlence verebilir. Belki de başkalarının yalanlarıyla uğraşma alanında temin edilecek en yüksek kâr saklı duruyordur. Ne var ki, bunların hepsi sonuç vermeyen işler arasında kalmaya mahkûm ve faydasına kimsenin erişemeyeceği şeylerdir. Halbuki insan ne kadar kendinden bahsederse o nispette kendi yalanlarına bir doğru sıralama sağlayabilme sonucu ele geçirebilir. Yalnızca sıraya sokulabilir yalanları hesaba kattığı zaman insan, sıralamaya girmeyen (giremeyen) yalanlardan vazgeçmenin faydasına nail olacaktır.

Kendimizden başkası hakkında yerli yerince malûmat edinmeye güç yetiremeyiz. Meselâ bizler, dünya çapındaki tezgâhtan bînasip insanlar olmaklığımız hasebiyle, öyle kaldığımız kadarıyla Büyük Britanya monarşisinin Mustafa Kemal’den esirgediği Dizbağı Nişanı’nı niçin bol keseden Abdullah Gül’e bağışladığına bir türlü akıl erdiremeyeceğiz. Hep bu türden ve ne yaparsak yapalım akıl erdiremeyeceğimiz çok sayıda vukuatla kuşatılmış haldeyiz. Şuna dikkat edin: Aklımızın çaresizliğe mahkûm edildiği saha maneviyata müteallik “metafizik” bir saha değildir. Bunu bilhassa aklınıza sokun. Bilmediğimiz “fizik” sahasıdır. Bize bilinmezlik alanının cinli, perili bir bilinmezlik alanı olduğu işaretini çakarak helâl ekmeğimizi elimizden kapan ve üzerimizden eksilmeyen kâfir tasallutunu mubah gösteren sahtekârların aleti olmaktan geri durmayı başarabilmeliyiz. O düzenbazların işlerine akıl erdiremediğimiz için, onların aklının bizdekinden yüksek

olabileceği ve hatta “maalesef böyle” olduğuna meyletme tuzağına düşmeyelim. Bakın bu bâbda benim hiç akıl erdiremediğim hikâyelerden biri şudur:

Deniz Gezmiş ve iki arkadaşının asılarak idam edilmelerine engel olabilmek gayesiyle Murat Belge imza topluyordu. Bu süreç içinde Murat Belge bana ve bize (bilhassa bana değil, o meyhane masasında kimler oturuyor idiyse hepsine) Afet İnan’ın imza vermeyi reddettiğini, onun tutumuna hayret ederek söyledi. Yani Atatürk’ün tarihçisi Afet İnan, “Bunlar Atatürk’ü de inkâr ediyor” diyerek üç gencin asılmasında bir kötülük olmadığı fikrine varmıştı. Ben Murat Belge’nin uzattığı kâğıdı imzaladım. Çünkü benim fikrimce bu üç gencin asılmasında bir kötülük, bir yanlışlık vardı. Bana bir soran olsaydı, devlet politikasının bunlara ceza verecek bir gerekçe bulamayacağını söyledim. Bunlar Millî Demokratik Devrim deyip “sosyalist” argümanların siyaset arenasını dışına itilmesine vesile yaratmışlar ve böylece Türkiye’de müesses nizâmın pekiştirilmesine hizmet etmişlerdi. Zalim gider zulmü kalır.

Atatürk’e imân veya Atatürk’ü inkâr; siyaset sahnesini tertip edenler bu iki yaklaşım sayesinde rolünüzü iyi oynayıp oynamadığınıza ve bu iki yaklaşımdan hangisinin, ne zaman prim yapacağına ücret verme mevkiini kapmış olanlar karar verecektir. Çoğunluk gramerdeki müennes hususiyetiyle neyin para ettiğinin kokusunu alır ve ona göre hareket eder. Başkalarından değil de, kendimden bahsedişimin bir sebebi de budur. Kendimden bahsetmek mecburiyetindeyim. Bu bir mes’ûliyyet meselesi. İlk gençlik yıllarımdan beri şahsım itibariyle benim dikkate değer oluşum veya öyle kabul edilişim birilerinin korkulu rüyası oldu. Müslüman olmam bu rüyanın üstüne tuz, biber ekti. (Tuzlu, biberli rüya!) Her şeyin olduğu gibi, insan ömrünün de takdiri Allah’ın elinde olmasa idi,

çoktan ve defalarca ölmüştüm. Yaşım 68'e balığ oldu. Benim nefes alışımın dahi onlar üzerinde kâbus etkisi uyardığını bile bile, göre göre, işite işite yaşadım. Benim varlığım, Türk varlığı, Türk değilim diyenlerin cürmüne delildir. Eriyip un ufak olmuş, gevretile gevretile inceldiğince kalmayı başarabilmiş bir Türkiye'de adını, ününü, önemini ve değerini gâvurların dağıttığı rütbelerden birine muhtaç olmayan birisi varsa, o da benim: İsmet Özel.

Kendimden bahsediyorum. Mevcudiyetimin mânâsını biliyorum. Türkiye'de kâfirlerin zaptedemediği tek kale Türk şiiiridir diyen yalnızca benim. Duruma bir açıklık getirmekten geri durmuyorum. Çünkü ben, İsmet Özel, kaleyi muhasara etmiş olan -sağcı/solcu- her kim olursa olsun, onlara kalenin anahtarlarını fırlatmayı daha 1980'inci Hıristiyan yılında bir "Şiir Okuma Kılavuzu" yazarak reddettim.

Türkiye'nin hâli Türk şiiirinin hâlinden ötürüdür. Türk şiiirindeki son modernleşme atılımının tarihi olarak önce 1954 – 59 yıllarını işaret edişim ve sonra aynı atılımın 1959 yılında başlayıp 1964'te sona erdiğini söyleyişim ise Türk şairinin hâlinden ötürüdür. Hâlimi şerh edeceğim ve kendi kavrayışıma dair nirengi noktalarından bahsedeceğim. Konumuz ister Türkiye denilince hangi topraklardan bahsettiğimiz olsun, isterse yaşayış biçimini, idare tarzını, insanlık keyfiyetini kastedelim, şiiir her halükârda bu ülkeye, bu lisâna, bu millete aynalık etti. Başlangıçta devrimci sanatçı değildim, başlangıçta ben, İsmet Özel, bir esoterik ölüm şairiydim ve bilerek hep öyle kaldım. Ne bayat hülya, ne de elden düşme hayat bana göreydi. Partizan şiiirini yazdım. Partizan gibi ölmekten söz açtım.

Sevdiğim kız; ama beni sevmeyip, yüzüme karşı "Ben hep ne yapacaksam, bunu İsmet'le en iyi şekilde yapacağımı düşünmüşümdür" deyip de beni ebediyyen tavlayan

kız, o günlerin birinde “Yayınla şu şiiri artık,” demişti, “yoksa vakti geçecek.” Ben de ona, “bir şiirin yayınlanma vakti geçecekse, hiç yazılmasın o şiir” diye cevap vermiş-tim. Yaşamak umrumdaydı. Cevabımın ne onu, ne de bir başkasını tesir altında bırakmadığını fark ettiğim derecede yaşayabildim. Fark edilmek elbette istiyordum. Aksi takdirde şiirle uğraşmamın ne mânâsı vardı?

Türkiye öyle çarpıklıklara sahne oldu ki, artık bu ülkede küfrün rengi değişince adının da değiştiği zannına, zehabına kapılan çok sayıda kimse bulmak mümkündür. Yeşile boyanmış küfre İslâm adını yakıştırmanın ne kadar çok kimsenin işine geldiğine şahit olmaktan yorulduk. Her köşede istemediğiniz kadar ukala vardır: Vakıanın bu kadar dolaysız olmadığı, zira simgelerdeki sırra vukuf kesbedilecek olursa bütün semavî dînlerin aynı özü paylaştığının görülebileceği, değişenin şekilden ve ifade biçiminin değişiminden ibaret olduğunu söyleyenler Allah katındaki dînin İslâm olduğu hakikatini de kendi inkârları seviyesinde ele alacaklardır.

Bu münkirler Arap Baharı’nı takip edecek vukaata “Kafkas Baharı” denilip denilmeyeceği sorusuna cevap vermekten geri duracaklar, neden bir Kürt, bir Kripto-Yahudi baharının, bir Çerkes, bir Gürcü, bir Ermeni baharının, bir Yunan, bir Pomak, bir Boşnak, bir Arnavut, bir Alevi baharının telaffuz edilmediği bahsine (bilmediklerinden değil, deşifre olmaktan korktukları için) hiç girmeyecekler, haberci kırlangıcın kanatlarıyla Türkiye’de iktidara AKP’yi taşıdığından söz edenleri ise mahvetmeye çabalayacaklardır. Dikkat edilirse hem Prag, hem de Arap Baharı ifadelerinde “muhit” esas alınan kavrayış olmuştur. Yani dikkatler Prag muhitinde ve Arap muhitinde gerçekleştirilen şeye çekilmektedir. Gözden uzak

tutulmak istenen ise, herhangi bir millî varlığın şekillendirildiği topraklardır. Hiçbir kişinin “Türk toprakları” ibaresini dillendirmesi imkân dahilinde sokulmayacaktır. Bu durumlarda “Müslüman” yaftası en kullanışlı maymuncuk yerine geçiyor.

Müslümanlıkla kim, ne işler çeviriyor? Ortalıkta ben de Müslümanım, Müslüman diye bana derler edasıyla dolaşıp parsa toplayan zevatın, tarihin Türk milleti üzerine sardığı yükü doğan mazeretten istifade ederekten en sahici Müslüman oldukları görüntüsünü vermek çok hoşuna gitmektedir. Bu zevat Yahudi olduğu belli haliyle Yahudiliğini ve Hristiyan olduğu belli haliyle Hristiyanlığını yüceltenler karşısında değil de, ateist söylemleri ve/veya pozitivist belirtileriyle bilhassa dikkat çekenler karşısında Müslüman olduklarını ifadeden bilhassa hoşlanmaktadır; ama en yüksek derecede hoşlandıkları şey hahamlar ve papazlarla aynı yolda mesafe kat etmektir. Mezkûr zevatın kahir ekseriyeti İslâm’a dair bir şeyler bildikleri, çok şeyler bildikleri ve giderek en çok şeyi bilenlerin kendileri olduğu iddiasındadır.

Oysa bütün işlerinden açıkça anlaşılıyor ki, İslâm’ın bir insanda gerçekten İslâm olarak tecelli edebilmesinin öncelikle şirkten arınma, yani küfr ile en ufak uzlaşmayı bile reddetme şartına bağlı olduğu hakikatinin cahilidirler. Eğer ilmin ne olduğu hususunda bir fikir edinebilmeye meyletselerdi, neyi anlayacaklarının da cahilidirler. “Ben küfr ile uzlaşmadım, sadece hayatım boyunca bazı kâfirlerle müşterek hedeflere sahip bir tavırdan başka tavrı bilmezlikten geldim; dolayısıyla, gerek bana, gerekse ortağıma da kazanç getiren bu hâl sebebiyle benim bundan böyle Müslümanlık dairesinden çıktığım iddiası yersizdir” diyenler, birbirlerini kol kırılır yen içinde ilkesi gereğince hararetle destekliyor. Bozacının şahidi şıracı. Müslümanlık onların gündeminde yok. Yekvücut,

yekpare ve yürüyüş istikameti temyiz edilmiş Müslüman kimlik onların gündeminde yok.

Bu soytarılığın, “Kâfirlerin müsaade ettiği kadar Müslümanlık” vodvilinin sahnesini kapıp kaplayan Müslüman taifesi “Arap Baharı” ibaresinin hangi mehaza dayandığını, bilmiyor, bildiği varsa çevresinde bilmez havalar estirip puan topluyor, hempalarına bu mehazın birileri tarafından bildirilmesi endişesini içinde taşıyor. Onların rahatını kaçıralım:

1968’de Sovyet tankları Prag’a girdiği zaman mevsim gerçekten bahardı ve lâkin şehre tanklar bir başka baharı sona erdirmek için girmişti. Tam o sırada ben Konya’da, iki yıllık askerliğim boyunca gördüğüm en bakımlı birlikte, Eğitim Kolordusu Karargâh Bölüğü’ünde askerdim. Avrupa yepyeni şeylere sahne oluyordu. O günlerin baharı dînsiz-milliyetsiz Marksist kodamanlarla pervasızlığını dînî bütünlüğünden alan beynelmilel sermayedar kodamanlar arasındaki “Co-existence in Peace” siyasetinin gideceği yere kadar götürülmesiyle siyaset diline “Prag Baharı” deyimini getiren bahardı. Rusların 1945 sonrası Prag’a getirdikleri kara kışın sonu demekti bu. Sonunun geldiğinin bu kadar çabuk ve Avrupa’nın göbeğinde ilân edilmesinden Sovyetler Birliği tedirgin olmuş ve ömrünü uzatma misyonunun bir kısmını tanklara yüklemişti. Siyaset dilinde “bahar” dendi mi, bundan bir başlangıcı değil, bir sonu anlayın: Dünya Sistemi’nin korktuğu nelerse, o şeylerin sona erdiği haberini veriyor siyasî “bahar.”

Sosyalizm vartasını Prag Baharı’yla atlatan Dünya Sistemi bu hegemonyacı zaferine gölge düşürecek şeyin ne olduğunu sarahaten biliyordu. Yekvücut Müslümanlık Dünya Sistemi’nin kâbusuydu. Kâbus uykuda (Soğuk Savaş siestasında) görülüyordu. Sistem uyanır uyanmaz İran’da bir devrim gerçekleştirdi. Bununla en yaralayıcı

darbeyi yiyen yekvücut Müslümanlık oldu. İran devrimi asla ihraç edilemezdi. Sünnileri Şiilerin kuyruğuna takmaya kimsenin gücü yetmezdi. “Arap Baharı” başından itibaren Sünnilerin ancak Sistem’in kuyruğuna takılırlarsa keyif çatacakları bildirisini ilândan çekinmedi. Türkiye’de Sünnilik tarihin hiçbir döneminde Arap Baharı’nı hayır-hah sayacak derekeye düşmedi.

Prag Baharı’na taraftar olduğu ve bununla kalmayıp Sovyet tanklarına yumruk sallayanların arasına karıştığı için Türkiye’deki siyasî nüfuzu sifıra indirilen Mehmet Ali Aybar “omurgasız aydınlar” ibaresinin mucididir. Gerçekte mesele aydınların omurgalı olma veya olmama hali değildi. Türkiye’de önce “münevver” daha sonra “aydın” diye anılan insanlar Tanzimat’tan 27 Mayıs 1960 ihtilâline kadar gösterdikleri belirtiler sebebiyle kendilerine az gelişmiş bir ülkenin aydınları diyebileceğimiz kişilerdi. Yani bunları ne bir reklâm firmasında istihdam zorlayabilir ve ne de onlara TV dizileri için senaryo yazmaya razı edebilirdiniz. 27 Mayıs 1960 ihtilâli sonrasında bu insan tipi yok oldu. Onların yerini Türkiye’yi az gelişmiş aydınlar ülkesi haline getiren zevat doldurdu. Sebep tahsil hayatının Türk milletinin ihtiyaçlarına cevap verecek unsurlardan arındırılmasıydı.

Omurgasız aydınlar itimada şayan değillerse, kimler itimada şayandı?

Cumhuriyet Türkiyesinde kimler aydın olarak adlandırılıyordu ve onlara bu isim hangi sebeple verilmişti? Bu sorunun cevabını bulmak istiyorsak, bunu birlikte yaşadığımız herkesin karşısına çıkan her şeye aynı anlamı yüklüyormuş zehabına kapılarak başaramayız. Başarabilir numarası yapmaya kalkışırsak bizi ahlâk sahibi kılacak olan “anlama-anlatma” faaliyetinden imtina etmiş

oluruz. Anlamaktan ve anlatmaktan vazgeçmeyeceksek, kimlerle birlikte yaşadığımıza, karşımıza nelerin çıktığına dair sarıh ve dolaysız bilgilere varma ısrarını gösterelim, neyin ne olduğunu anlamamız için gereken aydınlanmaya müracaat edelim.

Sözün gelişi, günümüz Türkçesiyle “Cumhuriyet Türkiye” deyivermek kolayımıza gidiyor. Hâlbuki şimdi Türklerin vatanı olarak bilinen yerlerin biz Türkler tarafından resmen “Türkiye” olarak adlandırılması hadisesi üzerinden henüz yüz sene bile geçmiş değil. Yeni bir adlandırma ile yaşıyoruz. Bu yenilik taptaze bir düşmanlıkla beraber yaşadığımızın da göstergesidir. Türkiye’ye Türkiye denilmesine itiraz edenler biz Türklerle savaştı. Türkler 1071’den sonra ikinci defa galip geldi. Birinci galibiyetimiz vatan sahibi olmamız için bize zaman kazandırdı. İkinci galibiyetimizin semeresine nail olamadık. Cumhuriyet rejimi Türkiye’ye Türkiye denilmesine itiraz edenlerin itirazlarını elde tutabilecekleri bir program uyguladı. Mu‘terizler adım adım intikam alacakları güne hazırlandılar. Cumhuriyet tarihi boyunca Türklerin zaman kaybettiği hakikatinin üstünü günümüz Türkçesi sinsice örttü. Bu da bir “aydın” numarasıydı. Malı gümrükten sahte pasaportla çekmek gibi bir şey.

Neyi nasıl söylediğimiz mevcudiyetimize bir vesika sağlar. Lisânımızın mevsukiyetiyle bir basamaktan diğerrine yükselerek insanlaşırız. Bu insanlaşma süreci insanın kendini bilme süreciyle iç içedir. Bir başına fert olarak varolmağa lisân manidir. Hayatın insan hayatı olduğunu fark etmenin ilk şartı ortaklaşalıkta yuvalanmıştır. Bu sebeptendir ki, her insanın yükselebileceği en üst basamak nihayet “millî lisân” basamağıdır. Millet olma basamağı lisân denilen vukuatın kendini tedvin edebildiği yerde bulunur. Türklüğün tedvini Yunus Emre’yi ortaya çıkaran kavrayış ile başlayan ve bizzat Yunus Emre tarafından

başlatılan bir şiir hadisesidir. Bu devirden kısa bir zaman önce Türk kelimesi gayr-i müslim kavimlerin gözünde ve dilinde milâdın XII. asrında bir anlam kazandı. Gayr-i müslimler kendileriyle iş ve hedef birliği yapmayan her Müslümana Türk dedi. Gayr-i müslimler andığımız tarihten sonra, Müslümanların yaşadığı her yere de kendi dillerince Türkiye demeye başladılar. Türk ve Türkiye tarihi şekillendirirken, tarih de Türk'e ve Türkiye'ye muhteva temin etti. İstiklâl harbimizin akabinde yaşadığımız toprakların adının Türkiye olduğunu tescil ettik, çünkü bizi vatandan mahrum bırakmak üzere harekete geçenlerin hepsi ve tamamı gayr-i müslim idi.

Adlandırmalarımızın ne kadarı mutlak, ne kadarı muvakkattir? Bir lisân millî vasıf arzettiği nispette o lisânla gerçekleşen adlandırmaların ne kadarının mutlak, ne kadarının muvakkat olacağı o lisânla yaşayan milletin hayatiyetine ve hayatiyet tarzına bağlıdır. Batı Hindistan (West Indies) muvakkat bir adlandırmaydı. Türkiye'de Atlantik ötesindeki yeni keşfedilmiş topraklar bir süre Batı Hindistan adıyla anıldı. Oradan kuş familyasına mensup bilmediğimiz bir hayvan getirilince, biz Türkler ona "Hindi" dedik. Türkçede "hindi" mutlak adlandırma haline girdi. Bu kuşa İngiliz dilinde İstiklâl harbimizden çok önce "Turkey" adı verildi. Ne sebepten? Sebep şu ki, İngilizce konuşup bu uçmayan kuşu hayatlarında ilk defa gören kimseler hayvanı Cezayir horozuna benzettiler. Neden öyleyse ona Cezayir demediler? Çünkü Müslümanlar nerede yaşıyorlar ise o zamanların İngilizce konuşanına göre orası Türkiye idi.

Türkiye'den bahis açmak, İslâm'ı bahse konu etmektir. Türkiye Cumhuriyeti'ni ilân etmek İslâm devletinin yok edilemediğini tevsik etme mânâsı taşıyordu. Canınızı dişinize takıp bir başka mânâ arayın. Bulamayacaksınız. O günlerin Cemiyet-i Akvâm'ından da ötede,

eğer gücünü millet kimliğinden alan bir devletler ailesi tahayyül edilebilirse, İslâm'ın bu ailedeki tek temsilcisi Türkiye idi ve mevcudiyetini muhafaza ettikçe Türkiye hep öyle kalacaktı.

Modernleşme denilen şey aile içi ilişkilerde status quo tarafından vizeye lââyık görülmeyi işaret ediyordu. 1945 senesinde, yani Alman Harbi biter bitmez, Dünya Sistemi ailesinin reisi eğer iktidarı çok partili seçimle tayin edilmemiş bir kuruluş kaldıysa onu üvey evlât muamelesine tâbi tutacağını bariz bir şekilde ifade etti. 1946'da Türkiye'de çok partili seçim yapıldı. Türkiye'nin 1946-1960 arasındaki zamanları şunun sarahaten bilindiği zamanlardı: Kim olursak olalım, "aydın" kelimesine yakın durabilmemiz için ya hiç köylü olmamak veya bir şekilde köylü geçmişimiz varsa, artık köylülük emarelerinden, bunun da yanı sıra taşralılık hissiyatından büsbütün arınmış olmak gerekiyordu. Şiir ve köylülük geçinemiyordu.

Önce dedim ki, Türk şiiri son modern atılımını 1954-59 yılları arasında yaptı. Daha sonra ilâve ettim: Türk şiiri son modern atılımını 1959-64 yılları arasında yaptı. Dikkat ederseniz aynı vakıanın cereyan ettiği iki farklı tarihi andım ve Türk şiirinin 1954-64 arası on yıllık bir süre içinde modernlik safhasını idrak ettiğini söylemedim. İki farklı tarih anmak suretiyle Türk varlığı ve Türkiye'nin haritadaki yeri hususunda şairlerin şuur seviyelerinin türettiği farklılığa parmak bastım.

1954 Demokrat Parti'nin bir öncekinden daha yüksek sayıda reye liyakat kesbederek ikinci kez hükümet kurma fırsatı elde ettiği yıldır. Yani yaşadığımız değişme 14 Mayıs 1950'ye denk gelmiş bir arıza yüzünden değildir. Devam edecek bir yol üzerindeyizdir. Telâffuz edilen Türk, Türkiye, Türkçe kelimeleri modernlik içinde hak ettikleri yere konabileceklerdir. Şiirin atılımcı ruhu 1959'a kadar sürer. Hak edilen yerin neresi olduğuna dair kanaat

ancak bu tarihe kadar muhafaza edilebilecek, bir sonraki yılın baharında (27 Mayıs) Türkiye'yi bir kanaat boşluğu karşılayacaktır.

Sözünü ettiğimiz kanaat boşluğunu şairler prosaique buldu. Pekiştigi 1959'da şahit oldukları, pekiştirdikleri miktarda başlattıkları modern ruh atılımını 1964 yılına, Türk, Türkiye, Türkçe kelimelerinin yeni baştan tarifi zaruretini hissettikleri yıla varıncaya kadar idame ettirdiler. Çıkmazdan 1964'te söz edildi. Hâsılı, şiirdeki kendimize mahsus modernlik atılımı 1954-59 yıllarının mahsulü idi. 1959-64 yılları içinde ise kendimizden başkalarının da kabulü şartına bağladığımız bir modernlik atılımını yaşamak zorunda kaldık. Her ikisine de "son" demek, Türk şiirinin son modern atılımı demek pek doğrudur.

27 Ocak 2012

و ترك شعرينك ۱۹۵۴-۱۹۶۴ آراسى اون يىللق بر سوره ايچنده موده رنلك صفحه سنى ادراك ايتديكنى سويله مدم. ايكي فرقلى تاريخ آڭمق صورتيله ترك وارلغى و تركيه نك خريطه ده كى ىرى خصوصنده شاعرلر ك شعور سويله لرينك توره تديكى فرقليغه پارماق باصدم.

۱۹۵۴ ده موقرات پارتينك بر اوڭجه كندن دها يوكسك صاييده رئيه لياقت كسب ايدهر ك ايكنجى كز حكومت قورمه فرصتى آلد ه ايتديكى ييلدر. يعنى ياشاديغمز دكيشمه ۱۴ مايس ۱۹۵۰ يه دنك گلמש بر عارضه يوزندن دكلدر. دوام ايده جك بر يول اوزرنده يزدر. تلفظ ايديلن ترك، تركيه، تركجه كلمه لرى موده رنلك ايچنده حق ايتدكلرى يره قونه بيله جكلدر. شعر ك آتيليمجى روحى ۱۹۵۹ ه قدر سورر. حق ايديلن ير ك نره سى اولديغنه دائر قناعت آنجق بو تاريخه قدر محافظه اديله بيله جك، بر صكره كى ييلك بهارنده (۲۷ مايس) تركيه يى بر قناعت بوشلغى قارشىلايه جقدر.

سوزينى ايتديكمز قناعت بوشلغى شاعرلر prosaique بولدى. پكيشديكنه ۱۹۵۹ ده شاهد اولدقلى، پكيشدردكلرى مقدارده باشلاتدقلى موده رن روح آتيليمنى ۱۹۶۴ ييلنه، ترك، تركيه، تركجه كلمه لرينك يڭى باشدن تعريفى ضرورتنى حس ايتدكلرى ييله وارنجه يه قدر ادامه ايتدرديلر. چيقمازدن ۱۹۶۴ ده سوز ايدلدى. حاصلى، شعرلرده كى كنديمزه مخصوص موده رنلك آتيليمى ۱۹۵۴-۱۹۵۹ ييللرينك محصولى ايدى. ۱۹۵۹-۱۹۶۴ ييللىرى ايچنده ايسه كنديمزدن باشقه لرينك ده قبولى شرطنه باغلاديغمز بر موده رنلك آتيليمنى ياشامق زورونده قالدق. هر ايكيسنه ده "صو ك" ديمك، ترك شعرينك صو ك موده رن آتيليمى ديمك پك طوغريدر.

۴ ربيع الاول ۱۴۳۳

اويله يسه آڭا جزائر ديمديلر؟ چونكه مسلمانلر نرهده ياشيورلر ايسه او زمانلرڭ انگليزجه قونوشاننه گوره اوراسى تركيه ايدى.

تركيه دن بحث آچمق، اسلامى بحثه قونو ايتمكدى. تركيه جمهوريتنى اعلان ايتمك اسلام دولتنڭ يوق ايديله مدىكنى توثيق ايتمه معناسى طاشيوردى. جانكزى ديشكزّه طاقوب بر باشقه معنا آرايڭ. بوله ميه جقسكز. او گونلرڭ جمعيت اقوامندن ده اوتهده، اكر گوجنى ملت كيملكندن آلان بر دولتلر عائله سى تخیل ايديله بيليرسه، اسلامڭ بو عائله ده كى تك تمثيلجيسى تركيه ايدى و موجوديتنى محافظه ايتدكجه تركيه هپ اويله قاله جقدى.

موده رنلشمه دينيلن شى عائله ايچى ايليشكيلرده status quo طرفندن ويزه يه لايق گورولمه يى اشارت ايديوردى. ۱۹۴۵ سنه سنده، يعنى آلمان حربى بيتريتمز، دنيا سيسته مى عائله سنڭ رئيسى اكر اقتدارى چوق پارتىلى سچيمله تعيين ايدلمه مش بر قورولوش قالديسه آنى اووه ي اولاد معامله سنه تابع طوته جغنى بارز بر شكلده افاده ايتدى. ۱۹۴۶ ده تركيه ده چوق پارتىلى سچيم ياپلدى. تركيه نڭ ۱۹۴۶ - ۱۹۶۰ آراسنده كى زمانلرى شونڭ صراحة بيلنديكى زمانلردى: كيم اولورسه ق اوله لم، "آيدين" كلمه سنه يقين طوره بيلمه مز ايچون يا هيچ كويلو اولماق ويا بر شكلده كويلو گچمشمز وارسه، آرتق كويلولك اماره لرندن، بونڭ ده يانى صره طشره ليلق حسياتندن بوس بتون آرينمش اولمق گركيوردى. شعر و كويلولك گچينه ميوردى.

اوڭجه ديدم كه، ترك شعرى صوڭ موده رن آتيليمنى ۱۹۵۴ - ۱۹۵۹ يىللرى آراسنده ياپدى. دها صڭره علاوه ايتدم: ترك شعرى صوڭ موده رن آتيليمنى ۱۹۵۹ - ۱۹۶۴ آراسنده ياپدى. دقت ايدرسه كز عين واقعه نڭ جريان ايتديكى ايكي فرقلى تاريخى آڭدم

ايتمه نك ايلك شرطى اورته قلاشه لقمده يووالانمشدر. بو سبيله در كه، هر انسانك يوكسله بيله جكى اك اوست باصاماق نهايت "ملى لسان" باصاماغيدر. ملت اولمه باصاماغى لسان دينيلن وقوعاتك كندىنى تدوين ايدە بيلديكى يرده بولنور. تركلكك تدوينى يونس امره يى اورته يه چيقاران قاورايش ايله باشلايان و بالذات يونس امره طرفدن باشلاديلان بر شعر حادثه سيدر. بو دورون قيصه بر زمان اوگجه ترك كلمه سى غير مسلم قوملرك گوزنده و ديلنده ميلادك ۱۲نجى عصرنده بر آكلام قازاندى. غير مسلملر كنديلريله ايش و هدف برلكى ياپمايان هر مسلمانە ترك ديدى. غير مسلملر آكديغمز تاريخدن صكره، مسلمانلرك ياشاديغى هر يره ده كندى ديللرنجه تركيه ديمه يه باشلاديلر. ترك و تركيه تاريخى شكللندريركن، تاريخ ده تركه و تركيه يه محتوا تامين ايتدى. استقلال حربمرك عقبنده ياشاديغمز طوپراقلرك آدينك تركيه اولديغنى تسجيل ايتدك، چونكه بزي وطندن محروم براقمق اوزره حركته گچنلرك هپسى و تمامى غير مسلم ايدى.

آدلاندرمه لريمرك نه قدرى مطلق، نه قدرى موقتدر؟ بر لسان مى وصف عرض ايتديكى نسبتده او لسانله گرچكلشن آدلاندرمه لرك نه قدرينك مطلق، نه قدرينك موقت اوله جغى او لسانله ياشايان ملتك حياتيته و حياتيت طرزينه باغليدر. باتى هندستان (West Indies) موقت بر آدلاندرمه يدى. تركيه ده آتلانتيك اوتەسنده كى يكى كشف ايدلمش طوپراقلر بر سوره باتى هندستان آديله آكلدى. اورادن قوش فاميلياسنه منسوب بيلمديكمز بر حيوان گتيريلنجه، بز تركلر آكئا "هندي" ديدك. تركجه ده "هندي" مطلق آدلاندرمه حالنه گيردى. بو قوشه انگليز ديلنده استقلال حربمزدن چوق اوگجه "Turkey" آدى ويرلدى. نه سببدن؟ سبب شو كه انگليزجه قونوشوب بو اوچمايان قوشى حياتلرنده ايلك دفعه گورن كيّمسه لر حيوانى جزائر خروسنه بگژه تديلر. ندن

بونی برلکده یاشادیغمز هرکسک قارشيسنه چيقان هر شیئه عین آڭلامی یوکلہ یورمش ذہابنه قاپیلہرق باشارہ مایز. باشارہ بیلیر نومروسی یاپمہ یہ قالقیشیرسہق بزی اخلاق صاحبی قیلہجق اولان "آڭلامہ - آڭلاتمہ" فعالیتندن امتناع ایتمش اولورز. آڭلامقدن و آڭلاتمقدن واز گچمہ جکسہک، کیملرلہ برلکده یاشادیغمزہ، قارشیمزہ نہلرک چیقادیغمہ دائر صریح و طولایسز بیلگیلرہ وارمہ اصرارینی گوستہرہلم، نہیک نہ اولدیغنی آڭلامہ مز ایچون گرکن آیدینلانمہ یہ مراجعت ایدہلم.

سوزک گلیشی، گونمز ترکجہ سیلہ "جمهوریت ترکیہ سی" دیویرمک قولایمزه گیدیور. حالبوکہ شمدی ترکلرک وطنی اولہرق بیلین یرلرک بز ترکلر طرفندن رسماً "ترکیہ" اولہرق آدلاندرلمسی حادثہ سی اوزرندن هنوز یوز سنہ بیلہ گچمش دکل. یکئی بر آدلاندرمہ ایلہ یاشایورز. بو یکیلک تاپ تازہ بر دشمنقلہ برابر یاشادیغمزک دہ گوسترگہ سیدر. ترکیہ یہ ترکیہ دینلمسنہ اعتراض ایدنلر بز ترکلرلہ صاواشدی. ترکلر ۱۰۷۱ دن صگرہ ایکنجی دفعہ غالب گلدی. برنجی غالبیتمز وطن صاحبی اولمہ مز ایچون بزہ زمان قازاندردی. ایکنجی غالبیتمزک ثمرہ سنہ نائل اولہمدق. جمهوریت رهژی می ترکیہ یہ ترکیہ دینلمسنہ اعتراض ایدنلرک اعتراضلرینی آلدہ طوتہ بیلہ جکلری بر پروغرام اویغولادی. معترضلر آدیم آدیم انتقام آلہ جقلری گونه حاضرلانیدیلر. جمهوریت تاریخی بوینجہ ترکلرک زمان غائب ایتدیکی حقیقتنک اوستنی گونمز ترکجہ سی سیگسیجہ اورتدی. بو دہ بر "آیدین" نومروسیدی. مالی گومروکدن ساخته پاساپورتلہ چکمک گبی بر شی.

نہی نصل سویلہ دیکمز موجودیتمزہ بر وثیقہ صاغلار. لسانمزک موثوقیتیلہ بر باصاماقدن دیکرینہ یوکسلہرک انسانلا شیرز. بو انسانلا شمه سورہ جی انسانک کندینی بیلمہ سورہ جیلہ ایچ ایچہ در. بر باشنہ فرد اولہرق وار اولمغہ لسان مانعدر. حیاتک انسان حیاتی اولدیغنی فرق

سىستېم اويانير اويانماز ايرانده بر دوريم گرچكلشدردى. بونكله اڭ ياره لايىجى ضربه يى بين يك وجود مسلمانلق اولدى. ايران دوريمى اصلا اخراج ايديله مزدى. سنيلرى شعيلىرڭ قويروغنه طاقمه يه كيمسه نڭ گوجى يتمزدى. "عرب بهارى" باشندن اعتباراً سنيلرڭ آنجق سىستېمك قويروغنه طاقيليرلرسه كيف چاته جقلىرى بيلدرىسنى اعلاندن چكىنمدى. تركيه ده سنيلك تاريخك هيچ بر دونه منده عرب بهارىنى خيرخاه صايه جق دركه يه دوشمدى.

پراغ بهارىنه طرفدار اولديغى و بونكله قالمىوب سوويه تانقلىرينه يومروق صاللايانلرڭ آراسنه قاريشديغى ايچون تركيه ده كى سياسى نفوذى صفره ايندريلن محمد على آيبار "اوڭورغه سز آيدينلر" عباره سنڭ موجديدر. گرچكده مسئله آيدينلرڭ اوڭورغه لى اولمه ويا اولمامه حالى دكلدى. تركيه ده اوڭجه "منور" دها صكره "آيدين" ديه آڭيلان انسانلر تنظيماتدن ۲۷ ميس ۱۹۶۰ اختلالنه قدر گوستردكلرى بليرديلر سببيله كنديلرينه آز گليشمش بر اولكه نڭ آيدينلرى ديه بيله جكمز كشيلىردى. يعنى بونلرى نه بر ره قلام فيرماسنده استخدما زورلايه بيلير و نه ده آنلرى TV ديزيلرى ايچون سناريو يازمغه راضى ايديه بيليرديكز. ۲۷ ميس ۱۹۶۰ اختلالى صكره سنده بو انسان تپى يوق اولدى. آنلرڭ يرينى تركيه يى آز گليشمش آيدينلر اولكه سى حالنه گتيرن ذوات طولدردى. سبب تحصيل حياتنڭ ترك ملتنڭ احتياجلرينه جواب ويره جك عنصرلردن آريندرلمسیدی.

اوڭورغه سز آيدينلر اعتمادده شايان دكللرسه، كيملر اعتمادده شاياندى؟

جمهوريت تركيه سنده كيملر آيدين اوله رق آدلاندريليوردي و آنلره بو اسم هانگى سببيله ویرلمشدى؟ بو سؤالك جوابنى بولمق استيورسه ق،

يورويوش استقامتى تەمىيزايدىلەش مۇسلمان كىملىك ئانلرۇڭ گۈندەمەندە يوق .
 بو صوتارىلغۇڭ، "كافىرلرۇڭ مۇساعىدە ايتىدىكى قىدر مۇسلمانلق"
 وودويلنۇڭ صىحنەسىنى قاپۇب قاپلايان مۇسلمان طائىفەسى "عرب بەھارى"
 عبارەسنىڭ ھانگى مۇخىدە تايداندىغىنى، بىلىمىور، بىلىدىكى وارسە چۈرەسندە
 بىلىمىز ھوالر اسدروب پۇان طوپلايور، ھىپالرىنە بو مۇخىدۇڭ بىرلىرى طرفىدىن
 بىلىدىلمىسى اندىشەسىنى ايجىندە طاشىيور. ئانلرۇڭ راھىتى قاجىرەلم:

۱۹۶۸ دە سووئەت تانقلىرى پراغە گىردىكى زىمان مۇسىم گرچكىدىن
 بەھاردى و لىكن شىھرە تانقلىرى بىر باشقە بەھارى صوڭا ايرىدىمىك ايجون
 گىرىمىشدى. تام او صىرەدە بىن قونىيەدە، ايكى بىللىق عىسكىرلىكم بونىجە
 گوردىكم اڭ باقىملى بىرلىكدە، اكىتىم قول اوردوسى قىرارگاھ بولۇكنىدە
 عىسكىردىم. آوروپا يىپ يىڭى شىلرە صىحنە اوليوردى. او گونلرۇڭ بەھارى
 دىنىز - مىلىتسىز مارقىسىست قودامانلرلە پرواسىزلىغى دىنى بىتونلىكىدىن
 آلان بىن المىللى سىرمائەدار قودامانلرلە آراسىندەكى "Co-existence in
 Peace" سىياسىتىنىڭ گىدەجىكى يىرە قىدر گوتورلىمىسىلە سىياسىت دىلنە
 "پراغ بەھارى" دىمىنى گىتىرن بەھاردى. روسلرۇڭ ۱۹۴۵ صىڭرەسى
 پراغە گىتىردىكلىرى قارە قىشۇڭ صوڭى دىمىكىدى بو. صوڭۇڭ
 گىلدىكىنىڭ بو قىدر چابوق و آوروپانىڭ گوبىكىندە اعلان ايدىلمىسندىن
 سووئەتلىرى بىرلىكى تىدىرگىن اولمىش و عىمرىنى اوزاتمە مىسىيوننىڭ بىر
 قىسمىنى تانقلىرى يوكلەمىشدى. سىياسىت دىلندە "بەھار" دىندىمى، بوندىن
 بىر باشلانغىچى دىكل، بىر صوڭى اڭلايىڭ: دىنيا سىسىتەمنىڭ قورقۇدىغى
 نەلرسە، او شىلرۇڭ صوڭا ايرىدىكى خىبرىنى وىرىيور سىياسى "بەھار".

سوسىيالىزم ورتەسىنى پراغ بەھارىلە آتلايدان دىنيا سىسىتەمى بو
 ھىگمونىيالىق ظىفرىنە گولگە دوشۇرەجىك شىئۇڭ نە اولدىغىنى صىراھە
 بىلىيوردى. يىك وچۇد مۇسلمانلق دىنيا سىسىتەمنىڭ كابوسىدى.
 كابوس اويقۇدە (صوغۇق صاواش سىياسىتاسىندە) گورولىيوردى.

طوپراقلىرى "عبارە سنى دىللندرمىسى امكان داخلنه صوقولمىه جقدر. بو طوروملرده "مسلمان" يافتاسى اڭ قوللانىشلى ميمونجق يرينه گچيور. مسلمانلقه كيم، نه ايشلر چويرييور؟ اورتهلقده بن ده مسلمانم، مسلمان ديهه بگا ديرلر اداسيله دولاشوب پارسه طوپلايان ذواتك، تاريخك ترك ملتى اوزرينه صارديغى يوكله طوغان معذرتدن استفاده ايدهركدن اڭ صحيحجى مسلمان اولدقلىرى گورونديسنى ويرمك چوق خوشنه گيتمكدهدر. بو ذوات يهودى اولديغى بللى حاليله يهوديلكنى و خريستيان اولديغى بللى حاليله خريستيانلغنى يوجهلدنلر قارشيسنده دكل ده، آتەايست سويلهملرى و/ويا پوزيتيويست بليرديريله بالخاصه دقت چكنلر قارشيسنده مسلمان اولدقلىرى افادهدن بالخاصه خوشلانمقدهدر؛ اما اڭ يوكسك درجهده خوشلاندىقلىرى شى خاخاملر و پاپاسلرله عين يولده مسافه قطع ايتمكدر. مذكور ذواتك قاهر اكثريتى اسلامه دائر بر شيلر بيلدكلرى، چوق شيلر بيلدكلرى و گيدهرك اڭ چوق شيئى بيلنك كنديلرى اولديغى ادعاسندهدر.

اويسه بتون ايشلرندن آچيقجه آڭلاشيليور كه، اسلامك بر انسانده گرچكدن اسلام اولهرق تجلى ايدەييلمسنك اوڭجهلكله شركدن آرينمه، يعنى كفر ايله اڭ اوافق اوزلاشمەيى بيله رد ايتمه شرطنه باغلى اولديغى حقيقتنك جاهليدرلر. اكر علمك نه اولديغ خصوصنده بر فكر ايدينه بيلمەيه ميل ايتسهلردى، نه بى آڭلايه جقلرينك ده جاهليدرلر. "بن كفر ايله اوزلاشمدم، ساده جه حياتم بوينجه بعض كافرلرله مشترك هدفله صاحب بر طوردن باشقه طورى بيلمزلكدن گلدم؛ طولاييسيله، گرك بگا، گر كسه اورتهغمه ده قازانج گتيرن بو حال سببيله بنم بوندن بويله مسلمانلق دائره سندن چيقديغم ادعاسى يرسزدر" دينلر، بربرلرينى قول قيريلير يڭ ايچنده ايلكهسى گر كنجە حرارتله دستكلەيور. بوزاجينك شاهدى شيراجى. مسلمانلق آنلرك گونده منده يوق. يك وجود، يكپاره و

تأثير آلتنده براقمديغنى فرق ايتديكم درجه ده ياشايه بيلدم. فرق ايدلمك البته استيوردم. عكس تقديرده شعرله اوغراشمه مك نه معناسى واردى؟

تركيه اويله چارپيقلقلره صحنه اولدى كه، آرتق بو اولكه ده كفر ك رنگى دكيشنجه آدينك ده دكيشديكى ظننه، ذهابنه قاييلان چوق صاييده كيمسه بولمق ممكندر. يثيله بويانمش كفره اسلام آدينى ياقيشدرمه نك نه قدر چوق كيمسه نك ايشنه گلديكنه شاهد اولمقدن يورولدى. هر كوشه ده استمديكگز قدر عقلا واردى: واقعه نك بو قدر طولايىز اولمديغى، زيرا سيمگه لرده كى سره وقوف كسب ايديله جك اولورسه بتون سماوى دينلر ك عين اوزى پايلاشديغنى گوروله بيله جكى، دكيشنك شكلدن و افاده بيچيمنك دكيشمندن عبارت اولديغنى سويله ينلر الله قطعنده كى دينك اسلام اولديغى حقيقتنى ده كندى انكارلى سويه سنده اله آله جقلردر.

بو منكرلر عرب بهارينى تعقيب ايديه جك وقوعاته "قفقاس بهارى" دينلوب دينلميه جكى صوروسنه جواب ويرمكدن گرى طوره جقلر، ندن بر كرد، بر قريپتو-يهودى بهارينك، بر چركس، بر گرجى، بر ارمنى بهارينك، بر يونان، بر پوماق، بر بوشناق، بر آرناوود، بر علوى بهارينك تلفظ ايدلمديكى بحثنه (بيلمك لرندن دكل، ده شيفره اولمقدن قورقدقلى ايچون) هيچ گيرميه جكلر، خبرجى قيرلانغيچك قناتلريله تركيه ده اقتداره AKP يى طاشيديغندن سوز ايدنلرى ايسه محو ايميه چابالايه جقلردر. دقت ايديليرسه هم پراغ، هم ده عرب بهارى افاده لرنده (محيط) اساس آلينان قاوارايش اولمشدر. يعنى دقتلر پراغ محيطنده و عرب محيطنده گرچكلشدريلن شيئه چكلمكده در. گوزدن اوزاق طوتولمق استنن ايسه، هر هانگى بر مى وارلغك شكلندرلديكى طوپراقلردر. هيچ بر كشينك "ترك

محتاج اولمایان بریسی وارسه، او ده بنم: عصمت اوزهل.

کندمدن بحث ایدیورم. موجودیتکم معناسنی بیلورم. ترکیه ده کافرلرک ضبط ایده مدیکی تک قلعه ترک شعریدر دین یالکزجه بنم. طورومه بر آچیقلق گتیرمکدن گری طورمیورم. چونکه بن، عصمت اوزهل، قلعه بی محاصره ایتمش اولان - صاغجی/صولجی - هر کیم اولورسه اولسون، آنلره قلعه نك آناختارلرینی فیرلاتمه بی ده ۱۹۸۰نجی خرستیان ییلنده بر "شعر اوقومه قیلاووزی" یازهرق رد ایتدم.

ترکیه نك حالی ترک شعرینك حالندن اوتورودر. ترک شعرنده کی صوگ موده رنلشمه آتیلیمنك تاریخی اوله رق اوگجه ۱۹۵۴-۱۹۵۹ ییلرینی اشارت ایدیشم و صگره عین آتیلیمك ۱۹۵۹ ییلنده باشلایوب ۱۹۶۴ ده صوگا ایردیکنی سویله یشم ایسه ترک شاعرینك حالندن اوتورودر. حالمی شرح ایده جکم و کندی قاورایشمه دائر نیرنگی نقطه لرندن بحث ایده جکم. قونومز استر ترکیه دینیلنجه هانگی طوپراقلردن بحث ایتدیکمز اولسون، استرسه یاشایش بیچیمنی، اداره طرزینی، انسانلق کیفیتنی قصد ایده لم، شعر هر حال و کارده بو اولکویه، بولسانه، بوملته آینه لق ایتدی. باشلانغیجده دوریمجی صنعتجی دکلم، باشلانغیجده بن، عصمت اوزهل، بر أسوته ریک اولوم شاعریدم و بیلهرک هپ اویله قالدیم. نه بیات خولیا، نه ده آلدن دوشمه حیات بکا گوره یدی. پارتیزان شعرینی یازدم. پارتیزان گبی اولمکدن سوز آچدم.

سودیکم قیز؛ اما بنی سومیوب، یوزمه قارشى "بن هپ نه یاپه جقسه م، بونی عصمتله اک ابی شکلده یاپه جغمی دوشونمشمدر" دیوب ده بنی ابدیاً طوعلایان قیز، او گونلرک برنده "یایینله شو شعرى آرتق"، دیمشدی، "یوقسه وقتی گچه جک." بن ده آکا، "بر شعرک یایینلانمه وقتی گچه جکسه، هیچ یازلمسون او شعر" دییه جواب ویرمشمدم. یاشامق امورمده یدی. جوابمک نه آنی، نه ده بر باشقه سنی

اينان، "بۇنىلار ئاتاتۈركى دە انكار ايدىيور" دىيەرك اوچ گىنجك اصلامسندە
 بىر كوتولك اولمىدىغى فكىرنە وارمىشدى. بىن مراد بىلگەنك اوزاتىدىغى
 كاغدى امضالادم. چونكە بىنم فكمىجە بو اوچ گىنجك اصلامسندە
 بىر كوتولك، بىر ياڭلىشلق واردى. بىكا بىر صوران اولسەيدى، دولت
 پولىتىقاسىنىڭ بۇنلارە جزا وىرەجك بىر گرگىجە بۇلەمىيەجىنى سۇيىلەردىم.
 بۇنلار مىلى دە موقراتىك دورىم دىيۇب "سۇسىيالىست آرگومانلار ك سىياسىت
 آرەناسى طىشنىە ايتلمىسنىە وسىيلە ياراتمىشلر و بۇيىلەجە تركىيەدە مۇسس
 نظامك پكىشىدرلمىسنىە خىدمىت ايتىمىشلردى. ظالم گىدر ظلمى قالىر.

ئاتاتۈركە ايمان ويا ئاتاتۈركى انكار؛ سىياسىت صىحنەسىنى تىرتىپ
 ايدىنلر بو ايكى ياقلاشىم سايەسندە رولگىزى ابى اوينايۇب اوينامدىغىڭزە
 و بو ايكى ياقلاشىمدىن ھانگىسنىڭ، نە زماڭ پىرىم ياپەجىغنىە اجرت
 وىرمە موقىنى قاپمىش اولانلر قرار وىرەجكدىر. چوغونلق غرامىردەكى
 مۇنث خىصوصىيتىلە نەيك پاره ايتدىكنك قوقوسىنى اكىر و اككا گورە
 خىركىت ايدىر. باشقىلارنىڭ دىكل دە، كىندىمدىن بىخت ايدىشىمك بىر
 سىبى دە بودىر. كىندىمدىن بىخت ايتىمك مىجبورىتىندەيم. بو بىر مىسئولىت
 مىسئەلسى. ايلك گىنجلك يىللارمىدىن بىرى شىخىمىم اعتبارىلە بىنم دىقتە
 دىكر اولوشىم ويا اويلە قىبول ايدىلشم بىرىلرىنىڭ قورقۇلو رۇياسى اولدى.
 مىسلمان اولمام بو رۇيانك اوستىنە طوز بىير اكدى. (طوزلو بىيرلى رۇيا!)
 ھىر شىيىك اولدىغى گىبى، انسان عمىرىنىڭ دە تىقدىرى اللھك اۇندە
 اولمىسە ايدى چوقدىن و دىفعەلرچە اولمىشدىم. ياشىم ۶۸ ە بالىغ اولدى.
 بىنم نىفس اكىشىمك دىخى آنلر اوزرىندە كابوس ايتكىسى اوياندردىغىنى
 بىيلە بىيلە، گورە گورە، ايشىدە ايشىدە ياشادم. بىنم وارلىغىم، ترك
 وارلىغى، ترك دىكلم دىيىنلر ك جىرمىنە دىلىلدىر. ارىيۇب اون اوفاق اولمىش
 گورەدىلە گورەدىلە اينىجەلدىكىنچە قالمىيى باشارەيىلمىش بىر تركىيەدە
 آدىنى، اوڭنى، اوڭمىنى، و دىكرىنى گاورلر ك طاغىتىدىغى رىتبەلردىن بىرىنە

کندندن بحث ایدرسه او نسبتده کندى يالانلرينه بر طوغرى صرهلامه
صاغلایه بيلمه صوگوجى آله گچيره بيلير. يالکزجه صرهيه صوقوله بيلير
يالانلرى حسابيه قاتديغى زمان انسان، صرهلامه يه گيرمين (گيره مين)
يالانلردن واز گچمه نك فائده سنه نائل اوله جقدر.

کنديمزدن باشقه سى حقنده يرلى يرنجيه معلومات ايدنميه
گوج يتيره ميز. مثلا بزلر، دنيا چاپنده كى تزگاهدن بى نصيب انسانلر
اولمقلغمز حسييله، اويله قالدیغمز قدريله بيوك بریتانیا مونارشيسنك
مصطفی كمالدن اسيرگه ديكى ديزباغى نيشاننى نيچون بول
كيسه دن عبد الله گوله باغيشلاديغنه بر دورلو عقل ايدرهميه جكر.
هپ بو دوردن و نه ياپه رسه ق ياپه لم عقل ايدرهميه جكمز چوق
صاييده وقوعاتله قوشادلمش حالده يز. شوگا دقت ايدك: عقلمزك
چاره سزلكه محكوم ايدلديكى ساحه معنوياته متعلق "مه تافيزيك" بر
ساحه دكلدر. بونى بالخاصه عقلكزه صوقك. بيلمديكمز "فيزيك"
ساحه سيدر. بزه بيلنمزلك آلاننك جنلى، پيرلى بر بيلنمزلك آلانى
اولديغى اشارتنى چاقه رق حلال اكمكمزى ألمزدن قاپان و اوزرمزدن
اكسيلمين كافر تسلطنى مباح گوسترن ساخته كارلرك آلتى اولمقدن
گرى طورمه يى باشاره بيلملى يز. او دوزن بازلرك ايشلرينه عقل
ايدرهمديكمز ايچون، آنلرك عقلنك بزده كندن يوكسك اوله بيله جكى
و حتى "مع الأسف بويله" اولديغنه ميل ايتمه طوزاغنه دوشميه لم.
باقك بو بابده بنم هيچ عقل ايدرهمديكمز حكايله لردن برى شودر:

دكتر گرمش و ايكى آرقاداشنك آصيله رق اعدام ايدلمه لرينه انگل
اوله بيلمك غايه سييله مراد بلگه امضا طوپلايوردى. بو سوره ج ايچنده
مراد بلگه بگا و بزه (بالخاصه بگا دكل، او ميخانه ماصه سنده كيملر
اوطوريور ايديسه هپسنه) آفت اينانك امضا ويرمه يى رد ايتديكنى، آنك
طوتومنه حيرت ايدهرك سويله دى. يعنى آتاتركك تاريخچيسى آفت

قۇوردىناتلارنى تەبىئەت ئىدەمىيە جەكلىرىنى آڭلادىقلىرى، شەر مەراقلىرىنىڭ دە شاعرلار تەتخىبارات دولتەلە ئويۇملۇ قالدىقلىرى سۈرەجە، شەردن كېمىسەنك نەبىيىنىڭ قالەمىيە جەنى آڭلادىقلىرى سەنەدر. بىر سەنە سەكرە ۱۹۶۵ گىل سەچىملىرى اولەجق و ترك ملتى اثبات وجود ئىدەجك، سەنە سەنە ۲۷ مايس ۱۹۶۰ اختلالنىڭ انتقامنى آلهجق عنىصرلىرى بارىندردىغى گۈستەرە جەكدر. بوندن سەكرەكى مەسلە طوغدىغى ىردە قالدى. ترك شاعىرى يا ملتىنىڭ شاعىرىدەر ويا نە شەردن، نە دە ملتەن سوز ئىدىلەبىلىر.

تارىخ سەنە سەنە ابتزالە اوغرامش شو vodvil كەسەندە كەندەن بحث ايتەك نەچون؟ دىنا دىنەلن گۈلگەلك ساهەبى لبال طولدران كەندىنى بكنمشلر اوردوسەنە بىر نفر اولدىغىم اىچون مى؟ بوندەكى طوغرىلق پائىنى انكار ايتەم؛ اما بو اىضاحات كەندەن بحث ايدىشمەك ايلك و اڭ اوگەملى سەببى دكلدر. كەندەن بحث ايدىيورم، زىرا طوغرى صەرەلامەنك مەركزدن مەبطە اولدىغى اعتقادىنە صاحەم. الله ەپمەزە بىر "كەندىلك" وىردى. ەپمەزك اصلى حقندە اڭ چوق خەردار اولمەغە يقىن طوردىغىمەز شى "باشقە" دىدىكەمەز دكلدر. كىم اولورسەق اولەلم "كەندەم" دىدىكەمەز، اصلىنى اڭ اىى بىلدىكەمەز شىدر. تام دە Burkhard Hedtman كە دىدىكى گەبى: *Ich kann ohne mich nicht leben.*

يارادلەمشلر آراسەنە كەندىمەك نرەدە، نە زمان يالان سۈيلەدىكى ويا ەانگى يالانلرە بولاشدىغىمى اڭ اىى كەندەم بىلىيورم. باشقەلرىنىڭ يالانلرى ەپ اوغراشلمەسى جاذب گۈرۈنەبىلىر و "دىكر" ەر شىدن چوق اكەنجە وىرەبىلىر. بلكە دە باشقەلرىنىڭ يالانلرىلە اوغراشمە آلانەدە تەمىن ئىدىلەجك اڭ يوكسەك كار صاقلى طورىيوردر. نە وار كە، بونلرەك ەپسى صوگۈج وىرمىن ايشلر آراسەنە قالەمىيە مەكوم و فائەدە سەنە كىمەسەنك اىرىشەمىيەجكى شىلردەر. ەالبوكە انسان نە قدر

بر حياتك حقنى ويره جك اولغونلقده ايديلر. بين الملل شرطلر، گيدهرك
 PAX-AMERICANA تركيه يى چوق پارتىلى حياته گچمه يه زورلادى.
 بويله بر زورلامه اولمسه يدى، ۱۹۴۶ ده كى گنل سچىملرده تك پارتى
 قادرولرينك توره تديكى بر رذالت اولمازدى. ده موقرات پارتى يى بو
 رذالتك عقبنده كى تدبيرلر اقتداره گتيردى ديمك طوغرى دكل. ساده جه
 شو سويله نه بيلير: ترك ملتى ۱۴ مائس ۱۹۵۰ ده كيملك رذيللر اوله رق
 تسجيل ايدلمسى خصوصنده بر ايفاظده، بر تلقينه بولندى. دنك
 گلدى ده مى، بويله اولدى؟ ترك ملتك ايفاظده و تلقينه بولنمه حالى
 هيچ بر باقىمدن سكر حالى دكلدى. تركيه يى يوگه دنلر تركلردن، ترك
 وارلغندن ۱۹۵۴ گنل سچىملرنده بر "ملى بيلنج" درسى آلدى. صيقى بر
 درسدى بو. ملى بيلنجك صاغلاملغى ۱۹۵۷ گنل سچيم صوگوجلى
 گركنجه ده موقرات پارتينك ده آياغنى دنك آلمسى ضرورتنى عيان
 ايتدى. ترك ملتى كندينه يارايان شىئى ده موقراتيك اويغولامه دن آلد
 ايتمه يه قرارليدى. بو قرارليق شاعرلك گنج تركيه يى موده رن دنيا ايله
 باشه باش گتيرمه چابالرينك هم زمينى، هم ده استناد نقطه سى اولدى.
 ترك شعرينك موده رنلشمه يوگنده كى صوگ آتيليمينك
 باشلانغيج نقطه سى اوله رق ۱۹۵۹ يىلنى گوستريورز. زيرا مرعيتى
 تركيه جمهوريتى حدودلرى داخلىده تجلى ايدن قرآن دولتنك ۲۷
 مائس ۱۹۶۰ ده الغا ايديله جكى كوچوجك بر احتمال اوله رق دخى
 گورولسه ايدى، ترك شاعرلى نفسانى مدافعه لرينه مدار اوله جق هر
 هانگى بر تشبده بولنميه جقلردى. نه گوزلرني قاپاتوب استانبولى
 ديگله يه بيله جكلر، نه ماصه يه بيرا ايچمه آرزولرني قويه بيله جكلر،
 نه ده معمارلرى بالقونسز او ياپمه يه دعوت ايديه بيله جكلردى.

موده رنلشمه يوگنده كى محاربه ده ترك شعرينك قوللانديغى باروت
 ۱۹۶۴ ده توكه ندى. بو سنه شاعرلك قرآن دولتى اولمديغى تقديره

كندىلرینی اوغراشدقلى ایشك سىرلىنه وقف ایتىش كشىلر اوله رق بىلىنىورلردى. آنلرك چكدىكى درد، نه ياپوب ده ایشلرىنك دها ابى اورنكلرىنى آله گچیره بىله جكلرىنك دردىدى.

شعر دىنانك هر موده رنلشمش اولكه سنده نصل دىكر صنعت داللىنه لوقوموتىفلك ياپه جق موقعى اشغال ایتىش ایدىسه، تركیه ده ده بوندن دها اوگه مىلى بر اوگجىلكى اىفا ایده جك برىر ایدنمىشدى. شعرك رهبرلك ایتدىكى "آكلام آلانى" گونى برلك آقىشك و بوگونى برلك آقىشله مقید سیاستك، فكرياتك اوستنده یدى. اویله اولدیغى ایچون ده شاعرلر ترك طویلومنك موده رنلك ماجراسنه حدود تعین ایتمه اهلیتنى حائز كشىلر طورومنه گلمشلردى. ترك شعرینك صوك موده رنلشمه آتیلیمنى ۱۹۵۹-۱۹۶۴ یىللرى آراسنده گرچكلىشدرمش اولمىسى، حیاتیتنى ادامه ایتدیره بیلیر بر ترك طویلومنه هم "أوت"، هم ده "خیر" دیمه مزه مساعد بر اورتم احداث ایتىمىشدى. شعر دائره سنه داخل اولمق امتحان صالوننك قاپىسنى ایچرىدن، كندى آلكله قاپامق گبى بر شیدى.

ترك شعرینك صوك موده رنلشمه آتیلیمنه معنیدار تاریخلر اوله رق ۱۹۵۹-۱۹۶۴ یىللرىنى نیچون گوسترملىدر؟ چونكه بو زمان دیلیمنده نهایت تركیه یه بر "آدرس" تأمین ایدیه بیلشم، یعنى آنجق بو قیصه جق سورده بزم اولكه مز اسمیله مسما حاله گلمشدر. زمانله تركیه ایچون "بزم اولكه مز" عباره سنك اقرارى چوق آغر بر یوك اولدى. استسه ده، استمسه ده شاعرك یوكلندىكى بو آغرىق بحثه قونو ایدلمدیكنده ایه ترك شاعرى هیچ یوقدى. دولت اژدرینك صاحب اولدیغى گوج طرزینك شاعر اوره تمه كه یتمى شویله طورسون، دولتك اعانه سنه محتاج اولان هر كیم اولورسه آنك آلندن شاعرلك درحال قاپیوردى.

تركیه نك چوق پارتیلى حیاته گچمىسى نه اولكه یوگه دیجیلرینك خوشلرىنه گیده جك بر شیدى، نه ده اولكه یوگه دیجیلرى چوق پارتیلى

طورومده. دوريمجی دوشونجه اومودله باغلانديغی بر شاعرینی یتیرمیور،
طوتیجی دوشونجه یتەنکلی بر شاعر قازانیور.

"اما هیچ بر یاسایه طایانمایان باصقیلرک خرجادیغی بر
صنعتجی دینه مز عصمت اوزله. دوشونجه لرینی دکیشدرمش،
کندی سچیمیلە، باشقه بر دنیا گوروشنه باغلانمشدر، او قدر."
("پولیتیکا"، ۲۸ نیسان ۱۹۷۶)

حقمده یوقاریده یازیلانلرک هیچ بری حقیقتی عکس ایتدرمیور.
عجبا محمد فؤاد یالانله دولانله می اوغراشمش؟ خیر، هیچ بر
باقیمدن اويله دکل. یعنی دوزن بازلق غیرتی دکلدر یوقاریده کی
سوزلری "خلاف حقیقت" قیلان. دییه ییلیرم که، ایلک یاینلانديغنده
بو سطرلرک وارلغی بنی ممنون ایتمشدی. اولندیکمک اوچنجی آینده
یوقاریده یازیلانلری اوقومه مک اوزرمده آز ده اولسه مسکن تأثیری
اولمش، دنیاده بر دانه بیله قالدیسه، شخصیت صاحبی انسان قالدیغنه
ایچدن ایچه سوینمشدم. ینه ده حقمده یوقاریده یازیلانلرک هیچ بری
حقیقتی عکس ایتدرمیور. بو دیمکدر که، بن دها ایلک جمله ده افاده
ایدلدیکی اوزره "باشلانغیجده" دوريمجی بر صنعتجی دکلم.

اون آلتی یاشنده یدم. صنعت آلانی دیدکلری یر، بنم ایچنده
بولنمه یه جان آتدیغم بر یردی. نه آڭلا یوردم اون آلتی یاشنده بر ترک
اوله رق صنعتدن؟ چوق بر شی دکل؛ لکن توارث ایدلمه مش اصالتم
و قدرشناس اطاعتسزلکم بنی بو استقامتده حرکت ایتمکه اجبار
ایدیوردی. ندننی، نیچوننی آنجق اختیارلق چاغمه وارنجه کشف
ایده ییلدیکم بر حال ایچنده یدم. بر حس اوله رق حیاتمی صنعتله
اشتغال صورتیله شکلندرمة مجبوریتیه باش باشه یدم. شرطلرک
تلقین ایتدیکی بر خالدی بو. بنم گوزمی آچدیغم ترکیه ده گرک
رسام، گرک موزیسیه ن و گرکسه ادبیاتجی اولسون، بتون صنعتجیلر

لازم. "عبارت" دیدیکمه باقوب ده، آز صاییده اولدقلری ذهابه قاپلمیه سگیز. بونلرک صاییزی شمдіکی نفوس ایچنده اون میلیوندن فضلہ سنی ایچنه آگیر. پکی، یا دیکرلری؟ دیکرلری، ترک دولتنک یوروتمه گوجنی ترکلر علیهنه ایشله ده بیلمه هنریله اشتغال ایدنلردر.

ملت گرچکی اوزرینه بر چیزگی چکلمشدر. بونی یاپانک آدی بیلینیر. بونی یاپانک آدینه عثمانلی دوزنی احداث ایدن "صنوف دولت" دینیلیر. کندیلرینه علمیه، قلمیه، سیفیه آدلرینی یاقیشدرانلر کندیلری طیشنده و کندیلرینک آتنده قالانلره "رعایا" دیدی. رعایت ایدنلر، سورو. هر ترک سورویله سوروکلنمهی نه زمان رد ایتدیسه، ایشته او زمان آرالرنده کی سورتوشمه بر دورلو دیگمین قارداشلر طرفندن مشترکاً جزایه چاریدرلدی. بکا نه اولدی؟ بن ده هر ترک گبی، صنفک بر کوشه سنده تک آیاق اوزرنده بکله مه جزاسی آلدیم. بن نه یاپدم؟ کوشه یه گیتدم گیتمسنه، لکن اشارت ایتدکلرینه دکل، قارشى کوشه یه گیتدم. اوراده طور دیسه م ده، تک آیاق اوزرنده طورمه یی رد ایتدم. دشمن قارداشلرک گوجی بنی تک آیاق اوزرنده طورمه یه اجباره یتمدی.

شونلر مراد بلگه نك ياننه چیراق گیردیکى و نهایتده "اوسته مدر" دیدیکى محمد فؤادک یازدقلری آراسنده یر آلیور:

"باشلانغیجده دوریمجی بر صنعتجی عصمت اوزهل. کندیسى گبی آتاق، غوغاجی، "میلیتان" اولمایان شاعرلرک اوستنه آجیمه سزجه چیزگی یی چکیور. صکره، بر گون، دکیشیور دوشونجه لری. طوپلومسالجیلغی، میلیتانلغی بر یانه ایتوب مسلمانلغی سچیور."

"گرچه بو دکیشمه دن اوکجه، ۱۲ مارت گبی بر باصقى دونه می یاشانمش؛ اما عصمت اوزله یوکه لك بر ییلدرمه اولایی یوق. دوشونجه لرینی دکیشدردیکی گونلرده ایسه باصقى دونه می آشلمش

ناجينڭ هيچ تخمين ايتمديكى شى اولدى. بن بالعكس، گوزلریمی پارلادهرق: "نه اولمش؟" ديهه صوردم، و سوزلریمه "اكر نماز قيلميور اولسه ايدم" ديههرك دوام ايتدم، "بن آلردن دها چوق ايچردم." نماز قيلمديغی حالده سرخوش گزمين آدم آجینهجق، استقال ايديلهجك و کوچومسه نهجك بریسیدر. أوت اویله در و دولت بونی قصد مخصوصله بيلمك استمز. دولت نه استر؟ بتون تبعه نك دوكمه لرینه باصیلهرق اداره ایدیلن اویونجقلر اولمسنی.

۱۰ قاسملرده ايچكى صاتلمديغنی خاطرلارم. بریلری ايچکیله جسارت بولوب علناً سوکمسك ديهه. ينه خاطرلارم كه، (بوشنه عرب قومسهرك اوغلی اولمدق) ۲۹ اکیملرده سوقاق سرسریلرینه بادھوا شراب (بالخاصه فنار آلایلری اوگجه سنده) ویریلردی: "ياشاسون جمهوریت!" ديهه باغیرمه لری ايچون. مکتسباتمه موازی بر طورك ايجاب ايتدرديكى بيچيمده عرب اولكه لرنده ابی شیلر اوليور دینلر کلی کافر در دیدم و کیملری قصد ایتدی ایسه م او کیمسه لر یوزمه بیلیشیق بر طوتومله صیریده رق باقدی. بنم یاپدیغم بر مفرط جرأتکارلق دکل می؟ یا آنلر الله قطعنده کافر صایلمیورسه، بن بالذات کافر اولمازمی یم؟ اولورم؛ کافر اولورم، گاور اولورم، ترکلکدن چیقارم، جهنمك زمراسنی بویلارم. و اكر آنلر کافر دگلسه، بن، بگا بو سبيله نسبت ایتدکلری کفری باشمك اوستنده طوته رم.

چیزگینك بر یرندن اعتباراً دولت کندینی عصمت اوزه لك کیم اولدیغنه دائر بر ایضاحاتده بولنمقله وظیفه لی صایدی. هانگی چیزگینك؟ ترکیه ده اسلامك دولته اطاعتدن اوته ده بر یری اولمديغنه دائر حکمنك ملت گرچکی اوزرینه چکدیکي چیزگینك. کیملدر ترکیه ده دولته اطاعت ایدنلر؟ بونلرک بر طاقیم عقلی ایرمز و اخلاقاً ضعفیتی فرق ایدلمش ذواتدن عبارت اولدقلرینی بیلمه مز

ایدن طرفلردن نه بری، نه ده دیکریله بر علاقه قوردم. عمرم اوپله سیر ایتدی که هر ایکی طرف ده بنمله یقیندن ایلگیلندی. ندن بویله اولدی؟

بن هنوز دنیا حیاتنده کی برنجی سنه می طولدرمامشدم که، سوویه تیر برلکی ۱۹۴۵ ییلنده ترکیه ایله ۱۹۲۵ ده امضالادیغی و طرفلرک اعتراضی اولمادیغی تقدیرده هر ۱۰ ییلده یکیلنه نه جک صالدرمازلق پاقتنی ابطال ایتدی. بن هنوز بو دنیا ده ۱۵ ییل ۸ آی ۸ گون گچیرمشدم که، NATO ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحی ترکلرک ۲۹ اکیم ۱۹۲۳ گونی اعلان ایتدکلری جمهوریتی الغا ایتدی. آرتق ۱۹۴۵ و ۱۹۶۰ تاریخلرنده تظاهر ایدن ایکی صفحه ده استقلالک "آل گلم، ویر گلم" حسابنه صیغمادیغی تبارز ایتدی. اکر دولت بین الملل دوزنک آغیتلری معرفتیه آیاقدہ طوتوله میه جقسه ملت، ترک ملتی دولتک امدادینه گلیرمیدی؟ گله جکی آکلاشیلیر آکلاشلماز تدبیرلر آلدی. ترک دولتک امدادینه ترک ملتک گلممسی ایچون ۲۷ مایس ۱۹۶۰ ی تعقیب ایدن زمان ایچنده غیرت گوسترلدی. یعنی حیاتده قالیشنی بزم اولکه مزده یاشامسینه بورجلو اولدیغی حالده ترک اولمادیغنی سویله یین کیم وارسه ترکلر علیهنه غیرتله حرکت گچدی. غیرتکشلرک ایلك باشاردقلری ترکیه نك سوسیالیست اساسلر گودومنده یکیدن اورگوتلنمسنی امکانشلا شدرمق اولدی. ۱۹۷۳ دن باشلا یه رق باشاریلرینک ایکنجی صفحه سنی ادراک ایتدیلر: ترک ملتک اسلامدن طوغان و طوغه جق اولان بکلندیلرینه صوگ ویرمک، بونک صوگوجی اوله رق ده منافقلاغک اسلام ایدوکی فکرینی یایغینلا شدرمق.

ییل ۱۹۸۲ ایدی صانیرم؛ فتحی ناجی "کوتو برر سرخوش اولدیلر" دیدی بگا. بونی بگا، بن عصمت اوزه له، ۱۹۷۴ صگره سنده قفا چکمین کشی یه سویله دی. بحث ایتدیکی انسانلر طورغود اویار و ادیب جان سوردی. بو سوزلر قارشیسنده فتحی ناجینک یوزیمی بو شاعرلره بوروشدره جغمی ظن ایتدیکی احتمالدر. اویسه فتحی

عصمت اوزەل دە كيم اوليور؟

اتهام ايتمه حقنى نرەدن اكيور؟

گونمز تركيه سى نه در؟ وارلغنىك ده يوقلغنىك ده درست هر انسان نردنده كى آكلامى غائب اولمش بر اولكه در. آكلامسزلغنىك ياراتديغى بر سورتوشمه وار گونمز تركيه سنده. سورتوشنلرئك باشنده گرچك كافر كيملكنى گيزله ديكى نسبتده كارينى اعظميلشدرن لائىكلر گليور. آنلر گرچك لائىك كيملكنى آرتق گيزله مه احتياجى حس ايتمديكندن اوتورو "بريكدروب صايان" مسلمان مقوله ايله سورتوشيور. طوروم بر مجادله منظره سى عرض ايدىيور. طوغريسنى استرسه كز بو بر قارداش غوغاسيدر. بن هر نه قدر يرمى غوغانئك گوبكى اوله رق گورديسه م ده، هر زمان آنلرئك و آنلر آراسنده كى غوغانئك يابانجيسيدم.

بنم سياست ساحه سنده بالخاصه بر بيگانه لكىم اولديسه مفرط و مفسد قارداشلرئك بو غوغاسنه اولان بيگانه لكيدر. بن ۱۳۱۵ طوغوملو، سوكه ده كى اوراقلر يونان قوتلرى طرفندن يوق ايدلديكى ايچون ايكى خواجه سنئك ماذونيتنى اقرار ايتمىسى اوزرنه رشديه مكتبى شهادتنامه سى كه ييلمىش بر بابانئك و ايلك مكتبه سلطان رشاد زمانده گيدن ۱۳۱۸ طوغوملو بر آنانئك طوغوردىغى (طقوزئك آلتيسى ياشامىش) آلتنجى چوجوق اوله رق ۱۳۶۳ سنه سنئك ۱ شوال گونى، يعنى آلمان حربنئك صوكلرنده دنيايه گلشمى. عمرم بويىنجه سورتوشن، چاتيشان، مجادله

ATATÜRK ÖLMEDİ, LENİN YAŞIYOR

İkisinin de yaşadığını veya ikisinin de ölmediğini söylemiyorum. Çünkü bilhassa adı anılan zevattan birinin niçin ölmediği (ölmek istediği halde, bir türlü ölemediği) hususuna, diğerinin ise telkin edilmek istenen aksi kanaate rağmen nasıl olup da yaşadığına (hayatıyetine bir nihayet verilemediğine) izahat getirmek istiyorum. Acaba bu yazıya “Atatürk Öldürülemedi, Lenin Yaşatılıyor” şeklinde bir başlık atsaydım yaptığım daha doğru, daha fonksiyonel, daha şık bir iş olmaz mıydı? Hayır, olmazdı; bu demektir ki, yukarıya attığım başlık tam yerine oturuyor; her ne kadar diğer seçenek daha düşündürücü bir hava estirdiğini sandırsa da.

Lenin’in ve Atatürk’ün arasındaki hem dünya siyaset şartlarıyla kurdukları ilişkiler bakımından, hem de ölümleri akabinde her ikisine de aynı odaktan müntesipler ayarlanması bakımından görülen veya görülmesi gereken benzerlik ilgi çekici. Lenin Gregoryen takvimin 1924’üncü yılında dünyadaki hayatından çekildi. Gözleri pek iyi görmediği halde nasıl nişan aldığına hayret ettiğimiz Fanya Kaplan’dan aldığı kurşun yarasının da yardımıyla vakıa tekemmül etti. Bu hadiseden on dört sene sonra, 1938’de Atatürk mavi gözleriyle gözlemlediği dünyaya veda etti. Vedaina mekân olan yer borç parayı nimet bilip inşa edilen saraydaki döşegidir. Lenin tarafından

şekillendirilen Sovyetler Birliği ömrünü şu veya bu kılığa gire çıka 1990'a kadar uzattı. Şeklinden Mustafa Kemal'in (1) mes'ûl olduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin ömrü de şöylelikli veya böylelikli tecrübeler tahtında 27 Mayıs 1960'a kadar uzadı. (2)

Yani Atatürk'ü şu veya bu maksada istinaden öldürme teşebbüsü akim kalmış değildir. Hiç kimse hayatının kısacık dahi olsa bir kısmını aklı "ne yapsam da Atatürk'ü öldürsem" fikrine takılmış halde geçirmedi. İzmir suikastı olarak anılan şey arkaik çağlardan beri karşımıza hep çıkan meşhur bir karanlıktır: Bu karanlığı Darkness at Noon diye tesmiye eden Arthur Koestler'dir. İzmir suikastında hedef Mustafa Kemal'in zatı değildir. Daha sonra Kemalizm diye adlandırılacak şey, yani manifaktür milliyetçilik, yani cumhuriyetin ilânıyla doğan ve doğacak olan, Dünya Sistemi'nin bahşettiği fırsatlardan bilâ ücret, hiçbir bedel ödemeksizin istifade eden, istifade ettiği şeyin hatırına Türkiye'nin varlık sebebinin baltalanmasına rıza gösteren herkeştir.

Yaptığı hiçbir işin hakkını vermeyen, adamlıktan nasipsiz sallabaşların adamdan sayılmasına imkân tanıdığı için Atatürk ölmedi, ölemedi. Atatürk'e can pompalayabilme gayesiyle "Atatürk yaşasaydı Refah Partili olurdu" diyenler de ülkemiz ahalisi içinden çıktı. Simasına resmiyetin ve kanunların mutlak desteği sebebiyle rozetlerden, pullardan, paralardan aşına olduğumuz Atatürk 1938'den bugüne neden ölmedi? Çünkü Atatürk'ün canlı kalıp bir sandık veya kutunun kapağında oturması gerekiyor. Atatürk ölürse sandığa tıkılmış ne varsa taşar tehlikesini hissedenler var. Atatürk canlı kaldığı sürece kimsenin gücü bazı gizli kapakları kaldırıp millete ayna dağıtmağa yetmez. O mahut kapaklar Türkiye içinde ve dışında sayısı belki milyonlara varan insanın servetine, itibarına, iktidarına muhafızlık ediyor.

Onlar servetlerine, itibarlarına, iktidarlarına sahip çıktığı müddetçe Atatürk ölemez.

Lenin hususen yaşatılmak istenmiyor da olsa hayatini devam ettiriyor. Çünkü dünyada yaşayan her kişi hayatının malî sermayeye mahsus ölçülerle şekillendirildiğini ondan öğrendi. Kapitalizmin mamul madde ihracatı ile değil, sermaye ihracını kolaylaştıracak yeni yollar icat etme usûlleri buldukça ancak ayakta durabileceği gerçeğini ilk fark eden olmasa bile, gerçeğin bu yönünü müessir bir şekilde propaganda etmiş olan Lenin'dir. Lenin yaşıyor, çünkü işlerin en iyi "nakit" sebebiyle yürütülmesi âlemşümül muta şekline sokuldu. Rusların millet olarak bunu benimsemekten geri duramayışları herhangi bir şey kabul edilecekse, bu özü itibariyle İbrânî-Hıristiyan şey Çariçe II. Katerina kadar Lenin'in de eseridir. Lenin'e sırt çevirmiş ve Suriye'deki siyasî rejimin medet umduğu Ruslardan bugün hâlâ bir millet olarak söz etmek ne kadar mantık dahilindedir? Bu sorunun cevabı Ruslara kalmış. Rus milletini "Rusya Ana" evlerine aydınlanma hareketinden ariyeten nakledilen yatakta doğurdu. "Rusya Ana"nın rahmine Rus milletini ilkah eden "Çar Baba" idi. Ruslar (Hitler ve Stalin dahil) başlarına musallat olan bütün belâları mucidi Çarlar olan sancakların gölgesinde, Çarlık çanlarının yankısıyla defetti.

Müttefiklerin ısrarına ve baskılarına rağmen biz Türkler niçin Alman Harbi'ne girmedik? Millî Şef İsmet İnönü dahi olduğu için mi? Eğer devlet savaşa girme teklifini kabul edecek olsaydı; 1940'lı yılların Türk milletini cepheye sürmek için Sancâk-ı Şerîf'i mahzenden çıkarmak zorunda kalacaklardı. Vatan müdafaası bahis konusu olduğunda, kendine mahsus şartlarda yürürlükte kalabilen Atatürk milliyetçiliği hiç işe yaramaz değildi; ama asla kifayet etmezdi. "Hurra!" diye bağırان Türk askeri değildi. Netice-i kelâm, Atatürk'ün ölümüne sebep olmayı

göze alamayanlar Türkleri Alman Harbi'ne sokmadı. "Yurtta sulh, cihanda sulh" demeyen ve bunu demediği için finans kapitalin hâkimiyet şartlarına hizmet etmeyen bir Atatürk müttefiklerin işine gelmezdi. Globalizm hükmünü Atatürk'e itiraz etmediği kadar yürütebilir. Lenin globalizmin pürüz gideren şekline ait ihtira beratını hâlâ elinde tuttuğu için Gorbacev, Sovyetler Birliği'ni haritadan silme faaliyeti istikametinde ilk adımını atarken Lenin'in izinden giden bir şakird olduğunu söylemekten hiç çekinmemiştir. İşini Türkiye Cumhuriyeti'nin haritadan silme tezgahında çalışarak yapanlar da Atatürk'ün faaliyetlerine bir engel teşkil etmediğini söylemektedir.

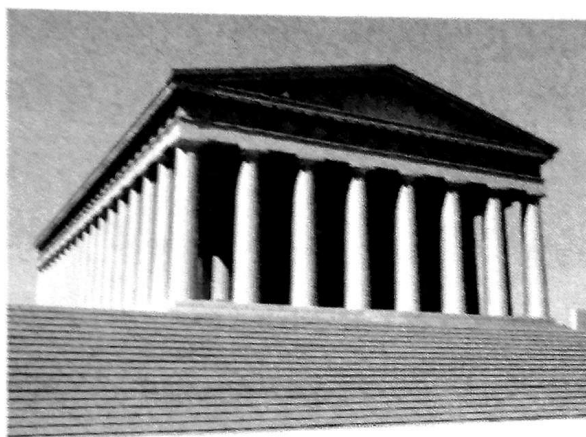
11 Şubat 2012

(1) Hristiyan takviminin 1934'üncü senesi Atatürk'ün Atatürk olduğu tarihtir. Dolmabahçe'de ölüp, Etnografya Müzesi'nde bekletildikten sonra Parthenon benzeri Anıt Kabir'e gömülen hepsi topu topu dört sene yaşamış olan Atatürk'tür. Oysa "Ebedî Şef" günümüzün modern, laik, sosyal hukuk devletine sahip olmakla övünen Türkiye'sinde hâlâ yaşıyor. Ne var ki, Atatürk lafzı Öz Türkçe beklentilerine cevap vermeksizin, Arapça dil kuralları esas alınarak, yani "ebu", "eba" benzetmesiyle türetilmiştir.

(2) Türkiye Cumhuriyeti'nin başındaki reisicumburun, yani Devlet başkanının, Türkiye Cumhuriyeti'nin meşrû hükümetinin, o hükümeti mümkün kılacak sayıdaki mebusun, son iki Genel Kurmay başkanının birden tevkiyiyle 27 Mayıs 1960 sabahı başlatılan, NATO ve CEN-TO sadakatıyla kendini tezkiye eden İkinci Cumhuriyet, Lozan Anlaşması hükümlerinin yürürlükten kalkıp Sevr Anlaşması ve giderek Mütareke şartlarının yeniden ele alınabileceği durumun tezahürüydü.

(۱) خرىستىيان تقویمىنىڭ ۱۹۳۴-ئىنجى سەھىسى ئاتاتۈرك ئۆلدىمۇ تارىخىي. تولمە باغچەدە اولوب، اتئوگرافىيا موزەسىندە بىكلەلدەكەن سىڭرە پارتىيەنۇن (Parthenon) بىڭزەرى ئىت قىرە گومولن ھېسى طوبى طوبى دورت سە پاشامىش اولان ئاتاتۈركدەر. اويسە "ابدى شەف" گونمۇڭ مودەرن، لائىك، سوسىيال حقوق دولتتە صاحب اولمىقلە اوكونن تۈركىيەسىندە حالا پاشايور. نە وار كە، ئاتاتۈرك لىفىلى اوز تۈركچە بىكلندىلەرنە جواب وىرمەكسىزىن، عربچە دىل قوراللىرى اساسا كىنەرق، يەنى "ابو"، "ابا" بىڭزەتمىسىلە تۈرەدلمىشدر.

(۲) تۈركىيە جەمھورىيىتىنىڭ باشىندەكى رەئىس جەمھۇرك، يەنى دولت باشقانىڭ، تۈركىيە جەمھورىيىتىنىڭ مشرۇع حەكومەتنىڭ، او حەكومەتى مەمكىن قىلەجق صايدەكى مەبەئەك، صۇك ايكى گىل قورماي باشقانىڭ بىردن توقىفەلە ۲۷ مايس ۱۹۶۰ صىباحى باشلادىلان، NATO و CENTO صداقتىلە كىندىنى تۈركىيە ايدن ايكىنجى جەمھورىت، لوزان آڭلاشمىسى حەكملىرىنىڭ يۈرۈرلەكەن قالقوب سەور آڭلاشمىسى و گىدەرك مەتاركە شەرتلىرىنىڭ يىڭىدن الە كىنەيەلەجكى طورۇمك تەظاھرىدى.

۱۹ ربيع الاخر ۱۴۳۳

بو صورونك جوابی روسلره قالمش. روس ملتني "روسیه آنا" اولرینه آیدینلانمه حرکتندن عاریه نقل ایدیلن یاتاقده طوغوردی. "روسیه آنا" نك رحمنه روس ملتني القاح ایدن "چار بابا" ایدی. روسلر (Hitler و Stalin داخل) باشلرینه مسلط اولان بتون بلالری موجدی چارلر اولان سنجاقلرک گولگه سنده، چارلق چاگلرینك یانقیسیله دفع ایتدی.

متفقلرک اصرارینه و باصقیلرینه رغماً بز ترکلر نیچون آلمان حربنه گیرمدك؟ ملی شف عصمت این اوکئی داهی اولدیغی ایچون می؟ اگر دولت صاواشه گیرمه تکلیفنی قبول ایده جك اولسه یدی؛ ۱۹۴۰ لی ییللرک ترک ملتني جبهه یه سورمك ایچون سنجاق شریفی مخزنندن چیقارمق زورنده قاله جقلردی. وطن مدافعه سی بحث قونوسی اولدیغنده، کندینه مخصوص شرطلرده یورورلکده قاله بیلن آتاترک ملیتجیلکی هیچ ایشه یاراماز دکلدی؛ اما اصلا کفایت ایتمزدی. "هوررا!" دییه باغیران ترک عسکری دکلدی. نتیجه کلام آتاترکک اولومنه سبب اولمه یی گوزه آله مایانلر ترکلری آلمان حربنه صوقمدی. "یورته ده صلح، جهانده صلح" دیمین و بونی دیمدیکی ایچون فینانس قاپیتالک حاکمیت شرطلرینه خدمت ایتمین بر آتاترک متفقلرک ایشنه گلیمزدی. غلوبالیزم حکمنی آتاترکه اعتراض اتمدیکی قدر یوروده ییلیر. Lenin غلوبالیزمک پوروز گیدرن شکلنه عائد اختراع براتنی حالا آئنده طوتدیغی ایچون Gorbaçev، سوویه تلر برلکنی خریطه دن سیلمه فعالیتی استقامتنده ایلك آدیمنی آتارکن Lenin ک ایزندن گیدن بر شاگرد اولدیغنی سویله مکدن هیچ چکنمه مشدی. ایشنی ترکیه جمهوریتنک خریطه دن سیلمه تزگاهنده چالیشه رق یاپانلر ده آتاترکک فعالیتلرینه بر انگل تشکیل ایتمدیکنی سویله مکده در.

ياشاسەيدى رفاھ پارتىلى اولوردى" دىينلر دە اولكەمز اھالىسى ايچندن چىقدى. سىماسنە رسمىتڭ و قانونلرڭ مطلق دستكى سببىلە روزەتلردن، پوللردن، پارەلردن آشنا اولديغىز آتاترك ۱۹۳۸دن بوگونه ندىن اولمدى؟ چونكە آتاتركڭ جانلى قالب بر صندوق ويا قوطونڭ قاپاغىندە اوتورمىسى گرگيور. آتاترك اولورسە صندوقە طيقلماش نە وارسە طاشار تەلەكەسنى حس ايدنلر وار. آتاترك جانلى قالدېغى سورەجە كىمسەنڭ گوجى بعض گىزلى قاپاقلرى قالدروب ملتە آينە طاغىتمە يىتمز. او معهود قاپاقلر تركىە ايچندە و طيشندە صايبىسى بلكە ميليونلرە واران انسانڭ ثروتە، اعتبارينە، اقتدارينە محافظلق ايدىيور. آنلر ثروتلرينە، اعتبارلرينە، اقتدارلرينە صاحب چىقديغى مدتجە آتاترك اولەمز.

Lenin خصوصاً ياشادلىق استنميور دە اولسە حياتيتنى دوام ايتدرييور. چونكە دنيادە ياشايان هر كشى حياتنڭ مالى سرمايەيە مخصوص اولچولرلە شاكلندىركىنى آندن اوكرندى. قايتاليزمڭ معمول مادە اخراجاتى ايلە دكل، سرمايە اخراجنى قولايلاشدرەجق يڭى يوللر ايجاد ايتمە اصوللرى بولدقجە آنجق آياقدە طورەيىلەجكى گرچكىنى ايلك فرق ايدن اولمسە يىلە، گرچكڭ بو يوڭنى مؤثر بر شكلدە پروپاغاندا ايتمش اولان Leninدر. Lenin ياشايور، چونكە ايشلرڭ اڭ ابى "نقد" سببىلە يورودولمىسى عالم شمول معطا شكلنە صوقولدى. روسلرڭ ملت اولەرق بونى بنمسەمكدن گرى طورەمايشلرى هر هانگى بر شى قبول ايدىلەجكسە، بو اوزى اعتباريلە عبرانى- خريستيان شى چاريچە ۲نجى Katerina قدر Leninڭ دە اثريد. Leninە صيرت چويرمش و سورىەدەكى سياسى رەژيمڭ مدد اومديغى روسلردن بوگون حالا بر ملت اولەرق سوز ايتمك نە قدر منطق داخلىندەدر؟

آتاترك اولمدى، Lenin ياشايور

ايكيسنڭ ده ياشاديغنى ويا ايكيسنڭ ده اولمديكنى سويله ميورم. چونكه بالخاصه آدى آڭيلان ذواتدن برينڭ نيچون اولمديكى (اولمك استديكى حالده، بر دورلو اوله مديكى) خصوصنه، ديكرينڭ ايسه تلقين ايدلمك استتن عكس قناعته رغماً نصل اولوب ده ياشاديغنه (حياتيتنه بر نهايت ويريله مديكنه) ايضاحات گتيرمك استيورم. عجباً بو يازى يه "آتاترك اولدروله مدي، Lenin ياشاديليور" شكلنده بر باشلق آتسه يدم ياپديغم دها طوغرى، دها فونقسيونل، دها شيق بر ايش اولمازميدى؟ خير، اولمازدى؛ بو ديمكدر كه، يوقارى يه آتديغم باشلق تام يرينه اوتورييور؛ هر نه قدر ديكر سچه نك دها دوشوندريجى بر هوا اسدرديكنى صاندرسه ده.

Lenin ڭ و آتاترك ڭ آراسنده كى هم دنيا سياست شرطريله قوردقلى ايليشكيلر باقيمندن، هم ده اولوملى عقبنده هر ايكيسنه ده عين اوداقدن منتسبلر عيارلانمى باقيمندن گورولن ويا گورولمى گركن بڭزه رلك ايلگى چكيجى. Lenin غراغوريه ن تقويمك ۱۹۲۴نجى ييلنده دنيا ده كى

MÜNAFIKLİK NE ZAMAN “SİYASAL İSLÂM” OLDU?

Yaşımın yetmiş olmasına iki seneden az kaldı. İşimin bitmesi aynı vakte mi denk gelecek? Kendim için yaşı yetmiş, işi bitmiş dedirtecek miyim? Benzersiz bir Türk şairi olmaklıgım; ama daha çok, Türk olmayı üstünlük kabul etmem hasebiyle, Türk topraklarında bir benzerine henüz rast gelinmemiş halis vatan tutkunu olarak bu geç saatte yapacağım nedir? Yahya Kemal zındığıyla hempalığa özenip “Bu son fasıldır ey ömrüm, nasıl geçersen geç” mi diyeceğim? Demeyeceksem, bir söz eri, sözü-özü-bir biri, sözümün eri olacaksam, benden beklenebilecek ne var?

Hıristiyan takvimine göre yıl 1967 idi. 1966 eylülünde Mekteb-i Mülkiye’yi terk etmenin, ikinci sınıftan üçe geçmek için tanınan son hakkımı kullanmayarak bir diploma mecburiyeti hissiyle yaşama zilletinden kurtulma hafifliği içinde, birkaç ay sonra askere alınacağımın gerçeküstücü rengine matuf cehaletin derinlerine gark olmuş haldeydim.

YAŞAMAK UMRUMDADIR şiirim

Sabah şairin üstüne saldırıyor

mısraıyla başlıyor ve devam ediyordu:

yaşamaktan bir güneşle kaplanıyor onun kalbi
onun kalbi topraktan sıyrılıyor
aşk dahi sıyrılıyor topraktan
gözlerini tanıyorsunuz: çaylak sürüleri
beyni: aç kuşlardan bir ambar.
Bir kıyısına ilişmiyor dünyanın
Allah'ın ve devletin dibinde insanlar
onu barutla karıştırıyor
ve zerdali çiçekleriyle.
Ahali kapısını taşıyor onun
onun için develer kesiyor halk
aşka ve kavgaya aydınlık getiren kalbi
topraktan sıyrılıyor.
Ben
topraktan sıyrılıyorum
buğular
ve aşiret rüzgârları kanımda.
Arklardan gece vakti sular
kaç zaman ayaklarıma
yaslı bir selâm gibi dokundu
kopartılmış yapraklarımdan ibaretti hüznün
dedim rahmet yağar ben yürürken
gece benim ardımda
taşıdım kara gençliğimi dağların damarından
hep döşümde yaratan, patlayıcı bir kimya
beynimde hep mânâlı bir uçurum.
Benim hayranlığımdan inlerdi şehir
ben atlara ve uzaklara hayrandım
kendi ehramlarını bile tanımayan kadınlar
ansızın patlak verirdi baharda.
Dudaklarımda çürükler vardı
dağ çiçeklerinden ötürü.
Irmaklara salardım kendimi
ruhumda kaynar adımlarla gezinen dünya

bana hain sevgilimdi.
 Yaşamak debelenir içimde kıvrak ve küheylân
 beni artık ne sıkıntı ne rahatlık haylamaz
 çünkü ben ayaklanmanın domurmuş haliyim
 yürüsem rahmet boşanacak
 ve sana bir karşılık vereceğim.
 Sana bir karşılık vereceğim
 toprağı deşen boğuk sesimle
 sana bir karşılık vereceğim
 amansız kum fırtınası altında
 sana bir karşılık vereceğim
 birbiri üstüne yığılırken günler
 ey taşan suların imkânı
 ey taşan suların bekâreti sana
 bir karşılık vereceğim.

Apaçık görülebileceği üzere, bu şiir kast-ı mahsusla verilmiş bir sözdü, bir söz verişti. Yıl 1969, bu şiirin tertip edildiği günlerde henüz genel seçimler yapılmamış. TBMM’de 1965 genel seçimlerine “Kula kulluk yetsin artık” şiarıyla girmiş olan Türkiye İşçi Partisi’nin 15 milletvekili var. Bu sayı dört sene sonra ikiye inecek. ABD’den gelen baskılara haşhaş ziraatı hususunda direnen Süleyman Demirel hükümetini alaşağı edecek 12 Mart muhtırasının verilmesine iki sene var. Millet hayatına imkân veren zihin ortamıyla, devlet idaresini mümkün kılan arasında gerçek bir uçurum var. Uçurum korkutucu ve baş döndürücü. “Muhtıra” Türk milletine tanıdık gelen bir şey değil. Böyle bir şeyin olabileceği, her hakkı kendilerine üniformalarının temin edeceği inancıyla yaşayanların aklına, hayaline hükümeti devirmelerine müsaade edilmeyip, kendini “sandıktan çıktık” ibaresiyle tezkiye eden o hükümete muhtıra verecekleri fıkri geliyor muydu? Hayır. Buna mukabil, kendini Türk bilen insanların aklına, hayaline askerin idareye 27 Mayıs 1960’tan sonra bir kez daha el koyacağı geliyor mu? Hayır.

Türkiye'nin kaderini tayin etme gücüne sahip olduğu inancıyla hareket edenler göstermelik bir siyasî durum icat etmede mahirdi. Ne var ki, "Göstermelik Siyasî Durum" icat edebilmek için Hristiyan takviminin XV. asrından beri, ellerindeki yegâne malzeme İslâm, Türklerin İslâm'a sadakati olagelmiş idi. Türk vatanı XIII. asırda doğdu. İslâm'ı siyaset malzemesi haline getirme hadisesi toprakların Türk toprakları diye bilinmesinin iki yüz sene ilerisine tekabül eder.

Demem odur ki, Türk topraklarında siyaset münafıklar tarafından yürütülmediği zaman hiçbir çağda sonuç vermemiştir. 1961 seçimleri tehditlerle, asılsız vaatlerle, süngü, dipçik baskısı altında gerçekleşti. Bu seçim İsmet İnönü'lü CHP'ye iktidara gelebilecek kadar olmasa bile TBMM çatısı altında diğer partilerden daha çok sayıda milletvekili barındırabilecek seçimdi. Bu 1961 seçiminde milletin eline 27 Mayıs 1960'ın intikamını alacak fırsat geçmedi. Millet üzerindeki menfi tesirlerin asgariye indiği 1965 genel seçimlerinde ihtilâle cevap Adalet Partisi'ne 450 milletvekilinin 240 tanesini tahsis ederek verildi.

Türk milletinde doğan verilen oyların kıymetini anlama şuuru Türkiye'nin kaderini tayin etme gücüne sahip olduğu inancıyla hareket edenleri öyle derin korkulara salmıştı ki, 12 Mart 1971 muhtırası üzerinden iki yıl geçince vaki olan 1973 genel seçimlerinde "omzsu kalabalıklara" verilecek dersi engellemek niyet ve gayesiyle "siyasal İslâm" devreye sokuldu. Devreye girdiği günden itibaren siyasal İslâm, dünya sisteminin isterlerine cevap verme yükünü taşıyarak mesafe katetti. Gün gelip münafıklık karşımıza "siyasal İslâm" olarak çıkmadı. İslâm'ın kendisinin bir siyaset olarak tebellür etmeyip, yalnızca siyaset malzemesi kabul edilmesi münafıklıktan başka bir şey değildi.

18 Şubat 2012

دیمه اودر که، ترک طوپراقلرنده سیاست منافقلا طرفندن یورودلمدیکی زمان هیچ بر چاغده صوگوج ویرمه مشدر. ۱۹۶۱ سچیملری تهدیدلرله، اصلسز وعدلرله، سونگو، دیجک باصقیسی آلتنده گرچکلشدی. بو سچیم عصمت این اوکیلو CHP یه اقتداره گله بیله جک قدر اولمسه بیله TBMM چاتیسی آلتنده دیگر پارتیلردن دها چوق صاییده ملت وکیلی باریندره بیله جک سچیمدی. بو ۱۹۶۱ سچیمنده ملتک آلنه ۲۷ مایس ۱۹۶۰ ک انتقامنی آله جق فرصت گچمدی. ملت اوزرنده کی منفی تأثیرلرک اصغری یه اندیکی ۱۹۶۵ گنل سچیملرنده اختلاله جواب عدالت پارتیسنه ۴۵۰ ملت وکیلنک ۲۴۰ دانه سنی تخصیص ایدهرک ویرلدی.

ترک ملتنده طوغان ویریلن اویلرک قیمتنی آکلامه شعوری ترکیه نک قدرینی تعیین ایتمه گوجنه صاحب اولدیغی اینانجیله حرکت ایدنلری او یله درین قورقورله صالمشدی که، ۱۲ مارت ۱۹۷۱ مخطرہ سی اوزرندن ایکی ییل گچنجه واقع اولان ۱۹۷۳ گنل سچیملرنده "اومزسی غلبه لقلره" ویریله جک درسی انگلله مک نیت و غایه سیله "سیاسال اسلام" دوره یه صوقولدی. دوره یه گیردیکی گوندن اعتباراً سیاسال اسلام، دنیا سیسته منک استرلرینه جواب ویرمه یوکنی طاشییه رق مسافه قطع ایتدی. گون گلوب منافقلا قارشیمزه "سیاسال اسلام" اوله رق چیقمدی. اسلامک کن دیسنک بر سیاست اوله رق تبلر ایتمیوب، یالکزجه سیاست مالزمه سی قبول ایدلمسی منافقلا قلدن باشقه بر شی دکلدی.

۲۶ ربیع الاخر ۱۴۳۳

آپ آچيق گوروله بيله جكى اوزره، بو شعر قصد مخصوصله
 ويرلمش بر سوزدى، بر سوز ويريشدى. يىل ۱۹۶۹، بو شعر ك ترتيب
 ايدلدكى گونلرده هنوز گنل سچيملر ياپلماش. TBMM ده ۱۹۶۵
 گنل سچيملرينه (قوله قوللق يتسون آرتق) شعاريله گيرمش اولان
 تركيه ايشجى پارتيسنك ۱۵ ملت وكيلى وار. بو صايى دورت سنه
 صكره ايكي يه اينه جك. ABD دن گلن باصقيلره خشخاش زراعتى
 خصوصنده ديرهنن سليمان دميرال حكومتى آل آشاغى ايدنه جك
 ۱۲ مارت مخطرهنك ويرلمسنة ايكي سنه وار. ملت حياتنه امكان
 وىرن ذهن اورته ميله دولت اداره سنى ممكن قيلان آراسنده گرچك بر
 اوچوروم وار. اوچوروم قورقودي جى و باش دوندرى جى. "مخطرهنك ترك
 ملتته طانيدق گلن بر شى دكل. بويله بر شيك اوله بيله جكى، هر
 حقى كنديلرينه اونيفورمالرينك تامين ايدنه جكى اينانجيله ياشايانلرك
 عقلنه، خياله حكومتى دويرمه لرينه مساعده ايدلمىوب، كندىنى
 (صندوقدن چيقدق) عباره سيله تركيه ايدن او حكومته مخطرهنك
 ويره جكلرى فكرى گليور ميدى؟ خير. بوگا مقابل، كندىنى ترك
 بيلن انسانلرك عقلنه، خياله عسكرك اداره يه ۲۷ ميس ۱۹۶۰ دن
 صكره بر كز دها آل قويه جغى گليورمى؟ خير.

تركيه نك قدرىنى تعيين ائتمه گوجنه صاحب اولديغى
 اينانجيله حركت ايدنلر گوسترمه لك بر سياسى طوروم ايجاد
 ائتمه ده ماھردى. نه وار كه، "گوسترمه لك سياسى طوروم" ايجاد
 ايدنه بيلمك ايچون خريستيان تقويمنك ۱۵ نجى عصرندن برى،
 آلرئنده كى يگانه مالزمه اسلام، تركلرك اسلامه صداقتى اوله گلمش
 ايدى. ترك وطنى ۱۳ نجى عصرده طوغدى. اسلامى سياست
 مالزمه سى حالنه گتيرمه حادثه سى طوپراقلرك ترك طوپراقلى ديه
 بيلنمسنك ايكي يوز سنه ايلريسنة تقابل ايدر.

بينمده هپ معنالی بر اوچوروم .
بنم حیرانلغمدن ایگله ردی شهر
بن آتله و اوزاقلره حیراندم
کندی أحراملرینی بیله طانیمایان قادینلر
آنسزین پاتلاق ویریردی بهارده .
طوداقلرمده چوروکلر واردی
طاغ چیچکلرندن اوتورو
ایرماقلره صالاردم کندیمی
روحمدہ قاینار آدیملرله گزینن دنیا
بگا خائن سوگیلیمدی .
یاشامق دبه لنیر ایچمدہ قیوراق و کهیلان
بنی آرتق نه صیقندی نه راحتلق هایلاماز
چونکه بن آياقلا نمه نك طومورمش حالی یم
یوروسه م رحمت بوشانه جق
و سکا بر قارشیلق ویره جکم
سکا بر قارشیلق ویره جکم
طوپراغی دشن بوغوق سسمله
سکا بر قارشیلق ویره جکم
آمانسز قوم فیرطینه سی آلتنده
سکا بر قارشیلق ویره جکم
بر بری اوستنه بیغیلیرکن گونلر
ای طاشان صولرک امکانی
ای طاشان صولرک بکارتی سکا
بر قارشیلق ویره جکم

ياشامقدن بر گونشله قاپلانيور آنك قلبى
 آنك قلبى طوپراقدن صييريلىور
 عشق دخى صييريلىور طوپراقدن
 گوزلرينى طانيورسكئز: چايلاق سورولرى
 بينى: آج قوشلردن بر آنبار.
 بر قيسىسنه ايليشميور دنيانك
 اللهك و دولتك دينده انسانلر
 آتى باروتله قاريشدريور
 و زردالى چيچكلريله.
 اهالى قاييسنى طاشلايور آنك
 آنك ايچون دوهلر كسيور خلق
 عشقه و غوغايه آيدىنلق گتيرن قلبى
 طوپراقدن صييريلىور.
 بن
 طوپراقدن صييريلىورم
 بوغولر
 و عشيرت روزگارلى قانمده
 آرقلردن گيجه وقتى صولر
 قاچ زمان آياقلىريمه
 ياسلى بر سلام گبى طوقوندى
 قوپاردلمش ياپراقلمدن عبارتدى حزن
 ديدم رحمت ياغار بن يوروركن
 گيجه بنم آردمده
 طاشيدم قارا گنجلكمى طاغلرك طامارندن
 هپ دوشمده ياراتقان، پاتلايىجى بر كيميا

منافقلق نه زمان "سیاسال اسلام" اولدی؟

ياشمك يتمش اولمسنه ايكي سنه دن آز قالدى. ايشمك بيتمسي عين وقته مي دنك گله جك؟ كندم ايچون ياشي يتمش، ايشي بيتمش ديدرده جكمي يم؟ بگزهرسز بر ترك شاعري اولمقلغم؛ اما دها چوق، ترك اولمهي اوستونلك قبول ايتمه م حسبيله، ترك طوپراقلرنده بر بگزهرينه هنوز راست گلنمه مش خالص وطن طوتقوني اوله رق بو گچ ساعتده ياپه جغم نه در؟ يحيي كمال زنديغيله همپالغه اوزنوب "بو صوك فصلدر اي عمرم، نصل گچرسهك گچ" مي ديه جكم؟ ديميه جكسه م، بر سوز اري، سوزي-اوزي-بر بري، سوزمك اري اوله جقسه م، بدن بكله نه بيله جك نه وار؟

خرستيان تقويمنه گوره ييل ۱۹۶۷ ایدی. ۱۹۶۶ ایلولنده مکتب ملكيه يي ترك ايتمه نك، ايكنجي صنفدن اوچه گچمك ايچون طانينان صوك حقمي قوللانميه رق بر ديپلوما مجبوريتي حسيله ياشامه ذلتدن قورتولمه خفيفلكي ايچنده، بر قاچ آي صكره عسكره آلنه جغمك گرچك اوستيجي رنگينه معطوف جهالتك درينلرينه غرق اولمش حالده يدم.

"ياشامق امورمده در" شعرم

صباح شاعرك اوستنه صالدريور

مصراعيله باشلايور و دوام ايدييوردي:

SEN ŞEHİD OĞLU MUSUN, YOKSA ZİMMÎ ÇOCUĞU MU?

Samimiyetimde ne kadar samimiyim? Bu suali herkes kendine tevcih etmeli. Her insanın kâinatın yaratılması, Âdem aleyhisselâmın yaratılması ve gerçekleşmiş bu hadiselerle bizzat kendi fiilî varlığı arasında kurulabilecek irtibatı açıklayacak yeterliğe talip olması tercihe şayandır. Kimin kafasında “bunlar gerçek değil, hepsi efsane” yollu yargılar varsa, onunla hiçbir söz teatisinde bulunamayız. Dünya hayatı diyerek takbih ettiğimiz ilişkileri esas saydığımız zaman varlığımızın izahını çarkın dönüşüne tevdi etmiş ve böylelikle bize tanınan samimi olma, muhlis olma fırsatını tekmelemiş oluruz. Güvenmediğimiz yere ayak basmamayı bize modernlik emrediyor. Buna mukabil muhlis oluşumuz Allah’ın tuzacağına düşmüş olmanın memnuniyetiyle hissedilir.

Kulun kula sahicilik temin ettiği vaki değildir. Her şart altında sahicilik, samimiyet, dürüstlük Yaradan ve yaratılan arasında bir sır olarak kalacaktır. Çünkü insanoğlunun hangi usûlle kendini sahtelikten arındıracağı, aslî varlığını bulacağı, “fitrat” temizliğine ereceği eline peşin olarak verilmemiştir. İnsana peşin olarak verilen ne bedeni, ne ruhudur. Duadır, sadece ve sadece duadır insan müktesebatında mevcut bulunan peşinat. Dua demek, isteyeceğini sadece ve sadece Allah’tan isteme, isteyebilme

gücü demektir. Doğru kişi, doğru netice için, doğru dille dua eder. Olunursa ancak meşrûiyyet dahilinde samimi olunabilir. Bir meşrû‘, yani şer‘an geçerli dil varsa, artık insanın sağlamlığını sözün sağlamlığından başka bir yerde arayamayız. Geçen günlerde, benim kendimi bir benzersiz Türk şairi olarak tavsif etmiş olmamı, övünme, kendimi övme sananlar oldu. Halbuki bu ifade sözün sağlamlığını arayıştan başka bir şey değildi. Zira benzersizlik, bütün sanatlardan önce, şairliğin ön şartıdır. Sözün gelişi, bir saz şairi benzersiz sözüne, “duasına” kavuştu mu, “usta malı satma” safhasını aşmış, geride bırakmış olur; onun önceki dönemi ustalarındakilerine “benzer şeylerde gezinme” dönemi sayılır. Saz şairi için “troubadour” için böyle... Şair tab‘an şair ise aslî işine kendi “benzersiz” sözüyle başlar.

Armutpiş, ağzıma düş tarzında ne insan, ne Müslüman, ne de Türk olabilirsiniz. İnsan olarak yaratılmanın sırrı ve cilvesi Allah’a yapılan duaların kullar tarafından, kullar beyninde beğenilişinde gizlidir. Dolayısıyla, işitilmediği, dinlenilmediği, anlaşılmadığı hallerde söz diye bir şeyin doğma imkânı yoktur. Yani sesin söz hüviyetine bürünmesi gerek duyanın ve gerekse duyuranın kastıyla mümkün olur. Bir mü‘min de, bir münkir de, bir münafık da, Dünya Sistemi yalakası herhangi biri de “İslâm’ı siyasete âlet etmemelidir” cümlesini söyleyebilir. Mezkûr cümlenin ne niyete mebni söylendiği hayatımızın ne bakımından önemli olduğunu belli edecektir. Mü‘min “İslâm’ı siyasete âlet etmemelidir” dediyse, siyasetin Müslüman hayatına hasım şeklini takbih ediyor demektir. Müslüman’ın siyasetten anladığı ümmet hayatının selâmetine varan tatbikattan başka bir şey olmasa gerektir. Yani Müslüman hayatını ciddiye almanın siyasetle imkâna kavuştuğu hatırdan çıkarılmamalı. Hadiselerin her ikmal basamağında İslâm’ın bir siyaset gütmek yerine, kendine mahsus bizatihi yeri bizatihi siyasetin tezahüründe aldığı anlaşılır.

Çağlar boyunca siyaset atalarını incitmek veya atalarına liyakat kesbetmek suretiyle yapılmıştır. Kan bağı esastır. Sözümüz bozulduysa kanımız da bozulmuştur. Türkler olarak lisânımızı kaybettiğimizin (lisânımızı yazımızı elimizden cebren alıp hileli sade dil yolunu süsleyerek bize bile isteye kaybettirdiklerinin) binlerce delillerinden biri de, oğul kelimesinin Türkçe mânâsının erilliği bilhassa işaret etmediğinin fark edilemeyişindedir. Oğul kelimesi, tıpkı ağıl kelimesinde olduğu gibi feraha kavuşularak kabul edilmiş bir neticeyi anlatır. Kâfirlerin Türkçeyi keyiflerince tanzim ettikleri “kaybolması mukadder lisânlar” listesine dahil etmeleri sebebiyle bizler bir zamanların iltifatkâr “Ey oğul” ibaresinin yerini git gide bigânece “Ayol” denilmesine bıraktığını aklımıza getirme tarafıslı değiliz. Arı oğul verir; ama insan kendini oğulluğa nispet eder.

“Ya Rabbi beni de şehit oğulları sırasına koy, yerimi o saflarda sabit kıl, beni onlarla haşret!” Aklınıza böyle bir dua hiç geldi mi?

Immanuel Kant’ın Aydınlanma Çağı’na izlek makamında armağan ettiği Sapere aude şiarı (bilmeye cüret et, bilginleşme cüreti göster) Romalı şair Horatius’dan (M.Ö. 65 – M.S. 8) naklen malûmat sahamıza girmiştir. O zamanlardan beri gayr-i müslim kültürlenme ile şöyle veya böyle bir temas kurduğu için kendini bir şey sanan herkesin yaptığı “Aklını kullan, sana başkalarının telkin ettiklerini es geç!” şeklinde telkinatta bulunmaktan başka bir şey değildir. Halbuki, akıl vermek, akıl danışmak Türk hayatında çok tabiî karşılanan yaklaşımlardır. Biz Türkler işimize geldiği nispette birinden akıl almaktan çekinmeyiz. Biri işimize gelmeyen bir şey söylediğinde ise “Bunu senin aklına kim soktu?” diye sorarız. Biz Türkler Yunus Emre tarafından açılan yol üzerinde Türkçe konuşmayı

başarmakla, Avrupalıların Aydınlanma diye adlandırdıkları ve ancak milâdın XVIII. asrında yaşayabildikleri hadiseyi çoktan geride bırakmışsındır.

Türkçenin gerilemesi aklımızın gerilemesi olmuştur. Gerilemiş aklımız bazı şeyleri kavrama kaabiliyetimizi de yok etmiştir. Meselâ, bir Müslümanın başında fes bulundurmak suretiyle başında şapka bulundurmaya giden yolu meşrûlaştırma sahasına girdiğini hiç düşünmeyiz. Fes dediğimiz, görünüşte Müslümanın Müslüman olmayandan ayırdedilmesine mâni olan bir serpuş vazifesi gördü. Fesin gördüğü vazifeyi Türk lâfzının da görmesi istenmiştir. Ne var ki, Türk aklı modern zamanlarda bu isteği ters istikamette inkılaba uğratmış, cumhuriyetin ilânı akabinde alınan netice itibariyle aslî ve itimada şayan toplumumuz ne kadar Müslüman, o kadar Türk safhasını idrak etmiştir.

İnsanlık kavramının doğduğu, yani Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olduğu günden bu yana meselenin soy sop meselesi olmadığını çoğu kimse bilir. Çoğu kimse insanlık kavramından rahatsızdır. Bu yüzden meselenin soy sop meselesi olmadığını bildiği halde, sinsi planını yürütme gayesiyle doğruyu söylemeyen, söyletmeyen çoktur.

Eğer soy sop meselemiz değilse, mesele nedir? Mesele geleceğin doğuşundadır. Gelecek nereden doğacak? Hakkaniyetin ihata ettiği gelecek, vicdanı müsterih kılan âtî, bilinen veya biliniyormuş gibi yapılan bunca geçmişten hangisine sahip çıkıldığı vakit doğacak? Mesele hepimizin meselesi, benim, bizim; ama bilhassa senin.

Dünyaya geldin ve sırf bu vakıa yüzünden yalnız değilsin. Gelirken mazi yükünü beraberinde getirdin. Bir yerden geldiğine göre, bir geçmişin var. Hem hususen senin dünyaya gelişin ve hem de sair, diğer dünyaya gelişler senin geçmişin olmasın da, ne olsun? Bütün geçmişler senindir. Mesele ne senin hangi soya sopa mensup oluşunda, ne

de başkalarının hangi soya sopa mensup oluşlarındadır. Mesele bu dünyaya gelişle şahsen senin geleceğinin olup olmadığında düğümleniyor. Duanı neye hasredeceksin? Geleceğin olsun istiyor musun? Defterler dürüldüğü, mürekkepler kuruduğu halde tercih hakkını kullanacak mısın? Kullandığından veya kullanmadığından dolayı yevm-i kıyamette Allah azze ve celle senin yüzüne bakacak mı? Bakacaksa niçin? Bakmayacaksa niçin?

Türk toprağı denilince Türkiye anlaşılır. “Buralarda Yakutlar yaşıyor, demek ki Türk toprağı ifadesi buraları da kapsar” diyecek olursanız kendinize güldürürsünüz. Türkiye tarihte iki kez İslâmlaşarak Türk vatanı oldu. Milâdın XIII. asrında ve İstiklal Harbi esnasında. Her iki vakıa cereyan edişini Türkten Müslüman, Müslümandan Türk anlaşılma zaruretine borçludur. Bunu bildikleri halde inkâr edenler neyin helâl, neyin haram olduğunun bilinmesi halinde felakete uğrayacaklarını da bilirler. İslâmlaşmanın olmadığı yerde Türklüğün haydi haydi olduğu, Türkleşmenin olmadığı yerde de Müslümanlığın pekâlâ olabileceği iddiasına yakın duranlar hayatımızdan bu iki vasfı (Müslümanlık ve Türklük) sönükletire sönükletire yani tedricen çıkarmak isteyenlerdir. İşlerine Türklükten başlamayı akıllıca bulmuşlardır.

Kâfir metinlerinde adı Küçük Asya olarak geçen yerlerin iki defa Türk vatanı oluşu esnasında neredeydiniz veya nerede olmak isterdiniz? Hodri meydan! Şu anda, hal-i hazırda neyin nesi, kimin fesisiniz? Bütün geçmişler sizindir, hepimizindir. Mesele ne sizin, ne bizim bir soydan gelişimizdedir. Mesele dünyaya gelişle her birimizin bir geleceğe sahip olup olmadığımızda düğümleniyor. Hem mensup, hem ait olduğumuz bir toplumun geleceği var. Bu gelecek adına risk almalıyız. Rızkımız bu riskte.

3 Mart 2012

استقلال حربی اثناسنده. هر ايکي واقعه جريان ايديشنی ترکدن مسلمان، مسلماندن ترک آځلاشلمه ضرورتنه بورجلودر. بونی بيلدکلری حالده انکار ايدنلر نه يک حلال، نه يک حرام اولديغنک بيلنمسی حالنده فلاکته اوغرايه جقلرينی ده بيليرلر. اسلاملاشمه نك اولمديغی یرده ترککلک هایدی هایدی اولديغی، ترککلشمه نك اولمديغی یرده ده مسلمانلغک پک اعلی اوله بيله جکی ادعاسنه يقين طورانلر حیاتمزدن بو ايکي وصفی (مسلمانلق و ترککلک) سونوکلشدره سونوکلشدره یعنی تدریجاً چيقارمق استينلردر. ايشلرينه ترککلدن باشلامه بی عقلليجه بولمشلردر.

کافر متلرنده آدی کوچوک آسیا اوله رق گچن یرلرک ايکي دفعه ترک وطنی اولوشی اثناسنده نره ده يديکیز ویا نره ده اولمق استرديکیز؟ هودری میدان! شو آنده، حال حاضرده نه يک نه سی، کیمک فسیسکیز؟ بتون گچمشلر سزکدر، هپمزکدر. مسئله نه سزک، نه بزم بر صويدن گليشمزده در. مسئله دنيايه گليشله هر بزمک بر گله جکه صاحب اولوب اولمديغمزده دوکومله نيور. هم منسوب، هم عائد اولديغمز بر طوپلومک گله جکی وار. بو گله جک آدينه ريسک آلملی یز. رزقمز بو ريسکده.

۱۰ ربيع الآخر ۱۴۳۳

ايتديكى Sapere aude (بيلمه يه جرأت ايت، بيلگينلشمه جرئتي گوستر) رومالي شاعر Horatius دن (ميلاددن اوڭجه ۶۵- ميلاددن صكره ۸) نقلاً معلومات ساحه مزه گيرمشدر. او زمانلردن برى غير مسلم كولتورلنمه ايله شويله ويا بويله بر تماس قورديغى ايچون كندينى بر شى صانان هر كسك ياپديغى "عقلگى قوللان، سكا باشقه لر ينك تلقين ايتدكلرينى اس گچ!" شكلنده تلقيناتده بولنمقدن باشقه بر شى دكلدر. حالبوكه، عقل ويرمك، عقل دانيشمق ترك حياتنده چوق طبيعى قارشيلانان ياقلاشيملردر. بز تركلر ايشمزه گلديكى نسبتده برندن عقل اكمقدن چكينمىز. برى ايشمزه گلمين بر شى سويله ديكنده ايسه "بونى سنك عقلگا كيم صوقدى؟" ديه صورارز. بز تركلر يونس امره طرفندن آچيلان يول اوزرنده تركجه قونوشمهي باشارمقله، آروپاليلرك آيدينلانمه ديه آدلاندر دقلرى و آنجق ميلادك ۱۸نجى عصرنده ياشايه بيلدكلرى حادثه يى چوقدن گريده براقمشدر. تركجه نك گريله مسى عقلمزك گريله مسى اولمشدر. گريله مش عقلمز بعض شيلرى قاورامه قابليت مى ده يوق ايتمشدر. مثلاً، بر مسلمانك باشنده فس بولندرمق صورتيله باشنده شاپقه بولندرمه يه گيدن يولى مشرو علاشدرمه ساحه سنه گيرديكنى هيچ دوشونمىز. فس ديدىكمز، گورونوشده مسلمانك مسلمان اولماياندن آيرت ايدلمسنه مانع اولان بر سرپوش وظيفه سى گوردى. فسك گوردىكى وظيفه يى ترك لفظنك ده گورمى استنمشدر. نه وار كه، ترك عقلى موده رن زمانلرده بو استكى ترس استقامتده انقلابه اوغراتمش، جمهوريتك اعلانى عقبنده آليان نتيجه اعتباريله اصلى و اعتماده شايان طوپلوممز نه قدر مسلمان، او قدر ترك صفحه سنى ادراك ايتمشدر.

انسانلق قاورامنك طوغديغى، يعنى قرآن كريمك نازل اولديغى گوندن بو يانه مسئله نك صوى صوب مسئله سى اولمديغنى چوغى

حياتمىزك نه باقىمدن اوڭھەلى اولديغى بىلى ايدەجكدەر. مؤمن "اسلامى سياستە آلت ايتەمەلىدەر" ديدىسە، سياستك مسلمان حياتنە خصم شكنى تقبيح ايدىيور ديمكدەر. مسلمانك سياستدن آڭلادىغى اُمت حياتنك سلامتە واران تطبيقاتدن باشقە بر شى اولمىسە گركدەر. يعنى مسلمان حياتنى جدى يە آكەنك سياستە امكانە قاووشدىغى خاطردين چىقارلماملى. حادثەلر ك هر اكمال باصاماغندە اسلامك بر سياست گوتەك يرينە، كندينە مخصوص بذاتە يرى بذاتە سياستك تظاهرنە آلدىغى آڭلاشيلير.

چاغلر بويىچە سياست آتالرينى اينجيتەك ويا آتالرينە لياقت كسب ايتەك صورتيلە ياپلمشدر. قان باغى اساسدر. سوزمىز بوزولدىسە قانمىز دە بوزولمشدر. تركلر اولەرق لسانمىزى غائب ايتديكمىزك (لسانمىزى يازيمىزى اُلمىزدن جبراً آكوب حيلەلى سادە ديل يولنى سوسلەيەرك بزه بيلە استيە غائب ايتدردكلرينك) بيكلرچە دليللردن برى دە، اوغل كلمەسەنك تركچە معناسەنك اُريللەكى بالخاصە اشارت اتمديكنك فرق ايديلەميشندەدر. اوغل كلمەسى، طبق آغيل كلمەسندە اولديغى گبى فرحە قاووشولەرق قبول ايدلمش بر نتيجه يى آڭلادير. كافرلر ك تركچە يى كيفلرنجە تنظيم ايتدكلرى "غائب اولمىسى مقدر لسانلر" ليستەسەنە داخل ايتەملرى سببيلە بزلر بر زمانلر ك إطفاتكار "أى اوغل" عبارەسەنك يرينى گيت گيدە بيگانەجە "آيول" دينلمسەنە براقدىغى عقلمزە گتيرمە طرفليسى دكلز. آرى اوغل ويرير؛ اما انسان كندينى اوغللغە نسبت ايدر.

"يا ربى بنى دە شھيد اوغللرى صرەسەنە قوى، يرمى او صفلردە ثابت قيل، بنى آنلرلە حشر ايت!" عقلكزە بويلە بر دعا هيچ گلديمى؟

Immanuel Kant آيدىنلانمە چاغنە ايزلەك مقامندە آرمغان

پشېن اوله رق و يريلن نه بدنې، نه روحيدر. دعادر، ساده جه و ساده جه دعادر انسان مکتسباتنده موجود بولنان پشېنات. دعا ديمك، استيه جكنى ساده جه و ساده جه اللهدن استمه، استيه بيلمه گوجى ديمكدر. طوغرى كشى، طوغرى نتيجه ايچون، طوغرى ديلله دعا ايدر. اولنورسه آنجق مشروعت داخلنده صميمى اولنه بيلير. بر مشروع، يعنى شرعاً گچرلى ديل وارسه، آرتق انسانك صاغلاملغنى سوزك صاغلاملغندن باشقه بر يرده آرايه مايز. گچن گونلرده، بنم كنديمى بر بگزه رسز ترك شاعرى اوله رق توصيف ايتمش اولمه مى، اوكونمه، كنديمى اوكمه صانانلر اولدى. حالبوكه بو افاده سوزك صاغلاملغنى آرايشدن باشقه بر شى دكلدى. زيرا بگزه رسزلك، بتون صنعتلردن اوگجه، شاعرلكك اوك شرطيدر. سوزك گليشى، بر ساز شاعرى بگزه رسز سوزينه، "دعاسنه" قاووشديمى، "اوسته" مالى صاتممه صفحه سنى آشمش، گريده براقمش اولور؛ آنك اوگجه كى دونه مى اوسته لرنده كيلرينه "بگزه ر شيلرده گزينمه" دونه مى صايلير. ساز شاعرى ايچون "troubadour" ايچون بويله... شاعر طبعاً شاعر ايسه اصلى ايشنه كندى "بگزه رسز" سوزيله باشلار.

آرمود پيش آغز مه دوش طرزنده نه انسان، نه مسلمان، نه ده ترك اوله بيلير سگزر. انسان اوله رق يارادلمه نك سرى و جلوه سى اللهه ياپيلان دعالرك قوللر طرفندن، قوللر بيننده بكنيليشنده گيزليدر. طولاييسيله، ايشيدلمديكى، ديكله نلمديكى، آكلاشلمديغى حاللرده سوز ديه بر شيكك طوغمه امكانى يوقدر. يعنى سسك سوز هويتنه بورونمى گرك دويانك و گر كسه دويورانك قصديله ممكن اولور. بر مؤمن ده، بر منكر ده، بر منافق ده، دنيا سيستمى يالاقه سى هر هانگى برى ده "اسلامى سياسته آلت ايتمه مليدر" جمله سنى سويله يه بيلير. مذكور جمله نك نه نيته مبنى سويلنديكى

سن شهيد اوغلى ميسك، يوقسه ذمى چوجوغى مى؟

صميميتمده نه قدر صميمىم؟ بو سؤالى هر كس كندينه توجيه ايتملى. هر انسانك كائناتك يارادلمسى، آدم عليه السلامك يارادلمسى و گرچكلشمش بو حادثه لرله بالذات كندى فعلى وارلغى آراسنده قوروله بيله جك ارتباطى آچيقلايه جق يتركه طالب اولمى ترجيحه شاياندر. كيمك قفاسنده "بونلر گرچك دكل، هپسى افسانه" يوللو يارغيلر وارسه، آنكله هيچ بر سوز تعاطيسنده بولنه مايز. دنيا حياتى ديه رك تقبيح ايتديكمز ايليشكيلرى اساس صايدىغمز زمان وارلغمزك ايصاحنى چرخك دونوشنه توديع ايتمش و بويله لكله بزه طانينان صميمى اولمه، مخلص اولمه فرصتنى تكمه له مش اولورز. گوكنمديكمز يره آياق باصمامه يى بزه موده رنلك امر ايدىيور. بوكتا مقابل مخلص اولوشمز اللهك طوزاغنه دوشمش اولمه نك ممنونيتيله حس ايديلير.

قولك قوله صحيحجيلك تأمين ايتديكى واقع دكلدر. هر شرط آكتنده صحيحجيلك، صميميت، درستلك يارادان و ياراديلان آراسنده بر سر اوله رق قاله جقدر. چونكه انسان اوغلنك هانگى اصولله كندينى ساخته لكدن آريندره جغى، اصلى وارلغنى بوله جغى، "فطرت" تميزلكنه ايره جكى ألنه پشين اوله رق ويرلمه مشدر. انسانه

HRANT'I FIRAT ÖLDÜRDÜ

27 Mayıs 1960 Cuma sabahına kadar sultanı altında mahcûr yaşadığımız Türkiye Cumhuriyeti bir Kur'ân devletiydi. İnkılap adı altındaki ceberutluklara, CHF'nin 1929'da sabitleyip 1937 senesinde anayasaya dahil ettiği altı okuna rağmen böyleydi. Elbette, Türk mahkemelerinde vazifelendirilmiş Türk hâkimler aldıkları maaş karşılığı mer'î kanunları uyguluyorlardı; ama padişahlık rejiminin Tanzimat Fermanı'yla kaybettirdiklerinin hepsini Cumhuriyet rejiminin ilânı sayesinde geri almış bir milletin, Türk milletinin hâkimleri 27 Mayıs 1960 sabahına kadar vicdanlarında Allah tarafından nâzil olandan başkasına yer verecek halde değillerdi. Vermedikleri düşünülüyordu. Sahiden öyle miydi? Bütün burada söylediklerimin hepsi deli saçması, bilinen tarihin çarpıtılması sayılmalı değil midir? Ben ne biçim bir adamım? Benim zorum ne? Benim derdim ne? Acaba konuşmaya başladığımdan beri ben hep sabukluyor muyum? Benim akıl sağlığım hakkında karar verecek olanın aklı ne durumda? Kendi açtığım suallerin cevabını biliyorum. Yalnızca ben mi biliyorum?

Nemi biliyorum? Reddetmeği, "lâ" demeği biliyorum. Tarihi bir manipölasyon malzemesi görmeyişimle, acısı tatlısıyla hepsi geride kaldı demeyişimle iftihar ediyorum. Lâkin halim bana memnuniyet hissi vermiyor. Bilakis,

hiçbir şeyin geride kalmamış oluşu ıztırap veriyor bana, o günler, o yıllar geride kaldı diyemeyişim canımı yakıyor. Bu yaşıma varıncaya ne işlediysem hiç birini yaptığıma pişman değilim; ama utanıyorum. Hayatı ya tatmin olunan veyahut mahrum kalınan bir vetîre olarak bilmediğim için yaşamış olmaktan utanıyorum. Nasibimdeki her nimete şükran duyduğum tebarüz etmiş bir vakıa. Yine de, doğmuş olmaktan, çoluk çocuk, torun torba sahibi olmuşluğumdan utanıyorum. İnsanlardan biri, bu tanışıp görüştüğüm, kendilerine bunca dil döktüğüm, her lâfına kulak verdiğim insanlardan biri olmaktan utanıyorum. İnsanlığımdan utanıyorum.

Boşverseydim ya! Bana neydi bütün bu insanlardan? Allah'ın şahit olarak yettiğini bilmiyor mu idim? Bunu gayet güzel öğrenmiş değil mi idim? Evet, iyiden iyiye, kıyısıyla bucağıyla öğrenmiştim. Giderek kendimle, kendimde mimlemiştim dost olarak Allah yeter ezberini. Dost olarak Allah yeter. Üstelik bunu hakkıyla öğrenmem için çok çaba sarfetmem gerekmemiştir. Bu ikincisini önce öğrendiklerimden daha iyi, hem pek iyi biliyorum. Gelin görün ki, bildiklerime sadakat gösterme hususunda hiç iyi değilim. Elde bulundurduğum müktesebat hesabına gevşek davranıyorum. Şöhreti nankörlüğüyle atbaşı giden insanoğlunun -başta ben- kafasına bir türlü Allah'ın şahit, Allah'ın dost bilinmesinin dünya hayatını hitama erdirmek için kifayet edeceği fikri lââyık-ı vechle girmiyor. Dünya hayatını küçümsemede gevşeklik gösteriyoruz. Hepimiz bize kâr temin edeceğimiz ümidi veren şeyleri Allah'tan gayrisine gösterebilme, bizi zarara uğratacağı korkusuna kapıldığımız şeyleri de Allah'tan gayrisinden gizleme telâşı içindeyiz. Bu işlerde değil mezarı beklemek, pazarı beklemek taraflısı bile değiliz. Kabahati samur kürk olarak getirselerd, belki üstümüze alırdık, lâkin çevrecilik mevrecilik, işler artık çok karıştı.

Arayıp durdum Allah'tan gayri şahit, Allah'tan gayri dost. Dolandım durdum bulabilsem diye özüne yarsıyacağım, sözüyle avunacağım sağlam bir komünist, sıkı bir Müslüman. Karşıma neden böyleleri çıkmadı? Çıktı da ben mi fark edemedim? Bu mümkündü. Kabahatin bende olabileceği ihtimalinden yakın zamanlara kadar hiç kopmadım. Yıllar geçtikçe apaçık şeylerin ifade edilmeyip yalnız ve yalnız beğendirilebilir uydurmaların dilden dile dolaştığı huzur kaçırıcı bir vakıa oldu. Şahit ve dost aramadaki başarısızlığımın kabahatini üzerime almaktan, kendimde aramaktan vazgeçtim. Başarısızlığımı da beğendim üstelik.

Hrant Dink öldürülmeden önce de tanınmış, bilinen bir kimseydi. O kadar ki, gazetelerden birinde yer almış kendi ifadelerinden, 70'li yıllarda (?) iki arkadaşıyla beraber mahkemeye başvurup adını değiştirdiğini bile biliyorduk. Son günlerde dikkate alınan mahkeme belgelerinde parantez içinde görülen “(Fırat)” isminin Hrant Dink'in benzetip tercih ettiği isim olduğu belli oluyor. Ad değiştiren üç Ermeninin de mahkemeye ad değiştirme taleplerine gerekçe olarak dîn değiştirdiklerini gösterdikleri kolayca tahmin edilebilir. Neden yaptılar bunu? Hrant Dink'in beyanına göre yaptıkları işlerden Ermeni cemaatinin zarar görmesini istemiyorlardı. Ne iş peşindeydi Hrant Dink ve iki arkadaşı? Niçin solcu eylem öbeklerinden birinde faaliyet gösteriyorlardı. Şimdilerde esâmesi okunmayan ve fakat o zamanki müntesiplerinin ve onların çömezlerinin hâlâ türlü işler karıştırdığı bu solcu eylem öbekleri neyin nesiydi? Onlarla çatışma halinde gösterilen ülkücüler neyin nesiydi? Bunlar Türkiye Cumhuriyeti'nin hayrına fikir ayrılığına düşmüş ideoloji öbekleri miydi? Hayır, her iki taraf da NATO tarafından 27 Mayıs 1960 sabahı lağv edilen Kur'an devletinin düşmanlarıydılar. Düşmanlıkları şimdiye kadar hiçbir bakımdan eksilmedi.

Hrant'ı Fırat öldürdü. Çünkü Fıratlar bizi, hepimizi Makyavelist, yani Hrantların canına kast edilebilen bir Türkiye'ye sürükledi. Biz, hepimiz böyle bir Türkiye'den kurtulma isteğine sürüklendik. Umdukları, "Böyle bir Türkiye'den kurtulma" isteğinin, vakit kaybetmeden "Türkiye'den kurtulma" isteğine dönüşmesidir. Yıllarca Hrant Dink'in Ermeni diasporasıyla hemfikir olmadığı, mutabık olmadığı söylendi durdu... Fırat Hrant'ı öldürmeseydi, Fıratlar Hrantların zaferi karşısında suskun kalacak olsalardı zamanında Fırat olurlar mıydı?

10 Mart 2012

فقط او زمانكى منتسبلرينك و آنلرك چومزلرينك حالا دورلو ايشلر قاريشدرديغي بو صولجى ايله اوبكلرى نه يك نه سیدی؟ آنلرله چاتيشمه حالنده گوستريلن اولكوجيلر نه يك نه سیدی؟ بونلر تركيه جمهوريتنك خيرينه فكر آيريلغنه دوشمش ايدى اولوگى اوبكلرى میدی؟ خير، هر ايكى طرف ده NATO طرفدن ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحى لغو ايدیلن قرآن دولتنك دشمنیدیلر. دشمنلقلرى شمدى يه قدر هيچ بر باقىمدن اكسىلمدى.

خرانطى فرات اولدردى. چونكه فراتلر بزی، هپمزی ماقياوليست، يعنى خرانطلرك جاننه قصد ايديله بیلن بر تركيه يه سوروكله دى. بز، هپمز بويله بر تركيه دن قورتولمه استكنه سوروكلندك. اومدقلرى، "بويله بر تركيه دن قورتولمه" استكنك، وقت غائب ایتمدن "ترکيه دن قورتولمه" استكنه دونوشمسیدر. بیللرجه خرانط دینكك ارمنى دیياسپوره سیله هم فكر اولمديغي، مطابق اولمديغي سويلندى طوردى... فرات خرانطى اولدرمسه يدى، فراتلر خرانطلرك ظفرى قارشيسنده صوصقون قاله جق اولسه لردى زماننده فرات اولورلمیدی؟

۱۷ ربیع الآخر ۱۴۳۳

ایشلرده دکل مزاری بکله مک، پازاری بکله مک طرفلیسی بيله دکلز. قباحتی صامور کورک اوله رق گتیرسه لردی، بلکه اوستمزه آیردق، لکن چوره جیلک موره جیلک، ایشلر آرتق چوق قاریشدی.

آرایوب طوردم اللهدن غیری شاهد، اللهدن غیری دوست. دولاندم طوردم بوله بیلسه دییه اوزرینه یارسیه جغم، سوزیله آوونه جغم صاغلام بر قومونیست، صیقی بر مسلمان. قارشیمه ندن بویله لری چیقمدی؟ چیقدی ده بن می فرق ایده مدم؟ بو ممکندی. قباحتک بنده اوله بیله جکی احتمالندن یقین زمانلره قدر هیچ قوپمدم. بیللر گچدکجه آپ آچیق شیلرک افاده ایدلمیوب یالکز و یالکز بکندر یله بیلیر اویدرمه لرک دیلدن دیله دولاشدیغی حضور قاجیران بر واقعه اولدی. شاهد و دوست آرامه ده کی باشاریسزلغمک قباحتنی اوزر مه آلمقدن، کندمه آرامقدن واز گچدم. باشاریسزلغمی ده بکندم اوسته لک.

خرائط دینک اولدرولمدن اوکجه ده طانینمش، بیلینن بر کیمسه یدی. او قدر که، غزته لردن برنده یر آلمش کندی افاده لرندن، ۷۰ لی بیللرده (?) ایکی آرقاداشیله برابر محکمه یه باش ووروب آدینی دکیشدر دیکنی بيله بیلیوردق. صوگ گونلرده دفته آکینان محکمه بلگه لرنده پارانتز ایچنده گورولن "فرات" اسمنک خرائط دینکک بکزه دوب ترجیح ایتدیکی اسم اولدیغی بللی اولیور. آد دکیشدرن اوچ ارمنینک ده محکمه یه آد دکیشدرمه طلبلرینه گرکجه اوله رق دین دکیشدر دکلرینی گوستردکلری قولایجه تخمین ایدیله بیلیر. ندن یاپدیلر بونی؟ خرائط دینکک بیاننه گوره یاپدقلری ایشلردن ارمنی جماعتنک ضرر گورمسنی استمیورلردی. نه ایش پشنده یدی خرائط دینک و ایکی آرقاداشی؟ نیچون صولجی آیلهم اوبکلرندن برنده فعالیت گوستریولردی؟ شمیدیلرده اسامه سی اوقونمایان و

حسی ویرمیور. بالعکس، هیچ بر شیئ گریده قالماش اولوشی اضطراب ویریور بگا، او گونلر، او ییللر گریده قالدی دیه میشم جانمی یاقیور. بو یاشمه وارنجه یه نه ایشله دیسم هیچ برینی یاپدیغمه پشیمان دکلم؛ اما اوتانیورم. حیاتی یا تطمین اولنان و یاخود محروم قالینان بر وتیره اوله رق بیلمدیکم ایچون یاشامش اولمقدن اوتانیورم. نصیبمده کی هر نعمته شکران دویدیغم تبارز ایتمش بر واقعه. ینه ده، طوغمش اولمقدن، چولوق چوجوق، طورون طوربا صاحبی اولمشلغمدن اوتانیورم. انسانلردن بری بو طانیشوب گوروشدیکم، کندیلرینه بونجه دیل دوکدیکم، هر لافنه قولاق ویردیکم انسانلردن بری اولمقدن اوتانیورم. انسانلغمدن اوتانیورم.

بوش ویرسه یدم یا! بگا نه یدی بتون بو انسانلردن؟ اللهک شاهد اوله رق یتدیکنی بیلمیورمی ایدم؟ بونی غایت گوزل اوکرنمش دکل می ایدم؟ اوت، ایدن ایی یه قییسيله بوجاغيله اوکرنمشدم. گیده رک کندمله، کندمده میمله مشدم دوست اوله رق الله یتراز برینی. دوست اوله رق الله یترا. اوسته لك بونی حقیله اوکرنمه ایچون چوق چابا صرف ایتمه م گرکمه مشدی. بو ایکنجیسنی اوکجه اوکرنم کلرمدن ده ائی، هم پک ایی بیلورم. گلک گورک که، بیلدکلریمه صداقت گوسترمه خصوصنده هیچ ایی دکلم. آلدی بولندر دیغم مکتسبات حسابنه گوشک طاورانیورم. شهرتی نانکورلکیله آت باشی گیدن انسان اوغلنک- باشدی بن- قفاسنه بر دورلو اللهک شاهد، اللهک دوست بیلنمسنک دنیا حیاتی ختامه ایردرمک ایچون کفایت ایده جکی فکری لایق وجهله گیرمیور. دنیا حیاتی کوچومسه مه ده گوشکلک گوستریورز. هپمز بزه کار تأمین ایده جکمز امید ویرن شیلری اللهدن غیریسنه گوستره بیلمه، بزى ضرره اوغرا ده جغی قورقوسنه قاپلیدیغمز شیلری ده اللهدن غیریسندن گیزله مه تلاشی ایچنده یز. بو

خرانطی فرات اولدردی

۲۷ مایس ۱۹۶۰ جمعه صباحنه قدر سلطه‌سی آلتنده محجور
یاشادیغمز ترکیه جمهوریتی بر قرآن دولتییدی. انقلاب آدی آلتنده کی
جیروتلقره، CHF نك ۱۹۲۹ ده ثابتله یوب ۱۹۳۷ سنه سنده آنا یاسایه
داخل ایتدیکی آلتی اوقنه رغماً بویله ییدی. البته، ترك محکمه لرنده
وظیفه لندرلمش ترك حاکم لر آلدق لری معاش قارشیلغی مرعی قانونلری
اویغولایورلردی؛ اما پادشاهلق ره ژیمنك تنظیمات فرمانیله غائب
ایتدر دکلرینك هپسنی جمهوریت ره ژیمنك اعلانی سایه سنده گری
آلمش بر ملتك، ترك ملتك حاکم لری ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحنه قدر
وجدانلرنده الله طرفندن نازل اولاندن باشقه سنه یر ویره جك حالده
دکللردی. ویرمدکلری دوشونولیوردی. صحیحدن اویله میدی؟
بتون بوراده سویله دکلریمك هپسی دلی صاچمسی، بیلینن تاریخك
چاریدلمسی صایلملی دکل میدر؟ بن نه بیچیم بر آدمم؟ بنم زورم نه؟ بنم
دردم نه؟ عجباً قونوشمه یه باشلا دیغمدن بری بن هپ صابوقلا یورمی یم؟
بنم عقل صاغلغم حقنده قرار ویره جك اولانك عقلی نه طورومده؟
کندی آچدیغم سؤالرك جوابنی بیلورم. یالکژجه بن می بیلورم؟

نه می بیلورم؟ رد ایتمکی، "لا" دیمکی بیلورم. تاریخی
بر مانیپولاسیون مالزمه سی گورمیشمله، آجیسی طاتلیسیله، هپسی
گریده قالدی دیمیشمله افتخار ایدیورم. لکن حالم بگا ممنونیت

SERMAYE HAZRETLERİNİN NAZİK MÜSAADELERİYLE

Yazdıklarım okunmuyor değil. Kimler okuyor yazdıklarımı? Bir yolda benimle yürümek, bir mesafeyi benimle kat etmek isteyenler mi? Bu سوالin cevabına matuf bahsi hiç açmayalım. Lâkin şunu bildiğimizi izhar etmekten de geri durmayalım: Okuma faaliyeti gösterebilir göstermesin, söylediklerimin neye taalluk ettiğini fark edemeyenler kahir ekseriyettedir. Çünkü bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de insanların dikkati ele geçirileni muhafaza etmek ve ele geçirilemeyeni kovalamak sahasına raptedilmiştir. Kimilerince insan tabiatına en uygun mekanizmayı ihdas ettiği iddia edilen kapitalizm aç gözlülüğün ve aç gözlülüğü ma’zûr gösteren her müessesenin teşvik edilmesiyle hayatta kalabiliyor. Gerçekte kaşığıyla verip sapıyla göz çıkararak insanları rakama dökülebilir gelir kazancına raptetme işini yapan ve ele geçirilmeye değer olanın ne veya neler olduğunu tespit eden geçimlerine yetecek gelir peşinde ömür tüketenler değil, tükenen ömürler pahasına miktarını ve şiddetini büyüten sermaye hazretleridir. Yakıştı mı şimdi buraya “gazi hazretleri” dermiş gibi “sermaye hazretleri” demek? Yoksa “Hazret-i Muaviye” diyenler gibi “Hazret-i Sermaye” mi demeliydim?

Hazret-i Sermaye’nin Türkiye’yle münasebeti Türk’ün Türkiye’yle münasebetinden mahiyet itibariyle farklıdır. Türk’ü devre dışı bıraktığınız zaman elinizde sermaye hazretleri tarafından hazırlanmış bir programdan

başka bir şey yoktur. O zaman hayatın mânâsı denilen şey sermayenin hayatıyeti çerçevesini aşma gücü gösteremez. Eğer Türk'ün sermayeye olan, sermayenin Türk'e olan husumetini hesaba almadan tarih, coğrafya, yurttaşlık bilgisi öğrenmişseniz benim dediklerim size anlamlı gelmez. Ben ne dedim, ne demekteyim?

Cumhuriyet idaresinin varlığına gerekçe olarak İslâm'ı göstermekten başka çaresi olmadığını söyledim, söylemekteyim. Bu istinat noktası sebebiyle de Türk mahkemelerinde Türk hâkimlerinin dîn ile devleti 27 Mayıs 1960 sabahına kadar zâhirde ve alenen değil, hafıyyen kalplerinde cem ettiklerini, dolayısıyla hiçbirinin Allah'ın indirdiğiyle hükmetme hissinden berî olmadığını söyledim, söylemekteyim. Bu dîn ve devlet tesanüdüne bir de ömrü 300 seneye varan "İstiklâl Hasreti"ni ilâve edebilirsiniz. İddiam Türk hayatını yükseltmek ve üstün kılmak isteyen herkesin söylediklerimin doğru olduğunun ispatını siyaset tarihinde bulabileceği istikamettedir. Derdi Türk hayatını yükseltmek ve üstün kılmak olmayanlarla cinsi, cibilliyeti, türü, töresi, ırkı, sınıfı, makamı, mevkii, serveti, şöhreti ne olursa olsun mübâreze halindeyim. Dikkati andığım tarihe kadar Türk halkının gözünde hâkimlerin itibarının bir zamanlar kadıların sahip olduğu itibardan daha yukarda olduğuna çekmek isterim. Bu demektir ki, andığım vakte kadar Türkiye'de bir itikadî tesanüt de vardı ve bu birleşme fikri milletin muhtaç olduğu işi görmekte, milleti millet olarak muhafaza endişesinin topluma vereceği yükselme inancını diri tutuyordu.

Sermaye hazretleri XX. yüzyıl başlangıcında Türkiye Cumhuriyeti'nin Dünya Sistemi'ne tütün ve pamuk başta olmak üzere tarım ürünleri tedariki suretiyle entegre olmasına müsaade etmişti. Bolşevik olmamak, Pan-Türkist olmamak, Pan-İslamist olmamak şartıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığına izin verilmişti. İzin mezuniyet değildi. Çünkü

bir mektep tedrisatı bahis konusu değildi. Dolayısıyla Türkiye'yi idare edenlerin ellerinde Dünya Sistemi yetkilileri canibinden sadır olmuş bir diploma yoktu. CHP'nin başı DP'nin başlarına "Sizi ben bile kurtaramam" dedi ve dediği gibi oldu. Cumhuriyet bürokrasisi Dünya Sistemi dershanesi tarafından adına kesilmiş makbuzla 27 Mayıs 1960 sabahına kadar idare etti. İhtilâl demek makbuzun yırtılması demektir. Kaz kafalı hainler Türkiye'nin her on yılda bir askerî müdahaleye maruz bırakıldığını söylüyor. Hiç kimse Türkiye'de sermaye hazretlerinin ihtiyaçları doğrultusunda bunların kuvveden fiile geçtiğini söylemiyor.

1946 yılında sermaye hazretlerinin nazik müsaadeleriyle çok partili siyasî hayata geçtik.

1960 yılında sermaye hazretlerinin nazik müsaadeleriyle Türk hayatının inkılaplardan başka bir şey olmadığına, olmayacağına imân ettik.

1971 yılında sermaye hazretlerinin nazik müsaadeleriyle haşhaş tarımını yasaklayarak karar verme yetkisini en büyük finans çevresinin dışında kimseye tanımayacağımızı ilân ettik.

1980 yılında sermaye hazretlerinin nazik müsaadeleriyle en büyük finans çevresinin Lozan anlaşması yerine ikame edildiğini kabul ettik.

En büyük finans çevresi sivil toplum size iyi gider diyor.

En büyük finans çevresi küreselleşme nimetinin hakkını verin, piyasa ekonomisinin kaymağına talip olun diyor.

En büyük finans çevresi bütün maneviyatınız insan haklarından ibarettir diyor.

En büyük finans çevresi benim yaptığım demokrasi tarifini beğenmezseniz canınızı yakarım diyor.

En büyük finans çevresi Türkiye'den yeni anayasa istiyor.

10 Mart 2012

۱۹۸۰ يىلىدە سىرمايە خىزىرتلىرىنىڭ نازىك مەساعىدەلىرىلە ئاڭ بىيوك فېنانس چۆرەسىنىڭ لوزان آڭلاشمىسى يىرىنە اقامە ايدىلدىكىنى قىبول ايتىدك.

ئاڭ بىيوك فېنانس چۆرەسى سىيوىل طوپلوم سىزە ابى گىدر دىيور.
ئاڭ بىيوك فېنانس چۆرەسى كىرەسىللىشمە نەمىتنىڭ خقنى وىرك،
پىاسە اقونومىسىنىڭ قاىماغىنە طالب اولڭ دىيور.
ئاڭ بىيوك فېنانس چۆرەسى بىتون مەنىوياتىڭىز انسان خقلىرىندىن
عبارتدر دىيور.

ئاڭ بىيوك فېنانس چۆرەسى بىنم ياپىدىغىم دەموقراسى تەرىفىنى
بىكىمىز سەڭىز جانىڭىزى ياقارم دىيور.
ئاڭ بىيوك فېنانس چۆرەسى تىركىيەدىن يىڭى آناياسا استىيور.

۲۴ رىيىع الاخر ۱۴۳۳

اولەرق محافظە اندىشەسنىڭ تولۇلۇمە وىرەجكى يوكسىلمە اپنالغىنى دىرى طوتىوردى.

سرمایە حضرتلىرى ۲۰لجى يوز يىل باشلانغىچىدە تركىيە جمهوريتىنىڭ دىنيا سىستېمە توتون و پاموق باشىدە اولمىق اوزرە تارىم اورونلىرى تداركى صورتىلە انتەگرە اولمىسە مساعده ايتىمىشىدى. بولشەويك اولمامق، پان تركىست اولمامق، پان اسلامىست اولمامق شرطىلە تركىيە جمهوريتىنىڭ وارلغە اذن وىرلىمىشىدى. اذن ماذونىت دىكلىدى. چونكى بر مەكتەپ تدرىساتى بحث قونوسى دىكلىدى. طولايىسىلە تركىيە بى ادارە ايدىنلرۇڭ آللرندە دىنيا سىستېمە يىتكىلىلىرى جانبىدن صادر اولمىش بر دىپلوما يوقدى. CHP نىڭ باشى DP نىڭ باشلىرىنە "سزى بن بىلە قورتارەمام" دىدى و دىدىكى گىبى اولدى. جمهوريت بوروقراسىسى دىنيا سىستېمە دىرسخانىسى طرفىدن آدىنە كىلىمىش مقبوضلە ۲۷ مايس ۱۹۶۰ صباحنە قدر ادارە ايتدى. اختلال دىمك مقبوضىڭ يىرتىلمىسى دىمىكىدى. قاز قفالى خائىنلر تركىيەنىڭ هر اون يىلدە بر عىسكرى مداخلە مەروض براقلىدىغى سويلەيور. هېچ كىمىسە تركىيەدە سرمایە حضرتلىرىنىڭ احتىاجلىرى طوغرولدىسىندە بونلرۇڭ قوەدن فعلى گىچدىكىنى سويلەمىيور.

۱۹۴۶ يىلىدە سرمایە حضرتلىرىنىڭ نازك مساعدهلىرىلە چوق پارتىلى سىياسى حىاتە گىچىك.

۱۹۶۰ يىلىدە سرمایە حضرتلىرىنىڭ نازك مساعدهلىرىلە ترك حىاتىنىڭ انقلابلردن باشقە بر شى اولمىدىغىنە، اولمىيەجىغىنە ايمان ايتىك.

۱۹۷۱ يىلىدە سرمایە حضرتلىرىنىڭ نازك مساعدهلىرىلە خشخاش تارىمنى يساقلايەرق قرار وىرمە يىتكىسىنىڭ اڭ بىوك فىنانس چورەسنىڭ طيشىندە كىمىسەيە طانىمىيەجىغىزى اعلان ايتىك.

حضرت سرمايه نك تركيه يله مناسبتى تركك تركيه يله مناسبتندن ماهيت اعتباريله فرقليدر. تركى دوره طيشى براقديغكز زمان الكزده سرمايه حضرتلرى طرفندن حاضرلانمش بر پروغرامدن باشقه بر شى يوقدر. او زمان حياتك معناسى دينيلن شى سرمايه نك حياتيتى چرچيوه سنى آشمه گوجى گوستره مز. اكر تركك سرمايه يه اولان، سرمايه نك تركه اولان خصوصمتنى حسابيه اكمندن تاريخ، جغرافيا، يورتداشلق ييلگيسى اوكرنمشسه كز بنم ديدكلرم سزه اكلاملى گلمز. بن نه ديدم، نه ديمكده يم؟

جمهوريت اداره سنك وارلغنه گر كجه اوله رق اسلامى گوسترمكدن باشقه چاره سى اولمديغنى سويله دم، سويله مكده يم. بو استناد نقطه سى سببيله ده ترك محكمه لرنده ترك حاكملرينك دين ايله دولتى ۲۷ مائس ۱۹۶۰ صباحنه قدر ظاهرده و علناً دكل، خفياً قىلرلنده جمع ايتدكلرينى، طولاييسيله هيچ برينك اللهك ايندرديكييله حكم ايتمه حسندن برئ اولمديغنى سويله دم، سويله مكده يم. بو دين و دولت تساندينه بر ده عمرى ۳۰۰ سنه يه واران "استقلال حسرتى" نى علاوه ايدهيليرسكز. ادعام ترك حياتنى يوكسلتمك و اوستون قيلمق استين هر كسك سويله دكلريمك طوغرى اولديغك اثباتنى سياست تاريخنده بوله بيله جكى استقامتنده در. دردى ترك حياتنى يوكسلتمك و اوستون قيلمق اولمايانلرله جنسى، جبلتتى، دورى، توره سى، عرقى، صنفى، مقامى، موقعى، ثروتى، شهرتى نه اولورسه اولسون مبارزه حالنده يم. دقتى آكديغم تاريخه قدر ترك خلقنك گوزنده حاكملرك اعتبارينك بر زمانلر قاضيلرك صاحب اولديغى اعتباردن دها يوقارنده اولديغنه چكمك استرم. بو ديمكدر كه، آكديغم وقته قدر تركيه ده بر اعتقادى تساند ده واردى و بو برلشمه فكرى ملتك محتاج اولديغى ايشى گورمكده، ملتى ملت

سرمایه حضرتلرینک نازک مساعده لرله

یازدقلم اوقونمیور دکل. کیملر اوقویور یازدقلمی؟ بر یولده بنمله یورومک، بر مسافه یی بنمله قطع ایتمک استینلرمی؟ بو سؤالک جوابنه معطوف بحثی هیچ آچمیهلم. لکن شونی بیلدیکمزی اظهار ایتمکدن ده گری طورمیهلم: اوقومه فعالیتی گوسترسون گوسترمسون، سویله دکلریمک نهیه تعلق ایتدیکنی فرق ایده مینلر قاهر اکثریتده در. چونکه بتون دنیاده اولدیغی گبی ترکیه ده ده انسانلرک دقتی آله گچیریلنی محافظه ایتمک و آله گچیریله مینی قوغالامق ساحه سنه ربط ایدلمشدر. کیمیلرنجه انسان طبیعتنه اک اوغون مقانیزمه یی احداث ایتدیکی ادعا ایدیلن قاپیتالیزم آج گوزلولکلک و آج گوزلولکی معذور گوسترن هر مؤسسه نک تشویق ایدلمسیله حیاتده قاله بیلور. گرچکده قاشیغیله ویروب صاپیله گوز چیقارهرق انسانلری رقمه دوکوله بیلیر گلیر قازانجنه ربط ایتمه ایشنی یاپان و آله گچیرلمه یه دکر اولانک نه ویا نه لر اولدیغنی تثبیت ایدن گچیملرینه یته جک گلیر پشنده عمر توکه دنلر دکل، توکه نن عمرلر بهاسنه مقدارینی و شدتنی بیودن سرمایه حضرتلریدر. یاقیشدیمی شمدی بورایه "غازی حضرتلری" دیرمش گبی "سرمایه حضرتلری" دیمک؟ یوقسه "حضرت معاویه" دینلر گبی "حضرت سرمایه" می دیملیدم؟

Neler anlatıyorum ben? Yazdıklarımı okumaya nereden başlamalı? Şu İsmet Özel'in yazdıklarını okumaya, söz hakkını yerli-yabancı para babalarından, yerli-yabancı istihbarat elemanlarından değil de, sadece ömrünü adadığı şiirlerinden alan şu İsmet Özel'in yazdıklarını okumaya nereden başlamalı? Kerameti Pentagon'dan menkul birçok akıl fukarâsının kafasını böylesi bir سوالin huzursuzca kurcaladığını biliyorum. Bu سوالin cevabına bilhassa yazdıklarımı benim hangi yanlışa, ne şekilde ve nerede düştüğümü göstermek kastıyla okuyanların muhtaç kaldığını da, hangi şıkkın doğru cevabı vereceğini de biliyorum. Hepsine yardımcı olmak kastıyla işe yarar formülü hemen vereyim: Ey rakkaslar, ey rakkaseler! Bıraktığınız yerden başlayın! Şahsiyet sahibi olmaya müteveccih cehd-ü gayreti ne zaman, nerede bıraktıysanız oradan. Öncelikle inhıraf ettiğiniz, gâvurun itimadını kazandığınız mahalli hatırlayın. Hatırla, senin sırtını ne zaman, nerede sıvazladılar? İşte orasıdır nirengi noktası. İsmet Özel okumaya oradan başlayabilirsin. Duruyor önümüzde düşündürücü katakulli. Neydiniz, ne oldunuz? Küfrün adına Arap Baharı dediği katakulli Suriye'de niçin (henüz?) sonuç vermedi? Türk toprağındaki mayınları aylar önce temizlediğiniz halde, Pentagon'un istediği sonuca

varmak niye bu kadar uzun sürdü? Sonuçtan başlayın.

Şunu kafanıza iyiden iyiye sokun ki, ferdi şahsiyet, millî şahsiyetten başka bir şey değildir ve başka bir şey olması imkân ve ihtimal dahilinde değildir. Ömr-ü hayatınızın hangi şartlarında şahsiyet sahibi olduğunuza dikkat kesilin. Şahsiyet derdini ciddiye alan herkes için Suriye düğümündeki niçinin izahı da basit: Çünkü mezkûr saha dünya sistemi lortları tarafından zamanında tespit edilmiş ve/veya muhkem kılınmış statülerden birine sahip değildir. Suriye hususunda kendi aralarında anlaşmazlığa düşen bizatihi kalburüstü kâfirlerdir. Bu bariz uzlaşmazlık yüzünden Suriye’de aktüel iktidarın devrilerek veya kendinin çekilmesi suretiyle değişmesi halinde hangi sahanın hangi sermaye grubunun kontrolü altında kalacağı sarahatle ifade edilemiyor. Pazarlık bitmedi. Ölüm hak, miras helâl. Bu yazıyı okuyan bir kimse durumu tam tamına anlayamıyorsa, kabahati zinhar kendinde aramasın. Kabahat küfrün anlatım kifayetsizliğinde, meramını ifade bakımından çektiği sıkıntıdadır.

Tarih dedikleri de, ölü geçmiş demek değildir. Kapitalist müstemlekecilik gücünün zirvesine ulaştığı günlerde dünya sisteminin lortları kendi aralarında önceden tayin edilmiş bazı strategema esaslarını teyit etme ihtiyacı duydu. Bu muayyeniyetlerden biri de, Akdeniz’in Avrupa kıyısında yer alan her ülke güney hizasındaki Afrika toprağını kendi mülkü saymasının “olağan” kabul edilmesiydi. Eğer kapitalizmin müstemlekeci gücü bir zirveye erişebildiyse, bunu Afrikalıya Afrika toprağında hiçbir hak tanımamak yolundan giderek becerebildi. Özelliikli bir toprak parçası Suriye. Suriye Afrika’da değil. Bulunduğu yer Afrika değil Suriye’nin; ama bir zamanlar Mısır’la devlet birliği yaşadığını akla getirirseniz Afrikalı bir Orta-Doğu’yu temsil ediyor Suriye. Hem tarih, hem coğrafya, hem de etnisite bakımından Orta-Doğu’nun

tam ortasında yer alıyor. Orta yeri karıştırmanın tekin olmadığını bilecek kadar kafası çalışan kâfir Orta-Doğu'da Türkleri devre dışı bırakarak ihdas ettiği boyunduruk düzenini "kelepçe-kafes düzeni" haline getirmek için işe ortadan, Suriye'den başlamadı. Kıyidan, kenardan, doğunun da batının da tüketildiği İran'dan başladı. Nasıl kanlı bir devrimi ITT Schaub-Lorenz firması Şili'de 1973'te gerçekleştirdiyse; General Motors firması da 1979 yılında İran'da devrim görüntüsünde bir ameliyat tezgâhladı. Şah'ın Cumhuriyet ilân etme fikrini kendi otoritelerine gölge düşürür endişesiyle yerin dibine 1920'li yıllarda batıran ayetullah salkımı İran Komünist Partisi TUDEH'le işbirliği yapıp kendilerine makam tahsis eden ve ABD'de "Araplar" lâkabıyla anılan Reagan ekibi karşısında cumhuriyetçilik şampiyonu oldu.

Dün İran devriminden açılmış gibi bahseden zevat, bugün aynı açılıma AKP'nin sebep olduğu iddiasıyla yevmiyeyi doğrultuyor. Bir mantıksızlık yok. İran devrimi dolayısıyla başlatılan Orta-Doğu harekâtı Türkiye'de, Türk topraklarında kendine 12 Eylül 1980 sabahı güvence aradı. Güvence dünyanın her yerinde üniformalılar tarikiyle aranmıştır. Kaderin cilvesine bakın ki, harekâtın sonuna kadar götürülmesi hususunda ne İran, ne de Türkiye ABD'li Araplar'a tam güvence sundu. "Son İsmailî çölden silininceye kadar bu davayı devam ettireceğiz" diyen ABD'li Araplar kendilerinin dünyadaki hâkimiyetlerine engel teşkil eden saltanatlar beşiği Orta-Doğu'yu hizaya getirmenin yollarını aradı. Bu yolun nereden geçtiğini şimdiye kadar hâlâ keşfedemediler: Şiiliği Müslümanlığa takaddüm ettiremediler. Kum şehri Vatikan'la kenetlenme başarısına eremedi, ne Kısra'nın ne de Kayser'in diyarında Kürtlere (hiç olmazsa) muhtariyet verilebildi, Büyük Azerbaycan kurulamadı, İran'ın ve Türkiye'nin toprak bütünlüğü bütün Kafkas ve

Balkan kökenli etnik ayrımcılıklar karşısında korunabildi. Türkiye küfürle uzlaşması bahsinde ekonomik entegrasyondan daha ileri gitmeme tedbiri aldı, yani CIA güdümündeki bütün sağcılara, CIA güdümündeki bütün solculara rağmen 1982 Anayasası'nın değişmez maddelerin arasındaki yerini İstiklâl Marşı kolayca aldı.

“Papa'nın kaç taburu var?” diye sual etmiş idi Josef Stalin. Takma ismini çelikten seçen o Gürcü lider hakkında ise Kruşçef “Ahmak!” demişti. Bunun üzerine mütebessim çehreli Mao “Bir ahmak otuz sene sosyalist bir ülkeyi idare etmiş olamaz” demişti. Ben de diyorum ki, Dârü'l-İslâm'da kâfirler hükümet de etseler, hakem pozisyonuna da geçseler, kâfirler oyunun tamamını kurmuş da olsalar, kâfir otoriteler sahnedeki aktörlerin hepsini kendi hizmetkârları arasından seçseler de küfre karşı direncin nereden başlayacağı ve nerelere kadar uzanacağı hususunda bir muayyeniyete kavuşamayacaklardır. Antropologlarının bütün maharetine ve marifetine rağmen Türkiye'yi ve Türkleri anlayamayacaklardır. Tarih dedikleri şey elden ayaktan düşmüş bir ölgün ve giderek ölü geçmiş olarak anlaşılamaz, hele son birkaç yüzyılın tarihi o kadar hayatımızı tesir altında bırakmaktadır ki, ona “ajans haberleri” nazarıyla bakabiliriz. Bizim ülkemizde 27 Mayıs 1960 sabahı vuku bulan tevkifat Birinci Cihan Harbi galiplerinin dayattığı şartları ilga etti. Tevkifat akabinde yeni şartlar dayatılmadı. Birdenbire ABD müstemlekesi haline geldi Türkiye. Artık Türkiye'de verdiği kararlara milletin itiraz etmediği, İslâmî bir şuuru himaye ettiği varsayılan Türk hâkimlerinin yapacağı bir şey kalmış mı idi? Beklentiler makamında tayin edici olan hâkimlerdi. Tayin edici olan hukuk çevrelerinin umumî kanaati değildi. Akademisyenler, avukatlar, savcılar ne düşünürlerse düşünsünlerdi. Ehemmiyet arz eden hâkimlerin ne düşündükleriydi.

Bir Salim Başol, Türk tarihinin modernlik nişanesini ebediyyen mahkûm ve aklanamayacak kertede muğber kılmak üzere “Sizi buraya tıkanlar böyle istiyor” dediyse; bir Ali Faik Cihan da Türk tarihinin modernlik nişanesini beraat ettirilebilir şekle sokmak üzere “Sosyalist Türkiye” kitabını yazdı. Bir hâkimin yazdığı bu kitap Türkiye Cumhuriyeti’nin bütün düşmanlarını telâşlandırdı ve o tarihten itibaren Türkiye’de siyaset gayr-i müslim kontrolün mutlaklaşmasıyla yürütülen bir rotaya oturtuldu.

24 Mart 2012

و نره لره قدر اوزانه جغی خصوصنده بر معینته قاووشه میه جقلردر. آنروپولوغلرک بتون مهارتنه و معرفتنه رغماً ترکیه یی و ترکی لری آکلا یه میه جقلردر. تاریخ دیدکلری شی آلدن آیاقدن دوشمش بر اولگون و گیده رک اولو گچمش اوله رق آکلا شیله ماز، هله صوئک بر قاچ یوز ییلک تاریخی او قدر حیاتمزی تأثیر آکنده بر اقمقده در که، آکا "آژانس خبرلری" نظریله باقه ییلیرز. بزم اولکه مزده ۲۷ مایس ۱۹۶۰ صباحی وقوع بولان توقیفات برنجی جهان حربی غالبلرینک طایاتدیغی شرطلری الغا ایتدی. توقیفات عقبنده یکی شرطلر طایادلمدی. بردن بره ABD مستملکه سی حالنه گلدی ترکیه. آرتق ترکیه ده ویردیکی قرارلره ملتک اعتراض ایتمدیکی، اسلامی بر شعوری حمایه ایتدیکی وار صاییلان ترک حاکملرینک یاپه جغی بر شی قالمش می ایدی؟ بکلندیلر مقامنده تعیین ایدیجی اولان حاکملردی. تعیین ایدیجی اولان حقوق چوره لرینک عمومی قناعتی دکلدی. آقاده میسیه نلر، آووقاتلر، صاوجیلر نه دوشونورلر سه دوشونسونلردی. اهمیت عرض ایدن حاکملرک نه دوشوندکلریدی. بر سالم باشول، ترک تاریخنک موده رنلک نشانه سنی ابدیاً محکوم و آقلانه میه جق کرته ده مغیر قیلحق اوزره "سزی بورایه طیقانلر بویله استیور" دیدیسه؛ بر علی فائق جهان ده ترک تاریخنک موده رنلک نشانه سنی برائت ایتدره ییلیر شکله صوقحق اوزره "سوسیالیست ترکیه" کتابنی یازدی. بر حاکمک یازدیغی بو کتاب ترکیه جمهوریتنک بتون دشمنلرینی تلاشلاندردی و او تاریخدن اعتباراً ترکیه ده سیاست غیر مسلم قونترولک مطلقلاشمسیله یورودولن بر روطه یه اوتوردولدی.

۲ جمادی الاول ۱۴۳۳

۱۲ ايلول ۱۹۸۰ صباحي گوكنجه آرادی. گوكنجه دنيانك هر يرنده اونيفورماليلر طريقيله آرانمشدر. قدرك جلوه سنه باقك كه، حركاتك صوكنه قدر گوتورولمسي خصوصنده نه ايران، نه ده تركيه ABD لى عربله تام گوكنجه صوندى. "صوك اسماعيلي چولدن سيلينجه يه قدر بو دعوايى دوام ايتدره جكز" دين ABD لى عربلر كنديلرينك دنياده كي حاكميتلرينه انگل تشكيل ايدن سلطنتلر بشيكي اورته-طوغىي حذايه گتيرمه نك يوللريني آرادی. بو يولك نره دن گچديكني شمدي يه قدر حالا كشف ايدمه مديلر: شيعيلكي مسلمانلغه تقدم ايتدره مديلر. قوم شهرى و اتقانله كينتلنمه باشاريسنه ايره مدى، نه كسرانك نه ده قيصرك ديارنده كردلره (هيچ اولمازسه) مختاريت ويريله بيلدى، بيوك آذربايجان قوروله مدى، ايرانك و تركيه نك طوپراق بتونلكي قفقاس و بالقان كوكنلى اتنيك آيريمجيلقلر قارشيسنده قورونه بيلدى. تركيه كفله اوزلاشمسي بحثنده اقونوميك انته گراسيوندن دها ايلرى گيتممه تدبيرى آلدى، يعنى CIA گودومنده كي بتون صاغجيلره، CIA گودومنده كي بتون صولجيلره رغماً ۱۹۸۲ آناياساسنك دكيشمز ماده لرى آراسنده كي يرينى استقلال مارشى قولايجه آلدى.

"پاپانك قاچ طاבורى وار؟" ديه سؤال ايتمش ايدى Josef Stalin. طاقمه اسمنى چليكدن سچن او گرجى ليدهر حقنده ايسه Kruşçef "احمق" ديمشدى. بونك اوزرينه متبسم چهره لى Mao "بر احمق اوتوز سنه سوسياليست بر اولكه يى اداره ايتمش اوله ماز" ديمشدى. بن ده ديورم كه، دار الاسلامده كافرلر حكومت ده ايتسه لر، حكم پوزيسيوننه ده گچسه لر، كافرلر اويونك تمامنى قورمش ده اولسه لر، كافر اوتوريتهلر صحنه ده كي آقتورلر ك هپسنى كندى خدمتكارلرى آراسندن سچسه لر ده كفره قارشى ديرهنجك نره دن باشلايه جغى

حدا سنده کی آفریقا طوپراغنی کندی ملکی صایمسنک "اوله غان" قبول ایدلمسیدی. اکر قاپیتالیزمک مستملکه جی گوجی بر ذروه یه ایریشه بیلدیسه، بونی آفریقالی یه آفریقا طوپراغنده هیچ بر حق طانیماق یولندن گیده رک بجره بیلدی. اوزه للکلی بر طوپراق پارچه سی سوریه. سوریه آفریقاده دکل. بولندیغی یر آفریقا دکل سوریه نك؛ اما بر زمانلر مصرله دولت برلکی یاشادیغنی عقله گتیریرسه کز آفریقالی بر اورته طوغیسی تمثیل ایدیور سوریه. هم تاریخ، هم جغرافیا، هم ده اتنیسیته باقیمندن اورته طوغینک تام اورته سنده یر آلیور. اورته یری قاریشدرمه نك تکین اولمادیغنی بیله جك قدر قفاسی چالیشان کافر اورته طوغیده ترکلری دوره طیشی براقه رق احداث ایتدیکی بویندوروق دوزنی "کلپچه - قفس دوزنی" حالنه گتیرمک ایچون ایشه اورته دن، سوریه دن باشلامدی. قییدن، کناردن، طوغینک ده باتینک ده توکه دلدیکی ایراندن باشلادی. نصل قانلی بر دوریمی ITT Schaub-Lorenz فیرماسی شیلی ده ۱۹۷۳ ده گرچکلشدردیسه؛ General Motors فیرماسی ده ۱۹۷۹ ییلنده ایرانده دوریم گوروندیسنده بر عملیات ترگاھلادی. شاهک جمهوریت اعلان ایتمه فکرنی کندی اوتوریتهلرینه گولگه دوشورور اندیشه سیله یرک دینه ۱۹۲۰ لی ییللرده باتیران آیه الله صالحیمی ایران قومونیسست پارتیسی TUDEH له ایش برلکی یاپوب کندیلرینه مقام تخصیص ایدن و ABD ده "عربلر" لقبیله آگیلان Reagan اکیبی قارشیسنده جمهوریتجیلک شامپیونی اولدی.

دون ایران دوریمندن آچیلیممش گبی بحث ایدن ذوات، بوگون عین آچیلیمه AKP نك سبب اولدیغی ادعاسیله یومیه بی طوغریلدیور. بر منطقسزلق یوق. ایران دوریمی طولایسیله باشلادیلان اورته-طوغی حرکاتی ترکیه ده، ترک طوپراقلرنده کندینه

دوشوندریجی قاتاقوللی. نه دیدیکز، نه اولدیکز؟ کفرک آدینه عرب بهاری دیدیکی قاتاقوللی سوریه ده نیچون (هنوز) صوگوج ویرمدی؟ ترک طوراغنده کی ماینلری آیلر اوگجه تمیزله دیککز حالده، Pentagon ک استدیکی صوگوج وایرمق نییه بو قدر اوزون سوردی؟ صوگوجدن باشلاک.

شونی قفاکزه ایدن ایی یه صوگک که، فردی شخصیت، ملی شخصیتدن باشقه بر شی دکلدر و باشقه بر شی اولمسی امکان و احتمال داخلنده دکلدر. عمر حیاتکزک هانگی شرطلرند شخصیت صاحبی اولدیغکزه دقت کسیلک. شخصیت دردینی جدی یه آلان هرکس ایچون سوریه دوکومنده کی نیچونک ایضاحی ده بسیط: چونکه مذکور ساحه دنیا سیسته می لوردلری طرفندن زماننده تثبیت ایدلمش و/ویا محکم قیلنمش ستاتولردن برینه صاحب دکلدر. سوریه خصوصنده کندی آرالرند آکلاشمازلغه دوشن بذاته قالبور اوستی کافرلدر. بو بارز اوزلاشمازلق یوزندن سوریه ده آقتول اقتدارک دوریلهرک ویا کندیکنک چکلمسی صورتیله دکیشمسی حالنده هانگی ساحهکنک هانگی سرمایه غوروبنک قونترولل آکنده قاله جفی صراحتله افاده ایدیلهمیور. بازارلق بیتمدی. اولوم حق، میراث حلال. بو یازی بی اوقویان بر کیمسه طورومی تام تامنه آکلامیورسه، قباحتی زنه ار کندنده آرامسون. قباح کفرک آکلاکیم کفایتسزلکنده، مرامنی افاده باقیمندن چکدیکی صیقندیده در.

تاریخ دیدکلری ده، اولو گچمش دیمک دکلدر. قاپیتالست مستملکه جیلک گوجنک ذروه سنه اولاشدیغی گونلرده دنیا سیسته منک لوردلری کندی آرالرند اوگجه دن تعین ایدلمش بعض strategema اساسلرینی تأیید ایتمه احتیاجی دویدی. بو معینیتلردن بری ده، آق دگزک آوروپا قییسنده یر آلان هر اولکه گونه ی

حاكملىر، حكملىر، اويونچىلار، آقتورلار

نەلر آڭلادىيورم بن؟ يازدقلىرىمى اوقومەيە نرەدن باشلاملى؟ شو عصمت اوزەلڭ يازدقلىرىنى اوقومەيە، سوز حقنى يىرلى - يابانچى پارە بابالرنىدن، يىرلى - يابانچى استخبارات آلەمانلرنىدن دكل دە، سادەجە عمرىنى آدادىغى شەرلرنىدن آلان شو عصمت اوزەلڭ يازدقلىرىنى اوقومەيە نرەدن باشلاملى؟ كرامتى Pentagon دن منقول بر چوق عقل فقراسنڭ قفاسنى بويلەسى بر سؤالڭ حضورسزجە قورجەلادىغى بىليورم. بو سؤالڭ جوابنە بالخاصە يازدقلىرىمى بنم هانگى ياڭلىشە، نە شكىلدە و نرەدە دوشدىكىمى گوسترمك قصدىلە اوقويانلرڭ محتاج قالدىغى دە، هانگى شقڭ طوغرى جوابى وىرەجكنى دە بىليورم. ھېسنە ياردىمجى اولمق قصدىلە ايشە يارار فورمولى ھمان وىرەيم: اى رقاصلر، اى رقاصلەر! براقدىغىڭز يىردن باشلايڭ! شخصيت صاحىبى اولمەيە متوجە جھد و غيرتى نە زمان، نرەدە براقدىسەڭز اورادن. اوڭجەلكلە انحراف ايتدىكڭز، گاوركڭ اعتمادىنى قازاندىغىڭز محلى خاطرلايڭ. خاطرلا، سنڭ صيرتڭى نە زمان، نرەدە صيوازلادىلر؟ ايشتە اوراسيدىر نىرنكى نقطەسى. عصمت اوزەل اوقومەيە اورادن باشلايەبىلىرسڭ. طورىيور اوڭمزدە

TAPON MALLARA PARA KAPTIRANIN ANASI AĞLASIN

Alelâdelik... Buna yabancıydım. Bunun ne olduğunu çocukluğumdan beri bilmiyordum; ama bilmek ve hatta iyi bilmek, alelâdeleşmek istiyordum. Tecelli öyle vuku buldu ki, harc-ı âlem addedilen her şeyi iştiaakla bilmeye doğru çabam, her şeyi bilme yönündeki teşebbüsüm günden güne alelâdelikten biraz daha uzaklaşmam neticesine vardı. Tanışıp sevdiğim, gönül bağladığım, seçerek beğendiğim ne olduysa, onlar sebebiyle tecrit olundum. Bir oluşun tebellür ettiği vakidir: “Mücerreten varoluş.” Bu ibare yaşadığım hayatın şeklini ifade ediyor. Görmek isteyen için her safhası görülebilecek sarahatte.

Bunca yıl Türkiye’de yaşamış olmam esasa kendime mahsus kıymet hükümlerimi alarak yaşadığımın mânâsını izah eder. Esas ne idi? Neye esas diyordum? Keyfilîği mi, canımın çektiğini mi esas kabul etmişim? Hayır, kendime mahsus kıymet hükümleri demiş olmam bu hükümlerin benim birer uydurmam oluşundan ötürü değildi. Kendime mahsus kıymet hükümleri “hevâ vü hevesim” değildi. Yalan söylemiş olurum, hep kendimi haklılaştırarak, hep “ben”imin uydurmaları sebebiyle, hep “ben”imin uydurduklarının verdiği rahatlıkla yaşadım deseydim.

Doğrusu kabahati hep kendimde aramamdı. O halde ne? Madem işlerin akışında “öznelliğim” belirleyici değildi; o halde nedendi bunca ters, bunca yakışıksız vukuat? Şunu diyebilirim: Lî-hikmetin verili olanlar arasından ömrümün idamesine yarasın diye benim değerlendirme yetime tetabuk etmiş olanlar beni bu günlere getirdi. Siz bu son cümleden hiçbir anlam çıkaramadım, diyenler arasındaysanız, bilin ki ben başından beri bu anlaşılmazlığa tâlibim. Niçin rıza gösterecekmişim benimle hemdert olmayıp da sözlerime tepeden bakma cüreti gösterenlere? Gerçek şu idi ki, değerlendirme yetisi dediğim her ne ise, o da verilmiş, bahşedilmiş bir hususiyetti.

Ömrümün her kesitinde, bu hususiyetimin teminatını nimet bilip kaderimi güler yüzle karşıladım. Kırk yaşına varıncaya intiharı, bu dünyayı hepten terketmeyi hiç aklımdan çıkarmadan yaşadım; ve lâkin dünyanın bir başka yerinde olsaydım keşke bir gün bile, demedim. Ekmeğiyle suyuyla vatanımda, kendi insanlarım arasında bulunmak dünyada bulunmanın en iyi hissini veriyordu bana. Benim için ait olduğun yere mensup olmaktan daha iyisi yoktu. Yakında ve uzakta yabancılar (eller, gafil eller) hep vardı. Eli düşman, düşmanı el bilerek, ihanete bir gün bile bulaşmadan alnı açık bir ömür sürdüm. Ne çocukluk çağlarımda, ne de daha sonrasında bir elim yağda, bir elim baldaydı. Olsun ister miydim acaba? Bunu bir gün bile tahayyül etmedim. Yıllar yılları takip ettikçe hiç beklemediğim ve fakat öyle olacağından hep korktuğum şeyler karşıma çıktı. Felâket bundan başka bir şey değildi.

Çocukluktan ihtiyarlığa neler olduysa kendime “ben” dememe sebep olan anlam çemberi sâlim şeklini kaybetti. Öyle eğri büğrü ki, artık ona “çember” adını yakıştırmak çok zor. Bir merkezi olan anlam çemberinden ötürü kendime “ben” der idim. Şiirimdeki birinci tekil şahsın Türkiye olduğunu söyledim. Şimdilerde bir

ayağımın çukurda olduğu alenen tespit edilebilen günlerde Türkiye'ye bakıp "Ben bu muyum?" diye sual ediyorum. Bana gözümü açtığım günden beri dünyadır diye gösterilen yerde hâlâ yaşayıp yaşamadığımı bilmez haldeyim. Hayatın hayat demeğe değer bir yanı kalıp kalmadığı sualine cevap arayan kaç kişinin kaldığını merak ediyorum. Milyonlar, milyonlar, milyonlar içinde kaç kişi kaldığımızı bilmiyorum.

Bildiğim şey bizim şimdiki "bunlar" kıratında olmadığımızdır. Şimdiki Türkiye manzarası bizden bir şeyi, biz olan bir şeyi hiçbir şekilde aksettirmiyor. Bize bakan soyu da sütü de bozuk süprüntülerin yozlaşmış birikintisi diyemezdi. Olgun kişilerdik. Olgunluğumuz içimizi doldurmağa yetiyordu. Bütün zorbalara, despotlara, mütegalibeye, efendilere, beylere, beyefendilere, ağalara, paşalara rağmen "Biz" bir millettik. Millet oluşumuzu o köşe tutma meraklısı, kendini beğenmiş unvan peşindeki güruh temin etmemiştir. Tek, yekpare bir millettik. Yekvücut olduğunu cihana göstermiş bir millettik. Sahtekârlar bizim adımıza çok konuştu. Ne zaman ki tercihimizi kullanabilecek bir imkâna rast geldik, işte o zaman millet oluş irademizi beyan ettik. Dünyaya 14 Mayıs 1950 günü Türk milletini kimlerin idare etmemesi gerektiğini alenen bildiren bizlerdik. O gün akşam ezanı on sekiz seneden sonra ilk defa Allahü ekber nidasıyla okundu. Bildirgemizi hem 1954, hem de 1957 senesinde teyiden tasdiyk ettik. Yılgınlık bize göre değildi. Beyanımızı hiçe sayan 27 Mayıs 1960 ihtilâline rağmen pes etmedik. Ceberut Osmanlı gününü beklemeyi öğretmişti bize. Beklemesini bilirdik. Şimdi aramızdan birçoklarının, bizlerden hiç olmazsa birinin, içimizde yaşayıp müktesebatını elverişli hale getirmiş birilerinin kalkıp batılılaşmanın bătıllaşma olmadığını göstermesi gerekiyordu. Bilmek, kesinkes bilmek istiyorduk garplılaşmanın bizi gurbete düşürmediğini. Nihayetinde o

gün gelsin istiyorduk. O gün gelince 300 yıldır çektiğimiz vicdan azabının sonunun geldiğini artık ilân edecek, vicdananen müsterih olduğumuza milletçe ikna olacaktık.

Türkler olarak bize kimse abur-cubur insan muamelesi yapmağa ehil değildi. Milletimiz denilince asırlarca dünyada hep bileğinin hakkıyla yaşamış milleti işaret ettik. Bu millet ne yapmışsa yapmış Ermenistan'ın devlet başkanını Wilson'un (o zamanın aktüel ABD başkanının) tayin edeceğini hükme bağlayan anlaşmayı, Sevr Anlaşması'nı geçmez para mevkiine postalama kudretine sahip çıkmıştı. Kudretin kimlerin dostluğuyla hayatı müessir kıldığı sorulursa verecek sarıh bir cevabımız vardı: Türktük, ismimizle müsemma idik. Herhangi başka bir yedek isme ihtiyacımız yoktu. Kendi toprağı bildiğı yeri, Türk topraklarını Greklere, Ermenilere, Kürtlere, Pontuslulara vesair teferruata yağmalatmamış oluşumuzun bir sonucu olarak doğan Türkiye Cumhuriyeti İslâm'ı arzın tek mil sathında asker gücüyle ve idarî dirayetle temsil ediyordu.

Türk topraklarında İslâm'ın bir daha parlamasına, Türk değilim diyenlerin pişman edilmesine imkân vermemek için Hristiyan takviminin 1973'üncü yılında "Siyasal İslâm" icat edildi. Böylelikle Türkiye ısmarlama Müslümanları tanıma fırsatı ele geçirdi. Ne var ki, Batılılaşma illeti Türklerin kimin ısmarlama Müslüman olduklarını teşhis etmelerine engel oldu. Türkler birbirlerini taşıyabilme, yüklenip götürme, böylelikle istiklâle kavuşma azminden uzak durdu. Bu durum küfr âleminin gökte aradığını yerde bulması demekti. Hemen ve derhal İslâm'ın Türklükle, Türklüğün de İslâm'la bir arada bulunamayacağı çevreler icat edildi. Vakti gelince ısmarlama Müslüman konfeksiyon Müslüman'a dönüştürüldü. Her çevreden "Kaç numara Müslüman?" diye sual edenler oldu. Kâfirlerin her bedenine uyan bir Müslüman imalatı

için kalıplar çıkarıldı. Daha sonra sür'atle seri imalata geçildi. Turgut Özal Türkiye'yi dünyaya açtı. İhracat canlı bir sektör durumuna geçti. Peki, Müslümanlık ve Türkiye irtibatına ne oldu? Ekranlarda halen gördüklerimiz kimler? Onlar kendilerinin "ihracat fazlası" olduklarını iddia ediyor. Hepsinin aslını merak eden varsa öğrenir ki, onların hepsi hayalen ihraç edildikten sonra haham ve papaz müşterinin standarda uygun görmediği için iade ettiği mallardır. Türkiye'de "Göreceksiniz, beni iade etmeyecekler!" diyerek siyaset yapan çok kimse var.

31 Mart 2012

سطحنده عسکر گوجيله و ادارى درايتله تمثيل ايديوردى.

ترك طوپراقلىرنده اسلامك بردها پارلامسنة، ترك دكلم دينلرك پشيمان ايدلمسنة امكان ويرمه مك ايچون خريستان تقويمنك ۱۹۷۳نجى ييلنده "سياسال اسلام" ايجاد ايدلدى. بويله لكله تركيه ايصمارلامه مسلمانلرى طانيمه فرصتى اله گچيردى. نه وار كه، باتيللاشمه علتى تركلرك كيمك ايصمارلامه مسلمان اولدقلىرىنى تشخيص ايتمه لرينه انگل اولدى. تركلر بربرلرىنى طاشيه ييلمه، يوكله نوب گوتورمه، بويله لكله استقلاله قاووشمه عظمندن اوزاق طوردى. بو طوروم كفر عالمنك گوكدده آرادىغنى یرده بولمسی ديمكدی. همان و درحال اسلامك تركلكله، تركلكك ده اسلامه بر آراده بولنه ميه جغى چوره لر ايجاد ايدلدى. وقتى گلنجه ايصمارلامه مسلمان قونفكسيون مسلمانان دونوشدرولدى. هر چوره دن "قاج نومرو مسلمان؟" ديه سؤال ايدنلر اولدى. كافرلك هر بدننه اويان بر مسلمان اعمالاتى ايچون قابلر چيقارلدى. ده صكره سرعتله سهرى اعمالاته گچلدى. طورغود اوزال تركيه يى دنيايه آچدى. اخراجات جانلى بر سكتور طورومنه گچدى. پكى، مسلمانلق و تركيه ارتباطنه نه اولدى؟ اكرانلرده حالاً گوردكلريمز كيملر؟ آنلر كنديلرينك "اخراجات فضله سى" اولدقلىرىنى ادعا ايديور. هپسنك اصلنى مراق ايدن وارسه اوكرنير كه، آنلرك هپسى خيالاً اخراج ايدلدكدن صكره خاخام و پاپاس مشترينك ستاندارده ايوغون گورمديكى ايچون اعاده ايتديكى ماللردر. تركيه ده "گوره جكسكز، بنى اعاده ايتميه جكلر!" ديه رك سياست ياپان چوق كيمسه وار.

۹ جمادى الاول ۱۴۳۳

کیملرک اداره ایتممسی گرکدیکنی علناً بیلدرن بزلردک. او گون آقشام اذانی اون سکز سنه دن صکره ایلک دفعه الله اکبر نداسیله اوقوندی. بیلدرگه مزی هم ۱۹۵۴، هم ده ۱۹۵۷ سنه سنده تأییداً تصدیق ایتدک. بیلغینلق بزه گوره دکلدی. بیانمزی هیچه صایان ۲۷ مایس ۱۹۶۰ اختلالنه رغماً پس ایتمدک. جبرود عثمانلی گوننی بکله مهبی اوکرتمشدی بزه. بکله مسنی بیلیردک. شمدی آرامزدن بر چوقلرینک، بزلردن هیچ اولمازسه برینک، ایچمزده یاشایوب مکتسباتنی ألوریشلی حاله گتیرمش بریلرینک قالقوب باتیللاشمه نك باطللاشمه اولمديغنی گوسترمسی گرکیوردی. بیلیمک، کسینکس بیلیمک استیوردق غربلیلاشمه نك غربته دوشورمديکنی. نهایتنده او گون گلسون استیوردق. او گون گلنجه ۳۰۰ بیلدر چکدیکمز وجدان عذابنک صوکنک گلدیکنی آرتق اعلان ایده جک، وجداناً مستریح اولدیغمزه ملتجه اقناع اوله جقدق.

ترک لر اوله رق بزه کیمسه آبور-جوبور انسان معامله سی یاپمغه اهل دکلدی. ملتزم دینیلنجه عصرلرجه دنیاده هپ بیلکنک حقيله یاشامش ملتی اشارت ایتدک. بو ملت نه یاپمشسه یاپمش ارمنستانک دولت باشقانی Wilson ک (او زمانک آقتؤل ABD باشقانی) تعیین ایده جکنی حکمه باغلايان آگلاشمه یی، سه ور آگلاشمسنی گچمز پاره موقعنه پوسته لامه قدرتنه صاحب چیقمشدی. قدرتنک کیملرک دوستلغیله حیاتی مؤثر قیلدیغی صورولورسه ویره جک صریح بر جوابمز واردی: ترکدک، اسممزه مسما ایدک. هر هانگی باشقه بر یدک اسمه احتیاجمز یوقدی. کندی طوپراغی بیلدیکی یری، ترک طوپراقلرینی غیرکلره، ارمنیلره، کردلره، پونتوسلورله و سائر تفرعاته یاغمه لاتمامش اولوشمزک بر صوکنوجی اوله رق طوغان ترکیه جمهوریتی اسلامی ارضک تکمیل

اوله جغندن قورقديغم شيلر قارشمه چيقدى. فلاكت بوندن باشقه بر شى دكلدى.

چوجوقلقدن اختيارلغه نه لر اولديسه كنديمه "بن" ديمه مه سبب اولان آڭلام چنبرى سالم شكلنى غائب ايتدى. اويله اكرى بوكرو كه، آرتق آڭا "چنبر" آدينى ياقيشدرمق چوق زور. بر مركزى اولان آڭلام چنبرندن اوتورو كنديمه "بن" دير ايدم. شعرمده كى برنجى تكيل شخصك تركيه اولديغنى سويله ردم. شمديلرده بر آياغمك چوقورده اولديغى علناً تثبيت ايديله بيلن گونلرده تركيه يه باقوب "بن بومى يم" ديهه سؤال ايدىيورم. بكا گوزمى آچديغم گوندن برى دنيا در ديهه گوستريلن يرده حالا ياشايوب ياشامديغى بيلمز حالده يم. حياتك حيات ديمكه دكر بر يانى قالوب قالمديغى سؤالنه جواب آرايان قاچ كشينك قالدديغنى مراق ايدىيورم. ميليونلر، ميليونلر، ميليونلر ايچنده قاچ كشى قالدديغى بيلمىيورم.

بيلديكم شى بزم شمديكى "بونلر" قيراطنده اولمديغمزدر. شمديكى تركيه منظره سى بزدن بر شيئى، بز اولان بر شيئى هيچ بر شكلده عكس ايتدرمىيور. بزه باقان صوبى ده سودى ده بوزوق سوپرونديلرك يوزلاشمش بريكنديسى ديهه مزدى. اولغون كشيرلك. اولغونلغمز ايچمى طولدرمغه يتيوردى. بتون زوربالره، دسپوتلره، متغلبه يه، افنديلره، بكلره، بك افنديلره، آغالره، پاشالره رغماً "بز" بر ملتلك. ملت اولوشمى او كوشه طوتمه مراقلىسى، كندينى بكنمش عنوان پشنده كى گروه تأمين ايتمه مشدى. تك، يكپاره بر ملتلك. يك وجود اولديغنى جهانه گوسترمش بر ملتلك. ساخته كارلر بزم آديمزه چوق قونوشدى. نه زمان كه ترجيحمى قوللانه بيله جك بر امكانه راست گلك، ايشته او زمان ملت اولوش اراده مزى بيان ايتلك. دنيايه ۱۴ ميس ۱۹۵۰ گونى ترك ملتى

"هوا و هوسم" دكلى. يالان سويله مش اولوردم، هپ كنديمى
 حقليلاشدره رق، هپ "بن" مك اويدرمه لرى سبيله، هپ "بن" مك
 اويدردقلىرىنك و يردىكى راحتلقه ياشادم ديسه يدم. طوغرىسى
 قباحتى هپ كندمه آرامه مدى. او حالده نه؟ مادام ايشلرك آقيشنده
 "اوزنه للكم" بليىله ييجى دكلى؛ او حالده ندندى بونجه ترس،
 بونجه ياقيشيقسز وقوعات؟ شونى ديه ييليرم كه: لِحْكَمَ و يريلى
 اولانلر آراسندن عمرمك ادامه سنه ياراسون ديه بنم دكرلندرمه يتيمه
 تطابق ايتمش اولانلر بنى بوگونلره گتىردى. سز بو صوك جمله دن
 هيچ بر آكلام چيقاره مدم، ديينلر آراسنده يسه كز، ييلك كه بن
 ياشندن برى بو آكلاشلمازلغه طالبم. نيچون رضا گوستره جكمشم
 بنمله هم درد اولمىوب ده سوزلريمه تپه دن باقمه جراتى گوسترنلره؟
 گرچك شو ايدى كه، دكرلندرمه يتيسى ديدىكم هر نه ايسه، او
 ده ويرلمش، بخش ايدلمش بر خصوصيتدى.

عمرمك هر كسندنه، بو خصوصيتمك تأميناتنى نعمت
 ييلوب قدرمى گولر يوزله قارشىلادم. قرق ياشمه وارنجه يه انتحارى،
 بو دنيانى هپدن ترك ايتمه يى هيچ عقلمدن چيقارمىدن ياشادم؛
 و لكن دنيانك بر باشقه يرنده اولسه يدم كاشكه بر گون بيله،
 ديمدم. اككميله صويله وطنمده، كندى انسانلرم آراسنده بولنمق
 دنياده بولنمه نك اك ابى حسنى و يريوردى بكا. بنم ايچون عائد
 اولديغك يره منسوب اولمقدن ده ايسى يوقدى. يقينده و اوزاقده
 يابانجيلر (اللى، غافل اللى) هپ واردى. الى دشمن، دشمنى ال
 بيله رك، اخانته بر گون بيله بولاشمىدن اكى آچيق بر عمر سوردم.
 نه چوجوقلق چاغلرمد، نه ده ده صكره سنده بر الم ياغده، بر
 الم بالده يدى. اولسون استرميدم عجباً؟ بونى بر گون بيله تخيل
 ايتدم. ييللر ييللرى تعقيب ايتدكجه هيچ بكمه مديكم و فقط اويله

طاپون ماللره پاره قاپدرانك آناسى آغلاسون

على العاده لك... بوڭا يابانچيدم. بوڭك نه اولديغنى چوجوقلغمدن برى بيلميوردم؛ اما بيلمك و حتى اىي بيلمك، على العاده لشمك استيوردم. تجلى اويله وقوع بولدى كه، خرج عالم عد ايديلن هر شئى اشتياقله بيلمه يه طوغرى چابام، هر شئى بيلمه يوڭنده كى تشبثم گوندن گونه على العاده لكدن براز دها اوزاqlاشمه م نتيجه سنه واردى. طانيشوب سوديكم، گوڭل باغلاديغم، سچه رك بكنديكم نه اولديسه، آنلر سببيله تجريد اولندم. بر اولوشك تبلر ايتديكى واقعدر: "مجرد وار اولوش." بو عباره ياشاديغم حياتك شكلنى افاده ايديور. گورمك استين ايچون هر صفحه سى گوروله بيله جك صراحتده.

بونجه ييل تركيه ده ياشامش اولمه م اساسه كنديمه مخصوص قيمت حكملريمى آله رق ياشاديغمك معناسنى ايضاح ايدر. اساس نه ايدى؟ نه يه اساس دييوردم؟ كيفيلكى مى، جانمك چكديكنى مى اساس قبول ايتمشدم؟ خير، كنديمه مخصوص قيمت حكملرى ديمش اولمه م بو حكملرك بنم برر اويدرمه م اولوشندن اوتورو دكلدى. كنديمه مخصوص قيمت حكملرى

- آروپا کولکړينه دونرسه / ۱۵۵
- قرآن دولتندن استخبارات دولته / ۱۶۲
- باش طبیب گلیور زهردن آجی / ۱۷۱
- آدم قوللانیشلی ... آنی ألنه یاقیشدران کیم؟ / ۲۰۲
- اولمیهیدی اکر میلاددن صکره ۱۹۵۳ تطبیقاتی / ۲۰۹
- نه Marx ایچون نه ده مارقسیزم خاطرینه / ۲۲۶
- سیاستی براقمق، فلسفهیی براقمق، شعرى براقمق (۲) / ۲۳۵
- قذافینک دوریللمسی مندرسک اصللمسی گبیدر / ۲۳۹
- سیاستی براقمق، فلسفهیی براقمق، شعرى براقمق (۱) / ۲۴۷
- قورقیورم بیلتم یانار دیه / ۲۵۵
- بر ییل ایچنده قیامت قوپمازسه / ۲۶۳
- کیمدر اوباما بن لادن / ۲۷۲
- شهرک غلبه لکی ایکرنج / ۲۷۸
- بر صکره کی هیلان / ۲۸۷
- یانجغزمدہ بر ترک دها اولهیدی / ۲۹۵
- کول رنگی یم، کول کدیسى دکل / ۳۰۳
- ۳۱۸ /
- شعرک نفوذ ایتدیکی یرده پاره گچمز، VICE VERSA
- نونوش رئیس، نونوشم دولت / ۳۲۶
- بر دولابدر دونیور / ۳۳۴
- آیلاق ظرافت / ۳۴۲
- کیم بیچاق صالدى بدرى بايقامک وجودینه؟ / ۳۵۰
- اوک سوزمز "اوکجه وطن" / ۳۵۷

ایچنده کیلر

- طاپون ماللره پاره قاپدرانك آناسی آغلاسون / ۷
- حاکمлер، حکمлер، اویونجیلر، آقتورلر / ۱۷
- سرمايه حضرتلرينك نازك مساعدهلریله / ۲۷
- خرانتی فرات اولدردی / ۳۴
- سن شهید اوغلی میسك، یوقسه ذمی چوجوغی می؟ / ۴۲
- منافقلق نه زمان "سیاسال اسلام" اولدی؟ / ۵۳
- آتاترك اولمدی، Lenin یاشایور / ۶۲
- عصمت اوزهل ده کیم اولیور؟ اتهام ایتمه حقنی نره دن آلیور؟ / ۷۱
- شعر دولتدن نه آکلار؟ / ۱۰۸
- استخبارات دولتنك سیاسی پارتیلری / ۱۱۴
- درسّمده اولانلره قتل عام دیمه لیمی؟ / ۱۲۶
- مسلمان اولدی؛ بز آرتق آکّا ...
- ۱۳۳ / Joe The Junior
- ۱۴۰ / Oto-Bio-Graf-İtti
- مخبەرلرک جنتی = استخبارات دولتی / ۱۴۵

عصمت اوزهل

ديسم اولدورور
ديچسم اولدرم

بشنجی باصفی

 TAM
İSTİKLÂL
YAYINCILIK
ORTAKLIĞI

١ :٠

TIYO

١ :٠

مجموعت اوزرول گناپاری

بورنجی باصقی: استانبول، رمضان ۱۴۳۳
ایکینجی باصقی: استانبول، محرم ۱۴۳۵
اوچینجی باصقی: استانبول، رمضان ۱۴۳۶
دوردنجی باصقی: استانبول، محرم ۱۴۳۸
بشدنجی باصقی: استانبول، رجب ۱۴۳۹

ISBN 978-605-8615-14-4

یایینه حاضرلایان:
استقلال مارشی درنکی

قاپاق طاصاریعی:
فیصل طوپراق

خط:
لطفی اوزآبدین

باصقی:

یایلاجق مطبعه سی

مال تپه محله سی لیتروس یولی فاتح صنایع سیته سی نومرو: ۲۰۳-۱۹۷/۱۲
طوب قایی - زیتون بوزنی - استانبول تلفون: ۰۳ ۵۶۷ ۸۰ (۲۱۲)
سرتیفیکا نومروسی: ۱۱۹۳۱

TIYO

نشانجه محله سی داود آغا جاده سی نومرو: ۲۱۴۰ ۳۴۰۵۰ ایوب - استانبول

تلفون: ۵۱۱ ۰۱ ۷۱ (۲۱۲) فاکس: ۵۱۱ ۰۱ ۷۲ (۲۱۲)

bilgi@tiyo.com.tr www.tiyo.com.tr

سرتیفیکا نومروسی: ۲۵۹۴۸

بسم الله الرحمن الرحيم

عصمت اوزهل

دیسیم اولدرورلر دیمسهم اولدرم

ISMET ÖZEL

عصمت اوزل

DESEM ÖLDÜRÜRLER DEMESEM ÖLDÜM

دېسم اولدورلر دېمسم اولدم